



နေရာ

သံစဉ်ပွဲတေးသွား

(အချစ်လုံးချင်းဝတ္ထု)

အလှမ်းအေးစွာ ခုန်ကူးလျှင်
 သိမ်တော့အတွင်းပြင်
 နုညှပ်တဲနုလှဲသောအရပ်ပြင်မှာ
 မင်းရဲအမှန်တော်သိပ်စွဲ
 သံစဉ်ပွဲတေးသွားကို အဝတ်ပြုရင်း
 တိုက်တီးလေးငြိတော့အတွင်းပြင်
 ပတ္တမြားနှင့် အနုတစ်ကြိမ်
 ဆိုက်ကူးပျားဆွဲ နုနုလှဲလှဲတော့
 ဒီတစ်တော့သောရိုးပါဝင်

BURMESE CLASSIC .COM



နေ့

သံ

စဉ်

မ

တေး

သွား

BURMESE
CLASSIC



စိန်ပိုးမံစာပေ

မုတ်(၃၀)၊ လမ်း-၉၀၊ ဧရာ၊
မင်ညွန်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊

သံစဉ်မိဂေးသွား

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၇၅၁၀၆၀၇
မူက်နှာခုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၈၉၅၀၈၀၇

စိစဉ်သူ
ကိုဖြိုး

ပထမအကြိမ်

၂၀၀၈-ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ
အုပ်စု - ၁၀၀၀၊ တန်ဖိုး - ၁၀၀၀

ထုတ်ဝေသူ

အေးသင်းသင်းမွန် (သင်းစာပေ)
အမှတ်(၁၀)၊ ရတနာမြိုင်လမ်း၊ ၁၂-ရပ်ကွက်၊
လှည်းတန်း၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။

အရုံးအတွင်း

ဦးဇော်မင်းအေး

ဇော်ပုံနှိပ်တိုက် (၀၇၁၂၅)

အမှတ်(၃၆၅)၊ အင်ကြင်းမြိုင်လမ်း၊

သင်္ကန်းကျွန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

ဖြန့်ချိရေး

စိန်မိုးယံစာပေ

အမှတ်(၃၀)၊ လမ်း-၉၀၊

မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။



အခန်း (၁)

“ ဒီရဲ ”

“ ဘာလဲကွာ ”

“ ဒီမှာလာကြည့်စမ်း ”

“ မကြည့်ချင်ဘူး ”

“ တော်တော်လှတဲ့ ကောင်မလေးအုပ်စုကွ ”

“ စိတ်မဝင်စားဘူး ”

မင်းစိုးတစ်ယောက် ဒီရဲ အိပ်ခန်းပြတင်းပေါက်ကတစ်ဆင့် အောက်တို
ကြည့်ပြီး မိန်းကလေးအုပ်စုနဲ့ ဒီရဲကို မြူငွယ်နေပေမယ့် ဒီရဲက အိပ်ယာထဲက
လုံးဝမထဘဲ မျက်လုံးကို စုံမှိတ်ထားတယ်။

“ မင်းဘာဖြစ်နေတာလဲ ”

“ တွေးနေတာ ”

မင်းစိုး ဒီရဲတို့ကြည့်ပြီး တအံ့တဩဖြစ်သွားသည်။ တကယ်ပြောတာမို့
အမြဲတမ်းပျော်ရွှင်မှုကို ကြုံရန်ရှာဖွေတတ်ပြီး ဘယ်အရာကိုမှ ဦးနှောက်
အလေးခံပြီး မစဉ်းစားတဲ့ ဒီရဲလိုလူမျိုးမှာ တွေးစရာဆိုတဲ့အရာ ရှိခဲ့ဖူးလို့လား။

“ ပနောက်နဲ့ ဒီရဲ ”

“ တကယ်ပြောတာ၊ ဦးလေးက ငါ့ကို မိန်းမပေးစားမယ် ဆိုလို့
တွေးနေတာ ”

မင်းစိုးက ဒီရဲနားကို လျှောက်လာပြီး တုတင်ပေါ်ထိုင်ချလိုက်တယ်။
ဒီတာ ဒီရဲနဲ့ပတ်သက်ပြီး ပထမဆုံး ထူးဆန်းတဲ့အကြောင်း အရာတစ်ခုပေါ့။

“ ဘယ်ကမိန်းမလဲ ”

သံစဉ်မဲ့တေးသွား

“ အိမ်ကလို့ ပြောတယ် ”

ဒီရဲ့ ဝက်ခေါင်းအုံးကို ရင်ခွင်ထဲထည့်ပြီး ပြန်ပြောတယ်။

“ ဟာ ”

“ မဟုတ်ဘူးလေကွာ၊ ဘယ်နေရာမှာနေတဲ့ မိန်းမလည်းလို့ မေးတာ ”

“ မသိချင်ပါနဲ့၊ အရာအားလုံးက ကံကြမ္မာရဲ့ ရက်စက်မှုကြောင့် ဖြစ်လာရတယ်လို့ပဲ သဘောထားလိုက် ”

မင်းစိုးရင်ထဲမှာ မစိုးမရွ ခံစားလာရတယ်။ ဒီရဲ့က တစ်ခါတစ်လေ အရမ်းကို လျှို့ဝှက်တာ၊ ပြီးတော့ ဒီရဲ့လုပ်လိုက်တိုင်း တော်ရုံလူတွေ မျက်လုံး ပြူးသွားကြတယ်။ ယခုလည်း ဒီရဲ့ လျှို့ဝှက်ထားတဲ့ မိန်းကလေးအကြောင်းကို အရမ်းသိချင်နေသည်။

“ ပြောပါကွာ၊ ကောင်မလေးက လှလား ”

မင်းစိုးကမေးပြီး တဆက်ထဲ ပြောလိုက်တယ်။

“ အင်း ပြောသာပြောရတယ်၊ ဦးလေးပေးစားမဲ့ မိန်းမဆိုရင် ဘာမှအပြစ်ပြောစရာရှိမှာမဟုတ်ဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဦးလေးထွန်းကိုယ်တိုင် အလှအပကြိုက်တယ်လေ၊ မင်းအရမ်း ကံကောင်းတယ် ဒီရဲ့ ”

“ မင်းစိုး ”

ဒီရဲ့ တအားကြိုးအော်၏။ ရုတ်တရက်ဆိုတော့ မင်းစိုးလန့်သွားပြီး ဒီရဲ့ မျက်နှာကိုကြည့်မိတော့ တင်းမာနေတယ်။ လောကရှိ အမျက်အိပ်တွေ အကုန်လုံး ဒီရဲ့မျက်နှာမှာ ရှိပြန်သည်ဟုထင်ရ၏။ ဒီရဲ့အိပ်ထွက်တာ ဒီတစ်ခါပဲ တွေ့ဖူးတယ်။

“ မင်းဘာဖြစ်သွားတာလဲ ”

“ ဘာမှ ဆက်မပေးနဲ့ကွာ၊ ဒီအခန်းယဲက ချက်ချင်းထွက်သွား တော့ ”

မင်းစိုး ဘယ်လိုနားလည်ရမှန်းမသိအောင် ဖြစ်သွားတယ်။ သူပြောတဲ့ စကားတွေထဲမှာ ဘာများအများပါသွားသလဲ၊ သေချာပြန်စဉ်းစားကြည့်တော့ ဒီရဲ့ စိတ်ဆိုးလောက်တဲ့အထိ သူ့စကားတွေမှာ အများမပါဘဲ၊ အဲဒီဒီရဲ့နှုတ်ကြားမှာ တစ်ခုခုလွဲချော်နေပြီ၊ ခင်မင်တဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကြားထဲကို မပြင်ရတဲ့ အမှောင်ပယောဂက ဝင်ရောက် ပူးကပ်နေသလား။

“ သွားတော့လို့ ပြောနေတယ်နော် ”

“ မဟုတ်ဘူးလေ ”

“ ဟုတ်တယ် မင်းသွားတော့ ”

မင်းစိုး အသက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်း ရှူလိုက်ပြီး . . .

“ ဒီရဲ့ စိတ်ကိုထိန်းပါကွာ၊ ကံတတာ နိဗ္ဗိတံအချိန်မှာ အမှောင်ပယောဂဆိုတာ ဝင်လာတတ်ပါတယ်၊ အိပ်ပေမယ့် ဘာမှမပျိုးရိပ်နဲ့၊ ငါတို့ခေါင်းရင်းအိပ်ကဆရာက အရမ်းတော်တာ၊ ကြိုက်တဲ့ ပယောဂ လာခဲ့၊ လက်သုံးလုံးလောက်ရှိတဲ့ကြိမ်လုံးနဲ့ လေးငါးချက် လောက် ရိုက်လိုက်ရင် ‘အမလေးချ’ လို့အော်ပြီး ပြေးတော့တာပဲ ”

ဒီရဲ့မျက်လုံးစွင့်ကာ ကြည့်ပြီး . . .

“ မင်းပြောချင်တာတွေ ပြောပြီးရင် အမြန်ဆုံးသွားတော့ကွာ ”

“ အေးပါကွာ၊ ဆရာကိုခေါ်ပြီး ပြန်လာခဲ့မယ် ”

မင်းစိုး မတ်တတ်ရပ်လိုက်ချိန်တွင် ဒီရဲ့က လက်ကိုလှမ်းဆွဲ ထားလိုက်တယ်။

“ ဘာလုပ်မလို့လဲ ဒီရဲ့ ”

မင်းစိုး တဖြည်းဖြည်း ကြောက်လာတယ်။ ခုပဲသွားခိုင်း၊ ခုပဲထိုင်ခိုင်းနဲ့ ဒီရဲ့ရဲ့ မှမမှန်တဲ့စိတ်ဇာတ်က သူ့ကို ခြောက်ခြားစေတယ်။ သူထင်သလို ဒီရဲ့ကသာ ပယောဂ ဝင်ပူးနေပါက ယနေ့အထိ သူ့ဘဝကြီးတာ ရေတိမ်နစ်တော့မည်။

“ ဒီရဲ့ စိတ်ကိုထိန်းပါကွာ၊ ဒီလိုဖြစ်သွားတဲ့အတွက် ငါအရမ်း ဝမ်းနည်းတယ်၊ ငါဆရာသွားခေါ်ပြီး မင်းမှာရှိတဲ့ ပယောဂကို ရအောင် ဖောင်းထုတ်မယ် ”

မင်းစိုး စိတ်ထဲရှိတာ ပြောနေသည်။

အဲဒီဒီရဲ့ နားထောင်ပြီး အသည်းယားလာတယ်။

“ မင်းစိုး ”

“ ပြောပါ သူငယ်ချင်း ”

“ မင်းစိတ်ထဲမှာ ငါ့ကို ပယောဂ စွဲကပ်နေတယ်လို့ ထင်လား ”

မင်းစိုး ငြိမ်သက်သွားတယ်။ သူပြောလိုက်လို့ လွဲသွားရင် “ ဘုရား ဘုရား ” ဘာကိုမှ ဆက်မပေးရဲပေ၊ ပယောဂဆိုတဲ့ နာနာဘဝကောင်တာ အင်မတန်ကြောက်စရာကောင်းမှန်း ငယ်ငယ်က မေမေပြောထား ပြန်ခဲ့သည်။



“ ပြောလေ ”

ဒီရဲက ငှုတူတူဖြစ်နေတဲ့ မင်းရိုးကို ထပ်သတိပေးလိုက်တယ်။

“ ဟဲ ဟဲ ငါပြန်တော့မယ်နော် ”

မင်းရိုး မျက်နှာငယ်လေးနဲ့ရယ်ပြပြီး လက်ကိုမသိမသာ ရုံးလိုက်တယ်။ အပေမယ့် အင်အားချင်းက ဘယ်လိုမှမပျံ့ဘူး။ ဒီရဲဆိုတာ ဗလကောင်းကောင်း၊ တောင့်တောင့်တင်းတင်းနဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက် ဝိသတ္တုချောမောတဲ့သူ၊ မင်းရိုးကြံတော့ ဒီရဲနဲ့ လုံးဝဆန့်ကျင်ဘက်ပဲ။ ပိန်ပိန်ချည်ချည်နဲ့ လမ်းသွားရင် နွဲတတ်သည်။

“ တို ”

“ ခုနက မင်းပြောတယ်လေ ”

“ ပေါတောတောမလုပ်နဲ့ မင်းရိုး၊ ငါပေးတာ ခြေပါ ”

“ ဒီရဲ မင်းနဲ့ ငါ သူငယ်ချင်းတွေနော်၊ နောက်ပြီး စောစောက မင်းအနီးထဲက အပြန်ဆုံးထွက်သွားတဲ့ ပြီးတော့ မေမေကလည်း အပြင်ထွက်ရင် အကြာကြီးမနေနဲ့လို့ မှာလိုက်တယ် ”



မင်းရိုး ကြံဝန်ပြီး အလွတ်ရုန်းဖို့ ကြိုးစားနေတယ်။

ဒီရဲ စဉ်းစား၏။ မင်းရိုးကို သေချာရှင်းပြမှု ဖြစ်တော့မည်။ စိတ်ထဲရှိတဲ့အတိုင်းပြောပါစေဆိုပြီး လွှတ်ပေးလိုက်ပါက တစ်ရပ်ကွက်လုံး လျှောက်ပြောလို့ ဘာမှမဟုတ်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကြောင့် ပယောဂဝင်နေတယ်ဆိုပြီး နာမည်ကြီးသွားလိမ့်မယ်။ ဒီရဲဘဝမှာ အမျိုးအခြစ်မခံနိုင်ဘူး။ ကိုယ့်ကြောင့်သူတစ်ပါး စိတ်အနှောက်အယှက်ဖြစ်တာပဲ လိုချင်တယ်။ ဘယ်သူ့ကြောင့်မှ ဒီရဲဆိုတဲ့ကောင်ဟာ စိတ်ညစ်တယ်ဆိုတာ မရှိစေချင်ဘူး။ အပေမယ့် ခုတော့ မပြင်ဘူး။ မတွေ့ဘူးတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကြောင့် သူ့စိတ်တွေ ချိန်သွားတာတော့ ဝန်ခံမိသည်။

“ ခုအချိန်မှာ လောကထဲက ဟံအဆိုးဆုံး လူတစ်ယောက်ဟာ ငါပဲဆိုရင် မင်းလက်ခံလား ”

မင်းရိုး ငြိမ်သက်သွားတယ်။ ဒီရဲ မင်းရိုးကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး

“ လောကကြီးဟာ အရမ်းကို ရယ်ဖို့ကောင်းတယ်၊ ကံကြမ္မာဆိုတာကြီးက လူတွေရဲ့ဘဝကို ပြောင်းပြန်လှန်ပစ်ဖို့ ဘာဖြစ်လို့ ကြိုးစားနေတာလဲမသိဘူး ”

“ ပြောစမ်း မင်းရိုး ”

“ အချစ်ဆိုတာ ဘာမှန်းမသိတဲ့ လူတစ်ယောက်၊ အချစ်ကို တစ်ခါမှ မခံစားဖူးတဲ့ ငါ့ကို မိန်းမပေးစားမယ်တဲ့ ”

မင်းရိုး သက်ပြင်းချပိတယ်။

“ ဦးလေးထွန်းက မင်းဘဝကောင်းစားဖို့ စိတ်တက်မှာပေါ့ကွာ ”

“ အဲဒါကို ငါမလိုချင်တာ၊ ငါဟာ လွတ်လပ်မှုကို မြတ်နိုးတယ်။ ဘဝကို အတွယ်အတာပဲ့စွာနဲ့ ယုံသန်းချင်တယ်။ အိမ်ထောင်ဆိုတဲ့ ချုပ်နှောင်မှုအောက်မှာ ငါ့ဘဝကြီးကို မရှင်သန်ချင်ဘူး ”

အဲဟာ ဒီရဲရင်ထဲကလာတဲ့ မှန်ကန်သောစကားတွေမှန်း မင်းရိုး သိနေတယ်။ ငယ်ငယ်လေးထဲက ညီအစ်ကိုလို ပေါင်းသင်းလာခဲ့တဲ့ သူငယ်ချင်းတွေလေး၊ ဒီရဲရဲ့ စိတ်ဓါတ်ကို သူကောင်းကောင်းသိတာပေါ့။ စိတ်ညစ်တယ်ဆိုတာ မရှိခဲ့သော နောင်တွဲမှုကိုမခံလိုသော ဒီရဲတစ်ယောက် ခုတော့ မိန်းမတစ်ယောက်ကြောင့် စိတ်ဒုက္ခရောက်နေပြီ။

ဒီရဲက ပွင့်နေတဲ့ ပြတင်းပေါက်ကတစ်ဆင့် မိုးကောင်းကင်ကြီးကို လှမ်းကြည့်ပြီး ခံစားချက်တွေကို ရင်ခွင့်နေသည်။

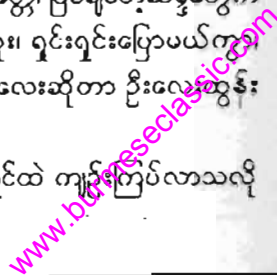
“ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ယူတယ်ဆိုတာ ပြောတော့သာလွယ်တာ၊ လက်တွေ့မှာ ခက်ခဲတယ်။ ပြီးတော့ ချစ်လို့ပဲ ယူယူ၊ မချစ်လို့ပဲ ယူယူ၊ မိန်းမယူပြီးရင် တစ်ဘဝလုံး ကိုယ်ကပဲ လုပ်ကျွေးရမှာ၊ သူတို့ရဲ့ ကောင်းမွေး ဆိုးမွေကိုလည်း ကိုယ်ပဲခံရမှာ၊ အဲကြောင့် ငါ့ဘဝမှာ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ချစ်မိရင် တစ်ဘဝလုံး ပိုင်ဆိုင်ဖို့ထက် တစ်ဘဝလုံး ချစ်နေခွင့်ကိုပဲ လိုချင်တယ် ”

မင်းရိုးက တတ်နိုင်သမျှ အကြံပေးလေသည်။

“ ဦးလေးထွန်းကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပြီး ဆွေးနွေးကြည့်ပါလား ”

“ ခုအချိန်မှာ ဦးလေးထွန်းက သူ့ရဲ့အတ္တ၊ ဖြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒတွေက လွဲပြီး ဘာကိုမှလက်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး။ ရှင်းရှင်းပြောပယ်ကုန်အခု ငါနဲ့ ပေးစားမယ်ဆိုတဲ့ မိန်းမကလေးဆိုတာ ဦးလေးထွန်း ရည်းစားဟောင်းရဲ့ တူမပဲ ”

ဒီရဲ စကားတွေကိုနားထောင်ပြီး မင်းရိုးရင်ထဲ ကျွမ်းကျပ်လာသလို



ခံစားရသည်။ ဘာကြောင့် ဒီရဲတွေ့နေတယ်ဆိုတာ သဘောပေါက်မိ၏။
 “ အဝေးကြီးကွာ၊ နာမည်တောင်မသိဘူး၊ ရိတ်မဝင်စားလဲ ပါတာပေါ့ ”
 “ ပိုက်ဆံချမ်းသာကယ်လို့တော့ ပြောသံကြားပူးတယ် ”
 “ ဟင်း ”

မင်းစိုး သက်ပြင်းချလိုက်မိပြန်တယ်။
 “ မိန်းမတစ်ယောက်ကို ပိုက်ဆံချမ်းသာတာ တစ်ခုထဲနဲ့ အချစ် မပါတဲ့ ဘဝတစ်ခုကို အတင်းအကျပ် ထူထောင်ခိုင်းတာတော့ ဦးလေးထွန်း လွန်ပါတယ်ကွာ ”
 “ အဲကြောင့် ငါပြောတာ မင်းစိုး ”
 “ ဦးလေးထွန်းက လူငယ်တွေရဲ့ ခံစားချက်ကို နားလည် မပေးဘူး။ သူ့ကိုယ်တိုင် ငယ်ငယ်က ဆင်းရဲလို့ ချစ်ဦးသူကို စွန့်လွှတ်ခဲ့ရတယ်ဆိုတဲ့ ခံယူချက်နဲ့ အရာအားလုံးကို ပိုက်ဆံ မျက်နှာနဲ့နှိုင်းယှဉ်ခဲ့တယ်။ ပိုက်ဆံသာလျှင် ဘဝနဲ့နှလုံးသားကို သာယာအောင် ဝန်တီးပေးနိုင်တယ်လို့ ထင်ခဲ့တယ်။ အဲပေမယ့် သူ့ကိုယ်တိုင် ပိုက်ဆံရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်လာပေမယ့် ငယ်ငယ်ထဲက ခံစားလာရတဲ့ အချစ်ရဲ့အေးသီးခြင်းကို ပိုက်ဆံနဲ့ မကုစားနိုင်ဘူး ”
 “ မင်းတစ်နေရာကို ခဏထွက်သွားပါလား ”
 “ သွားချင်တာပေါ့ကွာ။ အဲပေမယ့် ငယ်ငယ်လေးထဲက သားအရင်း တစ်ယောက်လို ယုယသိုက်ဆွေးပြီး ကျွေးမွေးလာတဲ့ ဦးလေးထွန်း မေတ္တာကို ဖော်ကားသလို ဖြစ်မှာလည်း စိုးရိမ်မိတယ် ”

မင်းစိုး စိတ်ရှုပ်သလို ဆံပင်ကို လက်နဲ့ထိုးစွဲပြီး . . .
 “ လူတွေဟာ တော်တော်ခက်တယ်။ အတိတ်က ခံစားချက်တွေကို ပစ္စယုန်ကိုသယ်လာပြီး အနာဂတ်မှာ သူတို့ဖြစ်ချင်တာဖြစ်အောင် လုပ်ကြတယ်။ အဲဒီထဲမှာ ဦးလေးထွန်းက အဓိကပဲကွာ။ မင်းကတော့ ကြားထဲက မြေဇာပင်ပေါ့ကွာ ”
 မင်းစိုးလို ပေါ့ကြောင်ကြောင်လူမျိုးတောင် သူ့ကိုဒီလို ဝေဝန်နေရင် သူ့ဘဝဟာ တော်တော်ကြီးကို ကံဆိုးနေပြီ။

ဒီရဲ ဘာကိုမှ ဆက်မစဉ်းစားချင်တော့ဘူး။ ဖြစ်ချင်တာဖြစ်စမ်း ဘာမှဂရုမစိုက်ဘူးဟု စိတ်ထဲက အော်ဟစ်ယုံကလွဲပြီး ဘာများတတ်နိုင် မှာလဲ။ မင်းစိုးက ဒီရဲကိုကြည့်ပြီး အလိုက်တသိနဲ့ အခန်းထဲက ထွက်သွား သည်။ ဒီရဲလည်း မင်းစိုးထွက်သွားမှ ကားဆီထုတ်ရန် သတိရလိုက်တယ်။ အဲကြောင့် ကားသော့ကို ယူပြီး ဆင်းလာခဲ့သည်။



ကားတန်းကြီးက တော်တော်ရှည်သည်။
 ဒီနေ့ဆီထုတ်ရက်ဖြစ်၍သာ ဆီလာထုတ်ပေမဲ့ ကားတန်းကြီးကို ကြည့်ပြီး ဒီရဲ ရင်မောသွားတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်စောင့်ပြီး ထုတ်ရမယ်။ ဒီရဲ နောက်ဆုံးက ဝင်ရပ်လိုက်ချိန်တွင် ရှေ့က ကားသမားတွေဆီက စကားသံ ဖြန့်လွှင့်လာသည်။
 “ ပန့်ပျက်နေလို့တဲ့ ”
 ဒီရဲ ‘ကျွတ်’ တစ်ချက်သပ်လိုက်ချိန်မှာ နောက်မှ ကားတွေ တန်းစီပြီး ရောက်လာတယ်။
 “ ဒီမှာ ဒီမှာ ”
 အသံကြောင့် ဒီရဲ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ကောင်မလေးတစ် ယောက်ကို ကြွေလိုက်မိ၏။
 “ ဘာကိစ္စလဲ ”
 “ ကျွန်မ ကားထွက်မလို့၊ ရှင်ကားကို နောက်ဆုတ်ပေးစမ်းပါ ”
 ဒီရဲ မထိတထိ ပြုံးလိုက်ပြီး . . .
 “ နောက်က ကားသမားတွေကို သွားပြောလိုက်ပါ။ သူတို့ ဆုတ်ပေးရင် ငါဆုတ်ပေးပါ့မယ် ”
 မထင်မှတ်ဘဲ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ မထိတထိအပြုံးနဲ့ ဖြန်ပြောတဲ့စကားကြောင့် စူးပွင့်စိတ်တိုသွားတယ်။

www.burmeseclassic.com

ဘယ်လောက် ပေကပ်ကပ်နိုင်တဲ့လူလဲ။ နောက်ကို ခွပ်တောင်လောက် ဆုတ်လို့ရပြန်သိပေမယ့် သူမကို နောက်က ကာဆမားဆီကို သွားပြောခိုင်းတယ်။

“ ရှင့်ကား မဟုတ်ဘူးလား ”

ဒီရဲ သဘောကျသွားတယ်။

သူမဟာ လှပချောမောသလောက် မျက်နှာပေါ်မှာ ထင်ဟပ်နေတဲ့ ဖာနီဖာနီရိပ်တွေက သူမရဲ့အလှကိုပိုပြီး တောက်ပြောင်စေတယ်။ အိပေမယ့် ဒီရဲဆိုတာ လှပတဲ့မိန်းမတိုင်းရဲ့ အလိုဆန္ဒကို လိုက်လျောပေးတတ်တဲ့ သံညံ့ညံ့ယောက်ျားမျိုးမှ မဟုတ်တာ။

“ ပေးနေတယ်လေ ”

“ ငါပြောတာ မင်းကြားတယ်ဆိုရင် မင်းထပ်မေးစရာ မလိုတော့ဘူး ထင်တယ် ”

ဒီရဲ ပြောပြီး FM ကိုခွင့်လိုက်တယ်။ ပုံစံက သူမကိုအရေးမလုပ်ဘူး ဆိုတဲ့သဘောပါ။

ဝူးပွင့် အေးထွက်လွန်းသဖြင့် အသားတွေ တဆက်ဆက်တုန် လာတယ်။ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ မလေးမခန့်ဆက်ဆံခြင်းကို ပထမဆုံး အကြိမ်ခံစားလိုက်ရတာပါ။ သူမဟာ အလွန်လှပပြီး ဆွဲဆောင်မှုရှိတဲ့ မိန်းမ တစ်ယောက်ဆိုတာကို တွေ့တဲ့လူတိုင်း အသိအမှတ်ပြုကြတယ်။ နေရာတိုင်းမှာလည်း သူမရဲ့အလှအပတွေကြောင့် ဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒတွေအားလုံး လွယ်ကူချောမွေ့စွာ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ခုတော့ . . .

“ ရှင် တော်တော်လူပါးဝတယ် ”

ဒီရဲ အသံကို ချဲ့လိုက်တယ်။

“ လူဖြစ်ပြီး လူစိတ်မရှိတဲ့လူ ”

ဒီရဲ အသံကို ဝိတ်ဆုံးအထိ ချဲ့လိုက်ပြီး မျက်လုံးကို စုံမှိတ် ထားလိုက်တယ်။ ခုအချိန်မှာ ပတ်ဝန်းကျင်က ဘာပဲပြောပြော ဒီရဲကြားတော့မှာ မဟုတ်ပေ။

“ ဟင်း တောက် ”

ဝူးပွင့်အေးသက အထွဋ်အထိပ်ကို ရောက်သွား၏။

သူမကို လူတစ်ယောက်လို့ သတ်မှတ်ပြီး ပြေပြေလည်လည် ဆက်ဆံချင်တဲ့ ယောက်ျားရှိလိမ့်မယ်လို့ တစ်ခါမှ မတွေးမိခဲ့။ ဒီနေ့ကျမှ

သူမနားမှာနေ့စဉ်ရရင် ဘာပဲဆိုလုပ်ရုံပါတယ်ဆိုတဲ့ ယောက်ျားတွေအများကြီးထဲက တစ်စုံတစ်ယောက်ကို ခေါ်မလာမိတာ မှားသွားသည်။

သူမ နာနာကြည်းကြည်းနဲ့ ဒီရဲမျက်နှာကို ကြည့်မိတယ်။

ဒီရဲကတော့ ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်တဲ့ပုံစံဖြင့် သီချင်းကို ပါးစပ်က လိုက်ဆိုနေသည်။

အိပ်လေ၊ ဒီရဲနဲ့တွေ့တိုင်း တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်သွားရမယ်။ အဲမှ ဒီရဲဆိုတဲ့နာမည်တာ ရာဇဝင်မှာ ကျန်ခဲ့ရမှာပေါ့ ။

ဝူးပွင့်ကတော့ အမျက်အေးသတွေနဲ့ ကားဆီပြန်သွားပြီး တံခါးကို ဆောင့်ပိတ်လိုက်သည်။

ခဏကြာတော့

ပန်ပြင်လို့ပြီးသွားသဖြင့် ကားတန်းက တစ်ရွေရွေနဲ့ ဆီဆိုင်ကို ဦးတည်သွားနေတော့သည်။



အခန်း (၂)

ခုတော့လည်း ဒီရဲစိတ်တွေ ပုံမှန်အတိုင်း ပြန်ဖြစ်သွားပြီ၊ မိန်းမ မရခင် လူမျိုးသမားနဲ့နေရတဲ့အချိန်ကာလတိုလေးအတွင်းမှာ ပျော်ပျော်ပါးပါး နေပြီး လူတစ်ဝက်သားတို စိတ်ကသိကအောက်ဖြစ်အောင် လျှောက်လှုပ်နေခဲ့ဖူးတယ်။ မင်းစိုးတ လက်ဝက်ရည်ကို တစ်ငုံသောက်ပြီး လမ်း ကပ်ကို ငေးကြည့်ကာ . . .

“ နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစုရဲ့ သမီးမျိုးလေးတွေက တစ်နေ့တခြား လှလာတယ်ကွာ ”

“ အပုပ်ကောင်တွေပါကွာ ”

“ အိပေမယ့် ချစ်ဖို့ကောင်းတယ် ဒီရဲ ”

“ မင်း ဘုတို့အပြောကို ခွာကြည့်စမ်း၊ သွေးတွေ တစ်စက်စက် စီးလာတာကြည့်ပြီး ဘယ်လိုမှချစ်ချင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး ”

“ မင်းတော်တော် ဘုကလန့်နိုင်တဲ့ကောင် ”

“ ဟ ”

“ ငါက အမှန်တရားပြောတာ၊ တဏှာရမ္မက် ပြင်းထန်တဲ့လူတွေ လက်မခံတာတော့ မတတ်နိုင်ဘူး ”

ဒီရဲစကားပြောရင် ဒီလိုပဲ၊ မင်းစိုးကတော့ ဒီရဲအကြောင်းကို သိနေတော့ မထူးဆန်းတော့ဘူး။

“ အချစ်ဆိုတာ ဘယ်လိုမြင်လဲ ဒီရဲ ”

ဒီရဲ ပြုံးလိုက်တယ်။ မင်းစိုးပေးတဲ့ မေးခွန်းပေါ်မှာ သူ့ဖြေလိုက်လို့ အမှားပါရင် ပြန်ပြီး နှိပ်ကွပ်မှာကို သိနေတယ်လေ။

“ ပိရိုသေသပ်တဲ့ မာယာတွေနဲ့ ဝှံ့စည်းထားတာကို အချစ်လို့ ခေါ်တယ်၊ ပြီးတော့ အချစ်ဆိုတဲ့အရာမှာ အပြစ်ဆိုတာ မရှိဘူးကွာ အပြစ်ရှိခဲ့ရင်လည်း အချစ်တွေကြောင့် အလိုလိုပျက်သုန်းသွားကြတယ် ”

“ မင်းစကား နှစ်မျိုးဖြစ်နေတယ် ”

“ ငါ့ရှင်းပြမယ်လေ ”

“ ပိရိုသေသပ်တဲ့ မာယာဆိုတာ ချစ်သူတွေတဝှား တစ်ယောက်က လိမ်လိုက်၊ တစ်ယောက်က ညှာလိုက်နဲ့ ဆက်ဆံတဲ့အချစ်ကိုပြောတာ၊ အဲဒီလို အလိမ်အညှာတွေနဲ့ဆက်ဆံရင်လည်း ချစ်သူသက်တမ်းတာ ရေရှည်မှာ မဟုတ်ဘူး ”

“ အချစ်မှာ အပြစ်မရှိဘူးဆိုတာ အချစ်ကိုတကယ် ခံစားမိလို့ ချစ်တတ်သွားရင် အပြစ်တွေက အချစ်တွေပဲလို့ မြင်တာကြတယ် ”

ဒီကောင်မဆိုးဘူးတု မင်းစိုးစိတ်ထဲက ချီးကျူးမိတယ်။

“ ဒီရဲ ”

“ ပြောလေ ”

“ မင်းအချစ်ကို ခံစားဘူးလား ”

“ သတ္တဝါမှန်ရင် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ခံစားတတ်ကြတယ်။

ငါလည်း ခံစားဖူးတာပေါ့၊ အိပေမယ့် ငါ့ခံစားမှုက ရှိရှိလေးပေါ့ ”

မင်းစိုး ငေးငိုင်းသွားတယ်။ ဒီရဲက လူတစ်မျိုး တစ်ခါတစ်လေ သူပြောတဲ့

အကြောင်းအရာတွေက လူတွေလက်မခံနိုင်ပေမယ့် အမှန်တရားတွေ ဖြစ်နေတတ်တယ်။

“ သွားကြမယ် မင်းစိုး ”

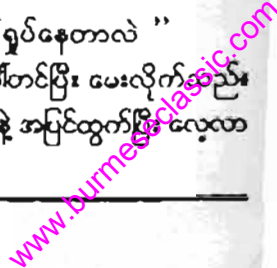
ဒီရဲ လက်ဝက်ရည်ဖိုးရှင်းပြီး ထွက်လာခဲ့တယ်။ ဒီရဲ တိုက်ခန်း ပြန်ရောက်တော့ ဦးလေးထွန်းက ဧည့်ခန်းမှာ ရှိနေတယ်။

ဒီရက်ပိုင်းမှာ ဒီရဲတစ်ယောက် ဦးလေးနဲ့ မျက်နှာချင်းမဆိုင်မိအောင် ရှောင်နေတယ်။ အိပေမယ့် ဒီနေ့တော့ ဧည့်ခန်းမှာ တည့်တည့်တိုးနေသဖြင့် အခန်းထဲတန်းမဝင်ဘဲ ဦးလေးရှေ့မှာ ထိုင်လိုက်တယ်။

“ မင်းအခုရက်ပိုင်း ဘာတွေအလုပ်ရှုပ်နေတာလဲ ”

ဦးလေးက ဖတ်နေတဲ့စာစောင်ကို စားပွဲပေါ်တင်ပြီး မေးလိုက်တယ်။

“ စီးပွားရေးလုပ်မလားဆိုတဲ့ စိတ်ကူးနဲ့ အပြင်ထွက်ပြီး လေ့လာ နေတာပါ ”



“ တုတ်လို့လားကွ ”

“ ဦးလေး မယုံလဲ မတတ်နိုင်ဘူး ”

“ ယုံတာတော့ ဘယ်လိုမှ ယုံချင်စရာမရှိဘူး ”

ဦးလေးက ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောသည်။ ဒီရဲ့ ပခုံးတစ်ချက်တွန့်ပြီး . .

“ ကျွန်တော့်ကို မိန်းမပေးစားတော့မယ်လို့ ဦးလေးပြောထဲက အလုပ်တစ်ခုလုပ်မှ ဖြစ်တော့မယ်ဆိုတာ နားလည်မိတယ်။ ဒါ့ကြောင့် မင်္ဂလာမဆောင်ခင် ကျွန်တော် အလုပ်တစ်ခုရှိပြန်မှာ ”

“ မင်းဘာလုပ်ချင်တာလဲ ”

“ ကားအရောင်းအဝယ်လုပ်ချင်တယ် ”

အမှန်ဆိုရင် ဒီရဲ့ပါးစပ်ထဲရှိတာ ပြောနေတာပါ။ ယနေ့အချိန်ထိ အလုပ်လုပ်ဖို့စိတ်ကူး ဒီရဲ့မှာ မရှိဘူး။ မိန်းမပေးစားမယ့်ဦးလေးကို အရှက်ကုန်ချင်တာလည်း ပါတယ်။

“ ဒီဆို ငါ့မိတ်ဆွေမိ မင်းဆွားပြီး အရောင်းအဝယ်ကိုလေ့လာပါ ”

“ ဪ မင်းကို တစ်ခါတည်းပြောလိုက်မယ် ”

“ ဘာစီးပွားရေးပဲလုပ်လုပ် အရှုံးဆိုတဲ့စကားလုံးကြီးတို့တော့ ငါ့ဆိုသယ်မလာနဲ့၊ ငါ့ကိုယ်တိုင် ယနေ့အချိန်ထိ အရှုံးမရှိတဲ့ စီးပွားရေးသမားအဖြစ် ရပ်တည်ထားတယ်။ မင်းလည်း ငါ့လို ဖြစ်အောင် ကြိုးစားပါ ”

ဦးလေးထွန်းက ဖြစ်ချင်တာတွေပြောပြီး စာစောင်ကို ကောက်ကိုင် လိုက်သည်။ ဒါတာ မင်းသွားလို့ရပြီဆိုတဲ့ သဘောလေ။ ဦးလေးအကုန်က အဲဒီအတိုင်းပဲ။ သူ့ဖြစ်ချင်တာကိုပြောပြီး တစ်ခက်သားရဲ့ခံစားချက် နဲ့ ဘယ်သောအခါမှ နားလည်မပေးတတ်ဘူး။ တကယ်တော့ ဦးလေးထွန်းတာ သဘာဝရဲ့ ဖြစ်ပျက်ခြင်းဆိုတာကို လက်မခံနိုင်တဲ့ အစွန်းရောက်လူ တစ်ယောက် ဖြစ်နေတယ်။ အခုချိန်မှာ ဦးလေးထွန်းနဲ့စကားကို အနည်းဆုံး ပြောပြီး ပျက်စွာချင်း မဆိုင်မိအောင်နေတာ အကောင်းဆုံးပဲ။ ဒါ့ကြောင့် ဦးလေးထွန်းရှေ့က ချက်ချင်းထပြန် အခန်းထဲဝင်လာခဲ့သည်။



ဇူးပွင့်အင်္ဂလိပ်စကားပြော သင်တန်းကဆင်းတော့ သူမ ဘေးနားတို လူတစ်ယောက်ကပ်လာသည်။

“ ကိုယ့်အတွက် အဖြေစဉ်းစားပြီးပြီလား ”

“ ကျွန်မ စိတ်မဝင်စားဘူးလို့ ဘယ်နှစ်ခါပြောရမလဲ နန္ဒ ”

ဇူးပွင့်ပြောပြီး ကားဆီတို အမြန်လျှောက်လာသည်။ နန္ဒက ဇူးပွင့်နဲ့ ကပ်ပါလာပြီး . . .

“ ကိုယ့်ကို ဒီလိုပြီးစလွယ်မပြောနဲ့လေ ၊ ကိုယ့်မှာ ဇူးပွင့် လက်မခံနိုင်လောက်အောင် ဘာတွေချို့ယွင်းနေလဲ ”

ဇူးပွင့်ခြေလှမ်းကိုရပ်ပြီး နန္ဒကို ဇူးဇူးရဲရဲ ကြည့်ပစ်လိုက်တယ်။ အရမ်းကို စိတ်ရှုပ်ဖို့ကောင်းတာ။ မိန်းကလေးတစ်ယောက်က မချစ်ပါဘူးလို့ အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ပြောနေတဲ့ကြားထဲက တောက်တဲ့ တစ်ကောင်လို တွယ်ကပ်နေတဲ့ နန္ဒလိုလူမျိုးတွေ ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဘယ်လောက်များရှိနေမလဲ။

“ ကိုယ့်ဇူးပွင့်ကို တကယ်ချစ်တာပါ ”

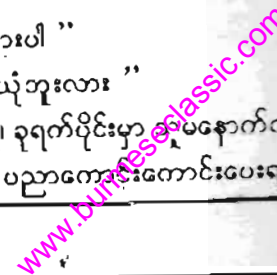
“ ရှင်ဘယ်လိုလုလဲ ”

“ ကိုယ့်အချစ်တွေကို ဇူးပွင့်ယုံအောင် ဘယ်လိုသက်သေပြ ရမလဲဟင် ”

“ ရှင်ကျွန်မအနားက ထွက်သွားပါ ”

“ ဇူးပွင့် ကိုယ်ပြောတာကို မယုံဘူးလား ”

တော်တော်စိတ်ပျက်ဖို့ကောင်းတဲ့ နန္ဒ၊ ချရက်ပိုင်းမှာ ဇူးပွင့်နောက်ကို အရိပ်လိုတောက်လျှောက်လိုက်နေတဲ့ နန္ဒကို ပညာကောင်းကောင်းပေးရန်



ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

“ ကိုယ့်အတွက် ဝူးပွင့်စဉ်းစားနေတာလား ”

ငြိမ်သက်သွားတဲ့ ဝူးပွင့်ကိုကြည့်ပြီး နန္ဒမေးလိုက်သည်။

ဘဝမှာအချစ်ဆိုတာ ဒီကောင်မလေးနဲ့တွေ့မှပဲ လိုက်လိုက်လှလှ ခံစားမိတာပါ။ နန္ဒအတွက်တော့ ဝူးပွင့်ဘဝမှာ အလိုအပ်ဆုံး အရာတစ်ခု ဖြစ်နေတယ်။ ဒီကြောင့်လည်း သူမငြင်းနေတဲ့ကြားထဲက လိုချင်တဲ့အပြေကို ရအောင် ကြိုးစားနေမိတာပေါ့။

“ ဂွင် ကျွန်မကို ဘယ်အချိန်ထိ နောက်ယှက်နေမှာလဲ ”

နန္ဒက ဝူးပွင့်မျက်နှာလေးကို မြတ်နိုးစွာနဲ့ကြည့်ပြီး . . .

“ ကိုယ် ဝူးပွင့်အချစ်ကို စိုးသားစွာနဲ့ တောင်းခံနေတာပါ။ နောက်ယှက်သလိုဖြစ်သွားရင် တောင်းပန်ပါတယ်။ ဒီပေမယ့် ဝူးပွင့်ကို တစ်သက်လုံး ယုယပိုက်ထွေးခွင့်ရရှိအတွက် ကိုယ်ကြိုးစားနေတာကိုတော့ နားလည်ပေးပါ ”

ဘယ်တော့မှ ပမ္ပေလင်းနဲ့ နန္ဒ ”

“ ဂွင်ကို ကျွန်မ စကားထပ်ပြောလိုက်မယ်၊ ကျွန်မ ရင်ထဲမှာ ဂွင်အတွက် ရင်ခုန်ဖို့ နှလုံးသားပါမလာဘူး ”

“ အဲဆို ဝူးပွင့်ရင်ထဲက နှလုံးသားက ”

“ ကျွန်မ အသက်ဂွင်ရပ်တည်ဖို့လေ ”

“ နှလုံးမခုန်ရင် ကျွန်မဘဝ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဂွင်သန်မလဲ၊ ဂွင်အတွက် အချိန်တွေ အများကြီးရှိပါတယ်၊ ကျွန်မအစား နောက်တစ်ယောက်ကို ကြိုးစားလိုက်ပါလို့ အကောင်းဆုံး အကြံပေးချင်တယ် ”

“ မင်းကွာ ”

“ တကယ့်ကို အသဲနှလုံးမရှိတဲ့ မိန်းမပဲ၊ ဒီပေမယ့် ကိုယ့်ဘဝမှာ မင်းတစ်ယောက်ထဲကိုပဲ ချစ်တဲ့အတွက် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရအောင် ကြိုးစားမယ် ”

“ စမ်းကြည့်လိုက်လေ ”

“ ကျွန်မအနားမှာ ဂွင်လိုလူမျိုးတစ်ယောက်ကို အချိန်မရွေး လွှင့်ထွက် သွားအောင်လုပ်နိုင်တဲ့လူတွေ ရှိတယ်ဆိုတာတော့ မှတ်ထားပါ ”

“ ကိုယ်ဘာမှ ဂရုမစိုက်ဘူး ဝူးပွင့်၊ မင်းကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရရှိ အတွက် အရာအားလုံးကို ရင်ဆိုင်ရဲတယ် ”

“ တင်း တင်း ”

“ ဂွင်စကားက ရယ်ဖို့ကောင်းတယ်၊ တော်ကြာ ကျွန်မကြောင့် နှလုံးသားမှာ အနာတရဖြစ်သွားတာတင် မကဘူး၊ ခန္ဓာကိုယ်လည်း သေရာပါဒဏ်ရာ ထပ်ရသွားလိမ့်မယ် ”

နန္ဒ ကိုယ့်ကိုကိုယ် အပြစ်တင်မိသည်။ ဘာဖြစ်လို့များ သူ့နှလုံးသားဟာ ဒီလောက်ရက်စက်မာကျောတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို အသဲအသန် ချစ်မိ သွားတာလဲ၊ အချစ်ဆိုတာ ထူးဆန်းတဲ့အရာတစ်ခုပါ။ ဦးနှောက်က ဝူးပွင့်ကို မချစ်သင့်မှန်ဆီပေမဲ့ နှလုံးသားရဲ့ အလိုဆန္ဒအရ သူမနားကို ရောက်လာခဲ့တယ်။

ပတ်ဝန်းကျင်က လူတစ်ချို့က သူတို့နှစ်ယောက်ကို အကဲခပ်သလို ဝိုင်းကြည့်နေကြသည်။ ဝူးပွင့် ဒီဇာတ်လမ်းကို အပြန်ဆုံးအဆုံးသတ်မှ ဖြစ်မည်ဟု စဉ်းစားလိုက်တယ်။ သူမတာ သင်တန်းကို နေ့စဉ်လာတက် နေတဲ့လူလေ၊ ဘာမှအရေးမပါတဲ့ လူတစ်ယောက်ကြောင့် သူမရုဏ်သိက္ခာ ထိခိုက်သွားမှာကို စိုးရိမ်မိတယ်။

“ နန္ဒ ဂွင်ဘယ်လိုပဲ ကြိုးစားကြိုးစား ကျွန်မဆီကအချစ်တွေကိုရရှိ လုံးဝမပျော်လင့်နဲ့၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလိုက်မယ်၊ ကျွန်မ ရင်ထဲမှာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ချစ်ခဲ့မိရင်တောင် ဂွင်လိုလူမျိုး အတွက် မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ဒီကျွန်မ အယဉ်ကျေးဆုံး ပြောတာပါ။ ဂွင်ဘက်က ဒီထက်မက လွန်ကဲလာမယ်ဆိုရင် ကျွန်မဆီက ဒီထက် ရိုင်းရိုင်းရင့်သီးတဲ့ စကားလုံးတွေ ဂွင်ကြားရလိမ့်မယ် ”

ဝူးပွင့်ပြောပြီး ချာဟနဲ့ လှည့်ထွက်လာခဲ့တယ်။

ကားစထွက်တဲ့အထိ နန္ဒတစ်ယောက် ကျောက်ရုပ်လို ရပ်နေတာ ကြွေလိုက်၍ ဝူးပွင့် ခပ်ဗွေလေး ရယ်မောမိလေသည်။



www.burmeseclassic.com

အခန်း (၃)

နန္ဒစကားတွေကို နားထောင်ပြီး ဒီရဲရယ်မောလိုက်တယ်။

“ မင်းကွာ မိန်းမတစ်ယောက်ပြောတဲ့စကားကို ဒီအတိုင်း ခေါင်းငုံ့ခံလာရတယ်လို့ ”

“ ငါဘာလုပ်ရမလဲ ဒီရဲ ”

“ နောက်တစ်ယောက်ကို ထပ်လိုက်လေ ”

“ မင်းအုပ်ချုပ်ခဲ့တဲ့ တစ်ယောက်မဟုတ်တစ်ယောက် ကြိုက်မှာပေါ့ ”

“ ငါ ဝူးပွင့်ကိုပဲ ချစ်တာကွ ”

“ တိုက မင်းကို မချစ်နိုင်ဘူးလို့ အပြတ်ပြောပြီးပြီပဲ၊ မင်း ဘာဆက်လုပ်နိုင်မှာလဲ ”

နန္ဒမျက်လုံးတွေ ရိုဝေသွားသည်။

“ လောကမှာ မိန်းမတွေပေါ့တယ် နန္ဒ၊ အချစ်ဆိုတာတာ တကယ်တော့ ဘာမှတုတ်တဲ့အရာ မဟုတ်ဘူး၊ တခဏ သာယာမှု အတွက် လူတွေဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ချစ်နေကြတာပေါ့ ”

“ မင်းပြောတာတော့ မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါ့ရင်ထဲမှာ ဝူးပွင့်ကို ချစ်မိသွားတဲ့ အချိန်ကစပြီး အချစ်ဆိုတဲ့ လောင်မြိုက်ခြင်းကို အကြီးအကျယ် ခံစားမိခဲ့တယ်၊ သူ့ကို ငါ့အရမ်းချစ်တယ်၊ တစ်ဘဝလုံးအတွက် တစ်ယောက်ထဲပဲ ချစ်မိတာပေါ့၊ သူ့ကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်မရရင်တောင် ငါ့နှလုံးသားကို အခြားမိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ အစားထိုးဖို့ ဘယ်သောအခါမှ ကြိုးစားမှာ မဟုတ်ဘူး ”

ဒီရဲစိတ်ထဲမှာ နန္ဒရဲ့ချစ်တတ်တဲ့ နှလုံးသားကို တော်တော်အံ့ဩ

သွားမိတယ်၊ နန္ဒနေရာမှာ သူသာဆိုရင် မိန်းမတစ်ယောက်အတွက်နဲ့ ဒီလောက်စိတ်ရုပ်ခံပြီး တွေးမှာမတုတ်ပေ၊ ဒါပေမယ့် နန္ဒဟာ သူမတုတ်သလို သူကလည်း နန္ဒမတုတ်ဘူးလေ၊ ဒါ့ကြောင့် လူချင်းတူပေမယ့် ခံယူချက်နဲ့ စိတ်ဓါတ်ပိုင်းဆိုင်ရာတော့ ကွဲပြားခြားနားလိမ့်မယ်ဆိုတာတော့ လက်ခံမိပါတယ်။

“ ချစ်ခြင်းပေတ္တာဆိုတာ လုပ်ယူဖန်တီးလို့ မရဘူးဆိုတဲ့ စကားလေးတစ်ခွန်းတော့ ငါ့ကြားဝူးတယ် နန္ဒ ”

“ ဒီအမှန်တရားပဲ ဒီရဲ ”

ဒီရဲ ခြည်းညင်းစွာ ထပ်ခံရယ်မောလိုက်ပြန်တယ်။

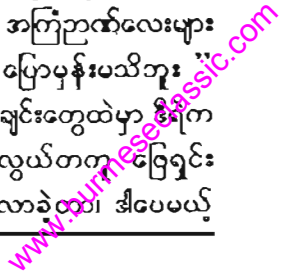
“ မင်းဝူးလွန်းတယ် နန္ဒ၊ မင်းပြောတဲ့ အမှန်တရားဆိုတာ တစ်ဦးတစ်ယောက်အတွက်ပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ လူသားအားလုံး ခံစားမှု အစိတ်အပိုင်းတွေနဲ့သက်ဆိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ငါ့နုက စကားကို ပြောတယ်ဆိုတာလည်း တစ်စုံတစ်ယောက်ကပြောလို့ ထပ်ဆင့်ပြောပြတာပေါ့၊ အမှားအမှန်ကို ခွဲခြားမိတ်ဖြာဖို့ မဟုတ်ဘူး၊ နဂိုထဲက လောကကြီးဆိုတာ ဖြစ်တည်မှုတစ်ခုအပေါ်မှာ ဝှိုတင်ပြီး သဘာဝကြီးက ဝန်ဆင်းပေးခဲ့တာ၊ သူ့မှာ လောဘ၊ ဒေါသ၊ ချစ်ခြင်း၊ မှန်းခြင်းဆိုတာ မရှိဘူး၊ လူသားတွေကသာ သူတို့ဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒကို တမင်သက်သက် ဝန်တီးယူနေကြတာ၊ မင်းကိုငါပေးမယ်၊ ဝူးပွင့်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကို အရမ်းချစ်ပါတယ်ဆိုရင် တကယ်လို့ ဝူးပွင့်သာ လူမဖြစ်ခဲ့ဘူး၊ ဒါမှမဟုတ်မင်းက ဝူးပွင့်နဲ့မဆုံနိုင်တဲ့ တစ်နေရာကို ရောက်နေမယ်ဆိုရင် အချစ်ဆိုတာ ပေါ့မလားဘူးဆိုတဲ့ သဘောလား ”

“ ငါဘာမှ နားမလည်ဘူး ဒီရဲ ”

“ ဒါ့ကြောင့် မင်းဒီလိုခံရတာ၊ မင်းနေရာမှ ငါသာဆိုရင် ဝူးပွင့် မကလို့ မဝူးလဲပွင့်ပါစေ သနားတယ်လို့ ပြောခဲ့မှာ ”

“ တော်ပြီကွာ၊ မင်းဆီလာတာ ငါ့အတွက် အကြံဉာဏ်လေးများ ရမလားလို့ မျှော်လင့်မိပါတယ်၊ ဘာတွေပြောမှန်းမသိဘူး ”

နန္ဒ တကယ်ပဲ စိတ်ဓါတ်ကျသွားသည်။ သူငယ်ချင်းတွေထဲမှာ ဒီရဲက ဉာဏ်အကောင်းဆုံး၊ ပြဿနာတစ်ခုကို ချက်ချင်းအလွယ်တကူ ဖြေရှင်း နိုင်တဲ့သူ၊ ဒါ့ကြောင့် နန္ဒကိုယ်တိုင် အားတိုးတကြီးနဲ့လာခဲ့တာ၊ ဒါပေမယ့်



ထင်သလို ငြစ်မလာဘူး။

“ ငါပြန်မယ် ဒီရဲ့ ”

“ ကောင်မပြီလေ၊ ငါပြောတဲ့ ဘာတွေမှန်းမသိတာကို အိမ်ရောက်တဲ့ အခါ အေးအေးဆေးဆေးဆေး ပြန်စဉ်းစားပါ။ နဂူးပေါ်လက်တင်ပြီး မစဉ်းစားနဲ့နော်။ လက်ပေါ် နဂူးတင်ပြီး စဉ်းစားပါ။ ”

နန္ဒက လေးစားပါတယ်ဆိုတဲ့ အမှုအရာနဲ့ ခါးကိုညွတ်ပြီး သုံးကြိမ် အလေးပြုသွားသည်။

နန္ဒပြန်သွားပြီးမှ ဒီရဲ့လည်း လမ်းထိပ်က လက်ဝက်ရည်ဆိုင်ကို ထွက်လာခဲ့တယ်။ ဒီရဲ့စိတ်ထဲမှာ ပျော်နေသည်။ ခုရက်ပိုင်းမှာ သူ့စိတ်တွေ ဘာဖြစ်လို့များ ကြည်နူးပျော်ရွှင်နေပါလိမ့်။ တကယ်ဆိုရင် သူ့ရဲ့ လွတ်လပ်ခွင့်ကို နောက်ယှက်လျက်ဆီးမဲ့ကိစ္စတစ်ခုက မကြာခင်ရက်ပိုင်းမှာ ငြစ်ပေါ်လာမှန်းသိနေပေမဲ့ အလိုလို ပျော်ရွှင်နေတာ ထူးဆန်းနေသည်။

“ အစ်ကို ဘာသောက်မှာလဲ ”

“ ပုံမှန်တစ်ခွက် ”

စားပွဲထိုးလေး လှည့်ထွက်သွားတဲ့ အချိန်မှာ ဒီရဲ့စားပွဲကို လူတစ်ယောက် ရောက်လာသည်။

“ ကိုကျော် လက်ဝက်ရည် လာသောက်တာလား ”

“ အေးကွ ”

“ ဘာသောက်မလဲ မှာလိုက်လေ၊ ကျွန်တော် တိုက်ပါမယ် ”

“ ရတယ် ညီလေး၊ အစ်ကို ဝမ်းသာတဲ့ အထိမ်းအမှတ်နဲ့ ညီလေးကို တိုက်မယ် ”

ခုမှကိုကျော်မျက်နှာကို ဒီရဲ့သေချာကြည့်မိတယ်။ အရမ်းဝမ်းသာတဲ့ ပုံပံ့ပါ။ မျက်နှာကြီးက ပြုံးပြီးနေသည်။ သွားတွေ အကုန်လုံးနိုးပါးပေါ်အောင် ရယ်နေသည်။

ကိုကျော်ဆိုတာ ဒီရဲ့တို့ လမ်းထိပ်က ဆိုက္ကားနင်းတဲ့လူပါ။ ထမင်း တစ်နပ်စားရဖို့အတွက် ခွန်အားတွေစိုက်ထုတ်ပြီး ရုန်းတန်နေရတဲ့ လူတစ်ယောက်ဆီက လက်ဝက်ရည်တစ်ခွက်ကို ဘယ်လိုလုပ် သောက်ရက်မှာလဲ။

“ ကျွန်တော် တိုက်ပါမယ် ”

“ ညီလေး၊ အစ်ကို့မိန်းမ သမီးလေး ပွေးတယ်ကွ၊ ”

ဒါကြောင့် ညီလေးကို အစ်ကို လက်ဝက်ရည်တိုက်တာပါ။ ”

ခုမှ ကိုကျော်ပျော်ရွှင်မှုကို သဘောပေါက်သွားသည်။

“ ကျွန်တော် ဝမ်းသာပါတယ်၊ ဒီပေမယ့် ဘယ်လိုပြောရမလဲ ဆိုတော့ ”

ဒီရဲ့စကားကို ရုပ်လိုက်ကာ မျက်မှောင်ကုတ်နေသည်။

“ ပြောလေ ညီလေး ”

ကိုကျော်က ဒီရဲ့ပြောမဲ့စကားကို စိတ်ဝင်စားသွားသည်။

ဒီရဲ့လည်း ပင့်သက်တစ်ချက်ရှုပြီး . . .

“ ကိုကျော်ကလေးကို သိပ်ပြီးဂရုမစိုက်ပါနဲ့ ”

“ ဘာဖြစ်လို့လဲ ညီလေး ”

“ ဒီလိုပါ အနာဂတ်မှာ သူများမိန်းမဖြစ်လာမဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ဂရုမစိုက်နဲ့ပြုရပါ့မလားထောင်ပေးရင် ကိုကျော်အနေနဲ့ နစ်နာမှာ စိုးလို့ပါ ”

“ ဘာ ”

ကိုကျော်အသံက အကျယ်ကြီးထွက်လာသည်။ ဆိုင်ထဲမှာ ထိုင်နေတဲ့ လူအချို့တောင် ဒီရဲ့တို့ပိုင်းကို အလန့်တကြား လှည့်ကြည့်ကြတယ်။

ဒီရဲ့တော့ ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်တဲ့ မျက်နှာဖြင့် . . .

“ ကျွန်တော်ပြောတာ မှားလို့လား ”

ကိုကျော် ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ ဒီရဲ့နေတဲ့မျက်နှာဖြင့် ဒီရဲ့ကို ကြည့်ကာ လက်ဝက်ရည်ဆိုင်ထဲက ချက်ခြင်းထွက်သွားသည်။

“ ဘာဖြစ်တာလဲ ဒီရဲ့ ”

ဆိုင်ပိုင်ရှင် ကိုမျိုးမင်းက ကောင်ကာမှထလာပြီး ဒီရဲ့ကို မေးလိုက်တယ်။

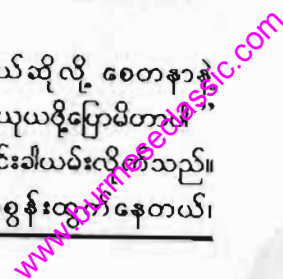
“ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ အမှန်တရားကို သူလက်မခံနိုင်လို့ ထထွက်သွားတာပါ ”

“ မင်းဘာသွားပြောလို့လဲ ”

“ ဪ သူက သမီးဦးလေး ပွေးတယ်ဆိုလို့ စေတနာနဲ့ သူများမိန်းမဖြစ်မဲ့လူကို သိပ်ပြီး မပြုစု၊ မယုယဖို့ပြောမိတာပါ ”

ကိုမျိုးမင်းက ဒီရဲ့စကားကိုနားထောင်ပြီး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

“ မင်းရဲ့ အတွေးအခေါ်တွေက နဲ့နဲ့အစွန်းထွက်နေတယ်။ ”



ဒီအတိုင်း ဆက်သွားနေမယ်ဆိုရင် တဖြည်းဖြည်း မင်းတာ လူပတ်ဝန်းကျင် အပြင်ဘက်ကို ရောက်သွားလိမ့်မယ် ”

ဒီရဲ့က ပရုံးတစ်ခတ်ကို တန်ပါပါ တစ်ချက်တွန့်ပြီး . . .

“ ကိုမျိုးမင်းပြောတာကို ကျွန်တော် စိတ်မဆိုးပါဘူး၊ အိပေမယ့် ဆိုင်ရှင်တစ်ယောက်အနေနဲ့ စားသုံးသူတွေရဲ့ လိုအင်ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးရမဲ့အစား ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တဲ့ ကိစ္စကို ဝေဖန် အပြစ်တင်တာတော့ မှားတယ်၊ ကိုမျိုးမင်းကို ကျွန်တော် တစ်ခု ပြောလိုက်မယ်၊ အောင်မြင်တဲ့ စီးပွားရေးသမား တစ်ယောက် ဖြစ်ဖို့ရင် ကိုယ်နဲ့မဆိုင်တဲ့ အရာအားလုံးကို မျက်စိမှိတ်နားပိတ်ပြီး နေတတ်အောင် ကြိုးစားပါ၊ အိပါ၊ နောက်နေ့ကစပြီး ကျွန်တော် ဒီဆိုင်ကို ဘယ်တော့မှ မလာတော့ဘူးဆိုတာ မှတ်ထားပါ ”

ဒီရဲ့ ငါးရာကျပ်တန်တစ်ရွက်ကို စားပွဲပေါ်တင်ခဲ့ပြီး ထပြန်လာခဲ့ သည်။ ဒါတာ ဒီရဲ့အနေနဲ့ သူ့အပေါ်တင်စီးလာတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို အတောင်းဆုံး တုံ့ပြန်လိုက်တာပါ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီနေ့အဖို့ ဒီရဲ့ ကျေနပ်သွား တယ်။ တစ်ခါတစ်လေ လူတွေတ တော်တော်ခက်တယ်၊ မှန်တာပြောရင် လက်မခံချင်တဲ့ လူမျိုးရှိသလို ကိုယ်ကဆယ်နေရာနေပြီး ဘယ်လိုစကားမျိုး ပြောရမယ်ဆိုတာကို နားမလည်တဲ့လူမျိုးတွေ အများကြီးရှိသည်။



ဇူးပွင့်အတွေးထဲတွင် ယောက်ျားပီသပြီး အလှအပကို မခံစား တတ်တဲ့ အေးစက်စက်မျက်ဝန်းတစ်စုံကို ပြန်မြင်ယောင်မိသည်။ သူမဘဝမှာ ဒီလိုယောက်ျားမျိုးကို တွေ့လိမ့်မယ်လို့ ထင်မထားမိတဲ့ အချိန်မှာ ထိုမျက်ဝန်းပိုင်ရှင်က သူမတောင်းဆိုတာကို ပြောင်ပြောင်ကြီး ဆန့်ကျင် သွားခဲ့သည်။

“ ရှင်နဲ့ကျွန်မ ပြန်တွေ့ကြတာပေါ့ ”

ဒါတာ ဇူးပွင့်စိတ်ထဲက အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ကြိမ်းဝါးနေတဲ့ စကားပါ။

“ ဇူးပွင့်ဘာတွေစဉ်းစားနေတာလဲ ”

“ ဆောရီး သိတ ”

ဇူးပွင့်က သူမရဲ့အတွေးစကို ပြန်ရုပ်သိမ်းပြီး သိတကို တောင်းပန် လိုက်သည်။

“ နင်ဖိုပြီး လှလာတယ်၊ ခုနက နင်ငေးနေတဲ့ပုံစံက တကယ့်ကို အပြစ်ကင်းစင်တဲ့ ကလေးတစ်ယောက်လို့ပဲ ”

ဇူးပွင့် ပြုံးလိုက်သည်။ ယောက်ျားတော်တော်များများတာ သူမရဲ့ အလှကို ခံစားတတ်ပြီး သူမဆီကအချစ်ကို အသဲအသန် မျှော်လင့် မှုကြသည့် အဲဒီထဲမှာ သူဘာလို့ မပါတာလဲ။

“ ငါ နင်ကို စိတ်မချဘူး ”

“ ဘာဆိုလို့လဲ ”

ဇူးပွင့်အမိပြောတာပါ။ တကယ်ဆို သိတနဲ့သူမ အာမှမဆိုင်ဘူး

www.burmeseclassic.com

လေ၊ သီတက အိုက်စ်ကော်စီကို တစ်ငုံသောက်လိုက်ပြီး . . .

“ ငါက နင့်ကိုချစ်နေတဲ့လူလေ၊ နင့်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး စိုးရိမ်ပူပန်မှုကို အမြဲတမ်း ခံစားနေရတယ် ”

“ ငါ့အတွက် အဲဒီလောက်ထိ စိုးရိမ်ပူပန်နေတဲ့ နင့်စိတ်တွေ ကြာရင် ဂျေးသွားလိမ့်မယ်၊ ငါ့မှာ အတွေးအခေါ်နဲ့ အသိဉာဏ် ရှိတယ်၊ အများအပြားကို ဝေဖန်ပိုင်းခြားနိုင်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက် အပေါ်မှာ ချစ်တဲ့စိတ်တစ်ခုထဲနဲ့ ပူပန်နေတဲ့နင့်ရဲ့အတွေးတွေက ရယ်စရာပြတ်လုံးတစ်ခုလိုပဲ ”

“ နနု နင့်ကိုတင်းနေတယ်လို့ ငါသတင်းကြားတယ် ”

“ ဂရုမပိုက်ဘူး သီဟ ”

“ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ အချစ်ကိုမရလို့ ပိုက်ရှားရဲဆန်ပြီး လုပ်ချင်တာလုပ်တဲ့ခေတ်က နှစ်ဆယ်ရာစုမှာ ကျန်ခဲ့ပြီ ”

“ ယောက်ျားတွေကို လျှော့မတွက်ပါနဲ့ဟာ၊ ငါတကယ် စိုးရိမ်လို့ နင့်အတွက်ပြောနေတာပါ ”

“ ကျေးဇူးတင်တယ် သီဟ ”

တကယ်လည်း သီဟကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ သူမကို ချစ်ပါတယ်လို့ ပြောတဲ့လူတွေ၊ သူမအနားမှာ အမြဲတမ်းနေခွင့်ရချင်တဲ့ လူတွေထဲမှာ သီဟက စိတ်အရှည်ဆုံးနဲ့ ဂရုတစိုက်အရှိဆုံးပဲ။ သူမအတွက်ဆိုရင် အသေးအမွှားလေးက အစ လိုအပ်တာမှန်သမျှကို အမြဲတမ်း ပြည့်ဆည်းစွမ်းဆောင်ချင်တဲ့ စိတ်ဇိတ် ကလည်း အပြည့်ရှိနေသည်။

ဇူးပွင့် ဝန်ခွက်ထဲက အအေးကိုပိုက်တံလေးဖြင့် ကုန်အောင် စုပ်သောက်လိုက်သည်။ သူမဘဝဟာ အအေးတစ်ခွက်ကို လွယ်လွယ်ကူကူ သောက်နိုင်သလို အမြဲတမ်းအရာအားလုံးဟာ လွယ်ကူနိုင်မလား၊ ဖြစ်တည်ခြင်း တစ်ခုရှိခဲ့လျှင် ပျက်စီးခြင်းက နောက်မှာဒွန်ကွဲပြီး ပါလာတတ်တယ် မဟုတ်လား။

“ နင်တစ်ခုခု စဉ်းစားပါ ဇူးပွင့် ”

“ ဘာကိုလဲ ”

သီဟက ဝန်ခွက်ထဲရှိ ရေခဲတုံးလေးကို ပိုက်တံဖြင့် လှည့်ပတ် ကစားရင်း . . .

“ ခုအချိန်မှာ နင့်အတွက် စိတ်ချယုံကြည်ရမဲ့ ပြီးတော့ နင့်ဘဝကို

အကာအကွယ်ပေးနိုင်မဲ့ ချစ်သူတစ်ယောက်တော့ ရှိသင့်နေပြီလို့ ငါထင်တယ် ”

“ နင့်ကို ငါရွေးရမယ်လို့ ဆိုကာလား ”

သီဟအကြည့်တွေက ဇူးပွင့်ဆီရောက်သွားသည်။

“ ငါ့အိလောက်ထိ အတ္တမကြီးဘူး ဇူးပွင့်၊ နင့်ကို ငါချစ်တာ ပိုင်ဆိုင်ခြင်း၊ စွန့်လွှတ်ခြင်း ဆိုတာနဲ့လည်း မသက်ဆိုင်ဘူး၊ ငါပြောနေတာ နင့်အတွက်ပါ။ နင့်ကိုချစ်တဲ့ ငါ့ရဲ့အချစ်တွေက ဖြူစင်သန့်ရှင်းတယ်၊ လိုချင်တပ်မက်မှုဆိုတာ ဘာမှမရှိဘူး၊ အမြဲတည်သက်သက်နဲ့ နင့်ကိုချစ်နေရရင် တစ်ဘဝလုံးအတွက် ငါ့ကိုယ်ငါ့ကျေနပ် တယ်၊ အိပေမယ့် တစ်ခုတော့ နင့်ယုံထား လိုက်ပါ။ ဘယ်သူမဆို ချစ်တတ်တဲ့နှလုံးသားပိုင်ရှင်တွေဟာ သူတို့ရဲ့ချစ်သူကို ပိုင်ဆိုင်ချင်ကြတယ်၊ ရယူဖို့လည်း နည်းမျိုးစုံ ကြိုးစားကြပါတယ်၊ ငါကတော့ နင့်ကိုချစ်ပေမယ့် ငါလိုချစ်တဲ့ လူတွေ အများကြီးရှိတဲ့အတွက် သူများတွေလိုတန်းတူ အခွင့်အရေး တစ်ခုပဲလိုချင်တယ်၊ နင့်ရဲ့ အချစ်တွေကို ငါပိုင်ဆိုင်ခဲ့ရင်တောင် ဘယ်သူပဲယောဂမှမပါဘဲ ချစ်ခြင်းတစ်ခုပဲ ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ်။ အိပေမယ့် အခြားတစ်ယောက်ကို နင့်ရင်ထဲက တကယ်ခံစားပြီး ချစ်ခဲ့ဖူးရင်တောင် ငါ့အချစ်တွေက ထာဝရ တည်မြဲနေမှာပါ။ အမိကတော့ နင်စိတ်ချမ်းသာတာ မြင်ချင်တယ်၊ နင့်ဘဝ ပျော်ရွှင် နေမယ်ဆိုရင် ငါ့ဘဝ၊ ငါ့အသက်တောင် ပေးဆပ်ရဲပါတယ်ဟာ ”

“ တော်ပါတော့ သီဟရယ် ”

“ ငါ့ရင်ထဲက စကားတွေပါ ဇူးပွင့် ”

“ ဟုတ်ပါတယ်၊ နင် ဘယ်လောက်ချစ်တယ်ဆိုတာ ငါသိပါတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် နင့်ကို ပြန်မချစ်နိုင်ရင်တောင် ငါ့ကိုချစ်တဲ့ နင့်ရဲ့ အချစ်တွေကို ဥပက္ခာမပြုမိအောင် ကြိုးစားနေတာပေါ့ ”

သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့စကားပိုင်းလေးက တခဏတိတ်ဆိတ်သွားပြီး ကိုယ်စီ...တွေနဲ့ ခြားနားတဲ့အမြဲတစ်ခုစီကို ဦးတည်နေကြသည်။ အချစ် ဟိုတဲ့အ. ဘာ တစ်ဦးတစ်ယောက်စီရဲ့ ရင်ထဲမှာ အမိပ္ပယ်တစ်မျိုးစီနဲ့ ပျင်သန်ပေါက်ဖွားနေကြလည်။ သီဟရဲ့ရင်ထဲမှာ တော့ ဇူးပွင့်နဲ့ပတ်သက်ပြီး

အချစ်ဆိုတဲ့ အပိုင်အခဲတစ်ခုက ထုထည်ကြီးမားစွာနဲ့ တည်ရှိနေခဲ့ပြီ၊
 ရယူခြင်းတွေ၊ စွန့်လွှတ်ခြင်းတွေဆိုတာထက် ဝမ်းပွင့်ကို မြတ်မြတ်နိုးနိုး
 တစ်ဘဝလုံး ချစ်နေချင်တာ၊ ပြီးတော့ သိဟတာ လောကသဘာဝကို
 နားလည်လက်ခံတဲ့ လူတစ်ယောက်လေး၊ ချစ်တိုင်းလည်းမညား၊ ညားတိုင်းလည်း
 မချစ်ဆိုတဲ့ စကားတာ ကလေးတွေပေးစပ်က ထွက်ပေါ်လာတာမှ မတုတ်တာ၊
 ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဝမ်းပွင့်နားမှာနေခွင့်ရှိပြီး ဝမ်းပွင့်မျက်နှာလေးကို တစ်ပုံစီပုံ
 ကြည့်ကာ ရင်ခုန်နေရတာကို ကျေနပ်နေတယ်လေး

“ သွားကြမယ် သိတ ”

ဝမ်းပွင့်က ကားသော့လေးကို ဝှေ့ယမ်းကာပြောပြီး ထလိုက်တယ်၊

“ ငါပြောတဲ့စကားတွေကို နင်မပေ့ပါနဲ့ ”

“ ဘာလဲ ရည်းစားထားဖို့ ကိစ္စလား ”

“ ဟုတ်တယ် ”

“ အိုကေ ”

“ ညကျရင် ငါ့ဆီဝုန်းဆက်လိုက်လေ ၊ အဲဒီကျမှ ငါ့ရည်းစား
 ထားမယ်၊ မထားဘူးဆိုတာ အဖြေပေးမယ် ”

ဝမ်းပွင့် ခပ်ထေ့ထေ့လေး ပြောလိုက်ပေမယ့် သိဟတာကယ် ထင်သွား
 သည်။ သိဟတာ ရိုးသားတဲ့လူတစ်ယောက်ပါ။ ချစ်သူကို ချစ်တတ်တာက
 လွဲပြီး တောင်းဆိုခြင်းဆိုတာကို မေ့လျော့ထားတဲ့ လူလေး၊ ဒါ့ကြောင့်လည်း
 ဝမ်းပွင့်က ခြုံလိုသူတွေ ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတဲ့ ကြားထဲက ချစ်သူမဖြစ်သေးတဲ့
 သိဟတစ်ယောက်ထဲကို ရွဲရွဲမြဲမြဲနဲ့ တွဲတာပေါ့။



အခန်း (၄)

ဒီရဲတစ်ယောက် သူငယ်ချင်းမွေးနေ့သွားရန်အတွက် ရေချိုးပြီး
 သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်ဆင်ကာ အခန်းအပြင်ကိုထွက်လိုက်သည်။

“ ဘယ်သွားမှာလဲကွ ”

အမှန်အတိုင်းပြောလိုက်ရင် မင်းတို့က အပိုအလုပ်တွေပါကွာဟ
 ပြောမှာသေချာသည်။

“ ကားအရောင်းအဝယ်ကိစ္စ သွားလေ့လာမလို့ ဦးလေး ”

ဦးလေးက ညာပြောတာကို နှစ်မြိုက်ပုံရလေသည်။

“ လူငယ်ဆိုတာ အဲဒီလို အမြဲတမ်း လန်းဆန်းတက်ကြွနေရမယ်၊
 နေရာတကာ လူကြီးက လက်ညှိုးထိုး လိုက်ပြောနေရတဲ့ လူမျိုး
 မဖြစ်အောင် ကြိုးစားနေဖို့ လိုတယ်ကွ ”

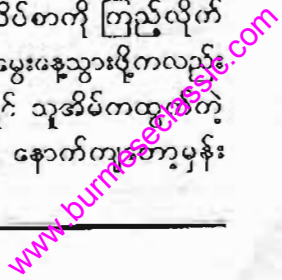
“ ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး ”

“ အေး အေး ”

“ ဒါဆို မင်းအပြင်သွားရင်းနဲ့ စာပွဲပေါ်က အထုပ်ကိုယူပြီး လိပ်စာ
 အတိုင်း ဝင်ပေးခဲ့ပါ။ ငါ့ဒီကနေ ပုန်းကြိုပြီး ဆက်ထားလိုက်မယ် ”

“ ဒါပဲလား ဦးလေး ”

ဒီရဲ စိတ်ထဲမှာ မကျေနပ်ဖြစ်သွားသည်။ လိပ်စာကို ကြည့်လိုက်
 တော့ သူသွားမဲ့နေရာနဲ့ တောင်နဲ့ပြောက် ဖြစ်နေတယ်၊ မွေးနေ့သွားဖို့ကလည်း
 မချိန်တော်တော် နီးကပ်နေပြီ၊ ပထမအစီအစဉ်ဆိုရင် သူအိမ်ကထွက်တဲ့
 အချိန်နဲ့ မွေးနေ့စချိန်ဟာ ကွက်ဟိဖြစ်ပေမဲ့ ခုတော့ နောက်ကျတော့မှန်း
 သေချာသည်။



“ ငါက အမြဲတမ်း သတိရတယ်လို့ ပြောလိုက်ပါ ”

ဒီရဲ့ အထုတ်ကို မပြီး အောက်သို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။ မွှေးနေပွဲ သွားပြီးမှ ဒီအထုတ်ပေးပါက ဒီနေ့ရောက်မှာ မတုတ်ပေ။ ဒါ့ကြောင့် အထုတ်ကို အရင်သွားပို့ပြီးမှ မွှေးနေပွဲသွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ဒီရဲ့ ကားထဲကို အထုတ်ပစ်ထည့်ပြီး တရကြမ်းမောင်းထွက်လာခဲ့၏။ ကားလေးမှာ သခင်လီဇာနှင့်သလောက် ပြေးနေသည်။ လိပ်စာအတိုင်း ခြံမို့ကို ရောက်တော့ ခြံဝန်းတံခါးက ဝိတ်ထားသည်။ ပိုက်ဆံရို လူတန်းစားတွေသာနေသောကြောင့် ကိုယ်ပိုင်လုံးချင်း တိုက်အိပ်ကြီးများမှာ ကြီးကျယ်လှပနေသည်။ ဒီရဲ့ကားရပ်တဲ့ ခြံဝန်းမှာ အတော်ကျယ်ပြီး အလယ်ကောင်တွင် နိုင်ငံခြားပုံစံ နှစ်ထပ်တိုက်ပုလေးကို လှပစွာ ဆောက်ထား၏။ ဒီရဲ့ကားပေါ်ကဆင်းပြီး တံခါးထောင့်တွင် တွေ့ရတဲ့ ကြိုးကို ဆွဲလိုက်သည်။ ဆူညံသွားသော ခေါင်းလောင်းသံနှင့်အတူ ဘယ်ချောင်ထဲမှာ အိပ်နေမှန်းမသိတဲ့ အင်းခွေးကြီးနှစ်ကောင် ပြေးထွက်လာပြီး ဒီရဲ့ကို အဆက်မပြတ် မာန်ဖီလိုက်တယ်။ ဒီရဲ့ စိတ်သိပ်မရှည်ချင်တော့ဘူး။ အပြင်မှာ သာဆိုရင် ဒီခွေးနှစ်ကောင်စလုံးကို ပါးစပ်ဆွဲပြုပြီး ကိုင်ပေါက်မိမှာ အမှန်ပဲ။

“ ဘာကိစ္စလဲ ညီလေး ”

အမေးစကားနဲ့အတူ ကျွဲသိုးတစ်ကောင်လို တုတ်ခိုင်မဲမှောင်နေတဲ့ အသက်လေးဆယ်ခန့် လူတစ်ယောက် ထွက်လာသည်။

“ အဲဒီဒီစန္ဒာနဲ့ တွေ့ချင်လို့ပါ ”

ခြံစောင့်က ဒီရဲ့ကို အသေအချာ အကဲခပ်ပြီး . . .

“ ဘယ်ကလာတယ်လို့ ပြောရမလဲ ”

“ ဦးထွန်းနိုင်ရိုး လွှတ်လိုက်တာပါ ”

“ ခဏလေး ညီလေး ”

ခြံစောင့်က တံခါးဖွင့်ပပေးပဲ ခါးကြားမှာထိုးထားတဲ့ GSM ဝုန်းဖြင့် လှမ်းအကြောင်းကြားလိုက်သည်။ ခဏကြာတော့ ခြံစောင့်ရဲ့ ‘တုတ်ကဲ့’ ဆိုတဲ့အသံနဲ့အတူ ရိုကျိုးတဲ့အပူအယာက မျက်နှာပေါ်တွင် ပေါ်လာသည်။

“ စိတ်မရှိနဲ့ ညီလေး၊ အစ်ကိုက သေချာအောင် လှမ်းပေးတာပါ။ ဒီအိပ်က မိန်းမသားတွေပဲ နေတယ်ဆိုတော့ အစစအရာရာ ဂရုစိုက်ရတယ်လေ ”

ခြံစောင့်က ပါးစပ်ကပြောရင်း တံခါးသော့ကို ဝှင့်ပေးလိုက်သည်။ ဒီရဲ့လည်း ကားပေါ်ပြန်ကတ်ကာ ဆင်ဝင်အောက်အထိကားကို မောင်းသွား၏။

“ အန်တီလေး စောင့်နေတယ် ”

အိမ်ဖော်မလေး ပြေးထွက်လာပြီး ပြောသည်။ ဒီရဲ့က ကားထဲမှ အထုတ်ကိုယူကာ အိပ်ဖော်ကောင်မလေးလက်ထဲ ထည့်ပေးပြီး နောက်ကနေ လိုက်ဝင်သွားတယ်။ ညှပ်ခန်းတစ်ခုလုံး မွှေးကြိုင်သန့်ရှင်းနေသည်။ ဦးလေးထွန်းနဲ့ အသက်တူတူလောက်ရှိတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကိုတွေ့သဖြင့် အဲဒီဒီစန္ဒာတူ ထင်လိုက်တယ်။

“ ကိုထွန်း လွှတ်လိုက်တဲ့ တူလေးလား ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ”

“ ကျွန်တော့်နာမည် ဒီရဲ့ပါ ”

“ ကိုထွန်း ဘာမှာလိုက်လဲ ”

ခုမှ ဦးလေးပြောခိုင်းတဲ့စကားကို သတိရမိတယ်။ ဒါပေမယ့် ပြောသင့်မပြောသင့်ကို စဉ်းစားလိုက်တယ်။ တစ်ခုခုတော့ တစ်ခုခုပဲ။ ဦးလေးနဲ့ အဲဒီဒီစန္ဒာဟာ ဘယ်လိုပတ်သက်မှုမျိုး ရှိနိုင်သလဲ။ အဲဒီဒီစန္ဒာဟာ ကျက်သရေရှိစွာနဲ့ ချောမောခန့်ညားတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ပါ။ အသံ ဩဇာဇိတ်ကလည်း ပြည့်ဝနေတယ်။ ဒီရဲ့စဉ်းစားနေရင်း ဦးလေးကို ကလဲ့စား ပြန်ချေရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သူ့သွားမဲ့ လမ်းခရီးကို အနှောင့်အယှက် ပေးတဲ့ဦးလေး ဒီတစ်ခါ ခံရပြီမှတ်တော့၊ စိတ်ထဲမှာကွေးပြီး . . .

“ ဟို ထမင်းစားပြီးတိုင်း အစာကြေဆေးသောက်ဖို့ မပေ့ပါနဲ့တဲ့ ”

“ ဟင် ”

မပျော်လင့်တဲ့ စကားကို ကြားလိုက်၍ အဲဒီဒီစန္ဒာ အံ့ဩသွားတယ်။

“ ကိုထွန်းက ဒါပဲပြောလိုက်တာလား ”

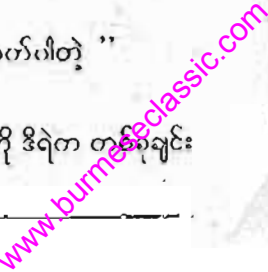
“ ကျန်သေးတယ် ”

“ ဘာလဲဟင် ”

“ ဆေးသောက်ရင် ရေကျက်အေးနဲ့လောက်ပါတဲ့ ”

“ အို ”

ပျော်လင့်ချက် မကုန်ဆုံးတဲ့ အဲဒီဒီစန္ဒာပေးစွန်းကို ဒီရဲ့က တစ်ရံချင်း ရိုက်မျိုးနေသည်။



“ ပြီးတော့ ဘာထပ်ပြောလဲ ”

“ ပြောရမှာ အားနာတယ် ”

“ ပြောပြော ဘာမှ အားပနာနဲ့ ”

“ ဦးလေးက သေချာထပ်မှာလိုက်တယ် ”

အိမ်ထဲမှာပျက်လုံးတော့က အရောင်တလက်လက် တောက်လာသည်။ ဒီရဲက ရယ်ချင်စိတ်ကို မျှိုသိပ်ပြီး . . .

“ ကျွန်တော့်ကို တူတစ်ယောက်လို သဘောထားပြီး မုန့်ရိုးပေးလိုက်ပါတဲ့ ”

အိမ်ထဲမှာ ပျက်နာပျက်သွားသည်။ ဒါပေမယ့် ခဏလေးပါ။ လူကြီးလူကောင်းပီသစွာနှင့် အချိန်မီ ထိန်းသိမ်းနိုင်တယ်။

“ ခဏလေးနော် ”

အိမ်ထဲမှာ အခန်းထဲဝင်သွားပြီး ပိုက်ဆံသွားယူသည်။ ဘယ်ရမလဲ ဒီရဲပါ။ ကိုယ့်ကို စိတ်ဒုက္ခရောက်အောင်လုပ်ရင် တုန့်ပြန်တတ်တယ်။ ခုအချိန်မှာတော့ ဦးလေးက ပြောခဲ့တဲ့စကားကို ပြောမယ်ထင်ပြီး ဖိလင်တတ်နေလောက်ပြီ။

“ ရော့ ”

အိမ်ထဲမှာ အခန်းထဲက ပြန်ထွက်လာပြီး တစ်ထောင်တန် တစ်ထပ်ပေးသည်။ ဒီရဲ ဘာမှမစဉ်းစားတော့ဘဲ ခပ်တည်တည်နှင့်ယူကာ ဆောင်ဆိုထဲကို ထိုးထည့်လိုက်တယ်။ ခန့်မှန်းချေအားဖြင့် ဒီရဲအတွက် တစ်ပတ်စာတော့ လုံလောက်သွားပြီ။

“ ကျွန်တော့်ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါ ”

“ အေးကွယ်၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်လို့ ပြောလိုက်ပါ ”

“ တုတ်ကဲ့ ”

အိမ်ထဲမှာ အိပ်ကကားအပြန်မောင်းထွက်လာခဲ့သည်။



မွေးနေ့ပွဲရောက်တော့ နောက်ကျနေပြီ။ မွေးနေ့ပိုင်ရှင် ဇော်ထက်က ဒီရဲကားဝင်လာတာကိုမြင်၍ အပြေးအလွှားကြိုဆိုပြီး အပြစ်တင်လိုက်သည်။

“ မင်းဘာဖြစ်လို့ နောက်ကျတာလဲ၊ ဟိုကောင်တွေကတောင် မင်းမလာတော့ဘူးလို့ ပြောနေကြတယ် ”

ဒီရဲက ဇော်ထက်ကိုတောင်းပန်ပြီး မင်းစိုးတို့ဝိုင်းဆီလျှောက်သွားတယ်။

“ ခုမှ အိပ်ယာခိုးတာလား ”

နန္ဒက ဆီးပြီး ခနဲသည်။ ကျန်တဲ့အချိန်ဆိုရင် ချက်ချင်း ပြန်ပြောမိပါ။ မင်းစိုးကလည်း ဒီရဲဘာပြောမလဲလို့ နားစွင့်လိုက်တယ်။

ဒါပေမယ့် ဒီရဲက နန္ဒစကားကို အပြုံးတစ်ပွင့်ဖြင့် တုံ့ပြန်ပြီး ဟိုလိုက်တယ်။

“ အပူ၊ အအေး ဘာသောက်မှာလဲ ”

“ အဆင်ပြေတာ ယူလာခဲ့ကွာ၊ တက်ခိုရင် ဘိယာ တစ်လုံးလောက် သောက်ချင်တာ ”

“ ခွင့်လွှတ်ပါ သူငယ်ချင်း၊ မင်းသောက်ချင်တဲ့ ဘိယာညကျရင် ငါတိုက်ပါ့မယ်၊ ခုအချိန်မှာတော့ အအေးပဲသောက်လိုက်ပါ ”

ဇော်ထက်က ဒီရဲသောက်ဖို့ အအေးကို ကိုယ်တိုင် သွားယူသည်။

“ ဒီရဲ သိချင်းတစ်ပုဒ်လောက်ဆိုကွာ ”

“ ဒီလောက်လူတွေအများကြီးထဲမှာ မင်းငါ့ကို အရှက်ခွဲနေတာလား ”

“ မင်းက အသံကောင်းလို့ ငါပြောတာပါ ”

“ မင်းရိုးပြောတာမှန်တယ်၊ မင်းသိချင်း တစ်ပုဒ်ဆိုရမယ် ”

မွေးနေ့ပိုင်ရှင် ဇော်ထက်က အအေးခွက်ကို ယူလာပြီး ထောက်ခံသည်။

“ မလုပ်ပါနဲ့ကွာ... လူကြားထဲမှာ ငါ့အသံပြုကြီးနဲ့ အော်လိုက်ရင် အားလုံးထွက်ပြေးကြလိမ့်မယ် ”

“ အချင်းချင်း မလိပ်နဲ့အို မင်းအသံ ဘယ်လောက်ထိ ကောင်းတယ် ဆိုတာ ငါတို့သိပါတယ် ”

နန္ဒကပါ အချွန်နဲ့ဝင်မလိုက်ပြန်တယ်။
ငြင်းလို့မရမှန်း ဒီရဲသိလိုက်သည်။ အိပေမယ့် စိတ်မပါတဲ့ကိစ္စ တစ်ခုကိုတော့ လွယ်လွယ်ကူကူ လက်မခံချင်ဘူး။

“ တီးဝိုင်းမှ မရှိတာ၊ ငါသိချင်းဘယ်လိုဆိုမလဲ ”

ဒီရဲစကားကို ဇော်ထက်က ဟားတိုက်ရယ်မောပြီး . . .

“ ငါတာ တီးဝိုင်းခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်လေး မင်းကြိုက်တဲ့ သိချင်းဆိုပါ။ ငါနောက်ကနေ ကီးဘုတ်တီးပေးမယ် ”

“ ဇော်ထက် အပြန်စီစဉ်လိုက်တော့၊ တော်ကြာ ဒီကောင် စိတ်ပြောင်းပြီး ထပြန်သွားလိမ့်မယ် ”

“ နန္ဒပြောတာ မှန်တယ်၊ မင်းချက်ချင်း စီစဉ်လိုက်တော့ ”

“ စိတ်ချစမ်းပါ။ ပစ္စည်းတွေက ငါ့အိမ်မှာ အဆင်သင့်ရှိတယ် ”

ဇော်ထက် ပြောပြီး လှည့်ထွက်သွားတယ်။

အမြဲတမ်းသူတစ်ပါးကို စိတ်ကသိကအောင် ဖြစ်အောင်လုပ်တဲ့ ဒီရဲတစ်ယောက် ဇော်ထက်မွေးနေ့ပွဲမှာ အကြီးအကျယ် ဝင်လည်ပြီ။

“ နာရီဝက်လောက် ကြာမယ်ထင်တယ် ”

သိချင်းဆိုဖို့ အစီအစဉ် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီဟု ဇော်ထက်လာ ပြောတယ်။

“ ငါတစ်ယောက်ထဲ မဆိုချင်ဘူးကွာ ”

“ အေးပါ။ ငါတီးဝိုင်းအဖွဲ့သားတွေလည်း ရှိပါတယ်၊ ပြီးတော့ ငါ့စိတ်ဆွေ အဆိုတော်ပေါက်စတွေလည်း မွေးနေ့ပွဲကို လာတယ်လေး အားလုံးစုဝေးပြီး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ဖြစ်သွားအောင် လုပ်တဲ့အစီအစဉ်ပါ ”

“ ဒီလိုမှန်းသိရင် ငါမလာပါဘူးကွာ ”

“ မင်းမလာရင်လည်း ဒီလိုစိတ်ကူးရမှာ မဟုတ်ဘူးကွာ။ ”

နန္ဒနဲ့မင်းရိုးတို့က မင်းကိုပြောမှရလိုက်တဲ့ စိတ်ကူးပါ ”

“ အဲဆို မင်းမိတ်ဆွေတွေကို အရင်ဆိုခိုင်းကွာ၊ သူတို့က တကယ့်အနုပညာသမားအစစ်တွေဆိုတော့ ပရိသတ် စိတ်ဝင်စား မှာပေါ့၊ နောက်မှ ဝါသနာရှင်အနေနဲ့ ငါတို့သုံးယောက်ဆိုမယ် ”

“ ငါမဆိုဘူးနော် ”

“ ငါလည်း သိချင်းမရဘူး ”

နန္ဒနဲ့ မင်းရိုး ပြိုင်တူပြောတယ်။

“ ငြင်းလို့မရဘူး၊ မင်းတို့ရေးတဲ့ ဇာတ်ညွှန်းကို မင်းတို့ ကိုယ်တိုင်ဝင်ကတာ ပိုပြီးကောင်းပါတယ် ”

“ သွားတော့ ဇော်ထက်၊ ငါပြောတဲ့အတိုင်းသာ လုပ်လိုက်ပါ ”

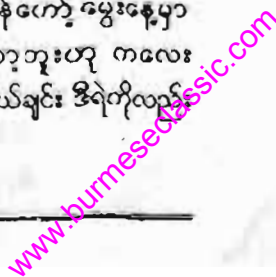
ဇော်ထက် ပြန်လှည့်ထွက်သွားသည်။

ခဏကြာတော့ ကီးဘုတ်လက်ကွက် စမ်းသပ်သံနဲ့အတူ ဇော်ထက် အသံက မိုက်မှတဆင့် ပေါ်လာတယ်။ မွေးနေ့ပွဲလာတဲ့ လူတစ်ရာကျော် လောက်ကလည်း ဇော်ထက်ကြေငြာတဲ့ အစီအစဉ်ကို စိတ်ဝင်တစား နားထောင်လိုက်ကြသည်။

“ တဲလို မင်္ဂလာပါ ခင်ဗျာ ”

“ ကျွန်တော့်ရဲ့မွေးနေ့ပွဲကို လာရောက်ချီးမြှင့်ကြတဲ့ ဂုဏ်သရေရှိ လူကြီးလူကောင်းများ၊ သူငယ်ချင်းမိတ်တွေများကို အစီအစဉ်လေး တစ်ခု ပြောပြချင်ပါတယ်။ အဲဒီတာလဲဆိုတော့ ကျွန်တော့်မွေးနေ့ပွဲကို လာတဲ့ ညော်သည်တော်တွေထဲက ပညာသူမဆို ခေတ်ပေါ်တေးဂီတ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို သီဆိုခိုင်းပါကြောင်းနဲ့ သီဆိုမည့်သီချင်းများကို ကျွန်တော်ဂီတမှူး ဇော်ထက်က တီးပေးမည်ဖြစ်ပါသဖြင့် ကျွန်တော့်ညီမလေး စောသန္တာထံတွင် စာရင်းပေးသွင်းပါရန် လေးစားစွာ အသိပေးအပ်ပါသည်။ ဒီအစီအစဉ်လေးကို မထင်မှတ်ဘဲ လုပ်ဖြစ်အောင်တွန်းအားပေးခဲ့သော ကျွန်တော် မွေးနေ့မှာ သိချင်းမဆိုရရင် ဘယ်တော့မှ မခေါ်တော့ဘူးဟု ကလေး တစ်ယောက်လို စိတ်ကောက်ပြီးပြောတဲ့ သူငယ်ချင်း ဒီရဲကိုလည်း ကျေးဇူးအထူးတင်ပါတယ် ”

“ ထင်တော့ ထင်သားပဲ ”



စောသန္တာစကားကြောင့် ကေသွယ်က ဘာထင်တာလဲဟု မေးလိုက်သည်။

“ မကြားဘူးလား၊ ကိုကိုခုနကပြောတဲ့စကားတွေလေ၊ နဂိုက ပွေးနေပွဲမှာ သီချင်းဆိုဖို့ အစီအစဉ်မရှိဘူး၊ ကိုဒီရဲရောက်လာမှ ဖြစ်သွားတာ ”

“ ကိုဒီရဲဆိုတာ ဘယ်သူလဲ ”

“ ကိုကို သူငယ်ချင်းပါ၊ ကိုကိုမှာ သူငယ်ချင်းလေးယောက် ရှိတယ်လေ၊ ကိုဒီရဲရယ်၊ ကိုနန္ဒနဲ့ ကိုမင်းစိုး၊ ပြီးတော့ ကိုကိုပေါ့ သူတို့တွေက ငယ်ငယ်လေးထဲက ပေါင်းလာတဲ့ အခင်ဆုံး သူငယ်ချင်းတွေ ”

ကေသွယ်နဲ့ပါလာတဲ့ ဝူးပွင့်တစ်ယောက် နန္ဒအမည်ကြောင့် လိုက်လာမိတာ မှားသွားပြီဟု စိတ်ထဲမှာ တွေးလိုက်တယ်။ ဝူးပွင့်နဲ့ ကေသွယ်က အင်္ဂလိပ်စကားပြောသင်တန်းကြိုမှခင်သွားတဲ့ သူငယ်ချင်းပါ။ တစ်ယောက်ထဲ အဖော်မရှိ၍ ဝူးပွင့်ကို အတင်းခေါ်သဖြင့် အားနာပြီ၊ လိုက်လာခဲ့ပေမယ့် ပွေးနေပွဲရင်ခွင်မိသားစုဆိုတာ ဝူးပွင့်အတွက် အမိမိ သက်သက်ပါ။ ကေသွယ်နဲ့ စောသန္တာက ငယ်သူငယ်ချင်းတွေ၊ စောသန္တာ မိသားစုနဲ့ ဆာရေ၊ နာရေကိစ္စတိုင်းမှာ မဖြစ်မနေလာရမဲ့ လူစာရင်းထဲ ကေသွယ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် သင်တန်းကိုချက်ပြီး ဝူးပွင့်ကို အကူအညီ တောင်းကာ ပွေးနေပွဲကိုလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ ကိုဒီရဲဆိုတာ ဘယ်လိုလူစားလဲ ”

“ လောကရဲ့အပြင်ဘက်ကို ရောက်နေတဲ့လူလို့ ကိုကိုခဏခဏ ပြောစူးတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူတို့သူငယ်ချင်းလေးယောက်ထဲမှာတော့ ကိုဒီရဲက ခေါင်းဆောင်လိုဖြစ်နေတယ် ”

ထိုအချိန်တွင် ဇော်ထက်က စောသန္တာတို့ စားပွဲဝိုင်းကို ရောက် လာသဖြင့် စကားစက ပြတ်သွားသည်။

“ ညီမလေး ”

“ ကိုကိုကတော့ လုပ်လိုက်ပြန်ပြီ ”

ဇော်ထက်က စောသန္တာခေါင်းကို ချစ်စနိုးဖြင့် ပုတ်လိုက်ပြီ။ . . .

“ ဒီရဲလေ၊ ဒီကောင်ကို ပညာပေးချင်လို့ ကိုကိုတို့သူငယ်ချင်းတွေ စီစဉ်လိုက်တာပါ ”

“ ကိုကို ဒီလိုလုပ်လို့ ကိုဒီရဲက ဘာဖြစ်သွားမှာလဲ ”

“ ဖြစ်တာပေါ့ ညီမလေးရဲ့ ဒီကောင်က ထင်ပေါ်ကျော်ကြားမှုကို မလိုချင်တဲ့ကောင်၊ လူတွေက ဂရုစိုက်တာကို မနှစ်သက်ဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူနဲ့တွေ့တဲ့ လူတိုင်းကို နည်းမျိုးစုံနဲ့ မိတ်ဆက်ပေး တတ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကြုံကြိုက်တုန်းလေးမှာ ဒီရဲကို ပညာ ပြန်ပေးတာပါ။ နန္ဒနဲ့ မင်းစိုးတို့ကပါ သဘောတူတယ် ”

“ ညီမလေးက ဝိုင်းတိုင်းကိုသွားပြီး သီချင်းဆိုပဲလူနဲ့ ဆိုမဲ့ သီချင်းစာရင်းကို ယူလာခဲ့၊ မသွားခင် ဒီရဲနာမည် ထည့်ထား လိုက်နော်၊ ဒီကောင် အနည်းဆုံး သီချင်းငါးပုဒ်လောက် ဆိုခိုင်း ရမယ် ”

“ ကိုကိုနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရမယ် ”

“ စောသန္တာကတော့ ကိုကိုသိပါတယ်၊ ဟိုဘက်က မပနာမည်က ဝူးပွင့်တဲ့၊ ကေသွယ်နဲ့ အင်္ဂလိပ်စကားပြော သင်တန်းမှာ ခင်တဲ့ သူငယ်ချင်းလေ ”

ဇော်ထက်စိတ်ထဲမှာ ဝူးပွင့်ကိုကြည့်ပြီး ဆွဲဆောင်မှုရှိတဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်ဟု သတ်မှတ်လိုက်သည်။

“ ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော့်နာမည် ဇော်ထက်ပါ ”

“ ခုလို ပွေးနေပွဲကို လာရောက်ချီးမြှင့်တဲ့အတွက် ကျေးဇူး အများကြီးတင်ပါတယ်၊ သီချင်းဆိုချင်ရင်တော့ ညီမလေးဆီမှာ စာရင်းပေးထားပါနော် ”

ဇော်ထက်က ဧည့်သည်နှစ်ယောက်ကို နှုတ်ဆက်ပြီး လှည့်ပြန် လာခဲ့သည်။

“ တွေ့ကောင် ဇော်ထက် ”

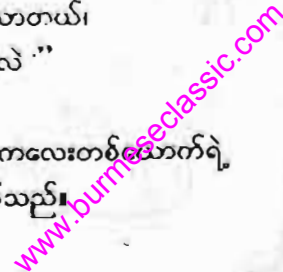
“ ဘာလဲ ဒီရဲ ”

ဒီရဲ လှမ်းခေါ်သံကြောင့် ဇော်ထက်ရောက်လာတယ်။

“ မင်းခုန ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ ကြေငြာတာလဲ ”

“ ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

ဇော်ထက်ပုံစံက ဘာမှကိုမသိနားမလည်တဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ပုပုအရာပါ။ ဒါကို ဒီရဲကြည့်ပြီး မထိတထိ ပြုံးလိုက်သည်။



“အေးပေါ့ကွာ၊ အချိန်မှာတော့ ငါတာ ထောင်ချောက်ထဲကို ကြည့်သွင်းခံရတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေတယ်၊ မင်းတို့သုံးယောက် အလှည့်ကျမှ လာပြီးမခွဲခွဲနော်၊ ဒီရဲအကြောင်း မင်းတို့သိပါတယ် ”

“ အချင်းချင်းတွေပဲကွာ၊ အငြိုးတွေမထားပါနဲ့၊ ပြီးတော့ ငါ့မွေးနေ့မှာ အားလုံးပျော်စေချင်တဲ့ စေတနာနဲ့လုပ်လိုက်တာပါ ”

“ တာ . . . ပီပြင်တဲ့ သရုပ်ဆောင်ချက်ကွာ၊ ကမ္ဘာကျော် မင်းသားတွေတောင် မင်းလောက် သရုပ်ဆောင်တာမှာ မဟုတ်ဘူး ထားပါတော့၊ ဒီနေ့အဖို့မှာ မင်းမွေးနေ့အတွက် ငါ့ရဲလက်ဆောင်လို့ပဲ သတ်မှတ်လိုက်ပါတယ် ”

ဒီရဲ ပြောစကားတွေကို နားထောင်ပြီး သူတို့သုံးယောက်ရင်ထဲမှာ စိုးရိမ်ပူပန်သွားသည်။ တစ်ချိန်ချိန် ဒီရဲပြန်ပြီး ဒုက္ခပေးမှာ သိနေတယ်လေ၊ ဒီရဲဆိုတဲ့ကောင်က မလွယ်ဘူး၊ သူတို့ထက် ကလိပ်ကကျစ်ညာဏ် ပိုပြီး ကောင်းတယ်၊ နေရာဒေသပေါ်မှာမူတည်ပြီး စကားလုံးကို ရွေးချယ် အသုံးပြု တတ်တယ်၊ မထူးတော့ဘူးလေ၊ ဒီရဲကို ဒုက္ခပေးလေ ဒီရဲက သူတို့ကို ဒုက္ခပေးနေတာပဲ၊ အနဲဆုံးတော့ စိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်တယ်။

“ သွား မင်းလုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်ပါ ”

နန္ဒနဲ့ မင်းစိုးတို့က သူတို့မဟုတ်တဲ့အတိုင်း ငြိမ်သက်နေတယ်။

“ပထမဆုံး အလှည့်ကျတဲ့လူကတော့ ကြယ်တာရာ တေးဆိုတာအဖွဲ့မှ ဒရပ်ဟာ ကိုသိန်းပဲ ဖြစ်ပါတယ် ”

ကိုဟိန်းက ကီးဘုတ်တီးတဲ့ ဇော်ထက်ဘေးထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်ပြီး သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို စဆိုသွားသည်။ သီချင်းပြီးသွားတဲ့အချိန်မှာ လက်ခုပ်သံက တဖြောင်းဖြောင်း ပေါ်ထွက်လာ၏။ ကိုဟိန်းပြီးတော့ နောက်တစ်ယောက် စီးရီးတစ်ခွေအတွက် ဇော်ထက်တို့က တီးပေးထားတဲ့ အဆိုတော်ဟု မင်းစိုးက ပြောလိုက်သည်။ ဒီလိုနဲ့ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် အလှည့်ကျ သီဆိုသွားပြီးတဲ့ အချိန်မှာတော့ ဒီရဲအလှည့်ကို ရောက်လာသည်။

“ ယခုအလှည့်ကျတဲ့လူကတော့ ဒီရဲပဲ ဖြစ်ပါတယ် ”

ဒီရဲ နှာခေါင်းတစ်ချက်ရှုံ့ကာ ထိုင်ရာမှ ထသွားတယ်။ နန္ဒနဲ့ မင်းစိုးက ဒီရဲကို ပြုံးစိမ်ဖြင့်ကြည့်ကာ လက်ခုပ်တီးနေကြ၏။

“ ကေသွယ် ”

“ ဘာလဲ သန္တာ ”

“ ဟို ကိုဒီရဲသီချင်းဆိုပြီးတိုင်း နောက်သီချင်းတစ်ပုဒ် ထပ်ဆိုပါလို့ အော်ကြနော်၊ မွေးနေ့ပွဲလာတဲ့ လူတော်တော်များများပါ ဝိုင်းအော် လိမ့်မယ် ”

“ ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

“ မသိဘူး၊ ကိုကိုက နင့်သူငယ်ချင်းတွေကိုလည်း အဲဒီလို ပြောလိုက်လို့ မှာထားတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ငါနဲ့သိတဲ့လူတွေကို ငျှောက်ပြောနေတာ ”

“ ကိုဒီရဲက ဘယ်မှာလဲ ”

“ ဟိုမှာလေ၊ အခုတိုက်ခွဲသေးနားမှာ ရပ်နေတာ ကိုဒီရဲပေါ့ ” ကေသွယ်နဲ့ ဇူးပွင့် ပြိုင်တူလှမ်းကြည့်တယ်။

“ ချောသားပဲ၊ ပြီးတော့ ယောက်ျားပီသတယ် ”

“ စိတ်ကူးမယဉ်နဲ့ ကေသွယ်၊ ကိုဒီရဲက မိန်းမတွေကို စိတ်ဝင် စားတာ မဟုတ်ဘူး ”

စောသန္တာနဲ့ ကေသွယ်စကားပြောနေကြတဲ့အချိန်မှာ ဇူးပွင့်က ဒီရဲမျက်နှာကို သေချာထပ်ကြည့်လိုက်တယ်။

တုတ်ပါတယ်၊ ဘယ်လိုမှ မမှားနိုင်တဲ့ မျက်ဝန်းတစ်စုံပါ။ ယောက်ျား ပီသစွာရှိနေတဲ့ မျက်နှာပေါ်က ခံစားမှုကင်းမဲ့တဲ့ အေးစက်စက် မျက်ဝန်း ကပ်စုံကို ဇူးပွင့်အသေအချာ မှတ်မိတာပေါ့။

“ မင်းဘာဆိုမှာလဲ ”

ဒီရဲသီချင်းကိုပြောပြီး စဆိုလိုက်တယ်။

မွေးနေ့ပွဲကို လာကြတဲ့လူတွေအားလုံး ငြိမ်ကျသွား၏။ အဆိုတော် တစ်ယောက် မဟုတ်ပေမယ့် ဒီရဲအသံက ဆွဲဆောင်မှုရှိသည်။ ယောက်ျားတွေကို အထင်မကြီးတတ်တဲ့ ဇူးပွင့်တောင်မှ ဒီရဲကို စိတ်ထဲမှချိုးကျူးမိတယ်။ သီချင်း တစ်ပုဒ်ပြီးသွားတဲ့အချိန်မှာ လက်ခုပ်သံတွေနဲ့အတူ နေရာပေါင်းစုံမှ နောက်ထပ်တစ်ပုဒ်ထပ်ဆိုရန် တောင်းတဲ့သံတွေ ထွက်လာသည်။ ဒါ့စာ ဇော်ထက်တို့သုံးယောက် ကြံထားတဲ့ အကြံအစည်လေး။

“ တော်ပြီ ဇော်ထက် ”

“ ဆိုလိုက်ပါကွာ၊ ပရိသတ်တွေက တောင်းဆိုနေတာပဲ ”

“ လုပ်ပေါ့ကွာ ”

ဒီရဲပြောပြီး နောက်တစ်ပုဒ် ထပ်ဆိုသည်။

စီးရီးထွက်မဲ့ အဆိုတော်တွေတောင် ဒီရဲအသံကြားပြီး လှိုက်လှိုက် လဲ့လဲ့ အားပေးကြသည်။ တကယ်ကောင်းတဲ့အသံပါ။ ဆိုတဲ့သီချင်းနဲ့ အသံက အလွန်လှိုက်စက်တယ်။

“ နောက်တစ်ပုဒ်ထပ်ဆိုပါ ”

ဒီရဲ ဇော်ထက်ကို ကြည့်လိုက်တယ်။

“ ဆိုလိုက်ပါကွာ ”

တောင်းဆိုသံတွေက မရပ်မနား ပေါ်လာသည်။

မဆိုမချင်း တောင်းနေပဲ့သဘောလေ၊ အဲဒီအထဲမှာ ကေသွယ်က အဆိုးဆုံးပဲ။ သူမအသံစူးစူးလေးနဲ့ နောက်တစ်ပုဒ်ဆိုရန် တအား အော်ပြောနေသည်။

“ လုပ်ပေါ့ကွာ ”

ဒီရဲ တစ်ပုဒ်ထပ်ဆိုလိုက်သည်။ အားလုံးသော အကြည့်တွေက ဒီရဲဆီမှာပါ။ ဇော်ထက်လိုချင်တာလဲ ဒီလိုပုံစံပဲ။ တစ်ခါတစ်လေ သူတစ်ပါး ပကြိုက်တဲ့ကိစ္စကို အကွက်ဆင်ပြီး လုပ်ခိုင်းတဲ့အရသာဟာ ဘာနဲ့မှမလဲ နိုင်ဘူး။ ဒီရဲရဲ့သီချင်းသံက အားလုံးကို ဝမ်းစားထားတယ်။ စူးပွင့်တောင်မှ တစ်ချက်တစ်ချက် ဒီရဲအသံပေါ်မှာ စီးပျောသွားခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ ဒီရဲဆိုတဲ့ ဘီချင်းတွေက လူတွေပါးစပ်ဖျားမှာ ရေပန်းစားနေတဲ့ သီချင်းတွေလေ၊ လူအများစု ခံစားလို့ရတာပေါ့။

“ နောက်တစ်ပုဒ် ”

ဒီရဲစဉ်းစားနေဟယ်၊ သူတာ နာမည်ကြီး အဆိုတော်မဟုတ်ဘဲ ဘာဖြစ်လို့ ဆက်တိုက်တောင်းဆိုနေတာလဲ။

“ ဆိုစမ်းပါ။ မင်းပြီးရင် နောက်လူ မရှိတော့ဘူး ”

“ လုပ်ပေါ့ကွာ ”

ဒီရဲ လေးပုဒ်ပြောက သီချင်းကို ထပ်ဆိုရပြန်သည်။ ဇော်ထက်ကတော့ သူ့အကြံအောင်မြင်နေသဖြင့် ကီးဘုတ်တီးရဟာ အရမ်းတက်ကြွနေတယ်။ ငါးပုဒ်၊ ခြောက်ပုဒ်နဲ့ ခုနစ်ပုဒ်ပြောက သီချင်းကို ဆိုလိုက်တဲ့ အချိန်မှာပင် ဒီရဲ သဘောပေါက်သွားသည်။ သူတို့တောင်းဆိုနေတဲ့

လူတွေထဲမှာ နန္ဒနဲ့ မင်းရိုးအသံက အကျယ်ဆုံးပဲ။ ဒါဟာ ဇော်ထက်တို့ သုံးယောက်ဆင်တဲ့ အကွက်မှန်းသိပေမဲ့ စိတ်ထဲမှာအောင့်အင်း ဖျိုသိပ်ထားလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဘယ်လိုပဲ တောင်းဆိုသံကြားကြား မိုက်ကို ပြန်တပ်ပြီး နေရာမှာ ပြန်ထိုင်လိုက်သည်။

“ သန္တာ ငါ့ကို မိတ်ဆက်ပေးပါလား ”

“ ပြောကြည့်မယ်လေ၊ ကိုဒီရဲလက်ခံရင်တော့ ဒီပိုင်းကို ငါခေါ်လာမယ် ”

“ ကေသွယ် နင်မိတ်ဆက်ချင်ရင် နေခဲ့တော့၊ ငါပြန်တော့မယ် ”

“ ခဏလေးပါ စူးပွင့်ရယ် ”

စူးပွင့်စိတ်ထဲမှာ ဘာမှန်းမသိပဲ ဒေါသထွက်နေသည်။

“ မရဘူးတာ၊ ငါပြန်ချင်နေပြီ ”

လေသံက နည်းနည်းမာသွားတယ်။ ကေသွယ်လည်း စူးပွင့်ကို ခေါ်လာတဲ့အတွက် ပြန်ချင်တဲ့ဆန္ဒကို လိုက်လျောလိုက်သည်။

“ သန္တာ နောက်နေ့ကျမှပဲ မိတ်ဆက်ပေးတော့တာ၊ အခုငါတို့ ပြန်တော့မယ် ”

ကေသွယ်နဲ့ စူးပွင့်တို့က သန္တာကိုနှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်သွားကြသည်။

“ မင်းကို အားပေးကြတယ် ”

မင်းရိုးက ထိုင်ထိုင်ခြင်း ပြော၏။ နန္ဒက . . .

“ ဇော်ထက်မွေးနေ့မှာ မင်းနာမည်ကြီးသွားပြီ ”

သူတပြုံးပြီး . . .

“ မင်းတို့နှစ်ယောက် ဘာဖြစ်လို့ အသံဝင်နေတာလဲ ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

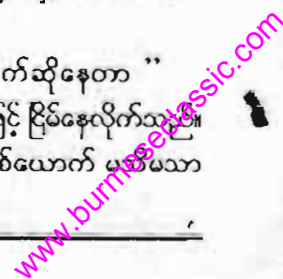
“ အမ် ”

ဒီရဲစကားကြောင့် နန္ဒနဲ့မင်းရိုး တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ပြည့်ပြုံး နင်သွားကြသည်။

“ ဟိုလေ မင်းဆိုတဲ့သီချင်းကို ငါတို့လိုက်ဆိုနေတာ ”

ဒီရဲက သူတို့ပြောတဲ့စကားတွေကို ယုံကြည်ဟန်ဖြင့် ငြိမ်နေလိုက်သည်။

ဒီရဲ ဒီကောင်တွေက အဟုတ်မှတ်ပြီး တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မှတ်မိသော လက်ပထောင်ပြနေတယ်။



အဲဒီအချိန်မှာ ဇော်ထက်ရောက်လာတယ်။

“ ကျေးဇူးပဲ ဒီရဲ ”

“ ရပါတယ်ကွာ၊ သူငယ်ချင်းတွေပဲ၊ လုပ်ပေးရမှာပေါ့ ”

“ မင်းတို့သုံးယောက် မပြန်ကြနဲ့တော့ကွာ၊ တော်ကြာ ဆိုင်ကို သွားပြီး ဘီယာသောက်ကြမယ် ”

အားလုံး ညီညီညွတ်ညွတ် သဘောတူလိုက်ကြသည်။



အခန်း (၅)

ဘီယာဝိုင်းက စိုပြေနေပြီ၊ တော်တော်ပူးနေကြသည်။ မှာထားတဲ့ မြည်းတွေက စားပွဲပေါ်တွင် ပြည့်ကြပ်နေ၏။ ဘီယာ သောက်မှာလား၊ မြည်းစားမှာလားဆိုတဲ့ မေးခွန်းမျိုး မေးရမလို ဖြစ်နေသည်။

တစ်ခါမှာတော့ ဘီယာလေးလုံးနဲ့ ကိုယ့်ပုလင်းကိုယ် တာဝန်ယူပြီး သောက်ရတာ၊ ခုအချိန်မှာတော့ သူတို့တွေ သုံးလုံးစိကုန် သွားသဖြင့် ရိုဝေဝေ ဖြစ်ပြီး စကားပြောသွက်နေကြသည်။

“ ဗိုဘကြီးက ပြောစူးတယ် ”

“ မင်းဘကြီးလား မင်းစိုး ”

“ အပ် မင်းသိလို့လား ”

ဒီရဲက ကြက်သားဝတ်တစ်ခုကို တူဖြင့်ညှပ်ယူဝါးလိုက်ပြီး . . .

“ တိုတုန်းကတော့ အရမ်းရင်းနှီးတယ် ”

“ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွာ၊ ဗိုဘကြီးသေတော့ မင်းက ကလေးပဲ ရှိသေးတယ် ”

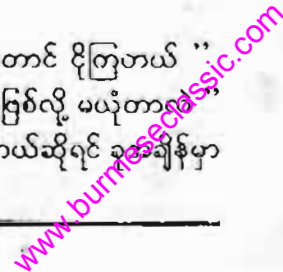
ဒီရဲက ခေါင်းခါရမ်းလိုက်ကာ . . .

“ မင်းဘကြီးက သေတာမဟုတ်ဘူး၊ ခုခေတ်လူငယ်တွေလို နိုင်ငံခြားကို ထွက်သွားတာ ”

“ သေတာပါကွာ၊ ငါ့အဖွားနဲ့ ငါ့အမေတောင် ဝိုကြဟယ် ”

“ အဲဒါ ခက်တာ၊ ငါ့ပြောတာကို မင်းတာခြစ်လို့ မယုံတာပေါ့ ”

“ သေတာကွ၊ နိုင်ငံခြားကို ထွက်သွားတယ်ဆိုရင် ခုအချိန်မှာ ပြန်လာရမှာပေါ့ ”



သူကိုယ်တိုင် မြေးတစ်ယောက်အနေနဲ့ သေတာပါလို့ ပြောနေတာကို နိုင်ငံခြားထွက်သွားတာပါဆိုပြီး ဒီရဲက ငြင်းနေသည်။

“ နိုင်ငံခြားထွက်သွားတဲ့ လူတွေအကုန်လုံး ပြန်လာတယ်လို့ မင်းကိုဘယ်သူပြောလဲ၊ အချို့ဆိုရင် အခြားနိုင်ငံမှာ အိမ်ထောင် ကျပြီး အပြီးနေတဲ့လူတွေ အများကြီးကွ၊ မင်းဘကြီးလည်း ဟိုမှာ နောက်မိန်းမ ထပ်ယူနေမှာပေါ့ ”

“ ဒီရဲ ငါ့ဘကြီးသေသွားတာ၊ မင်းပြောသလို ဘယ်နိုင်ငံမှ ပသွားဘူး ”

မင်းစိုး စိတ်တိုလာသည်။ ကျန်တဲ့နစ်ယောက်ကလည်း သူ့ဘက်က ဝင်မပြောဘဲ ဘီယာနည်းနည်းသောက်ပြီး အမြည်းကိုပဲ စားနေကြတယ်။

“ သွားတယ်၊ မင်းဘကြီး နိုင်ငံခြားကို တကယ်သွားတာ ”

မင်းစိုး ခွက်ထဲက ဘီယာကိုတစ်ခွက်ထိုး မော့သောက်လိုက်သည်။ အဲဒါတွေကို ဘီယာနဲ့ ပြန်မျှသိပ်ကာပါ။

ဒီရဲကတော့ အေးအေးဆေးဆေးပဲ၊ သူပြောတာ မှန်တယ်ဆိုပြီး ဘီယာကို ဖြည်းညင်းစွာ သောက်တယ်။

“ ဒါဆို ဘယ်နိုင်ငံလဲ ”

“ မရဏနိုင်ငံလေ ”

“ တာကွာ ”

မင်းစိုး ဝန်ခွက်ကိုကိုင်ပြီး ဆောင့်လိုက်တယ်။

“ မင်းဘကြီး တစ်လကို ဘယ်လောက်ပို့လဲ ”

“ ဒီရဲ တော်တော့ကွာ ”

“ ငါသာဆိုရင် မသွားဘူး၊ ဘယ်နဲ့ကွာ၊ သွားစရာ နိုင်ငံရှားလို့ ပိုက်ဆံတစ်မက်ပဲ ဝိဇာခကုန်တဲ့ မရဏနိုင်ငံကိုများ သွားရတယ်၊ ကြားတဲ့လူအဖို့ ရယ်စရာကြီး သွားတဲ့လူကလည်း သိက္ခာကျစာယ် ”

“ တော်တော့လို့ ငါပြောနေတယ်နော် ”

ဒီရဲက ဝရပရိုက်ဘဲ။

“ နန္ဒတို့ဆိုရင် ဘယ်လောက်ရုဏ်ရိုလဲ၊ အစ်ကိုက ဂျပန်ကို သွားတာ သိန်းတွေအများကြီးကုန်တယ်၊ လူတိုင်းက အထင်ကြီး ကြတယ်၊ ဟိုရောက်တော့လည်း ပိုက်ဆံတွေ အများကြီးရတယ် ”

“ မင်းစိုး မင်းတို့မျိုးစီးက ပေါ်ချောင်ကောင်းလိုက်တဲ့ မျိုးရိုးလား ”

“ ငါပြန်မယ် ”

မင်းစိုးမျက်နှာ နီရဲလာတယ်။

“ ဒီရဲ တော်တော့ကွာ၊ ဒီကောင်တကယ် စိတ်ဆိုးနေပြီ ”

ဇော်ထက်က ကြားထဲမှဝင်ပြီး ပြောလိုက်သည်။

“ ဘကြီးကို အရမ်းချစ်တာကွ ”

မင်းစိုးမျက်လုံးထဲက မျက်ရည်တွေ အပြင်ကိုထွက်ကျ လာတယ်။

ပြီးတော့ ဝမ်းနည်းသံကြီးဖြင့် . . .

“ ငါ့ဘကြီးကလည်း ငါ့ကိုအရမ်းချစ်တာ ”

ဒါကို ဒီရဲနားထောင်ပြီး . . .

“ မင်းအဘွားလောက် မင်းဘကြီးကို မင်းမချစ်ပါဘူးကွာ ”

“ မင်းဘကြီးကလည်း မင်းအဘွားထက် မင်းကိုပို မချစ်ဘူး ”

မင်းစိုး အမူးပြေသွားသည်။ ဘယ်အချိန်ထဲက ဒီရဲသူ့ကို အမြင်ကပ် နေသလဲ မသိဘူး။ တိုက်ခိုက်လိုက်တဲ့ စကားလုံးတွေက ရင်ထဲကို ထိသည်။

“ တိုမှာ မိန်းမရလို့ မင်းတို့ဆီ ပြန်မလာတာ ဖြစ်မယ် ”

“ ဝုန်း ”

မင်းစိုး စားပွဲခုံကို လက်သီးဖြင့် ထိုးလိုက်သည်။

“ ငါ့ကိုမတားနဲ့၊ ငါပြန်မယ် ”

မင်းစိုးက ကမူးရှူးထိုးနဲ့ ဆိုင်ထဲက ထွက်သွားသည်။ နန္ဒနဲ့

ဇော်ထက်က တားပို့ကြိုးစားပေမယ့် နောက်ကျသွားသည်။

“ ဒီကောင် တကယ်ထိသွားဟာ ”

“ ဝင်လို့စတာကို သီးမခံနိုင်ရင် သွားပေါ့ကွာ၊ မလွမ်းပါဘူး ”

ဝိတ်တာလေးက ဒီရဲဝန်ခွက်ထဲကို ဘီယာထည့်ပေးသည်။

“ ပျော်ချင်လို့ ဘီယာသောက်ပါတယ် ”

“ ဘာဖြစ်လို့လဲ နန္ဒ ”

“ ခြောက် မင်းစိုး ဒီလိုထွက်သွားတော့ စိတ်မကောင်းဘူး ”

ပေါ့ကွာ ”

“ ဒါဆို မင်းလွှိုက်သွားလေ ”

“ ဘာဆိုလို့လဲ ”



“ မဆိုရင် ပါးစပ်ပိတ်ပြီး ဇော်ထက်တိုက်တဲ့ ဘီယာကို သောက်၊ ကျွေးတဲ့အခြေအနေကို အေးအေးဆေးဆေးစားပါ ”

နန္ဒ အောင့်သက်သက် ဖြစ်သွားတယ်။ အတူတူ ကပ်စားတာမျိုး ဒီရဲက သူ့ကိုဖွဲ့လိုက်တယ် မတုတ်လား။

“ မင်းက ဘယ်သူကျွေးတာစားလဲ ”

“ ဇော်ထက်ဆိုတဲ့ ငါ့ညီလေးကျွေးတာလေ၊ ဇော်ထက်နဲ့ ဘာတော်လဲဆိုတာ မေးကြည့်လိုက်စမ်းပါ ”

“ အပိုတွေပြောမနေနဲ့ ဒီရဲ၊ ငါတို့တာ ငယ်ငယ်လေးထဲက ပေါင်းလာတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ တစ်ယောက်အကြောင်းတစ်ယောက် အကုန်သိတယ် ”

“ ဪ မင်းကမယုံဘူးပေါ့၊ ဒီဆို ငါ့အမှန်အတိုင်း ပြောလိုက် ပါမယ်၊ ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်ပါ။ ငါတို့အနှစ်နှစ် အလလလျှိုရှက်လာခဲ့တဲ့ မိသားစု အတွင်းရေးတို ဘီယာသောက်ပြီး ဝှင့်ပြောရတာ တတယ်ဝမ်းနည်းဖို့ ကောင်းပါတယ် ”

ဒီရဲစကားကို နားထောင်ပြီး ဇော်ထက်ဝေဝေဝါ ဖြစ်သွားတယ်။ နန္ဒကတော့ သူတို့နှစ်ယောက်မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး အရမ်းစိတ်ဝင်စားနေ သည်။ ဇော်ထက်နဲ့ဒီရဲ အမျိုးတော်တယ်လို့ တစ်ခါမှ မကြားမိဘူး။

“ သေရာမှတ်ထား နန္ဒ၊ နောက်ပြီး ဒီစကားတွေကို မင်းရင်ထဲမှာပဲ သိမ်းထားပြီး ဘယ်သူမှ လျှောက်မပြောပါဘူးလို့ ကတိပေးပါ ”

နန္ဒရင်ထဲမှာ သိချင်စိတ်တွေ ပိုပြီးပြင်းထန်နေတယ်။ ဒီကြောင့် ဒီရဲတောင်းတဲ့ကတိကို အလွယ်တကူ ပေးလိုက်သည်။

“ ငါကတိပေးပါတယ် ”

ဒီရဲ ဇော်ထက်မျက်နှာကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး . . .

“ ဇော်ထက်က ငါနဲ့ ဝေဝေမတူမအေကွဲကွဲ ”

“ တကယ် ”

“ မဟုတ်ဘဲ ငါပြောမလား ”

“ မယုံနိုင်စရာပဲကွာ ”

“ ဒီကြောင့် ငါပြောတာ၊ စပ်ကြည့်ရင် အမျိုးအရင်းကြီးလေ ”

“ အေးပေါ့၊ ဝေဝေမတူ မအေကွဲဆိုတော့ ညီအရင်းလို့တောင်

ပြောလိုရတယ် ”

“ ဒါပေါ့ကွာ ”

— ဇော်ထက်က ရယ်ချင်သဖြင့် ဘီယာကို မော့သောက်လိုက်တယ်။ နန္ဒပူးနေပြီ၊ လူလည်တွေ တန်းစီဆိုတဲ့အထဲမှာ နန္ဒပါတယ်။ နောက်လှည့် ကြည့်တော့ ဝေဝေပဲတွေရတယ်ဆိုတာ နန္ဒလိုလူမျိုးကို ပြောတာလေ။

“ အေးပေါ့ကွာ၊ မင်းက ဇော်ထက်နဲ့ ညီအစ်ကိုဆိုတော့ ပြောအားရှိတာပေါ့ ”

“ ငါစေတနာနဲ့ပြောတာ၊ အမြဲတမ်း သူများဆီက အလကား ကပ်စားဖို့ စိတ်မကူးနဲ့၊ ငါ့လို ပိုက်ဆံတွေ ယူလာရတယ် ”

ဒီရဲက အဲဒါပေးစနာပေးတဲ့ တစ်ထောင်တန်အထပ်လိုက်ကို စားပွဲပေါ် ပစ်တင်ပြသည်။

နန္ဒ ငြိမ်ကျသွားတယ်။

ဒီရဲပဲလေ၊ ဘယ်လိုလူမျိုးက လာကျောလို့ရမှာလဲ။

“ ဒီရဲ ငါ့ကို တစ်ထောင်တန် ဆယ်ရွက်လောက် ငှားပါလား ”

“ မငှားပါဘူးကွာ၊ အလကားယူသွား ”

ဒီရဲ တစ်ထောင်တန်ဆယ်ရွက်ကိုရေပြီး နန္ဒကို ပစ်ပေးလိုက်တယ်။ နန္ဒက ဝမ်းသာအားရယူလိုက်တဲ့အချိန်မှာပင် ဒီရဲစကားသံက ထွက်ပေါ် လာ၏။

“ မင်းအကျင့်ကို ငါမကြိုက်တာ အဲဒါတွေပဲ၊ လူမြင်ရင် ဘယ်လို ကပ်စားရမလဲလို့ စိတ်ကူးပြီး သူများဆီကပိုက်ဆံကို အချောင် လိုချင်တဲ့ စိတ်ဇိတ်ကို ပြုပြင်သင့်နေပြီ ”

နန္ဒက ပိုက်ဆံကိုကိုင်ပြီး အိပ်ထဲထည့်ရတော့မလို ပြန်ပေးရ ။ကတိပလို ဖြစ်သွားတယ်။

“ ငါမင်းကို ပြန်ပေးမှာပါ ”

“ ကောက်ကျစ်တဲ့ဉာဏ်တွေ မသုံးစမ်းပါနဲ့ကွာ၊ ယောက်ျားပဲ၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းမရှိလို့ တောင်းတယ်ပြောစမ်းပါ။ ငါသာဆိုရင် သေသွားပါစေ၊ မင်းလို ဘယ်တော့မှ မတောင်းဘူး ”

“ မတော်ပြီကွာ၊ မင်းပိုက်ဆံ မယူတော့ဘူး ”

နန္ဒက ပိုက်ဆံကို စားပွဲပေါ် ပြန်ပစ်တင်ပေးလိုက်၏။

“ မရှိလို့ ခဏငှားပါတယ်၊ အပြောခံရတာ မချီမဆန့်ဘဲ ”

“ ငါက စေတနာနဲ့ အလကားပေးတာ၊ မယူလည်း မတတ်နိုင်ဘူး
ကွာ ”

ဒီရဲ ပိုက်ဆံကိုယူပြီး ဘောင်းဘီထဲပြန်ထည့်လိုက်တယ်။

နန္ဒက ဒီရဲကို လက်သီးဖြင့်ထိုးရမလို လက်အုပ်ချီပြီး ဦးချရမလို
ဖြစ်နေသည်။

ဒီညအဖို့ ဒီလောက်နဲ့ပဲ ရပ်တန့်ရန် ဆုံးဖြတ်မိတယ်။ အပေမယ်
မိတ်ထဲမှာကျော့ မကျေနပ်တဲ့ အပိုင်အခဲလေးတစ်ခုကတော့ တည်ရှိနေသေးတယ်။
ဇော်ထက်ကိုတော့ ဘီယာတိုက်တဲ့မျက်နှာနဲ့ပို ခွင့်လွှတ်ထားလိုက်အုံးမယ်။

“ ပြန်ကြမယ် ”

ဒီရဲ ပြောပြီး ‘ဘေ’တောင်းလိုက်သည်။

‘ဘေ’စာရွက် ဒီရဲလက်ထဲရောက်ချိန်မှာ ဘယ်လက်ဖြင့် ဘောင်းဘီ
အိတ်ကို နှိုက်လိုက်၏။

“ ငါ့ရှင်မယ် ဒီရဲ ”

ဇော်ထက်က ဒီရဲရှင်မယ်ထင်ကာ ‘ဘေ’စာရွက်ကို လှမ်းယူပြီး
ပြောသည်။ ‘ဘေ’ စာရွက် ဇော်ထက်လက်ထဲရောက်သွားချိန်တွင်
ဘောင်းဘီထဲနှိုက်ထားတဲ့ ဒီရဲဘယ်လက် ပြန်ထွက်လာသည်။

ဒီရဲလှုပ်ရှားမှုကို မျက်တောင်မခပ် သေချာကြည့်နေတဲ့နန္ဒက ဒီရဲ
လက်ကိုလှမ်းကြည့်ပြီး မျက်နှာရှုံ့မဲ့သွား၏။

ဒီရဲက လက်ထဲပါတဲ့ စနိုးတာဝါကိုဖောက်ပြီး ခပ်တည်တည်နဲ့
မျက်နှာသုတ်လိုက်တယ်။ ဇော်ထက် ပိုက်ဆံရှင်းပြီးတဲ့အချိန်မှာတော့
ကားကိုယ်စီဖြင့် ကိုယ့်အိမ်ကိုယ် ပြန်လာခဲ့ကြသည်။



“ ကောင်လေးက မဆိုးဘူး ”

အန်တီလေးရဲ့ အစပရိုအဆုံးမရှိ စကားကြောင့် ငါးစပ်ထဲထည့်
ကာနီး ကိတ်မုန့်တစ်ချပ်က တို့လို့တန်းလန်း ဖြစ်သွားတယ်။

“ ဘယ်ကောင်လေးလဲ၊ ဒီအသက်အရွယ်ရောက်မှ မိတ်ကူး
မယဉ်နဲ့တော့နော် ”

“ ဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ ”

“ အန်တီလေးပဲ ကောင်လေးက မဆိုးဘူးဆို ”

“ ညည်းအတွက်ပြောနေတာ ”

“ ရှင် ဝူးပွင့်အတွက် ”

ဝူးပွင့် မျက်လုံးလေး ပိုင်းစတ်လွှားသည်။

“ တုတ်တယ် ”

“ ညည်းနဲ့ပေးစားမဲ့ ကိုထွန်းတူလေးကို ပြောတာ ”

“ အန်တီလေး ဘယ်တုံးက တွေ့တာလဲ ”

“ မနေ့က ကိုထွန်းပိုင်းလိုက်လို့ အိမ်ရောက်လာတယ်လေ၊
ရည်ရည်မွန်မွန်လေးပါ။ ရုပ်ရည်ကလဲ ယောက်ျားတစ်ယောက်
ပီသတယ် ”

ဝူးပွင့်မိတ်ထဲမှာ ဒီရဲကို ပြန်မြင်ယောင်မိသည်။ ဒီရဲဆိုတဲ့ ကောင်လေးလဲ
ယောက်ျားပီသတဲ့သူပါ။ သူမကို ဂျစ်ကန်ကန်မပြောရင် သူသိချင်းဆိုတဲ့
အချိန်မှာ အားရဝမ်းသာ အားပေးမိမှာ သေချာတယ်။

“ စကားပြောကောင်းတယ်၊ သူ့တို့တူအရင်းတစ်ယောက်လို

သဘောထားပါဆိုပြီး မုန့်ဖိုတောင်းလို့ အန်တီလေးပေးလိုက်တယ် ”
 “ ဘယ်လောက်လဲ ”
 “ ငါးသောင်းထဲပါ ”
 “ အများကြီးပဲ ”
 “ ညည်းတစ်ခါသုံးတောင် မရှိပါဘူး ”
 “ ဒါပေမယ့် အန်တီလေးရယ်၊ ဝူးပွင့်က တူမအရင်းလေ၊ ဟိုက
 ဘာမှမဆိုင်တဲ့ သူစိမ်း၊ အဲဒီလောက်အထိ ပေးရသလား ”
 “ နောက်ဆို ကိုယ်တူဖြစ်တော့မှာပဲ ”
 “ ယောက်ျားပိုင်းလုံးများလား မသိဘူး ”
 “ တဲ့ ကိုယ်နဲ့ယူမယောက်ျားကို ဒီလိုမပြောရဘူးလေ၊ ပြီးတော့
 တစ်ချိန်ကသာ ကိုယ်ထွန်းက ဆင်းရဲတာ၊ စုအချိန်မှာ လုပ်ငန်းရှင်
 စီးပွားရေးသမား တစ်ယောက်အဖြစ် ရပ်တည်နေပြီ ”
 “ အန်တီလေး ဝူးပွင့်ယောက်ျားမယူချင်သေးဘူး ”

ဒီနေ့အထိ ဝူးပွင့်စိတ်ထဲမှာ ယောက်ျားတွေကို လုံးဝအထင်မကြီးဘူး။
 အချစ်ဆိုတာကို ခဏဘေးဝယ်ထားပြီး တစ်ဘဝလုံး စိတ်ချ ယုံကြည်စွာနဲ့
 လက်တွဲရမယ်၊ ဘဝကြင်ဇော်ဆိုတာ ဘယ်လိုတာမျိုးလဲ။

“ လူကြီးချင်းအားလုံးပြောပြီးသွားပြီ ”
 “ စာချုပ်ချုပ်ထားတာမှ မတုတ်ဘဲ၊ ပြန်ချက်လိုက်ပေါ့ ”
 “ လူဆိုတာ ကိုယ်ပြောတဲ့စကားကို ကိုယ်တန်ဖိုးထားရတယ်၊
 ပေးထားတဲ့ကတိကိုလည်း တည်အောင်ကြိုးစားရတယ်၊ ငါဟာ
 မိဘတွေကိုပေးခဲ့တဲ့ ကတိစကားကြောင့် ကိုထွန်းနဲ့မယူခဲ့သလို
 ကိုထွန်းကိုပေးခဲ့တဲ့ ကတိစကားကြောင့် တခြားယောက်ျား
 တစ်ယောက်ကိုလည်း လက်မထပ်ခဲ့ဘူး၊ ငါ့ဘဝမှာ ငါပြောတဲ့
 စကားကို အသက်နဲ့ထပ်တူတန်ဖိုးထားတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ကိုထွန်း
 တူလေးနဲ့ ပေးစားမယ့် အစီအစဉ်ကို လုံးဝမချက်နိုင်ဘူး ”

အန်တီလေးက စကားကို အကုန်ပြောလိုက်သည်။
 “ ဒါဟာ တကယ်တော့ လုံးဝအမိပ္ပူယ်မရှိဘူး၊ တစ်ယောက်နဲ့
 တစ်ယောက် မတွေ့ဘူးမမြင်ဘူးဘဲနဲ့ တစ်သက်လုံးအတူတူ
 နေရမဲ့ကိစ္စက တွေးကြည့်ရင် စိတ်ညစ်စရာကြီး၊ နောက်ပြီး

တစ်ယောက်အကြောင်းတစ်ယောက် ဘာမှသိတာမတုတ်ဘူး။
 ညားပြီးကာမှ ဝူးပွင့်အဖေ အရမ်းဆိုးနေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ၊
 ပြီးတော့ သူလည်းအရွယ်ရောက်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ၊
 ချစ်သူမရှိဘူးလို့ အန်တီလေး အာမခံနိုင်လား ”
 “ ညည်းက ငါ့ကိုထုံအနေတဲ့ မိန်းမများ ထင်နေသလား၊ လူကို
 မနေ့ကမှ တွေ့ခူးပေမယ့် သူ့အကြောင်းကို အားလုံးစုံစမ်းပြီးပြီ၊
 ဒါ့ကြောင့် ညည်းနဲ့အသင့်တော်ဆုံးလို့ထင်ပြီး စိတ်တောပေါ့ ”
 ဝူးပွင့် သက်ပြင်းရှည်ကြီးကို လေးလေးပင်ပင်ချလိုက်သည်။
 ကချစ်မဇီတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးကို ဝူးပွင့် မတည်ဆောက်ချင်ဘူး၊ ဘဝမှာ
 ပျော်စရာကောင်းတဲ့ အသိုက်အမြုံလေးဆိုတာ အချစ်ပါမှ ပြီးပြည့်စုံတာလေ၊
 ဒါ့ကြောင့်လည်း ဝူးပွင့်ရင်ထဲမှာ နှစ်နှစ်ကာကာမချစ်ဘဲနဲ့ ဘယ်သူ့ကိုမှ
 အခြေမပေးဘဲ နေခဲ့တာပေါ့။

“ ဝူးပွင့် သင်တန်းသွားတော့မယ် ”

အန်တီလေးကိုပြောပြီး ဝူးပွင့်သင်တန်းထွက်လာခဲ့သည်။ ကားပေါ်
 ရောက်မှပဲ အန်တီလေးရှေ့မှာ ပွန်းကြပ်နေတဲ့ ဝူးပွင့်စိတ်တွေ ပြေလျော့
 သွားတော့သည်။



www.burmeseclassic.com

အခန်း (၆)

“ ဟိုမှာ ဝူးပွင့်ကား ရောက်လာပြီ ”

ကားပါကင်ထဲကို ထိုးရပ်လာတဲ့ ဝူးပွင့်ကားကားအပြုကို မြင်၍ နုနုပြောလိုက်သည်။ သူတို့နှစ်ယောက် ကားပါကင်နဲ့ ခပ်လှမ်းလှမ်းအကွာ အဝေးကနေ ကားရပ်ပြီး ကြည့်နေတာပါ။

“ ဝူးပွင့်ဆိုတာ အဲဒီကောင်မလေးပဲ ”

ဒီရဲစိတ်ထဲမှာ မြင်ဝူးသလိုရှိသည်ဟု ထင်လိုက်သည်။ ဘယ်နေရာမှာ မြင်လိုက်တာလဲ၊ ဒီရဲဦးနှောက်ကို အလျှင်အမြန်အလုပ်ပေးပြီး စဉ်းစား လိုက်သည်။

“ အရမ်းလှတယ်ကွာ၊ လမ်းလျှောက်ပုံကိုက ကဏ္ဍဆန်နေတာ ”

“ အရေးထဲ အချစ်ရူးကတော့မောင် ”

ဒီရဲ စိတ်ထဲမှာ နုနုကို အပြစ်တင်ပြီး ဆက်စဉ်းစားနေ၏။

“ ဒီရဲ မင်းသေချာကြည့်စမ်း၊ သူပုံစံက တလောကလုံးကို စိန်ခေါ် နေသလိုပဲ၊ ပိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ထက်မြက်ခြင်းတွေ သူ့ဆီမှာ အပြည့်ရှိတယ်ကွ ”

နုနုပြောနေတဲ့အချိန်မှာပဲ ဝူးပွင့်က သူတို့မြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ် သွားသည်။

“ နောက်နေ့ကျရင် လှေကားကနေသွားစောင့်ပြီး အပြတ်မေးရမယ် ”

ဒီရဲ အမြင်ကတ်သွားသည်။

“ မချစ်ပါဘူးလို့ ပြောပြီးပြီပဲ၊ မင်းကဘာထပ်မေးမှာလဲ ”

နုနု မဖြေနိုင်တော့ပေ။ ဒီရဲပြောတဲ့အတိုင်းပဲ ဝူးပွင့်က အပြတ်

ပြောထားတဲ့အတွက် သူ့မှာပေးစရာ စကားလုံးတွေ မရှိတော့ဘူး။ ဒီရဲက

“ ငါ့သူ့ကို မြင်စူးတယ် ”

“ မမြင်နိုင်ပါဘူးကွာ ”

“ မင်းယုံရို့ ငါပြောနေတာမဟုတ်ဘူး။ ငါ့ရဲ့အမှန်တရားအတွက် ဘယ်လိုလူမျိုးကမှ ထောက်ခံပေးစရာ မလိုသလို သက်သေလည်း မပေါ်ဘူး ”

ဒီရဲလေသံက ပြတ်သားသည်။

“ အေးပါကွာ၊ ငါ့ဝူးပွင့်နဲ့တွေ့ရင် ဘယ်လိုစကားမျိုးပြောရမယ် ဆိုတာ အကြံဉာဏ်လေး ပေးစမ်းပါ ”

“ သူပြောတဲ့စကားက ကုန်နေပြီ၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ ခုရက်ပိုင်းမှာ သူ့ကိုဘာစကားမှမပြောဘဲ မင်းရင်ထဲကအချစ်တွေကို နားလည်အောင် ပြီးတော့ မင်းတကယ်ချစ်တယ်ဆိုတာသိအောင် အမှုအယာနဲ့ပြတာ အကောင်းဆုံးပဲ ”

“ ဒီရဲ မင်းတကယ်တော်တဲ့ကောင်ကွာ၊ မင်းဦးနှောက် အတွေး အခေါ်တွေကို ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်မှာ လေလံတင်လိုက်ရင် ဒေါ်ထမန်း ချီးမြှား ရမှာ ”

“ ငါသေပေးရမှာလား ”

“ သဘောပြောတာပါကွာ ”

တော်သေးတာပေါ့ဟု စိတ်ထဲက သတ်မှတ်မိသည်။

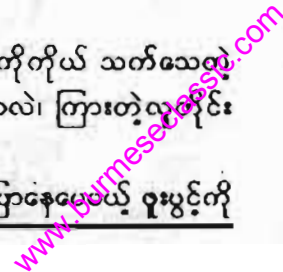
“ ဒီရဲ အချစ်အတွက်နဲ့ သေရမယ်ဆို သေရဲလား ”

“ သေချင်းတရားဆိုတာ ကြောက်စရာမလိုဘူး နုနု၊ သေပြီး နောက်ပိုင်း ဘာဖြစ်မှန်းမသိမှာကိုတော့ ကြောက်တယ်၊ သေတယ် ဆိုတာလဲ လူကြားကောင်းအောင် သေတတ်ဖို့လိုတယ်၊ အချို့လူတွေ သေသာသွားတယ် လူကြားလို့မကောင်းဘူး ”

“ ဘယ်လိုလူမျိုးတွေလဲ ”

“ မင်းပြောတဲ့အချစ်အတွက် ကိုယ့်ကိုကိုယ် သက်သေလို့ လူမျိုးတွေလေး၊ ဘယ်သူက သနားမှာလဲ၊ ကြားတဲ့လူတိုင်း နှာခေါင်းရှုံ့ကြတယ် ”

ဒီရဲ ကားစက်နှိုးလိုက်သည်။ နုနုနဲ့ စကားပြောနေပေမယ့် ဝူးပွင့်ကို



ဘယ်မှာတွေ့ပူသလဲဆိုတဲ့ အတွေးကတော့ ဦးနှောက်ထဲမှာ မပျောက်ပျက်ပေ။ အခုအချိန်မှာတော့ ဒီရဲကားလေးက ပူပွင့်တို့ သင်တန်းကို ကျောခိုင်းပြီး လမ်းပေါ်မှာ ပြေးနေသည်။



“ မင်းဘယ်သွားရာရှိလဲ ”
“ ဘာဖြစ်လို့လဲ နန္ဒ ”
“ ဇော်ထက်ဆီသွားကြမယ် ”
“ ဒီကောင်အားလို့လား ”
“ ခုရက်ပိုင်းမှာ အသံသွင်းဖို့မရှိဘူး ပြောတာပဲ ”
“ အဲဆိုသွားလေ ”

ဒီရဲ ကားလေးက ဇော်ထက်ကို အိမ်ဆီကို ဦးတည်လိုက်သည်။

“ မင်းဆိုတာလုပ်နေလဲ မသိဘူး ညကမင်းကို မိတ်ဆို့သွားတယ် ”

ဒီရဲဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ ကားကို ဂရုတစိုက်မောင်းနေသည်။

“ ဇော်ထက် ညီမလေးက လှတယ်၊ ကမ္ဘာကြီးက လုံးတယ် ဆိုတာကို ဘယ်သူက ပြောပုံဆွဲကြည့်တာလဲ မသိဘူး။ ငါ့မိတ်ထဲမှာ တစ်ခုစဉ်းစားမိတယ်။ မိန်းမပုရဘဲ သေသွားလို့ နောက်ဘဝမှာ ‘အမ’ဖြစ်သွားရင် ယောက်ျားဖြစ်ခဲ့တဲ့ လူ့ဘဝကြီးတာ အရမ်းကို နှပျော့စရာကောင်းမှာ ”

ဒီရဲကားကို လမ်းဘေးချကာ ဘာဂိတ်ကိုစောင့်နင်းလိုက်သည်။

“ ဟို ”
“ အမလေး ”

နန္ဒ အလန့်တကြား အော်တစ်လိုက်တယ်။

“ ခြည်းခြည်းလုပ်ပါ ”
“ မင်းပါးစပ်ကို ပိတ်ထားနန္ဒ၊ စကားပြောချင်ရင် ဇော်ထက်အိမ်

ရောက်မှပြောတော့ ”

နန္ဒမိတ်ထဲမှာ သိပ်မကျေနပ်ချင်း၊ သူ့ပါးစပ် လွတ်လပ်ခွင့်ကို ဒီရဲလို ကောင်မျိုးက တားမြစ်ခွင့်ရှိလား။ အိပေမယ့် ဖွင့်ပပြောရဲဘူး။ သူ့ စကား တစ်လုံးပြောလိုက်ရင် ဆယ်လုံးမကတဲ့စကားတွေက သူ့ဆီကို တရုတ် ပြန်လာမှာသေချာသည်။

ဒီရဲ လီဇာကိုနင်းပြီး ကားကိုပြန်မောင်းလိုက်တယ်။ နန္ဒစကားများ ပုံက သာလိကာတောင် အရှုံးပေးရမည်။ ပြီးတော့ ဘာမှရေရေရာရာရှိတာ မဟုတ်ဘူး။ စကားတွေက ဟိုရောက်ဒီရောက်နဲ့ ဒီရဲကလည်း လူတစ်မျိုး၊ အနှစ်သာရမရှိတဲ့စကားတွေဆိုရင် ဦးနှောက်ခြောက်ခံပြီး နားမထောင် ချင်ဘူး။ အဲဟာ သူ့ရဲ့စိတ်ပါ။ သူတို့နှစ်ယောက် ဇော်ထက်အိမ်ရောက်တော့ တစ်အိမ်လုံး တိတ်ဆိတ်နေသည်။

“ ဒီကောင် ဘယ်သွားလဲမသိဘူး ”

နန္ဒက တိုးတိုးလေး ပြီးပြန်ပြီး အသံအကျယ်ကြီးဖြင့် အော်ခေါ် လိုက်သည်။ အိပေမယ့် ဘာသံမှ ပြန်ထွက်မလာဘူး။

“ မရှိဘူး ထင်တယ် ”

နန္ဒက သူ့ထင်မြင်မှုကို ပြောသည်။

“ အဲဆို ပြန်မယ်ကွာ ”

ဒီရဲကားကို ဇော်ထက်တို့အိမ်ကနေ ပြန်လှည့်မောင်းလာခဲ့သည်။ ပြီးတော့မှ နန္ဒကို အိမ်လိုက်ပို့ပြီး ဒီရဲပြန်လာခဲ့၏။ ဒီရဲ အိမ်ရောက်တော့ မင်းရိုးနဲ့ဇော်ထက်တို့က အဆင်သင့်စောင့်နေသည်။

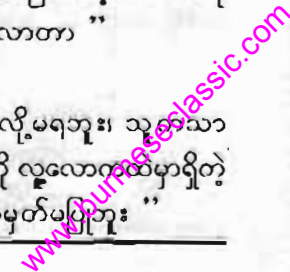
“ မင်းဘယ်တွေ လျှောက်သွားနေတာလဲ ”

“ တိုကောင် နန္ဒပေါ့ ”

“ သူ့ကား အင်ဂျင်ကိုင်နေလို့ ငါ့ကိုအကူအညီလာတောင်းတာနဲ့ သူ့ကြိုက်တဲ့ကောင်မလေးဆီ လိုက်ပို့တာပါ။ ပြီးတော့ မင်းအိမ်ကို သွားတယ်။ ဘယ်သူမှမရှိလို့ ငါတို့ပြန်လာတာ ”

“ ဘယ်လိုလဲ အဆင်ပြေလား ”

“ ဒီကောင်လား အနားတောင် ကပ်လို့မရဘူး။ သူ့အသံ အသေအလဲကြိုက်တာပါကွာ။ ဟိုက နန္ဒကို လူ့လောကထဲမှာရှိတဲ့ လူသားတစ်ယောက်လို့တောင် အသိအမှတ်မပြုဘူး ”



“ တော်တော် စန်းပွင့်တာပဲ ”

မင်းစိုးက မှတ်ချက်ချလိုက်သည်။

“ မင်းတို့နှစ်ယောက် ဖေါင်းပြီးလာတယ်ဆိုတော့ ထူးခြားနေပြီ ”

“ အေးကွာ၊ မင်းစိုးငါ့ဆီလာပြီး မိန်းမခိုးမယ့်ကိစ္စ ပြောပြတာနဲ့ မင်းကိုတိုင်ပင်ရအောင် ထွက်လာတာ ”

“ ဦးလေးဘယ်သွားလဲ ”

စောစောက ငါတို့နဲ့စကားပြောပြီး အခန်းထဲပြန်ဝင်သွားတယ်။

သူက မင်းစိုးကိုကြည့်ပြီး . . .

“ မင်းက မိန်းမခိုးပြီး ဘာလုပ်ကျွေးမှာလဲ ”

ဟု မေးလိုက်သည်။

“ အဲဒါကို ငါစဉ်းစားနေတာ ”

“ ကောင်းတာ ”

“ မိန်းမပဲယူတော့မယ်၊ ဘာလုပ်ကျွေးမယ်ဆိုတာ ခုအချိန်ထိ စဉ်းစားနေတုန်းပဲလား၊ မထူးပါဘူး၊ ငါ့ဆီသာ ပို့ထားလိုက်တော့ ”

“ မလုပ်ပါနဲ့ကွာ ”

မင်းစိုး ဗျက်နာငယ်လေးနဲ့ တောင်းပန်လိုက်သည်။

“ ဒီဆို မင်းစဉ်းစားလေ၊ မိန်းမတစ်ယောက်ယူပြီးရင်တော့ လမ်းဘေးမှာ ကြိုးချည်ထားလို့ မရဘူး ”

မင်းစိုး တွေဝေသွားသည်။

ဒီရဲစိတ်ထဲမှာ မင်းစိုးကို မိန်းမ မယူစေချင်သေးဘူး၊ အလုပ်အကိုင် အတည်တကျမရှိဘဲနဲ့ မိန်းမယူလိုက်ပါက တစ်ဘဝလုံး လျှောက်ရမယ့် လမ်းခရီးတာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လွယ်ကူချောမွေ့မလဲ၊ သူငယ်ချင်းအတွက် ဒီရဲစိုးရိမ်သည်။ လူ့သောကမှာ တစ်ယောက်ထဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရပ်တည်စွာ လွယ်ပေမယ့် ဘဝတစ်ခုကို ထူထောင်တဲ့နေရာမှာ အရမ်းခက်ခဲသည်။ ဒါကို မင်းစိုးဘာဖြစ်လို့ မသိပါလိမ့်။

“ ငါလည်း သူ့ကိုပြောပါတယ်၊ မိန်းမယူတယ်ဆိုတာ မခဲယဉ်းဘူး၊ နောက်ဆုံး မင်္ဂလာဆောင်ဖို့ ပိုက်ဆံမရှိရင်တောင် တရားရုံးမှာ လတ်မှတ်ထိုးလို့ရတယ်၊ ဒီပေမယ့် အခြေခံမရှိဘဲ မိန်းမယူတဲ့ကွေ့က နောက်ပိုင်း ကိုယ်ပဲခံရမှာလေ၊ မိန်းမဆိုတာ ခေါင်းရှောင်တတ်တဲ့

မျိုးကွ၊ ယောက်ျားတွေကို အိမ်ထောင်ဦးစီးနေရာမှာ ထားတယ် ဆိုတာ သက်သက်လူ့ခိုက်နားထားတာ၊ အဲဒါကို အချို့ ယောက်ျားတွေက နားမလည်ဘဲ အိမ်ဦးနတ်ဆိုပြီး ဘဝင်မြင့်နေကြတယ် ”

“ ကောင်မလေးက ငါ့ကို အတင်းခိုးခိုင်းနေတယ် ”

“ မင်းတို့ကြားမှာ လူမှုရေးကိစ္စတွေရှိလား ”

“ ငါ့အဖီလောက်ထိ မယုတ်မာဘူး ဒီရဲ ”

“ မသိပါဘူး၊ မင်းက လှတဲ့မိန်းကလေးတွေမြင်ရင် သားရေတွေ တဖြားဖြားနဲ့ ကြည့်တတ်တဲ့အကျင့်ရှိလို့ မေးကြည့်တာပါ ”

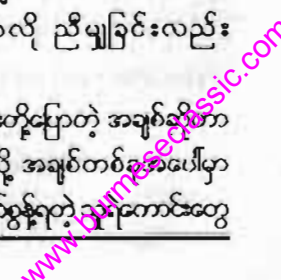
“ ဒီတော့ ယောက်ျားလေးပဲကွာ၊ ချောတာ၊ လှတာမြင်ရင်တော့ ဘာရယ်မဟုတ်ဘူး ကြည့်မိတာပေါ့ ”

“ မင်းစိတ်ကလည်း မိန်းမယူချင်နေပြီလား ”

“ ငါ့ကိုယ်ငါ ဝေခွဲလို့မရဘူး၊ ဒီပေမယ့် သူ့ကိုတစ်ဘဝလုံး အတွက် ရည်ရွယ်ပြီး ချစ်တာပါ ”

“ ဘယ်လိုပဲချစ်ချစ်လေ၊ ခုအချိန်မှာ မင်းမိန်းမ မယူသင့်သေးဘူး၊ ငါပြောတာ မင်းနားလည်လား၊ ဘဝတစ်ခုကို တည်ဆောက်မယ်ဆိုရင် အခြေခံအုတ်မြစ်တစ်ခုကို ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ချထားရတယ်၊ ဘာဖြစ်လဲကွာ၊ မိန်းမယူပြီးရင် မိဘအိမ်ကို ခေါ်လာမယ်ဆိုတဲ့ အတွေးမျိုး ယောက်ျားကောင်းတစ်ယောက်ရဲ့ အတွေးမဟုတ်ဘူး၊ လူဆိုတာ ကိုယ်လုပ်တဲ့အလုပ်အပေါ်မှာ ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အကျိုးဆက်ကို ကိုယ်ပဲတာဝန်ယူသင့်တယ်၊ လောကမှာ အိမ်ထောင်ကွဲပြီး ပျက်စီးလေလွင့်နေတဲ့လူတွေကို ကြည့်စမ်း၊ ဘယ်လောက် သံဝေဂရဖို့ကောင်းလဲ၊ အချစ်ကို ဘဝလို့ထင်ပြီး စိတ်ကူးယဉ် တည်ဆောက်လိုက်တဲ့ အိမ်ထောင်ရေးဟာ ကြာရှည်မတည်မြဲဘူး ဆိုတဲ့ ပြယုတ်တစ်ခုပဲ၊ အချစ်က အချစ်ပဲ၊ ဘဝဟာ ဘဝပဲ၊ အချစ်နဲ့ဘဝဟာ ရောထွေးလို့မရသလို ညီမျှခြင်းလည်း မဟုတ်ဘူး . . .

ငါထပ်ပြောမယ် မင်းစိုး၊ တကယ်တော့ မင်းတို့ပြောတဲ့ အချစ်ဆိုတာ ဘာမှမဟုတ်ဘူး၊ အချစ်ကို ကိုးကွယ်မိလို့ အချစ်တစ်ခုအပေါ်မှာ ရူးရူးခိုက်ခိုက်ခဲခဲမိလို့ ဘဝပျက်ပြီး အသက်စွန့်ရတဲ့ သူ့ကောင်းတွေ



ရာဇဝင်မှာ အများကြီးပဲ၊ ဒီထက် ငါထပ်ပြောရင် တစ်သက်လုံး လူပျိုကြီးလုပ်ချင်တဲ့ စိတ်ပေါက်သွားလိမ့်မယ်၊ မင်းကို မိန်းမ မယူရဘူးလို့ ပြောတာမဟုတ်ဘူးနော်၊ လူဆိုတာ မျိုးဆက် တစ်ခုတော့ ထားခဲ့ရမယ်၊ ငါပြောနေတာက ကိုယ့်ဘဝကိုယ် အာမခံချက်မရှိသေးတဲ့ အချိန်မှာ မိန်းမယူမိလို့ မွေးဖွားလာတဲ့ ကလေးတွေ နောင်ရေးအတွက် စဉ်းစားပြီးပြောတာပါ ”

မင်းစိုးတစ်ယောက် ဒီရဲရဲ့ မှန်ကန်တဲ့ စကားလုံးတွေအောက်မှာ ပိတ်မိနေတယ်၊ ဒီရဲက ဘဝကို အမှန်တရားဘက်ကသာ ရပ်တည်ပြီးကြည့်တဲ့ လူတစ်ယောက်လေ၊ ဒီရဲမှာ ရင့်ကျပ်တဲ့ အတွေးအခေါ်တွေ ရှိတယ်၊ ရှေ့ရေးကို မျှော်မြင်တဲ့ အသိဉာဏ်ရှိတယ်၊ ဒီကြောင့် ဒီရဲစကားကို မင်းစိုး နားထောင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

“ ငါ သူ့ကို နားလည်အောင် ပြောပြမယ် ”

“ အကောင်းဆုံးပဲ မင်းစိုး ”

“ သူ့ဘက်က လက်မခံရင်တော့ ငါ့ဘက်က ကံတရားပေါ့ကွာ ”

ဒီရဲ ခေါင်းကို ခါယမ်းလိုက်ပြီး . . .

“ မင်းသူ့ကို စွန့်ပစ်တာမှ မတုတ်တာ၊ နှစ်ကိုယ်တူ ဘဝတစ်ခုကို သာသာယာယာ ခြတ်သန်းဖို့အတွက် တောင်းဆိုတဲ့အချိန်ကာလ တစ်ခုကိုတော့ လိုက်လျောပေးရမှာပေါ့၊ ပြောကြည့်စမ်းပါကွာ၊ မင်းချစ်သူသာ အသိဉာဏ်ရှိတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဆိုရင် မင်းပြောတဲ့စကားကို လက်ခံရမယ်၊ အချစ်ဆိုတာ ရင်ထဲမှာပဲ ရှိတာပါ၊ ဘဝကိုတည်ထောင်တဲ့နေရာမှာ ဦးနှောက်နဲ့ခန္ဓာကိုယ်က အဓိကကျတယ် ”

မင်းစိုး စိတ်ထဲမှာ လန်းဆန်းတက်ကြွသွားတယ်၊ ဒီဟာ ဖြစ်နေတဲ့ သူ့နှလုံးသားအပြေတစ်ခုသာ ဒီရဲဆီလာတော့မှ သိလိုက် ရသည်။ မင်းစိုးတာ ချစ်သူကို ချစ်တတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ၊ ဘဝမှာ ဘာမှအဆင့်သင့် မဖြစ်သေးတဲ့အချိန်မှာ ချစ်သူကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဆွဲခေါ်ရမလဲ။

“ ငါတို့သွားမယ် ဒီရဲ ”

“ တစ်ခုတော့ မှတ်သွားမင်းစိုး၊ ဘဝမှာ မှန်ကန်တဲ့ဆုံးဖြတ်ချက် တစ်ခုကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ချွတ်တတ်ဖို့လိုတယ်၊ ဒါမှ နောင်တမရမှာ ”

မင်းစိုးခေါင်းငြိမ်ပြုပြီး ဇော်ထက်ကိုခေါ်ကာ ဒီရဲတိုက်ခန်းကနေ ပြန်သွားကြသည်။



ဇူးပွင့် မျက်နှာလေး သူနဲ့ပူနဲ့နေသည်။ သိတတစ်ယောက် ဇူးပွင့်ကို သင်တန်းကနေ စားသောက်ဆိုင်ခေါ်လာထဲတ ဇူးပွင့်မျက်နှာ မကောင်းမှန်း ရိပ်မိနေ၏။

“ ဇူးပွင့် ဘာဖြစ်နေလဲ ”

သူမက သိတကို တွေ့တွေ့လေး စိုက်ကြည့်ပြီး . . .

“ အန်တီလေးက ငါ့ကို ယောက်ျားပေးစားဖို့ စီစဉ်နေပြီ ”

သိတ ရင်တွေ တုန်လှုပ်သွားသည်။ အချစ်ဆိုတာကို ဘာမှန်းမသိတဲ့ အချိန်ထဲက ဇူးပွင့်ကို သိတချစ်မိသွားတာပါ။ တကယ်ချစ်သူကို စွန့်လွှတ် ရတော့မယ်ဆိုတော့ ခံနိုင်ရည်စွမ်းအားတွေ အလိုလိုပျောက်ဆုံးကုန်သည်။

“ ဘယ်သူနဲ့လဲ ”

“ အန်တီလေး မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ တူပါ ”

“ နင့်မှာ ငြင်းပိုင်ခွင့် ရှိလား ”

“ မရှိဘူး သိတ၊ အန်တီလေးအကြောင်းကို ငါသေချာသိတယ်၊ ပေးပြီးတဲ့တတ်စကားပေါ့မှာ အသက်နဲ့လဲပြီး တန်ဖိုးထားတာ ”

သိတ ရင်မောသွားသည်။

နေ့ခင်းစာကို ဇူးပွင့်နဲ့ ပျော်ပျော်ပါးပါးစားမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကူးတောင် မကယ်ကိုထွက်ပြေးမှန်း မသိတော့ဘူး၊ စားပွဲပေါ်မှာရှိတဲ့ စားစရာတွေတောင် မလေးစားကုန်ပြီ။

“ ငါဘာကူညီပေးရမလဲ ”

“ အချစ်ဆိုတာ ဘယ်လိုခံစားချက်ဆိုတဲ့ အပြေတစ်ခုကို ငါသိချင်တယ်၊ နင့်ကိုကြံတော့ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် သိယောဇဉ်

www.burmeseclassic.com

ထက်ပိုပြီး စဉ်းစားလို့မရဘူး၊ ငါလေ နင့်အတွက် အများကြီး စဉ်းစားခဲ့ပွားတယ်၊ ဒီပေမယ့် နင့်ကို ငါ မချစ်နိုင်တာကိုတော့ နားလည်ပေးပါတာ ”

“ ငါ နားလည်ပေးပြီးထားပါ၊ နင့်ကို စပြီးချစ်မိထဲက ပိုင်ဆိုင်ဖို့ ဆိုတဲ့ မှောင်လင့်ချက်တစ်ခုကို အစွမ်းကုန်အထိ တွေးမထားဘူး၊ ရယူခြင်းမှ မတုတ်ပါဘူး၊ ပေးဆပ်ခြင်းနဲ့ချစ်ခွင့်ရတဲ့ အချစ်ကိုလည်း ငါတန်ဖိုးထားမှာပါ ”

“ အန်တီလေးပုံစံက ငါ့ကို အမြန်ဆုံး ယောက်ျားပေးစားပဲ့ အစီအစဉ်ရှိတယ် ”

“ နင်တို့ လူချင်းတွေ့ပြီးပြီလား ”

“ နာမည်တောင် မသိဘူး၊ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဘယ်လို ပုံသဏ္ဍာန်မှန်း မသိဘဲယူရတဲ့ ငါ့ရဲ့ဘဝကို နင်တွေးကြည့်စမ်းပါ ”

“ တစ်ခုတော့ ကောင်းတယ် ဝူးပွင့် ”

“ ဘာလဲ ”

“ ဪ ဖောဖောစမ်းစမ်း ယောက်ျားရသွားတော့ နင့်အတွက် အန္တရာယ်ကင်းတာပေါ့ ”

“ ပြဿနာတာ ရှောင်တတ်ရင် လွယ်ပါတယ်၊ အဓိက စိတ်ထဲမှာ မတင်မကျဖြစ်နေတာတ လောကမှာ အချစ်ဆိုတာ တကယ်ရှိလား ဆိုတဲ့ အချက်ပဲ ”

သီဟ ဝူးပွင့်ကို ဘယ်လိုပြောရမလဲ၊ အချစ်ဆိုတာ တကယ်ရှိ တယ်ဆိုပြီး ရင်ဘက်ထဲကို ငါးနဲ့ခွဲပြီး နှလုံးသားကို ထုတ်ပြဖို့ ဆိုတာလည်း သတ္တိမရှိဘူး၊ ပါးစပ်နဲ့ ပြောရင်လည်း ကိုယ်တိုင် မခံစားဘူးတဲ့ ဝူးပွင့်က ယုံမှာ မတုတ်ပေ။

“ စိတ်ညစ်စရာတွေ ဘေးဝယ်ပြီး ငါတို့စားကြမယ် ”

သီဟပြောမှ ဝူးပွင့်လည်း စားဖို့ သတိရသွားသည်။

ထို့နောက် နှစ်ယောက်စလုံး တိတ်ဆိတ်စွာဖြင့် စားသောက် လိုက်ကြသည်။ အစားအစာတွေက နှစ်ယောက်စလုံး အကြိုက်တွေပဲ မှာထားပေမဲ့ အတွေးတွေနဲ့ ဝိုက်ထဲပြည့်နေသဖြင့် သိပ်ပြီးမစားနိုင်ပေ။

ဝူးပွင့်စားပြီးသွားသဖြင့် ပါးစပ်ကို တစ်သျှူးစပြင့်သုတ်ကာ သီဟကို

ကြည့်လိုက်သည်။ သီဟလည်း ဝူးပွင့်ကို ကြည့်နေသဖြင့် အကြည့်ချင်းဆိုကာ ပြိုင်တူ ခပ်တိုးတိုးလေး ရယ်မောလိုက်သည်။

“ နောက်ဆို နင့်ကို ဒီလိုကျွေးခွင့်ရမှာမဟုတ်တော့ဘူး ”

“ မဆိုင်ပါဘူး သီဟရယ်၊ ငါတို့က ထာဝရ သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေတော့လေ၊ ငါယောက်ျားရတဲ့အချိန်မှာတောင် နင်ကျွေးချင်တဲ့ စေတနာရှိသေးရင် လာခေါ်ပါ ”

“ နင်လိုက်မှာလား ”

“ ယောက်ျားခွင့်ပြုရင်တော့ လိုက်မှာပေါ့ ”

သူတို့နှစ်ယောက် နောက်ထပ် ပြိုင်တူရယ်မောကြသည်။ အမှန်တော့ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် ငြေသိမ့်လိုက်တာပါ။ ဒါကို နှစ်ယောက်စလုံး နားလည်လိုက်တယ်။



www.burmeseclassic.com

အခန်း (၇)

အခန်းတံခါးကို တခုနီးဒုနီးထုသံကြောင့် ဒီရဲ လန့်မိုးသွားသည်။ အိပ်ချင်စိတ်က မပျောက်သေးဘူး။ ဒီရဲ မထချင်ဘဲနဲ့ လူးလဲထကာ အခန်း တံခါးစွင့်လိုက်ချိန်တွင် ဦးလေးရဲ့ အေသပျက်ဝန်းကြီးနဲ့ တန်းတိုးသည်။

- “ ဘယ်အချိန် ရှိနေပြီလဲ ”
- “ ဦးလေးမှာ နာရီရှိသားပဲ ”
- “ ထိတယ်၊ မင်းအချိန်ထိ ဆက်အိပ်မှာလဲလို့ ပေးတာက ”
- “ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဦးလေး ”
- “ ကျွန်တော် နီးတဲ့အချိန်ထိတော့ အိပ်မယ် ”

ဦးထွန်းနိုင်စိုးက သူ့တူ ဒီရဲအကြောင်းသိသည်။ ဒီရဲကို သူတစ်ခွန်း ကိုယ်တစ်ခွန်း စကားအခြေအတင်ပြောနေပါက တစ်သက်လုံး အဆုံးသတ်မှာ မဟုတ်ပေ။ အကြောင့် အတိုဆုံးနဲ့ အထိရောက်ဆုံးသောနည်းကို သုံးလိုက်သည်။

- “ ဒီနေ့ စန္ဒာတို့အိပ်ကို မင်းပါလိုက်ခဲ့ရမယ် ”
- “ ဘာသွားလုပ်မှာလဲ ဦးလေး ”
- “ မရှည်နဲ့ကွာ၊ မင်းပျက်နာသစ် ရေချိုးပြီးရင် ဧည့်ခန်းကို လာခဲ့၊ ငါ့စောင့်နေမယ် ”

ဒီရဲ စိတ်ရှုပ်စွာဖြင့် ခေါင်းကို ကုတ်လိုက်သည်။ ကိုယ့်ဘာသာ နားဘူးကျတဲ့ကိစ္စ တစ်ယောက်တည်း သွားပါလား။

ဘာကိစ္စ သူ့ကို အဖော်ခေါ်နေတာလဲ။

“ ပြန်ပြန်လာခဲ့နော် ”

ဦးလေးထွန်း သတိပေးပြီး အခန်းရှေ့ကနေ ပြန်ထွက်သွားသည်။

“ မလာဘူး ဘာဖြစ်လဲ ”

ဒီရဲက ဦးလေးထွန်းနောက်ကျောက်ကြည့်ကာ မဲ့ခွဲပြီး စိတ်ထဲက ပြောလိုက်တယ်။ ဒီကို ဦးလေးထွန်း မကြားဘူး။

ဒီရဲ ရေချိုးပြီးထွက်လာတော့ ဦးလေးထွန်းက ဧည့်ခန်းမှာ စောင့်နေသည်။

“ ကျွန်တော် ဘာမှ မစားရသေးဘူး ”

ဒီရဲ ဝိုက်လေးပွတ်ကာ ပြောသည်။

“ တိုကျမှ စားစမ်းပါ။ သူတို့ အဆင်သင့် လုပ်ထားတယ် ”

ထိုအချိန်တွင် ဦးလေးထွန်း ဟန်းဝန်းက အသံမြည်လာသည်။

- “ တဲလို ”
- “ ဪ ဝန္တာလား ”
- “ ကိုထွန်းအခု လာနေပြီ ”
- “ ဟုတ်တယ်၊ လမ်းမှာ မီးပွိုင့်မိလို့ ကြာနေတာလေ ”
- “ အေးကွာ၊ ယာဉ်ကြောတွေကလဲ ဒီနေ့မှ ပိုပြီး ရှုပ်နေသလိုပဲ ”
- “ အိပ်နော် ”

ဦးလေးထွန်း ဟန်းဝန်းကို ခါးမှာ ပြန်တပ်လိုက်တယ်။

- “ ဘယ်မီးပွိုင့် မိတာလဲ ”
- “ ဒီလိုပေါ့ကွာ၊ ကိုယ့်ဘက်က နောက်ကျတော့လဲ အဆင်ပြေသလို လိပ်ရမယ်လေ ”
- “ သွားမယ် ဒီရဲ ”
- “ ဘယ်ကားယူရမှာလဲ ”
- “ ငါ့ကားယူခဲ့ကွာ ”

ဦးလေးထွန်း ကားသော့ကို ဒီရဲယူပြီး နောက်ကနေ လိုက်သွားတော့သည်။





အိမ်ရှေ့မှာ ထိုးရပ်လာသော ကားသံကြောင့် အိမ်ထဲမှာ နှုတ်ခတ်နေတဲ့ ဝူပွင့်တို့ ခေါင်းထောင်သွားကြသည်။

“ သူတို့လာပြီ ”

“ ဝူပွင့် ပုန်းနေရမလား ”

“ သေတော့မယ် ”

အိမ်ထဲမှာ ဝူပွင့်တို့ကြိမ်းပြီး ကလေးတစ်ယောက်လို အိမ်ရှေ့ကို ပြေးထွက်သွားသည်။ အချစ်က လူတွေရဲ့စိတ်ကို နုပျိုလန်းဆန်းစေတယ် မတုတ်ပါလား။

ဦးလေးထွန်းကိုတော့ ဝူပွင့်မြင်ပေးပါတယ်။ သူမနဲ့ပေးစားမယ့် ဦးလေးထွန်းတူကိုသာ မမြင်ဘူးတာ။

“ အန်တီလေးက မပကို အပြင်ထွက်ခဲ့ပါတဲ့ ”

အိမ်မှာခေါ်ထားတဲ့ အေးမိလာပြောသဖြင့် မှန်ရှေ့မှာ မျက်နှာကို အနည်းငယ်ပြုပြင်ပြီး အိမ်ရှေ့ကို ထွက်လိုက်သည်။

“ တင် ”

ဝူပွင့် လှမ်းနေတဲ့ခြေလှမ်းနေတဲ့ ခြေလှမ်းတွေ ရပ်တန့်သွားတယ်။ ဦးလေးထွန်းဘေးမှာ ကိုင်နေတာ ဒီရဲ့ပါလား။ ဒါဆို သူမနဲ့ပေးစားမယ့် ဦးလေးထွန်းတူဟာ ဒီရဲ့ပေါ့။

ဒီလိုခံစားပူပျိုးတာ ဝူပွင့်တစ်ယောက်ထဲ မတုတ်ဘူး။ ဒီရဲ့လည်း တအံ့တမြဲဖြစ်သွားတယ်။ ဒီရဲ့စိတ်ထဲမှာ ဝူပွင့်ကို မြင်မြင်ချင်း နန္ဒ အသေအလဲကြိုက်နေတဲ့ ကောင်မလေးပုန်း ချက်ချင်းသိလိုက်တယ်။

“ ဝူပွင့် လာလေ ”

အန်တီလေး လှမ်းခေါ်လိုက်မှ ဒီရဲ့နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်လိုက်သည်။ တွေ့ကြသေးတာပေါ့ ဒီရဲ့ရယ်။ နင်သာ ငါနဲ့ပေးစားမယ့်သူ အစစ် အမှန်သာဆိုရင် ငါပေးမယ့်ဒုက္ခကို နင်ကောင်းကောင်းကြီး ခံစားရမယ်မှတ်ပါ။

“ မောင်ဒီရဲ့ အန်တီလေးတူမ ဝူပွင့်တဲ့။ အိကိုနဲ့ကျောင်းပြီးလို့ အင်္ဂလိပ်စကားပြောကတ်နေတယ် ”

“ ကျွန်တော်သူငယ်ချင်း နန္ဒပြုလို့ ဝူပွင့်ကို သိနေပါတယ် ”

ဒီရဲ့ မြားဦးကို ဝွင့်ပြီးတိုက်လိုက်တယ်။ သူမဟာ ဘယ်လို မိန်းမလဲ ဆိုတာ သူ့သိတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်နဲ့ပါ။

အိပေမယ့် ဝူပွင့်က လုံးဝမတုန်လှုပ်ဘူး။ နန္ဒနဲ့ ဒီရဲ့တို့ အခင်ဆုံး သူငယ်ချင်းတွေမှန်းကို ဇော်ထက်ပွေးနေပွဲထဲက သိနေတယ်။ ပြီးတော့ သူမနဲ့ နန္ဒက ချစ်သူတွေမှ မတုတ်တာ။

“ ဒါဆို အန်တီလေး ထွေထွေထူးထူး ပြောစရာမလိုတော့ဘူးပေါ့ ”

“ အန်တီလေး ဝူပွင့်တစ်ခါပြောပေးတယ်လေ။ ဆီထုတ်ရင်း ပြဿနာတက်တယ်ဆိုတဲ့လူက ဒီရဲ့ပေါ့ ”

“ တုတ်လား ”

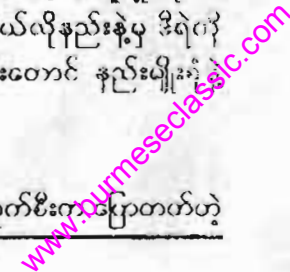
အန်တီလေး လေးသံက ခပ်ပေါ့ပေါ့လေးပါ။ ဒီရဲ့လည်း သူမကို ဘယ်မှာတွေ့ပေးသလဲဆိုတဲ့အဖြေကို ရလိုက် တယ်။ ဆီထုတ်တဲ့နေ့က လေသံမာမာနဲ့ သူ့ကားကို နောက်ဆုတ်ခိုင်းတာ ဝူပွင့်ပါလား။

“ ဦးလေးတို့ဘက်က လူငယ်ချင်း တွေဆုံပေးတဲ့အတွက် တာဝန်တစ်ခုကျေသွားပြီ။ ကျန်တာတော့ ကိုယ့်အချင်းချင်း ညှိကြပေါ့ ”

ဒုက္ခပဲ ဒီလိုမျိုး ပေကပ်ကပ်နိုင်ပြီး ခံစားချက်ကင်းမဲ့တဲ့ လူမျိုးကိုသာ ဝူပွင့်ယူရရင် စိတ်ညစ်တာနဲ့ အမြန်ဆုံးသေမှာပဲ။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ ဒီရဲ့ကို မယူနိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီရဲ့ သူမအနားက ထွက်ပြေးတောင် နည်းမျိုးနဲ့ ဝူပွင့်က အကုန်လုံးသုံးရမယ်။

ဒီရဲ့ ရယ်ချင်နေသည်။

မာန်မာန်တွေ ပြင်းထန်ပြီး စကားပြောရင် အထက်မီးကပြောတတ်တဲ့



ဇူးပွင့်လို မိန်းကလေးမျိုးကို ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ညှိလို့ရမှာလဲ။

“ ကိုထွန်း... ဓန္ဒာကတော့ အကြီးကျယ်ဆုံးနဲ့ အခမ်းအနားဆုံး မင်္ဂလာပွဲကြီးတစ်ခု ဖြစ်ချင်တယ် ”

“ ကိုထွန်းတာဝန်ထားပါ။ ကိုယ်တို့ဘဝမှာ ဖြစ်မလာခဲ့တဲ့ မင်္ဂလာပွဲကို တူလေးနဲ့တူမလေးတို့ကြမှ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ပြမယ် ”

“ ကုန်ချင်သလောက် ကုန်ဝမ်း... ကိုထွန်း ဓန္ဒာတစ်ဝက်ပေးမယ် ”

“ မလိုပါဘူးဓန္ဒာရယ်၊ ကိုထွန်းရဲ့အတွက် ပိုက်ဆံ... ဘွဲ့အားလုံးဟာ တစ်ဦးတည်းသော တူလေး ဒီရဲအတွက်ပါ ”

လူကြီးနှစ်ယောက်ကတော့ ပီကီလွမ်းတဲ့စကားတွေနဲ့ ကြည်နူးနေကြသည်။

“ ကိုထွန်း ဓန္ဒာတစ်ခုပြောမယ် ”

“ ပြောလေ ”

“ တူမလေးက အင်္ဂလိပ်စကားပြောသင်တန်း မပြီးသေးဘူး ဆိုတော့ လူငယ်ချင်းရင်းနှီးအောင် မောင်ဒီရဲကို အကြိုအဖို့ လုပ်ပေးလေချင်တယ် ”

ဒီရဲ ဘုရား... လိုက်မိတယ်၊ ပြဿနာက မီးထွန်းမရှာဘဲ သူ့ဆီ ရောက်လာပါလား။

ဇူးပွင့် အန်တီလေးကို ကြည့်ပြီး...

“ သမီးသင်တန်းက တစ်နေ့ကုန်တာ၊ ဒီရဲကို အားနာဖို့ ကောင်းပါလား ”

ဇူးပွင့်က ကလေးကိုပဲသွားသွား ဖွတ်လွတ်လပ်လပ် သွားချင်တာ။

“ ဦးလေး... ကျွန်တော် အလုပ်ကိစ္စ ”

“ မပြောနဲ့... ဓန္ဒာပြောတဲ့အတိုင်း တူမလေးကို အကြိုအဖို့ လုပ်ပေးလိုက်ပါ။ နောက်ပြီး စိတ်ရှည်ရှည်နဲ့ ကြပ်ကြင်နာနာ ဆက်ဆံပါ ”

ဦးလေးထွန်းရဲ့ တစ်မျက်လွှတ် အမိန့်တော်ရှေ့မှာ ဒီရဲ အယူခံဟာ ရှုံးနိမ့်သွားသည်။

ကောင်းကျိုးပေးတဲ့မိန်းမ သူ့ရဲ့ လွတ်လပ်စွာ ပျံသန်းခွင့်တွေကို

ဒီမိန်းမ သိမ်းပိုက်သွားပြီ။

“ တူမလေး ဒီရဲကို ဘာမှ အားနာစရာမလိုဘူး ”

ဇူးပွင့်က လူကြီးတွေမမြင်အောင် ဒီရဲကို မျက်စောင်းထိုး လိုက်သည်။ ဒီရဲက ဇူးပွင့်မျက်စောင်းထိုးကို မထိတထိအပြုံးဖြင့် တုံ့ပြန် လိုက်၏။ ဓတွေထဲက အဆင်မပြေမှုများနဲ့ခဲခဲ့တဲ့ သူ့တို့နှစ်ယောက်အဖို့ ပြဿနာက ရှေ့မှာအဆင်သင့် ဆီးကြိုနေသည်။

“ စကားပြောပြီးရင် ပျော်ပျော်ပါးပါး စားကြမယ် ”

အိမ်မီးခန္ဓာက ဦးဆောင်ပြီး ထမင်းစားခန်းထဲကို ခေါ်သွားသည်။ စားပွဲပေါ်မှာရှိတဲ့ စားစရာတွေက ဒီရဲကြိုက်တဲ့အစားတွေလေ၊ အပေမယ့် ဟနခဲမရွေမှာ ဒီရဲ သိပ်မစားရဲဘူး။ တော်ကြာ အစားကျူးတဲ့ ဘီလူးဆိုပြီး ကွယ်ရာမှာ အကင်းပြောနေလိမ့်မယ်။

“ မောင်ဒီရဲ စားလေ ”

“ တုတ်ကဲ့ အန်တီလေး ”

ဇူးပွင့် ဒီရဲ စားတာကြည့်ပြီး ကြိုက်ပြုံးလိုက်သည်။ ဟန်ဆောင် နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ပုံစံကို ဇူးပွင့်သိတာပေါ့။ စားချင်ပေမယ့် မဝံ့မရဲ ဖြစ်နေတယ်။ ဇူးပွင့်လည်း ဒီရဲကို အရေးမလုပ်ဘဲ ကိုယ့်ဗိုက်ဝအောင် စားလိုက်သည်။

“ လက်ရာက အရမ်းကောင်းတာပဲ ”

ဦးလေးထွန်း စကားကြောင့် အိမ်မီးခန္ဓာ မျက်နှာမှာ ပြုံးရွှင်သွားသည်။

“ ဓန္ဒာချက်ကာလေ ”

“ ကိုထွန်းဘဝမှာတော့ ကမ္ဘာပေါ်က အကောင်းဆုံးစားဖိုဖိုမှ လက်ရာကို စားရသလိုပဲ ”

“ ကိုထွန်းကလဲ ”

အိမ်မီးခန္ဓာ ရှက်သွားသည်။

“ အီဇူးပွင့်လုပ်ထားတဲ့ ကျောက်ကျောလေ ”

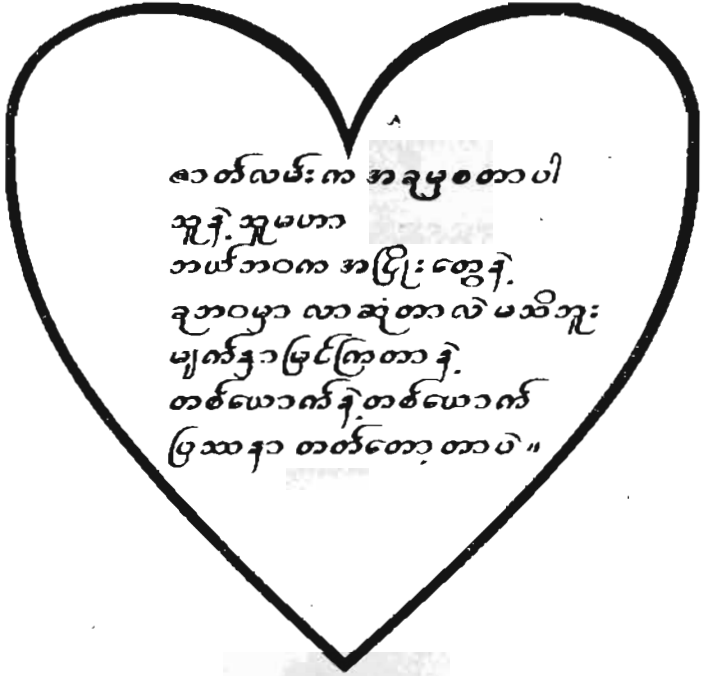
ဇူးပွင့်က ကျောက်ကျောပန်းကန်ကို ဦးလေးထွန်းရှေ့ ချပေးလိုက်သည်။

“ စားကြည့်ပါ ဦးလေး ”

ဦးလေးထွန်း တစ်တုံးယူစားလိုက်သည်။

“ ကောင်းလား ဦးလေး ”

ဦးလေးထွန်းက ပလုတ်ပလောင်းဖြင့် ခေါင်းညှိပုံပြပြီး ရေအမြန်
သောက်လိုက်သည်။ ဘဝမှာ ဒီလောက်ပန်တဲ့ ကျောက်ကျောက်ကို ခုခါမှ
စားဖူးတာပါ။ အားလုံးစားသောက်ပြီးတဲ့အချိန်မှာတော့ ဒီရဲ့တို့ ပြန်လာခဲ့
သည်။



ဇာတ်လမ်းက အခုမှစတာပါ
အူနဲ့ အူမဟာ
ဘယ်ဘဝက အဖြိုးတွေနဲ့
ခုဘဝမှာ လာဆုံတာလဲ မသိဘူး
မပျက်နှာမြင်ကြတာနဲ့
တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
ပြဿနာ တတ်တော့တာပဲ။”



“ ကားကို ခြည်းခြည်းမောင်းလို ပြောနေတာ မကြားဘူးလား ”

“ ခြည်းခြည်းဆိုတဲ့ စကားလုံးတ ဘာလဲ၊ ငါကားမောင်းရင် ဒီလိုပဲ မောင်းတတ်တယ် ”

ဒီရဲ့ လီဇာကို ထပ်နင်းလိုက်တယ်။

“ ဒီရဲ့ ရှင်လူပါးပဝနဲ့နော် ”

“ မင်းကို ငါ ဘာတွေစော်ကားနေလို့လဲ ”

ဒီရဲ့ ရှေ့ကကားကို ကပ်ကျော်လိုက်ချိန်တွင် တစ်ဘက်ခြမ်းက ကားတစ်စီးဝင်လာသည်။ ဒီကြောင့် လီဇာကို ထပ်နင်းပြီး နောက်ကား လွတ်ယုံ ရောင်လိုက်သည်။

“ ဘုရား ဘုရား ”

ဗူးပွင့် ရင်ဘတ်ကလေးကို ဝီပြီး ဘုရားတသွားသည်။

“ ငါ ကားမောင်းတော်တယ်ဆိုတာ ယုံလား ”

ဒီရဲ့စကားကြောင့် ဗူးပွင့် အံတစ်ချက်ကြိတ်ပြီး . . .

“ ရှင်သေချင်ပေမယ့် ကျွန်မ လူ့လောကကြီးမှာ နေချင်သေးတယ် ”

“ စိတ်ချစမ်းပါကွာ ”

“ မင်းယူမယ့် ယောက်ျားက ခပ်ညံ့ညံ့လူ မဟုတ်ပါဘူး ”

“ ဘာမင်းယူမှာလဲ ”

“ ရှင်သာ ကျွန်မကိုလိုချင်လို့ ဦးလေးထွန်းကို အတင်းအပူ ကပ်တာလေ ”

“ ရယ်စရာပဲကွာ၊ မင်းဟာ ရင်ခုန်စရာကောင်းတဲ့ ဖိန်းမ

တစ်ယောက်မှ မဟုတ်တာ၊ ငါက ဘာလို့ လိုချင်ရမှာလဲ ”
ဗူးပွင့်အေးသတွေ အထွဋ်အထိပ်ကို ရောက်သွားသည်။ ဒီရဲ့နဲ့ တွေ့တိုင်း သူမပဲ အေးသထွက်ရတယ်။ အဲ လုံးဝမတရားဘူး၊ ဒီရဲ့ကို အေးသ ထွက်အောင် ပြန်ပြောရမယ်။

“ ကျွန်မအနားမှာ ရှင့်ထက်သာတဲ့ ယောက်ျားတွေ အများကြီးပဲ ကျွန်မလွှင့်ပစ်ထားတဲ့ ရှင့်သူငယ်ချင်းနန္ဒတောင် ရှင့်ထက် အများကြီးသာတယ်။ ”

“ ထင်လို့ပါကွာ၊ မင်းကိုကြိုက်တဲ့ လူတွေဆိုတာလဲ အသိဉာဏ်မရှိတဲ့ ခပ်တုံးတုံးကောင်တွေပါ ”

“ တောက် ရှင်နော် ”

“ အေးသမထွက်နဲ့ ဗူးပွင့်၊ ငါပြောတာမယုံဘူးဆိုရင် လက်တွေ့ စမ်းသပ်လိုက်လေ ”

ဒီရဲ့တပြောပြီး ကားကို ဗူးပွင့်တို့သင်တန်းရှေ့ကို ထိုးရပ်လိုက်တယ်။

“ သင်တန်းဆင်းရင် လျှောက်မသွားနဲ့၊ ပြန်လာခဲ့မယ် ”

ဗူးပွင့်ကားပေါ်ကဆင်းပြီး တံခါးကို စောင့်ပိတ်လိုက်တယ်။

ဒီရဲ့က ဗူးပွင့်ပုံစံကို သဘောကျသွားပြီး ရယ်မောကာ တားမောင်း ဖွက်သွားသည်။

“ ဘယ်သူလဲ ဗူးပွင့် ”

သိဟက ဗူးပွင့်ဆိုလာတဲ့အချိန်မှာ ဒီရဲ့လိုက်ပို့တာမြင်၍ ပေးသည်။

“ ငါပြောတဲ့ နတ်ဆိုးကောင်လေ ”

“ နင်နဲ့ပေးစားမယ်ဆိုတာ သူလား ”

“ ဟုတ်တယ် ငါ့ဘဝမှာ ဘယ်လိုလူမျိုးနဲ့လာပြီး ရေဂက်ဆုံ နေတယ် မသိပါဘူး၊ တော်တော်ကို စိတ်ပျက်ဖို့ကောင်းတာ ”

“ သူက နင်ကို ချစ်မှာပါ ”

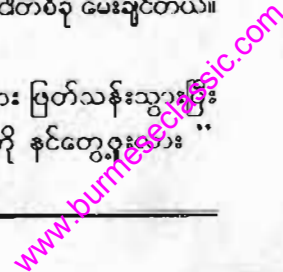
ဗူးပွင့် ဆတ်ခနဲ ကြည့်လိုက်သည်။ သိဟ နင်ကိုငါတစ်ခု ပေးချင်တယ်။

“ ပြောလေ ”

ဗူးပွင့်မျက်နှာမှာ မခံချင်တဲ့ အရိပ်အရောင်များ ပြတ်သန်းသွားပြီး

“ အလှအပကို မခံစားတတ်တဲ့ လူမျိုးကို နင်တွေ့ဖူးလား ”

“ အများကြီး တွေ့ဖူးတာပေါ့ ”



“ ဘယ်လို လူမျိုးတွေလဲ ”
 “ ပွေးထဲက မျက်စိမမြင်တဲ့ လူတွေလေ ”
 “ ဟာ မတုတ်ပါဘူး၊ ငါပြောတာက အလှအပကို မြင်ရက်သားနဲ့
 မခံစားတတ်တဲ့ လူမျိုးကိုပြောတာ ”
 “ မရှိလောက်ပါဘူး ”
 “ ရှိတယ်လို့ ငါပြောရင် နှင်ယုံလား ”
 “ ပုထုဇဉ် လူသားတိုင်းဟာ ခံစားတတ်တဲ့နှလုံးသားရှိကြတယ်၊
 နှင်တွေ့ရူးတဲ့လူဟာ အလှအပကို မခံစားတတ်ဘူးဆိုရင်
 သူ့ပိတ်ကိုသူ လိပ်နေတာ၊ နှုတ်မတုတ် ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလိပ်ချင်လို့
 ဟန်ဆောင်နေတာပဲ ဖြစ်မယ် ”
 “ နှင်ပြောတာ တကယ်လား သိတ ”
 “ မတုတ်ဝဲ ငါမပြောဘူး ဖူးပွင့် ”
 “ ကျေးဇူးတင်တယ် သိတ ”

ဟန်ဆောင်တယ်ဆိုတာ ခံစားချက်ကို မျှိုသိပ်ဦးကွယ်ထားတာပဲ၊
 ဘယ်လောက်ဟန်ဆောင်ကောင်းတဲ့ လူဖြစ်ပါစေ၊ သူတို့ရဲ့ ခံစားချက်ကို
 ပွင့်ထွက်လာအောင် လုပ်နိုင်ရင် ဘိလူးခေါင်းလား၊ လူခေါင်းလား ဆိုတာတော့
 အဖြေပေါ်လာမှာပါ။

ဒီရဲ့ ရှင်ဘယ်လောက်အထိ ဟန်ဆောင် ထိန်းချုပ်နိုင်မလဲဆိုတာ
 ကျွန်မစောင့်ကြည့်နေပါမယ်၊ ရှင်ဟာ ကျွန်မအတွက် အမုန်းတီးဆိုးသော
 လူတစ်ယောက်ပါ။ ကျွန်မအလှအပတွေကို ဥပက္ခာပြုပြီး ကျွန်မဖြစ်ချင်တဲ့
 ဆန္ဒကို မလိုက်လျောခဲ့တဲ့ ရှင်လိုယောက်ျားတစ်ယောက် တစ်နေ့ကျရင်
 ကျွန်မရှေ့မှာ ဒူးထောက်ကျဆုံးသွားရေရမယ်။

“ သိဟ အကန်းချိန်နီးနေလို့ ငါသွားမယ် ”
 “ အပြန် ငါလိုက်ပို့ပေးမယ်လေ ”
 “ ဖူးပွင့်ခေါင်းထဲ ဒီရဲ့ကိုပြန်ဂလဲစားချေဖို့ အကြံတစ်ခု ရသွားသည်။
 “ အိုကေ ငါစောင့်နေမယ် ”

ဖူးပွင့် လှေကားအတိုင်း တက်သွားတာကိုကြည့်ပြီးမှ သိဟ ပြန်လာခဲ့သည်။



အခန်း (၈)

“ ဘယ်လိုမိန်းမလည်း မသိပါဘူးကွာ ”
 “ ဘယ်သူ့ကို ပြောတာလဲ ”
 “ ဘယ်သူ့ပြောပြော မင်းအလုပ်လား ”
 နန္ဒ ပါးစပ်ပိတ်သွားသည်။ ဇော်ထက်က . . .
 “ ဒီရဲ့ မင်းအလုပ်ရသွားပြီဆို ”
 “ တုတ်တယ်၊ ကိုယ့်ကားနဲ့ကိုယ် အကြိုအပို့လုပ်ရတဲ့ ဒေါ်ငယ်
 အလုပ်ပါ ”
 ဇော်ထက်က ဆက်ပေးသည်။
 “ တစ်လဘယ်လောက်ရလဲ ”
 “ ငါ့အလုပ်ရှင်တွေက ထူးဆန်းတယ်၊ ပိုက်ဆံမပေးဘူး၊ လူပဲ
 ပေးတယ် ”
 “ စကားကောင်းကောင်းပြောကွာ ”
 “ လူမတင်မှ ယောက်ျားမတုတ်ဘူး၊ မိန်းမကွ ”
 မင်းစိုးက . . .
 “ အဲဒီမိန်းမက လှလား ”
 “ နန္ဒကို မေးကြည့်လေ၊ ဒီကောင်ကတော့ လှတယ်လို့ပြောဖူးတယ် ”
 “ ငါမသိဘူး ဒီရဲ့ ”
 “ ဖူးပွင့်ကို မင်းရင်ထဲမှာ ဘယ်အချိန်ထဲက မှေပစ်လိုက်တာလဲ ”
 “ ကပ်သက်လုံးမပေးဘူး၊ ငါသေတဲ့အထိ ဖူးပွင့်က ငါ့ရင်ထဲမှာရှိနေမှာ ”
 “ နန္ဒ မင်းကြိုက်တဲ့ကောင်မလေးနာမည်က ဖူးပွင့်လား ”

www.burmeseclassic.com

“ ဟုတ်တယ် ”

“ ငါ့ပွေးနေ့ကို လာတဲ့ဇူးပွင့်နဲ့ မင်းဇူးပွင့်က အတူတူလား မသိဘူး ”

“ မင်းတွေတဲ့ ဇူးပွင့်က လှလား ”

“ ပြစ်ချက်မရှိအောင်ကို လှတာ ”

“ ဒါဆို ငါ့ရဲ့ဇူးပွင့်ဆိုတာ သေချာတယ် ”

နန္ဒက ဂုဏ်ယူပြီးပြောသည်။

“ မင်းနဲ့ကြိုက်တာ ကြာပြီလား ”

ဒီရဲက သိသိကြီးနဲ့ ဝဲလိုက်သည်။

“ ငါ့ပြန်မှာနော် ”

မင်းစိုးက ဝင်ကလိသည်။

“ ဘာဖြစ်လဲကွာ၊ အမှန်အတိုင်းပြောလိုက်ပေါ့ ”

ဇော်ထက်ကလည်း သူ့ဆန္ဒကို ရင်ခွင့်သည်။

“ မင်းနဲ့မကြိုက်သေးရင် ငါလိုက်မယ် ”

နန္ဒ တေးကျပ်နံကျပ် ဖြစ်သွားသည်။ ဒီရဲစလို့ ဇာတ်လမ်းက ဒီလိုဖြစ်သွားတာ၊ သူ့ပါသာထားရင် ဒီကောင်တွေကြိုက်ပြီး အထင်ကြီးနေမှာ။

“ မင်းတို့အားလုံး စိတ်လျှော့လိုက်တော့ ”

“ ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

“ တဲ တဲ ဇူးပွင့်ဆိုတာ ငါ့ဦးလေးပေးစားမယ် ပိန်းမကွ ”

“ မယုံဘူးကွာ ”

“ မတတ်နိုင်ဘူးလေ၊ ဇူးပွင့်ဟာ ငါလက်ထပ်ရမယ့် ဝဲနီးလောင်ဆိုတဲ့ စကားကတော့ အတိအကျပဲ ”

နန္ဒစဉ်းစားနေသည်။ ဒီရဲက တစ်ခါတစ်လေ ခပ်တည်တည်ဖြင့် နောက်တတ်တယ်။ သူတို့အားလုံးဟာ နောက်ပြောင်ခြင်းကို အကြိမ်ပေါင်းများစွာ ခံလာရတဲ့လူတွေလေ။

“ အစောကြီးထဲက ဘာလို့မပြောတာလဲ ”

“ မနေ့ကမှ ဦးလေးနဲ့ လိုက်သွားရင် သိတာ ”

“ ငါ့သူ့ကိုချစ်တာ မင်းသိရဲ့သားနဲ့ကွာ ”

နန္ဒရဲ့အသံက ကြေကွဲနေသလိုပဲ။

“ ငါ့ဇူးပွင့်ပေးတာ၊ မင်းမှာကြီးစားဖို့အချိန်တွေ အများကြီးရှိတယ် ”

“ ဇော်ထက် မင်းလည်းကြိုက်ရင် ကြိုးစားလို့ရတယ်နော်၊ ငါ့ကို ဘာမှအားမနာနဲ့ ”

“ ဘယ်ကောင်းမလဲကွ ”

“ ဘာမကောင်းတာလဲ၊ အရွယ်ရောက်လာတဲ့အမျိုးစင်၊ မိန်းမတစ်ယောက်ကို လူပျိုယောက်ျားလေးတွေအားလုံးချစ်ကြိုက်ပိုင်ခွင့်ရှိတယ်၊ ရည်းစားရှိတဲ့ မိန်းမကိုတောင် ကြိုက်ချင်ရင် ကြိုက်လို့ရတယ် ”

“ မင်းမျက်နှာကို ဘယ်နေရာသွားထားမလဲ ”

“ မင်းညှပ်တယ် နန္ဒ၊ ငါ့ဇူးပွင့်ဆိုတာ လူကြီးတွေ သဘောတူထားတဲ့ အဆင့်ပဲရှိတာ၊ မင်းတကယ်ချစ်ရင် ဘယ်သူ့မျက်နှာကိုမှ ကြည့်စရာမလိုဘူး ”

“ ငါကတော့ နှုတ်ထွက်မယ် ”

ဇော်ထက်က မပြိုင်ခင်ထဲက အရုံးပေးသွားသည်။

“ နောက်မှ ငါ့ကို အပြစ်မပြောနဲ့နော် ”

“ သွားစမ်းပါ၊ ခပ်ကြောင်ကြောင်အတွေးအခေါ်တွေ ဒီရဲဦးနောက်မှာလုံးစပေမရှိဘူး လူဆိုတာ ကိုယ့်ဘဝနဲ့ကိုယ်ရပ်တည်နေကြတာ၊ ဒီကြောင့် ကိုယ့်စိတ်နဲ့ကိုယ်လုပ်ပိုင်ခွင့်ရှိတယ် ”

“ ဒီရဲတို့ ယုံတယ် နန္ဒ ”

မင်းစိုးက ထပ်ဆင့် ထောက်ခံသည်။

“ အဖြင့် ငါလှမ်းနေတဲ့ခြေလှမ်းကို ဆက်ပြီး လှမ်းရမှာပေါ့ ”

ဒီရဲ နာရီကို ကြည့်လိုက်သည်။

“ သင်တန်းဆင်းကာနီးပြီ၊ ငါသွားတော့မယ်၊ နန္ဒ မယုံရင် လိုက်ကြည့်လို့ရတယ်နော် ”

“ ငါနောက်က လိုက်လာခဲ့မယ် ”

ဒီရဲ လက်ဝက်ရည်ဆိုင်က ထွက်လာပြီး ဇူးပွင့်တို့ သင်တန်းဆီကို ကားမောင်းသွားတော့သည်။



www.burmeseclassic.com



ဒီရဲကားလေး သင်တန်းရောက်တော့ ဝူးပွင့်သေးမှာ ယောက်ျားလေး တစ်ယောက် ရပ်နေတာကို တွေ့လိုက်သည်။

ဝူးပွင့်ကလည်း ဒီရဲကားဝင်လာတာကို မြင်သည်။ ထို့ကြောင့် သာမန်ပုံစံမျိုးမှ ချစ်သူစုံတွဲအသွင်ပြောင်းပြီး ရယ်မောကာ စကားပြော လိုက်သည်။ ဒီရဲလည်း ကားပေါ်က မဆင်းဘဲ ကြည့်ကောင်းကောင်းနဲ့ ကြည့်နေချိန်တွင် နန္ဒ့ရဲကားက ဒီရဲဘေးနားရောက်လာတယ်။

“ ဝူးပွင့် ဘယ်မှာလဲ ဒီရဲ ”
“ တိုမှာလေ ”

နန္ဒ့အီတန်သွားပြီး ကားတံခါးပွင့် ဆင်းသွားသည်။ ဒီရဲကတော့ သူနဲ့မဆိုင်သလို အေးအေးဆေးဆေးပဲ။ ဒီရဲဆင်းလာမလားလို့ စောင့်နေတဲ့ ဝူးပွင့်ကတော့ နန္ဒ့ကို မြင် လိုက်၍ သီဟအတွက် စိတ်ပူသွားသည်။

“ ရှင်ဘာလာလုပ်တာလဲ ”

ဝူးပွင့်စကားကို နန္ဒ့ပြန်မပြောဘဲ သီဟဘက်လှည့်ကာ . . .

“ မင်းကိုယ်ကြည့်မရတာ ကြာပြီ၊ ဝူးပွင့်နားမှာ ပလီပလာ စကားတွေနဲ့ မိန်းမလျှာလို ချွံ့နွဲ့နေတာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ အလုပ်မတုတ်ဘူးကွ ”
“ မင်းစကားပြောတာ ရိုင်းတယ် ”
“ ရိုင်းတော့ ဘာလုပ်ချင်လဲ ”

နန္ဒ့ရှေ့တိုးသွားတဲ့အချိန်မှာ ဝူးပွင့်က နှစ်ယောက်ကြားထဲ ဝင်ရပ်

ပျက်တယ်။

“ နန္ဒ့ သီဟကို ပြဿနာမရှာနဲ့နော်၊ ရှင်ကို ကျွန်မ မချစ်တဲ့ ကိစ္စက သီဟနဲ့ဘာမှမဆိုင်ဘူး။ ကျွန်မ နှလုံးသားနဲ့ပဲ ဆိုင်တယ် ”

“ ဘာမှလာမပြောနဲ့ ဝူးပွင့်၊ မင်းနားမှာရှိတဲ့ ယောက်ျားတိုင်းဟာ ကိုယ်အတွက် ရန်သူပဲ ”

“ နန္ဒ့ မင်းပြန်တော့ကွာ၊ ဝူးပွင့်ရှေ့မှာ ဘာပြဿနာမှ မတတ်ချင် ဘူး ”

“ ယောက်ျားတွေပဲကွာ၊ ဘယ်သူ့ရှေ့မှာပဲဖြစ်ဖြစ် စိန်ခေါ်တဲ့ သူရှိရင် ယှဉ်ရဲရမှာပေါ့၊ မင်းနဲ့ငါ တစ်ယောက်ချင်းထိုးမယ် ”

“ နန္ဒ့ တော်တော့နော် ”

“ ဝူးပွင့် ဝင်မပါနဲ့ကွာ၊ ဒီကိစ္စက ကိုယ်တို့ယောက်ျားအချင်းချင်း ရှင်းရမှာပါ ”

“ ငါယောက်ျားတစ်ယောက်ဆိုတာ မင်းမမေ့ပါနဲ့၊ မင်းကို ကြောက်လို့ မတုတ်ဘူး၊ ဝူးပွင့်ကြောင့် ရန်ဖြစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားကို လတ်မခံချင်လို့ကွ ”

ဝူးပွင့်စိတ်ထဲမှာ ဒီရဲကို ကြိမ်ဆဲနေမိသည်။ ပြဿနာတတ်နေတာကို မြင်ရဲ့သားနဲ့ ကိုယ်တော်ချောက ကားပေါ်မှာ ထိုင်နေတာ . . .

“ ရှင်သွားတော့ ”

“ မသွားနိင်ဘူး ဝူးပွင့် ”

“ မင်းဒီလောက် ငါ့ကို ရန်ရှာချင်ရင်လည်း တစ်ယောက်ပဲ ထိုးမယ်ကွာ ”

“ ငါက ဒါမျိုးမှ ကြိုက်တာ ”

နန္ဒ့က လက်သီးဆုတ်ပြီး သီဟပျက်နာကို လျှပ်တပြက်ထိုးပေး လိုက်သည်။ သီဟကလည်း လျှင်သည်။ နန္ဒ့လက်သီးကို နောက်ဆုတ်ပြီး မပျက်တိမ်းကာ ပြန်ထိုးဖို့အားယူချိန်တွင် သူတို့နားကို ဒီရဲရောက်လာသည်။

“ နန္ဒ့ မင်းပြန်တော့ ”

“ ဒီရဲ ဒီကောင်က ငါ့ရဲ့ ဖြိုင်ဘက်ကွ ”

ဒီရဲ အေးစက်နေတဲ့ ပျက်လုံးဖြင့် နန္ဒ့ကို ကြည့်ပြီး . . .
“ မင်းပြန်တော့လို့ ငါပြောနေတယ် ”

www.burmeseclassic.com

ဇူးပွင့်ကောင်မှ ဒီရဲမျက်လုံးတွေကိုမြင်ပြီး ကျောချမ်းသွားတယ်၊
ဒီရဲစိတ်ကိုသိတဲ့ နန္ဒက ဘာမှထပ်မပြောတော့ဘဲ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားကာ
ကားပေါ်တက်ပြီး တချိန်ထိုး မောင်းထွက်သွားတယ်။

“ ဇူးပွင့် မင်းတို့ကိစ္စပြီးရင် သွားမယ် ”

“ သိဟက ကျွန်မရဲ့ မိတ်ဆွေပါ ”

“ မိတ်ဆွေဖြစ်ဖြစ်၊ ချစ်သူဖြစ်ဖြစ် ငါအလုပ်မတုတ်ဘူး၊
ငါ့အလုပ်က မင်းလွှားချင်တဲ့နေရာကို ပို့ပေးပြီး အနိတ်လေး
လက်ထဲအပ်ရမယ့် အလုပ်ပဲ ”

“ သိဟ ငါသွားမယ် ”

ဇူးပွင့်က သိဟကို နှုတ်ဆက်ပြီး ဆောင့်ဆောင့်ကာ ဒီရဲကားပေါ်
တက်လေသည်။



ဇူးပွင့်မျက်နှာလေး ဝူပုပ်နေတယ်၊ သူမစိတ်ကူးထားတဲ့ အကြံ
အစည်ဟာ နန္ဒကြောင့် ပျက်စီးသွားသည်။ နန္ဒသာ သူမဆီကို ရောက်မလာရင်
ဒီရဲ ရဲ့ခံစားချက်ကို အနည်းနဲ့အများ ဖော်ထုတ်နိုင်မှာ။

ဒီရဲ ကားမောင်းနေရင်း ဇူးပွင့်မျက်နှာကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး

“ မင်းဘယ်သွားစရာရှိလဲ ”

“ ရှင်လိုက်ပို့မှာလား ”

“ မင်းကြည့်ရတာ စိတ်တွေ ရှုပ်ထွေးနေသလိုပဲ၊ လန်းဆန်း
သွားအောင် ရုပ်ရှင်သွားကြည့်ကြမယ် ”

“ မှောင်ထဲမှာ ထိုင်နေရတဲ့အချိန်ကို ကျွန်မ မလိုချင်ဘူး၊
တစ်ခုခုသွားစားကြမယ် ”

“ ပြောလေ ငါလိုက်ပို့ပေးမယ် ”

ဇူးပွင့်က ဆိုင်နာမည်ကို ပြောပြလိုက်သည်။ ဒီရဲက ခေါင်းညိပ်ပြတာ

“ ဒီနေ့တော့ မင်းဆန္ဒတွေအားလုံး လိုက်လျောပေးဖို့ ငါဆုံးဖြတ်
ထားတယ် ”

ဒီလိုကျတော့လည်း မဆိုးဘူးလို့ ဇူးပွင့်တွေးလိုက်တယ်။

“ မင်းဘာတွေ ဖြစ်ခဲ့ပါစေ၊ ငါ့စိတ်မဝင်စားဘူး၊ ဒါပေမယ့်
ငါနဲ့ယူပြီးရင်တော့ အကောင်းဆုံးနေထိုင်ပါ ”

ဇူးပွင့်ဟနုတွေ ပါးပြင်ထောင်သွားတယ်။ သူမကို ဒါမျိုး ချုပ်ချယ်
လို့ရမှာလား။

“ ရှင် ကျွန်မကို အခုထဲက ငြင်းလို့ရတယ်၊ မွေးထဲကပါလာတဲ့
အကျင့်ကိုတော့ လုံးဝမဇောက်ပစ်နိုင်ဘူး၊ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့
ထိန်းချုပ်မှုအောက်မှာ လိပ်တစ်ကောင်လို ခေါင်းထွက်ပြီးနေတတ်တဲ့
မိန်းမစာရင်းထဲမှာ ကျွန်မ မပါဘူးဆိုတာ ရှင်မှတ်ထားပါ ”

“ သိပ်ဘဝင်မမြင့်နဲ့ ဇူးပွင့်၊ မင်းကိုငါ မတွေ့ခင်ထဲက ငြင်းလာတဲ့
ကောင်ပါ။ ဒါပေမယ့် ဦးလေးရဲ့စကားတစ်ခွန်း အောက်မှာ
ငါ့ရဲ့ငြင်းဆိုချက်တွေက ဘာမှအရာ မထင်ခဲ့ဘူး၊ ငါ့နာမည်
ဒီရဲလေး မိန်းမတစ်ယောက်ကိုချစ်ဖို့ တစ်ခါမှ စိတ်မကူးခဲ့ဘူး၊
ခုနက ငါပြောတဲ့စကားတွေက မင်းကို ချုပ်ကိုင်တဲ့ စကားလုံးတွေ
မတုတ်ဘူး၊ ငါဟာ လူသားတစ်ယောက်ပါ။ အကောင်းဆုံးဆိုတဲ့
မျှော်လင့်ချက်တစ်ခုကတော့ လူတိုင်းရင်ထဲမှာ ရှိကြပါတယ် ”

“ မျှော်လင့်တဲ့အတိုင်း ဖြစ်မလာခဲ့ရင် ရှင်ခံစားရမှာပေါ့နော် ”

“ ငါအဲဒီလောက်ထိ မတွေးဘူး၊ ဘဝဆိုတာ ရှင်းရှင်းလေးပါ။
ပြုလုပ်ခြင်းပေါ်မှာ တန်ပြန်အကျိုးသက်ရောက်မှုတော့ရှိတယ် ”

ဇူးပွင့်စိတ်ထဲမှာ ဒီရဲကို ထူးဆန်းတဲ့ သတ္တဇာတိကောင်အဖြစ်
သတ်မှတ်လိုက်မိတယ်။ ဘယ်လိုအတွေးအခေါ် ပိုင်ရှင်လဲ၊ ဒါပေမယ့် ဒီရဲမှာ
ပူတွေအပေါ် စိုးမိုးနိုင်တဲ့ စွမ်းအင်တစ်ခုရှိနေတယ်ဆိုတာကိုတော့ မငြင်းနိုင်ဘူး။

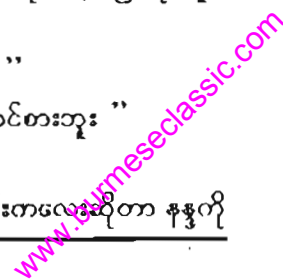
“ သိဟက ကျွန်မကို သိပ်ချစ်တာ ”

“ နန္ဒလည်း မင်းကို ချစ်ပါတယ်ကွာ ”

“ ရှင် သူငယ်ချင်းကို ကျွန်မ စိတ်မဝင်စားဘူး ”

“ ငါသိပါတယ် ”

“ ကျွန်မဟာ ရှင်နဲ့လက်ထပ်ရမယ့် မိန်းကလေးဆိုတာ နန္ဒကို



ပြောမပြဘူးလား ”

“ ငါတာ မင်းတို့လူမှုရေး ပြဿနာတွေကြားမှာ ခုတုံးလုပ်ဖို့ ပွေးစွားလာတာ မတုတ်သလို သူငယ်ချင်းဆိုတဲ့ ခင်မင်မှုနဲ့ သိသင့်သိထိုက်တာကို အသိပေးတာကလွဲပြီး သူ့စိတ်ကို ငါမပိုင်ဘူး ”

“ ဒီရဲ့ ဂွင်ကျွန်မကို ဘယ်အချိန်ထဲက မုန်းနေတာလဲ ”

“ မင်းအထင်လွဲနေတာပါ ”

“ အို ဘာမှအထင်မလွဲဘူး ဂွင်ကျွန်မကို စတွေ့ထဲက ဘုကလန်နဲ့ ဆက်ဆံတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်မရဲ့ဆန္ဒတွေ အကုန်လုံးကို ပြောင်ပြောင်ကြီး ဆန့်ကျင်တယ်။ ဂွင်လည်း ဦးနှောက်ရှိတဲ့ လူသားတစ်ယောက်ပါ။ ဂွင်ကိုယ်ဂွင် ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာ သိမှာပေါ့ ”

“ ငါဘာမှ မဖြေရှင်းချင်ဘူး၊ တစ်ခုတော့ မင်းသိအောင် ပြောလိုက်မယ်။ ငယ်ငယ်တုန်းက ငါတို့ဟာ ဆင်းရဲခဲ့တယ်။ ငါ့မိဘတွေဟာ ဆာမာန်လူတန်းစားဆရာနဲ့ ထမင်းတစ်လုပ် စားရဖို့ကို ရုန်းကန်ခဲ့ရတယ်။ ဆင်းရဲနိဗ္ဗိဒ်ကျတဲ့ ဘဝမှာ ငါ့ဘာ သူများနဲ့ရန်ဖြစ်တိုင်း ငါ့ဘက်မှန်ပါတယ် ဆိုတဲ့အကြောင်းပြချက်နဲ့ ဖြေရှင်းဖို့ ကြိုးစားခဲ့တယ်။ အပေမယ့် ငါ့ရဲ့စကားကို ဘယ်သူမှ မယုံကြည်ကြသလို ငါ့ရဲ့အမှန်တရားတွေကိုလည်း နည်းမျိုးစုံနဲ့ နှင်းခြေပစ်ကြတယ်။ ငယ်ငယ်က ဒဏ်ရာတွေ ခုအချိန်ထိ ငါ့ရင်ထဲမှာ ရှိနေတုန်းပဲ။ အဲကြောင့် ဖြေရှင်းခြင်းဆိုတာကို မေ့ထားခဲ့တာ။ ဘယ်သူတွေ ဘာပြောပြော ငါ့မှန်တယ်ဆိုတာကို ငါ့ရင်ထဲကသိရင် ကျေနပ်တယ် ”

“ ဦးလေးက ဂွင်ကို ဘယ်အချိန်က ပွေးစားတာလဲ ”

“ ငါ့လေးတန်းအောင်တဲ့ နှစ်မှာပါ။ မိဘနှစ်ပါးစလုံး ပင်လယ်မှာ ငါးရှာရင်း မုန်တိုင်းမိပြီးသေသွားတယ်။ အဲကြောင့် ဦးလေးထွန်းက လာခေါ် ပြီး ပွေးစားခဲ့တာ ”

“ ဂွင် ကံကောင်းတာပေါ့ ”

“ ငါမသိဘူး ”

“ ဟုတ်ပါတယ် ဂွင်တာတကယ့်ကို လူ့လောက အပြင်ဘက်ကို

ရောက်နေတဲ့လူပါ ”

“ ဒီလိုလူမျိုးကို မင်းရတဲ့အတွက် ဂုဏ်ယူလိုက်စမ်းပါ ”

“ ဂွင်သေလိုက်ပါလား ”

ဒီရဲ့ဘာမှပြန်မပြောတော့ဘဲ ဝူးပွင့်ပြောတဲ့ ဆိုင်ရွှေကို ကားထိုး ရုပ်လိုက်သည်။



ဆိုင်လေးဟာ သပ်သပ်ရပ်ရပ်နဲ့ ကားချင်စရာလေးပါ။ မြန်မာ ထမင်းဟင်းများကိုသာ ရောင်းတဲ့ဆိုင်ရုံသာမက အတွက် ဆိုင်ထဲမှာ စားတဲ့ လူတွေနှင့် ပြည်နေသည်။

“ ဘာဟင်းနဲ့စားမှာလဲ ဒီရဲ့ ”

“ မင်းကြိုက်တာမှာပါ။ ငါက အကုန်လုံးစားတယ် ”

ဝူးပွင့်က ကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ ဟင်းလေးမျိုးမှာလိုက်တယ်။

“ ဒီနေရာမှာ ဒီလိုဆိုင်ရှိမှန်း ငါမသိဘူး ”

“ ကျွန်မလည်း သိတခေါ်လာလို့ ရောက်ဝူးတာ။ နောက်ပိုင်း မြန်မာထမင်းဟင်းစားချင်ရင် သိဟနဲ့ပဲ လာစားတယ်။ ဒီဆိုင်က ဟင်းချက်ကောင်းတော့ စားရတာ အဆင်ပြေပါတယ် ”

“ သိဟက မင်းအပေါ် ဖွမ်းပိုးတယ်နော်။ အဲကြောင့် နုနုက တိုတာဖြစ်မယ် ”

ဂွင်ကလည်း သဝဏ်မဟာမုနိဘူးလားဟု မေးချင်တာ ပါးစပ်ကို ယား နေတာပဲ။ ကိုယ်နဲ့လက်ထပ်ရမယ့် မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ပါးစပ်က မယာကျွမ်းတစ်ယောက်ရဲ့ နှာမည်ကို ထပ်ခါတလဲလဲပြောနေတာကို မှန်အမှန်အရာမပြတ်ဘဲ နားအရသာခံနေတဲ့ ဒီရဲ့စိတ်ဓါတ်ကို အံ့သြမိတယ်။

“ သိဟက ကျွန်မအပေါ်မှာ အရမ်းကောင်းတာ။ သိဟရဲ့ အကြင်နာဂရုစိုက်မှုတွေကို ကျွန်မတစ်သက်လုံး မေ့ပျောက်မှာ

www.burmeseclassic.com

မဟုတ်ဘူး ”

“ မင်းသိတာကို ချစ်နေလား ”

ဒီရဲကို မခံချင်အောင် ပြောနေတဲ့ ဝူးပွင့်တစ်ယောက် ဒီရဲရဲ့ မေးခွန်းကို ရုတ်တရက်မဖြေနိုင်ပေ။

“ မင်းမှာ ချစ်ရမယ့်သူရှိရင် ကြိုပြောထားနော်၊ မင်းတို့ နှစ်ယောက်ကြားမှာ ငါဟာ လူကြမ်းကြီး အဖြစ်မခံနိုင်ဘူး ”

ဝူးပွင့် အခုချိန်မှာ မှန်ကြည့်ချင်တဲ့စိတ်ပေါ်လာတယ်။ သူမလှတယ် ဆိုတာ တကယ်တုတ်လို့လား။ သူမဟာ အမှန်တကယ်လှတယ် ဆိုရင် ဒီရဲက ဘာဖြစ်လို့ အသိအမှတ်မပြုတာလဲ။ သိဟပြောသလို ဒီရဲတာ ကိုယ်စိတ်ကို ကိုယ်လိမ်နေတာဆိုရင်တော့ အမူအရာမဖျက်အောင် ထိန်းသိမ်းနိုင်တဲ့ ဒီရဲစိတ်ကို ချိုးကျူးမိတယ်။

တင်းတွေ စားပွဲပေါ်ရောက်လာသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အာရုံက ထမင်းစားတဲ့ဆီကို ရောက်သွားကာ ကိုယ်စားချင်တာ ကိုယ်ခပ်ပြီး တိတ်ဆိတ်စွာဖြင့် စားသောက်လိုက်တော့သည်။



“ ညနေက နန္ဒ့ငါ့ဆီလာပြီး ရင်စွင့်တယ်၊ မင်းကို ဒီကောင် ပေါက်ကွဲနေပုံပဲ ”

ဒီရဲ ဘီယာခွက်ကို ဖော့သောက်ပြီး မင်းစိုးစကားကို ဆုံးအောင် နားထောင်လိုက်တယ်။

“ သူနဲ့သိဟ ရန်ဖြစ်တာကို မင်းကသူ့ဘက်က မပါဘဲ တောက် လွှတ်လိုက်တယ်တဲ့ ”

“ ငါကတော့ မင်းစိတ်ဇိတ်ကို သိနေတော့ နန္ဒ့မှားတယ်ဆိုတာ ရိုက်မိပါတယ် ”

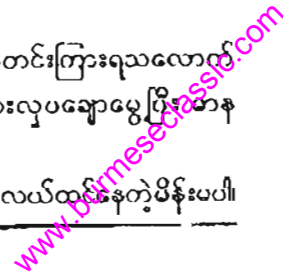
“ နန္ဒ့ အမှားကြီးမှားတယ်၊ ဒါ့ကြောင့်ကြားထဲက ငါဝင်ပါခဲ့တာ ”

“ ငါယုံပါတယ်၊ နန္ဒ့မှာ တစ္ဆတ်ထိုးလုပ်တတ်တဲ့စိတ်ရှိမှန်း သိနေတယ်လေ ”

မင်းစိုးလည်း လက်ကျန်ဘီယာခွက်ကို ဖော့သောက်လိုက်တယ်။ “ ခုခေတ်မှာလူမိုက်ဆိုတာပရှိဘူး၊ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ဂျေ့မှာ မိုက်ရူးရဲဆန်ပြုလို့ ဘယ်သူက အထင်ကြီးမှာလဲ၊ ဒီကောင် ဒါတွေကို နားမလည်ဘဲ ငါ့ဘဝထဲမှာ လျှောက်လုပ်တော့ ငါပဲ ဝင်ရင်းရတာပေါ့ ”

“ မင်းနဲ့ဝူးပွင့် အဆင်ပြေလား၊ ငါသတင်းကြားရသလောက် တော့ ဒီကောင်မလေးဟာ ရုပ်ကလေးလှပချောမွေ့ပြီး အာန ကြီးတယ်ဆို ”

“ အလကား... ကျွဲခြေရာခွက်ကို ပင်လယ်ထဲထဲနဲ့ကွဲမိန်းမပါ။ ”



နန္ဒကိုလို လူမျိုးတွေရှိနေသ၍ သူ့ကိုယ်သူ ဘဝင်မြင့်နေမှာပဲ ”

“ ဝူးပွင့်ကို မင်းချစ်လား ”

“ သူ့ရဲ့အလှဆိုတာကြီးကို ငါလုံးဝ ခံကားလို့မရဘူးကွာ၊ သူ့မျက်နှာကိုမြင်တိုင်း ပူပြင်းတောက်လောင်တဲ့ ကန္တာရအလယ်ကို ရောက်နေသလိုပဲ ”

“ မင်းယူရမယ့် မိန်းမနော်၊ အဲဒီလောက်အထိ ပြောဖို့မကောင်းဘူး ”

“ မဆိုင်ဘူး မင်းရိုး၊ ငါတာ အမှန်တရားတစ်ခုကို မြတ်နိုးတယ်၊ ဘယ်သူဘယ်ဝါလို့ လူမျိုးခွဲခြားတဲ့စိတ်ငါ့မှာ မရှိဘူး ”

ဒီရဲ့ ဘီယာနောက်တစ်ခွက် ထပ်သောက်သည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ဒီနေ့ နည်းနည်းထွေပြားနေတယ်၊ စိတ်ညစ်တဲ့ဒဏ်ကို ဒီရဲ့ မခံနိုင်ဘူး။ ဒါ့ကြောင့် ဘယ်လိုအရာမျိုးမဆို ခေါင်းထဲအရောက်မခံဘဲ ဥပက္ခာပြုပစ်လေ့ရှိသည်။

“ နန္ဒကိုဝွကို မင်းဘယ်လိုရှင်းမလဲ ”

“ ဒီအတိုင်း ထားလိုက်ပါ၊ မကျေနပ်ရင် ငါ့ကိုလာတွေ့လိမ့်မယ် ”

“ နန္ဒကတော့ ဝူးပွင့်ကို ရအောင် ယူပြမယ်ဆိုပြီး ငါ့ရှေ့မှာ ကြိမ်းသွားတယ် ”

“ မှန်ကန်တဲ့နည်းလမ်းဆိုရင်တော့ ငါမတားဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဘောင်မဝင်တဲ့ အကြံအစည်တွေပါလာရင်တော့ တစ်ဘဝလုံး မှတ်သွားအောင် ငါထိုးရလိမ့်မယ် ”

“ ငါကတော့ အခုမှတွေ့တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်အတွက်နဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေ ပြဿနာအကြီးအကျယ် မတတ်စေချင်ဘူး ”

“ ငါ့စိတ်ထဲမှာလည်း ဒီအတိုင်းရှိပါတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ဒီကောင်ကို ကြိုးစားခွင့် အချိန်ပေးထားတာပေါ့ ”

ဒီတစ်ခါတော့ သူတို့နှစ်ယောက် စိတ်တာဝန်ပေးတဲ့ ဘီယာကို ပြိုင်တူမော့သောက်ကြသည်။ မော့သောက်ပြီးမှ မင်းရိုးက . . .

“ တောင်မလေးကိုသေချာရှင်းပြလိုက်တယ်၊ ပထမတော့ ငါ့ကို အထင်လွှဲတာပေါ့ကွာ၊ နောက်မှ သဘောပေါက်ပြီး လက်ခံခဲ့တာ၊ အဲဒီအတွက် မင်းကို ငါ ကျေးဇူးအများကြီးတင်တယ် ဒီရဲ့ ”

“ ငါ့ကို ကျေးဇူးတင်တာထက် ဘဝရပ်တည်ဖို့အတွက် သေချာ ဝိုင်မာတဲ့အလုပ်တစ်ခု ရှင်းစားပါ၊ ဘဝမှာ အချိန်ဆိုတာ သိပ်မရှိဘူး။ ”

နေရတဲ့ သက်တမ်းတိုတိုလေးထဲမှာ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒကို ဦးတည်ပြီး လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာကို အပြန်ဆုံးအကောင်အထည် ဖော်သင့်တယ် ”

“ အိမ်နဲ့ငါ တိုင်ပင်ပြီးသွားပြီ၊ လိုအပ်တဲ့ငွေကြေးကို ဝေဝေက ထုတ်ပေးမယ်လို့တော့ ပြောတာပဲ၊ ခုလောလောဆယ်တော့ အကြီးအကျယ်ကြီးမဟုတ်တောင် အလယ်အလတ်တန်းစားလောက် ရှိတဲ့ စီးပွားရေးတစ်ခု လုပ်မယ်ကွာ၊ နောက်ဆို မင်းနဲ့ငါ ဒီလို တွေ့ရမှာ မဟုတ်ဘူး ”

“ သေရင်တောင် ခွဲကြရတာပဲကွာ၊ ကိုယ့်ဘဝရပ်တည်ဖို့ အတွက် လျှောက်နေတဲ့ လမ်းခရီးမှာ သံယောဇဉ်ဆိုတာ စွန့်လွှတ်သင့်ရင် စွန့်လွှတ်ရမှာပေါ့ ”

“ တုတ်တယ် ဒီရဲ့၊ ဘယ်လိုတိုက်ပွဲမျိုးကိုပဲ တိုက်တိုက် နောက်လှည့်ကြည့်တာ မကောင်းဘူးကွ ”

“ မင်းတောင်မှ အတွေးအခေါ်တွေ တိုးတက်လာပြီ ”

“ ဒီရဲ့သူငယ်ချင်းပဲ၊ ဒီလောက်တော့ ရှိမှာပေါ့ ”

ဒီရဲ့မဲ့ပြုံး ပြုံးပြလိုက်တယ်၊ ဒါကို မင်းရိုးကမြင်ပြီး ဒီရဲ့လက်မောင်း ကိုမနာအောင် လက်သီးဖြင့် ထိုးလိုက်တယ်၊ ထိုနောက် သူတို့နှစ်ယောက် ပူးပူးနဲ့ စကားတွေအများကြီးပြောပြီး ဘီယာခိုင်းကို ရုတ်သိမ်းလိုက်ကြသည်။



www.burmeseclassic.com

အခန်း (၉)

ဒီနေ့တော့ ဝူးပွင့်တစ်ယောက် ဒီရဲဘေးနားမှာ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်ထဲ
လိုက်ပါလာသည်။ ဒီရဲလည်း ပထမနေ့ကလို ကားကိုအမြန်မဟောင်း
ခပ်မှန်မှန် မောင်းလာတယ်။

“ ဇော်ထက်မွေးနေ့မှာ ပင်းရှိတယ်ဆို ”

“ ဘယ်သူပြောတာလဲ ”

“ ဇော်ထက်ပြောတာပါ ”

“ တုတ်တယ်၊ ရှင်သီချင်းဆိုတာပြီးမှ ကျွန်မတို့ ပြန်လာခဲ့တာ ”

ဒီရဲ ကားကို ဝရီးလမ်းကြောင်းအတိုင်း ညာဘတ်ကို ချိုးထွေ
လိုက်တယ်။

“ ငါမဆို ချင်ပါဘူးကွာ၊ ဒီကောင်တွေရဲ့ ပီရိုသေဆပ်တ
ထောင်ရောက်ထဲကို ရောက်သွားလို့ ဆိုလိုက်ရတာ ”

“ ကိုဇော်ထက်ညီမ ပြောပြလို့ ကျွန်မသိပါတယ် ”

“ ဦးလေးက မင်းနဲ့ငါ့ကို စေ့စပ်ပေးထားချင်တယ်လို့ ပြောတယ်
မင်းဘက်က ဘယ်လိုသဘောရလဲ ”

“ ငြင်းခွင့်မရှိတဲ့ဘဝမှာ ကျွန်မဘာမှ မစဉ်းစားချင်ဘူး ”

ဝူးပွင့်ရင်ထဲမှာ ခံပြင်းမှုတွေ ပြည့်ကျပ်နေတယ်။ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး
ကိုယ်ပိုင်ဆုံးဖြတ်ပိုင်ခွင့်မရှိတဲ့ဘဝကို တစ်ခါတစ်လေ အရမ်းကို ငြီးငွေ့မိတယ်။

“ ငါကတော့ ဦးလေးဆန္ဒကို လက်မခံချင်ဘူး။ စေ့စပ်ထားပြီဆိုရင်
မင်းနဲ့ပတ်သက်တဲ့ကိစ္စတိုင်းကို ဝင်ပါရတော့မယ်။ ဒါဆိုရင်
မင်းရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာလည်း အများကြီး ထိခိုက်သွားနိုင်တယ်။ မင်းကို

ချင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ လူတွေလည်း မင်းနားမှာရှိမှာမဟုတ်တော့ဘူး ”
စေတနာနဲ့ပြောတာလား၊ ရွဲ့နေတာလားဆိုတဲ့အဖြေကို ဝူးပွင့်

မပွဲဖြားချင်ဘူး။ အရင်ကုန်းက ဒီရဲကို ကောင်းကောင်းဒုက္ခပေးပြီး နည်းမျိုးစုံနဲ့
စိတ်ဆင်းရဲအောင် လုပ်ဖို့စဉ်းစားခဲ့ဖူးပေမယ့် တပြည်းပြည်းနဲ့ဒီရဲခံယူချက်
စိတ်ဓါတ်ကိုသိလာရတဲ့အချိန်မှာ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်မှန်း ယုံကြည်
လိုက်သည်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီရဲလို ခံစားချက်ကင်းမဲ့ပြီး သဝဏ်တိုစိတ်
မရှိတဲ့ လူမျိုးတစ်ယောက်တာ အလှအပဆိုတာကို နားလည်မှာ မဟုတ်ဘူး။

“ ဒီနေ့ မင်းငြိမ်နေတယ်၊ ငါ့ကို ထိုးနှက်ဖို့စကားလုံးတွေ
ရှာနေတာလား၊ စိတ်ကူးမယဉ်ပါနဲ့ကွာ၊ ဒီကမ္ဘာလောကကြီးမှာ
ငါ့အရုံးပေးရမယ့်လူ မရှိသေးဘူး ”

ဒီရဲ ပြောပြီး မရိုးမခန့် ရယ်မောလိုက်တယ်။ ဝူးပွင့် နှလုံးသား
မကွတဆတ်ဆတ်နဲ့နာကျင်သွားလို့ ဒီရဲဆိုတဲ့လူရဲ့ရှေ့မှာသူမရဲ့ ဟန်၊ ဟန်တွေ
အကြိမ်ကြိမ်ကျရှုံးနေတယ်။ သူမဘာလုပ်ရမလဲ၊ ဒီအဖြေကို အလျှင်အမြန်
စဉ်းစားပြီးတော့ ဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခု ချလိုက်တယ်။ သူမဘဝ သူမရဲ့
သိက္ခာတွေအတွက် ဒီရဲဆီက တစ်စုံတစ်ခုကိုရအောင် ပြန်လူရမယ်။

“ မင်းငါ့အပေါ်မှာရှိတဲ့ မကျေနပ်တဲ့စိတ်တွေကို ခဏလျှော့ထား
လိုက်စမ်းပါကွာ၊ ခြင်ချင်တာက ဆန္ဒ၊ ရောက်နေတာက ဘဝလေ၊
လူတွေဟာ ဘဝနဲ့ဆန္ဒကို တစ်ထပ်တည်းကျအောင် ကြိုးစား
နေကြပေမယ့် ငြိမ်မလာတဲ့အခါ အပျက်အစီးသတွေနဲ့ ဖြေဆိုပုံ
တတ်ကြတယ်။ မင်းကို အဲဒီအထဲမှာမပါစေချင်ဘူး ”

“ ရှင်ကားကို ပြန်ပြန်မောင်းလို့ မရဘူးလား ”

“ ဟောဗျာ အချိုးမျိုးပဲ၊ မနေ့ကပြောတော့ ငြည်းငြည်းမောင်းဆို ”

“ လူစိတ်ဆိုတာ အမြဲတမ်း တစ်သက်မှတ်ထဲရှိတယ်လို့ ရှင်ကို
ဘယ်သူပြောလဲ၊ ကျွန်မ နားတွေငြီးလွန်းလို့ သင်တန်းကို
အပြန်ရောက်ချင်ပြီ ”

“ ငါစကားများတယ်ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့ ”

“ ကိုယ်ကိုကိုယ် နားလည်ရင် ပြီးတာပဲ ”

ဒီရဲပါးစပ်ပိတ်ထားပြီး လီဇာကိုနင်းလိုက်သည်။ အပြောင်းအလဲ
မရှိတဲ့အထဲမှာ မိန်းမတွေဟာ ရှေ့ဆုံးကပါမှန်၊ ဒီရဲလက်တွေ့သိလိုက်ရတယ်။





ပူးပွင့်စိတ်တွေ ဝေဝါးနေတယ်။ ဆရာသင်တဲ့ အင်္ဂလိပ်အသံ ထွက်တာ ပထမအချိန်သာပြီးသွားတယ်။ ဘာမှန်း မသိလိုက်ဘူး။

“ ပူးပွင့် ဘာဖြစ်နေတာလဲ ”

ပထမအချိန်ပြီးတော့ အားလပ်ချိန် ငါးမိနစ်မှာ ကေသွယ်က မေးတယ်။

“ ဘာမှပဲဖြစ်ပါဘူးဟာ ”

“ မတုတ်ဘူး။ အမြဲတမ်း လန်းဆန်းတက်ကြွနေတဲ့ နင်းရဲ့စိတ်တွေ လေးလံထိုင်းမှိုင်းသွားသလိုပဲ ”

“ နင်စိတ်ထင်လို့ပါ ”

“ ပူးပွင့် ငါ့ကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပါ။ နင်းမှာ ဘာအခက်အခဲ ရှိလို့လဲ။ ငါ့ဘက်က ကူညီဖို့ အဆင်သင့်ပဲ ”

“ ရပါတယ်။ ငါ့ဘဝကို သူတစ်ပါးအကူအညီတွေနဲ့ မတည် ဆောက်ချင်ဘူး။ အခက်အခဲကတော့ရှိတယ် ကေသွယ်။ ဒီပေမယ့် ငါ့အခက်အခဲကို ငါ့ဘာသာရအောင် ဖြေရှင်းမယ် ”

ကေသွယ်က ဟဲ့အံ့တပြင်ဖြစ်သွားတယ်။ ပူးပွင့်ဆိုတာ မိန်းမ အချင်းချင်းတောင် အားကျငေးမောရတဲ့ ဘဝတစ်ခုနဲ့အလှတွေကို ပိုင်ဆိုင် ထားသူလေ။ ဒီလိုလူမျိုးတစ်ယောက်မှာ ကြီးမားတဲ့ အခက်အခဲတစ်ခု ရှိလိမ့်မယ်လို့ ဘယ်သူထင်မှာလည်း။ ဆုမတောင် ပူးပွင့်ပိုင်နေတာ တွေ့၍ သာမာန် အဆင်မပြေမှုတစ်ခုဘဲထင်ပြီး ပေးပိတာပါ။

“ ငါသိခွင့်မရှိဘူးလား။ စပ်စုတာ မတုတ်ပါဘူး ”

“ ဒီရဲ့ကို နင်သိတယ်နော် ”

“ ဟို ကိုဇော်ထက်ပွေးဇွေမှာ သိချင်းဆိုတဲ့ ကိုဒီရဲလား ”

“ ဟုတ်တယ်။ သူ့ကို နင်ဘယ်လိုမြင်လဲ ”

“ မိန်းမတွေအတွက်တော့ ရင်ခုန်စရာကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ တည်ကြည်ခန့်ညားတဲ့ ဥပမာရုပ်က မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ နှလုံးသားကို စွဲကိုင်လှုပ်ခါနိုင်စွမ်းရှိတယ်။ ဒီပေမယ့် သူ့ကိုယ်တိုင် မိန်းမတွေကို စိတ်မဝင်စားတာ ခက်တယ် ”

“ ကိုဒီရဲဟာ နင်းဘဝနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်နေလဲ ”

သူမနာကျင်စွာ ပြုံးလိုက်တယ်။

“ အတိတ်ဘဝက ဝင့်ကြွေးတစ်ခုကြောင့် ခုဘဝမှာ သူ့ကို ငါယူရလိမ့်မယ်။ မယူလို့မရဘူး ကေသွယ်။ မလွန်ဆန်နိုင်တဲ့ ကျေးဇူးတရားတွေနဲ့ ငါ့ဘဝကို ချုပ်နှောင်ထားတဲ့အတွက် သူ့ကို မယူချင်ဘဲ ယူရတော့မယ် ”

“ နင်ကံကောင်းမယ်လို့ ငါထင်တယ်။ ကိုဒီရဲလို လူမျိုးတစ်ယောက်ကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရဖို့ မလွယ်ဘူး။ ငါ့သားဆိုရင် ဘယ်လိုနည်းနဲ့ပဲ ပိုင်ဆိုင်ရပါစေ၊ မြတ်မြတ်နိုးနိုးနဲ့ ပိုင်ဆိုင်ချင်တယ် ”

ကေသွယ်က ဒီရဲစိတ်ဓါတ်ကို မသိဘဲနဲ့ အထင်ကြီးနေတယ်။ အမြဲတမ်း အေးစက်တဲ့မျက်ဝန်းနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လိုက်လျောညီထွေမှု မရှိတဲ့လူတစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝထဲကို ဘယ်လိုမိန်းမမျိုးက ဝင်ချင်မလဲ။

“ ခုအချိန်မှာ ငါကံဆိုးနေတယ်။ သူနဲ့ငါ တွေ့တဲ့အချိန်တိုင်း ငါဟာ ဘာမှမတုတ်သလို ဖြစ်သွားတော့တာပဲ။ ယောက်ျား တစ်ယောက်ရဲ့ လှောင်ပြောင်ရယ်မောမှုတွေ၊ မထီလေးစား ဆက်ဆံခံရတာတွေ၊ အရွဲတိုက်မှုတွေကို သူနဲ့တွေ့မှ ဆက်တိုက် ခံနေရတယ် ”

ပြီးတော့....

ပူးပွင့် ဆရာဝင်လာသဖြင့် စကားကိုရုတ်ထားလိုက်သည်။ ထို့နောက် ဆရာသင်တဲ့ သင်ခန်းစာအပေါ်မှာ အာရုံစိုက်ပြီး ဝရုတ်စိုက် နားထောင် နေတော့တယ်။ တတ်နိုင်ရင် အချိန်ဆိုတာကို ပူးပွင့် ရပ်ထားချင်တယ်။ ဒီရဲဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်သာ ဦးထွန်းနိုင်ဖိုးရဲ့တူတစ်ယောက် မဖြစ်ခဲ့ရင် ခုအချိန်မှာ သူမဘဝက လွတ်လပ်ခြင်းတွေနဲ့ ဖျံသွားချင်သလို သွားနိုင်တယ်။

ခုတော့ မကြာခင်အချိန်မှာ ဒီရဲနဲ့ သူမပြန်ဆုံပြီး မပြင်ချင်တဲ့ အပူအယာ၊ မကြားချင်တဲ့ စကားလုံးများကို ကြားရတော့မည်။



ဇူးပွင့်သင်တန်းက ဆင်းလာတော့ ဒီရဲအောက်မှာ အဆင်သင့် စောင့်နေသည်။ ကေသွယ်က သူမဘေးမှာပါလာသဖြင့် အတတ်နိုင်ဆုံး မျက်နှာကိုတင်းထားပြီး ဒီရဲကားဆီကို လျှောက်သွားလိုက်တယ်။

- “ ဇူးပွင့် ငါသွားမယ်နော် ”
- “ ငါနဲ့လိုက်ခဲ့ပါလား။ တက္ကစိဌာရင် ပိုက်ဆံအပိုကုန်တာပေါ့ ”
- “ အားနာပါတယ် ဇူးပွင့်ရယ် ”
- “ မလိုဘူးကေသွယ်၊ ငါဒီရဲအောက်ကို လိုက်ပို့ခိုင်းရင် ရပါတယ် ”
- ကေသွယ်အကြည့်တွေက ဒီရဲဆီ ရောက်သွားသည်။
- ဒီရဲက မျက်နှာတစ်ချက်မပျက်ဘဲ ဇူးပွင့်တို့ပြောတာကို နားထောင်ပြီး
- “ လမ်းကြိုရင်တော့ တစ်ခါထဲလိုက်ခဲ့ပါလား။ မကြိုရင်လည်း တကူးတက လိုက်ပို့ပေးပါမယ်။ အခုနာက စိတ်ကြီးကယ်၊ သူပြောတဲ့ စကားကို ပြင်းလို့ဆိုရင် မည်းမည်နဲ့ပြင်ရာ လိုက်ကိုက်တော့တာပဲ ”
- “ ရှင်ဘာစကားပြောတာလဲ ”
- “ လူစကားလေး မင်းဘယ်နားလည်မလဲ ”

ဇူးပွင့်ကသားတွေတုန်အောင် အေးထွက်သွားသည်။ နှစ်ယောက်ထဲ ဆိုရင် ပြဿနာမရှိဘူး။ ကေသွယ်ရှေ့မှာဆိုတော့ အရှက်နဲ့အေးသက ရောထွေး သွား၏။

- “ ရှင်စကားပြောတာ ရိုင်းရိုင်းတယ်၊ အင်းပေါ့လေ၊ မိဘ ဆုံးမပြင်းကိုမခံရတဲ့ သားသမီးဆိုတော့ ဒီလောက်ရိုင်းမှာပေါ့ ”
- “ ဘာ ”

ဒီရဲဘဝမှာ ပထမအဆုံးအကြိမ် အေးထွက်သွားသည်။ ပြီးတော့

အပျက်ဆုံးနေတဲ့ သူ့ရဲ့အိမ်ထောင်ကို ဇူးပွင့်ပေါ် သွန်ချ လိုက်တယ်။

“ ဇူးပွင့် ငါ့ကို ကြိုက်သလိုပြောလို့ရတယ်၊ အိပ်ပေမယ့် လူ့လောကမှာ မရှိတော့တဲ့ ငါ့ရဲ့မိဘနှစ်ပါးကိုတော့ ထိပါး ပုတ်ခပ်စရာမလိုဘူးကွ၊ ငါ့တာ ရိုင်းရိုင်းတဲ့ လူတစ်ယောက် ဖြစ်ပေမယ့် ငါ့မိဘတွေက ယဉ်ကျေးတယ်၊ သေသွားတဲ့အထိ ‘ဆဲတယ်’ ဆိုတဲ့စကားလုံးကို မသုံးသွားခဲ့ဘူး။ မင်းကို ငါ ပုန်းသွားပြီ ဇူးပွင့်၊ အရင်တုန်းက ဘဝလက်တွဲဖက်အဖြစ် မင်းဆန္ဒကို အတောင်းဆုံး လိုက်လျောမယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကူးတွေ ခုတော့ မရှိတော့ဘူး။ မင်းမှတ်ထားလိုက်ပါ။ ဒီရဲဆိုတဲ့ကောင်က မိဘနဲ့ပတ်သက်လာရင် တစ်လောကလုံးကို စိန်ခေါ်ရတယ် ”

“ ငါသွားမယ် ဇူးပွင့်၊ မင်းဘက်က ကြိုက်သလို ဆုံးဖြတ် ပိုင်ခွင့်ရှိတယ် ”

ဒီရဲက ထုံးစံအတိုင်း တားတို့ တရကြမ်း ဖောင်းထွက်သွားသည်။

- “ နင်ပြောတာ လွန်သွားပြီ ”
- “ ငါပြောတာ မလွန်ဘူး ကေသွယ်၊ ငါ့တွေးတာ မှားသွားတာပါ။ သူ့မှာ ဒီလိုခံစားတတ်တဲ့ နှလုံးသားရှိမယ်လို့ ငါမထင်ခဲ့မိဘူး။ အပြုဟင်း အေးစက်စက်နဲ့ ကုန်လှုပ်မှုကင်းမဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်လို ငါ့သတ်မှတ်ထားတာ၊ တစ်ခုတော့ကောင်းပါတယ်။ သူ့ရဲ့စိတ်ကို ငါ့မြင်လိုက်ရတယ် ”
- “ အိပ်ပေမယ့် ဗာတ်လမ်းက ပြီးသွားပြီလေ ”
- “ မထင်ပါနဲ့ဟာ သူလည်း ငါ့လိုပဲ။ မလွန်ဆန်နိုင်တဲ့ ကျေးဇူးပေးတဲ့ အချုပ်အနှောင်ခံရတဲ့ ဘဝပဲ။ သူ့လမ်းသူ ရွေးခွင့်ရှိရင်ကောင် ကျေးဇူးရှင်ဆိုတဲ့ အသိတရားကြောင့် ရွေးချယ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ငါဘာလို့သိလဲဆိုရင် ငါ့ကိုယ်တိုင် အဲဒီလိုမျိုး ခံစားနေရလို့ပါ။ ”
- “ နင်တို့နှစ်ယောက်ဘဝကလည်း မလွယ်ပါဘူး၊ လူကြီးတွေရဲ့ ကြံဆွဲမှုအောက်မှာ ရှောင်ပြေးနေတဲ့ ရုပ်သေရုပ်ဘဝတွေကွ။ ”

ကေသွယ်က တွေးတွေးဆဆလေးနဲ့ ပြောလိုက်သည်။ တာဝန်ယူလည်း ဟုတ်ပါတယ်။ မတူညီတဲ့ စိတ်ဓါတ်ပိုင်ရှင်နှစ်ယောက်ကိုမှ ဇူးပွင့်ကလေး နတ်မင်းကြီးက ပေါင်းစုံအောင် ဇန်တီးပေးခဲ့တာမဟုတ်လား။ ချိုပါ၊ မျက်မြင်မို့

မျှတ်တယ်ဆိုပေမယ့် ဘယ်သူကမှအလျော့ပေးရန် စဉ်းစားကြမည်မတုတ်ပေ။

“ ကားငှားပြီး ပြန်ကြမယ် ”

ကေသွယ်အိမ်က ဝူးပွင့်လမ်းကြောတွင်ရှိနေသဖြင့် နှစ်ယောက်စလုံး ကားတစ်စီးငှားကာ ပြန်လာခဲ့သည်။



“ အဲဒီပီပဲ သီဟရယ် ”

ဝူးပွင့်က သီတဆီဝုန်းဆက်ပြီး ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကို ပြောပြ လိုက်သည်။

“ သူ့မိဘနဲ့ပတ်သက်ပြီး ရင်ထဲမှာ ခံစားချက်ရှိလို့ စိတ်ဆိုးသွားတာ ဖြစ်မှာပေါ့။ ငါသတင်းကြားသလောက်ဆိုရင် ဒီရဲမှာ စိတ်ဆိုး တတ်တဲ့ ဗီဇပရှိဘူး။ သူ့စိတ်ထဲမှာ မှန်တယ်ထင်ရင် အားမနာ တမ်းပြောတတ်တဲ့ အကျင့်နဲ့ စကားလေးတစ်ခွန်းတောင် အတန်မခံဘဲ ချက်ချင်းလဲစားပြန်ချေတတ်တဲ့ စိတ်ဇိတ်တော့ရှိတယ်။ နောက်ပြီး မိန်းမတွေနဲ့ ဘယ်သောအခါမှ ရောရောယှက်ယှက် မနေသလို အချစ်ဆိုတဲ့စကားကိုလည်း အမြဲတမ်း လှောင်ပြောင် ရယ်မောတတ်တယ် ”

“ နင် ဒီသတင်းကို ဘယ်က ကြားတာလဲ ”

“ ဒီလိုပဲပေါ့။ နင့်အတွက် ငါ့ရုံမမ်းတာပါ။ ကိုယ်ချစ်တဲ့ချစ်သူ တစ်ယောက်ယူမယ့် ယောက်ျားတစ်ယောက် အကြောင်းကို အဆိုး အကောင်း သိထားသင့်တယ်လေ ”

“ ဒီရဲက ငါ့ကိုမုန်းတယ်လို့ ပြောတယ်။ ငါလည်း သူ့ကို မချစ်ပါဘူး ဟာ။ သူလိုလူမျိုးတစ်ယောက်နဲ့သာ အတူတူနေရရင် မကြာပါဘူး သူ့ရဲ့ စကားလုံးတွေအောက်မှာ ငါ့အပြန်ဆုံး သေသွားနိုင်တယ် ”

“ ဝူးပွင့် ဒီရဲတာ ငါ့ရဲ့ချစ်သူကို လှယူတဲ့လူတစ်ယောက်

ဖြစ်ပေမယ့် သူ့ကိုငါလေးစားတယ်။ နန္ဒနဲ့ဖြစ်တဲ့ကိစ္စမှာ သူဝင်ပါ လာထဲက မမှန်ရင် လက်မခံဘူးဆိုတဲ့ သူ့စိတ်ဇိတ်ကိုပြလိုက်တာ။ အဲတာ ယောက်ျားတိုင်းမှာ မရှိတဲ့ အရည်အချင်းတစ်ခုပဲ ”

ဝူးပွင့် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။ ဒီရဲလိုလူမျိုးမှာ လူလေးစား အထင်ကြီးစရာ ဆိုတော့ ဘာတစ်ခုမှ မတွေ့မိဘူး။ သီတက ဘာဖြစ်လို့ အထင်ကြီးနေတာလဲ။

“ နင်ဘာဖြစ်သွားတာလဲ ဝူးပွင့် ”

“ သီဟ ဒီရဲမှာ ဘယ်လိုအားနည်းချက်တွေရှိလဲဆိုတာ စုံစမ်း ပေးတာ ”

“ ဘာလုပ်မလို့လဲ၊ ငါ့မိုးရိပ်လို့ မေးတာနော် ”

“ ကိုယ့်ပြိုင်ဘက်ရဲ့ အားနည်းချက်ကို သိထားတော့ တိုက်ခိုက် ရတာ ပိုပြီးလွယ်တာပေါ့ ”

“ ဒီလိုစိတ်ထားမျိုး မထားပါနဲ့ဟာ။ ဒီရဲဆိုတာ တစ်ချိန်ကျရင် နင်ကြိမ်းသေလက်ထပ်ရမယ့် ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ။ ရန်သူလို သဘောထားရင် နင်မှားသွားလိမ့်မယ် ”

‘ နောက်ဆို မသေချာဘူး သီတ၊ သူ့ဘဝမှာ ငါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကြီးကျယ်တဲ့ ဒဏ်ရာတစ်ခု ရသွားစေချင်တယ်။ ဝူးပွင့်ဆိုတဲ့ မိန်းမဟာ သူ့ဘဝထက်ဆိုးတယ်ဆိုတာ သူသိသွားရင် ငါ့ကျေနပ်တယ်။ သူ့သာအဲဒီလိုဖြစ်မယ်ဆိုရင် ငါ့ဘဝတစ်ခုလုံး ဘာလဲပေးဆပ်ပါရစေ ဝရမစိုက်ဘူး ”

“ ငါဘယ်လို ပြောရမလဲ ”

“ ဘာမှမပြောနဲ့တော့။ ပါတောင်းတဲ့အကူအညီသာ နင်လုပ် ပေးစမ်းပါ ”

“ ကောင်းပြီလေ၊ အဲဆို ဝုန်းချလိုက်တော့မယ် ”

“ အိုကေ ဝွတ်လပ် ”

ဘာမတုတ်တဲ့ အဖြစ်အပျက်လေးက အဲဒီအချိန်ကစပြီး ထုထည် ကြီးမားလာတော့သည်။



www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၀)

ဒီရဲစိတ်ထဲမှာ စကားတစ်ခွန်းကို ပြန်ကြားယောင်မိတိုင်း ဦးခေါင်း တစ်ခုလုံး ကိုက်ခဲလာသည်။ ဒီရဲတစ်နေရာသွားဖို့ အချိန်ကျလာပြီ။ မနေ့ထဲက အကြိုအပို့မလုပ်တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တဲ့နောက်ပိုင်း သွားချင်တဲ့ နေရာကို သွားလိုချင်ပြီလေ။

အဲကို ဦးလေးထွန်း ပသိသေးဘူး။ သိစရာမလိုဘူးတု ဒီရဲထင်တယ်။ ဦးလေးထွန်းသိသွားလို့ အပြစ်ပြောရင်တောင် မိဘနှစ်ပါးကို ဖော်ကားတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်အတွက်နဲ့ ဒီရဲခေါင်းငုံ့ခံမှာ မတုတ်ဘူး။ ထို့နောက် ဒီရဲ ဘာမှမစဉ်းစားတော့ဘဲ ကားသော့ယူကာ အောက်ကိုဆင်းလာခဲ့ပြီး ဦးဟည်တဲ့နေရာကို ထွက်လာကော့သည်။

ဒီရဲကားလေး လမ်းမကြီးပေါ်တွင် တရိပ်ရိပ်နဲ့ပြေးနေသည်။ ခုမှကားကို စိတ်တိုင်းကျ အပြန်မောင်းရပြီ။ အနားမှာ ဗျစ်တောက်၊ ဗျစ်တောက်ပြောမဲ့သူလည်း မရှိဘူး။ ဒီရဲလိုချင်တာ ဒီလိုဘဝလေ။ နောင်ကြီး မဲ့စွာနဲ့ ကိုယ်သွားချင်တဲ့နေရာကို သွားပစ်လိုက်ချင်တာ။

ဒီရဲ ကားမောင်းနေရင် ရှေ့မှကားတစ်စီးပျက်တာကို လှမ်းမြင်လိုက်သည်။ ကားသမားတစ်ယောက်ရဲ့ ဒုက္ခက အဲဒါပေါ့။ ပြီးတော့ လူအများစုက ကားမောင်းနေတဲ့အချိန်သာ အထင်ကြီးအားကျပေမယ့် ကားပျက်သွားတဲ့အချိန်မှာကော့ သူတို့စိတ်ထဲမှာ ကဲ့ရဲ့ရှုံ့ချပြီး အကူအညီ မပေးချင်ကော့ဘူး။

ဒီရဲရဲ့ကားလေးက ပျက်နေတဲ့ကားနောက်ကို ရပ်လိုက်တယ်။
“ ဘာဖြစ်တာလဲ ”

“ တာ ကိုဒီရဲ ကျွန်တော်ကား ဆီတုန်သွားလို့ ထိုးရင်သွားတာ ”
“ သိတယ်လား ”

ဒီရဲ တိတ်တိတ်လေး ရေရှုတ်မိတယ်။
“ မနက်က အလောတကြီးနဲ့ထွက်လာတာ ဆီစိတ်ကို မကြည့်မိဘူး မောင်းနေရင်နဲ့ ထိုးရင်သွားကာမှ ဆီတုန်မှန်းသိတာ ”
“ ဒီပတ်ဝန်းကျင် နီးနီးနားနားမှာ လမ်းသားဆီဆိုင်မရှိဘူး ”
“ တုတ်တယ်။ ဒီကြောင့် ကျွန်တော် စိတ်ညစ်သွားတာပေါ့ ”

ဒီရဲ ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ နောက်ထဲက ဆီပုံးနဲ့ပိုက်ကိုယူပြီး ဆီတိုင်းကိုအဝုံးကိုဖွင့်ကာ တစ်ဂီလံနီးပါးခန့်ဆီကို စုပ်ထုတ်လိုက်သည်။
“ ရော့ လောလောဆယ် ခင်ဗျား အဆင်ပြေမှာပါ ”
“ ကျေးဇူးပဲ တိုဒီရဲ ”

သိတက ဆီပုံးကိုယူကာ သူ့ကားထဲ လောင်းထည့်လိုက်သည်။
“ အချိန်ရင် ကျွန်တော်နဲ့လိုက်ခဲ့ပါလား။ ဆီပြန်ဝယ်ပေးချင်လို့ပါ ”

ဒီရဲက သိတတို့ ပြုံးပြုံးပြီး . . .
“ ကျွန်တော် လူတစ်ယောက်ကို တူညီရင် မျှော်လင့်ချက်ဆိုတာ မထားဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မျှော်လင့်ချက်ဆိုတာ လိုချင်တယ်မက်ခြင်း အရုံညဲကနေ ဖွဲ့ထွက်လာတဲ့ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုလေ ”

ဒီရဲရဲ့စကားလုံးတွေကို သိတနားမလည်ဘူး။ သိတဆိုတာ အရာရာကို ရိုးရိုးလေးတွေ့ပြီး ရိုးရိုးလေးလုပ်တဲ့လူလေ။

“ ဒါဆို တစ်ခုခုလိုက်စားပါလား။ ကျွန်တော် တကယ်ကို ကျေးဇူးတင်ထွန်းအားကြီးလို့ ကျေးချင်တာပါ ”

ဒီရဲခေါင်းညိပ်လိုက်တယ်။ မနက်ထဲက သူလည်း ဘာမှမစားရသေးဘူး။

သိတပျက်နာပြုံးရွှင်သွားကာ . . .
“ ကိုဒီရဲ ဘယ်ဆိုင်သွားမလဲ ”

“ တစ်ခုခု စားလို့ရတဲ့ဆိုင်ဆို တော်ပါပြီ ”
သိတက ဦးဆောင်ပြီး ခေါ်သွားသည်။



www.burmeseclassic.com



“ ကျွန်တော့်ကို ကူညီတာ နှစ်ခါရှိပြီနော် ”

သီဟက လက်ဝက်ရည်ခွက်ကို ပွေ့ရင်း ပြောတယ်။ ဒီရဲက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ကော်ဖီပစ်ထုတ်ကို ညီညီညာညာဖြစ်အောင် တောက်နေတယ်။

“ အပုန်အတိုင်းပြောရင် နန္ဒနဲ့ ကျွန်တော် ပြဿနာ မဖြစ်ချင်ဘူး။ အဲဒီနေ့ကလည်း ကျွန်တော့်ဘက်က ရောင်းပါတယ်။ ပြီးတော့ သူက ကျွန်တော်ကို အရင်ထိုးတာလေ ”

“ နန္ဒကို နားလည်ပေးလိုက်စမ်းပါ။ သူ့ဘဝမှာ ဝမ်းပွင့်ကို ပထမဆုံးအချစ်တွေနဲ့ ချစ်မိတာဆိုတော့ ပေါက်တဲ့သွားတာ ဖြစ်မှာပေါ့ ”

“ ကျွန်တော်လည်း ဝမ်းပွင့်ကို ချစ်တာပဲ။ နန္ဒက ဒီတစ်ခါထဲ မဟုတ်ဘူး ကိုဒီရဲ။ အရင်ထဲက ဝမ်းပွင့်နောက်ကို လိုက်တဲ့ လူတွေဆိုရင် နည်းမျိုးစုံနဲ့ ရန်ရှာတော့တာပဲ။ ဒါ့ကြောင့် ဝမ်းပွင့် အနားမှာ ဘယ်သူမှ မရှိတော့တာပေါ့ ”

သီဟပြောမှ နန္ဒဟာ ဝမ်းပွင့်နဲ့ပတ်သက်ပြီး တော်တော်ဆိုးတာပဲ။

“ ကိုဒီရဲ ကံကောင်းပါတယ်။ ဝမ်းပွင့်ဟာ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ပါ။ သူ့ရင်ထဲမှာရှိတဲ့ အချစ်နဲ့ကိုယ်ကျင့် သိက္ခာကို ခုအချိန်ထိ ထိန်းသိမ်းနိုင်ခဲ့တယ် ”

“ ခင်ဗျားက ဝမ်းပွင့်ငှားထားတဲ့ ရှေ့နေလား ”

“ မထုတ်ဘူး ကိုဒီရဲ။ ကျွန်တော်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဝမ်းပွင့်အပေါ်မှာ အထင်မလွဲပါနဲ့။ ကိုဒီရဲကို ကျွန်တော့်ဘာသာပြောတာ ”

“ ကိုသီဟ ကျွန်တော်ဟာ အရာရာကို နားလည်သဘော ပေါက်ထားတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ ဘယ်ကိစ္စမဆို ကျွန်တော့်ကို အောက်မြေသိမ်းကေအစ သေချာမရှင်းပြန်၊ နန္ဒကို ပြောသလို ကိုသီဟကိုလည်း ကျွန်တော် ထပ်ပြောမယ် ”

“ ဝမ်းပွင့်ဟာ အခုအချိန်ထိ ပိုင်ဆိုင်မှုကင်းမဲ့တဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ပါ။ သူ့ရဲ့အချစ်ကိုရရှိဖို့အတွက် မည်သူမဆို ကြိုးစား ပိုင်ခွင့်ရှိတယ်။ တစ်ချိန်မှာ ကျွန်တော်နဲ့ လက်ထပ်ရမယ့် မိန်းကလေးဆိုတာ သတ်မှတ်ချက်တစ်ခု အပေါ်မှာပဲရှိသေးတာ။ တကယ်ဖြစ်နေတာ မဟုတ်သေးတဲ့အတွက် ဝမ်းပွင့်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ဘာမှဝင်ပြောစရာ မလိုဘူး။ သူ့နှလုံးသားမှာရှိတဲ့ အချစ်ကို သူကြိုက်တဲ့လူ ပေးပိုင်ခွင့်ရှိတယ် ”

“ အချစ် ဟုတ်လား၊ ဝမ်းပွင့်မှာ အချစ်မရှိဘူး ကိုဒီရဲ ”

“ ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်သိလဲ ”

“ ကျွန်တော်က ဝမ်းပွင့်ကိုချစ်တဲ့ လူလေ။ ဝမ်းပွင့်နှလုံးသားမှာ ဘာတွေရှိလဲဆိုတာ ကျွန်တော် လေ့လာရတာပေါ့။ နောက်ပြီး ဝမ်းပွင့်ဟာ ကျွန်တော့်ကို ပြန်မချစ်နိုင်ပေမယ့် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်လို ဆက်ဆံပြီး သူ့ရင်ထဲက ခံစားချက်ကို ထုတ်ဖော်ပြောလေ့ရှိတယ် ”

“ ကျွန်တော့်ကို သူတစ်ခါက ပေးစွန်းတစ်ခု ပေးဖူးတယ် ”

“ လောကမှာ အချစ်ဆိုတာ တကယ်ရှိထားတဲ့ ”

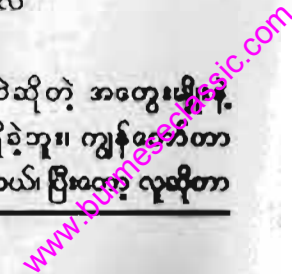
ဒီရဲစိတ်ထဲမှာ ဝမ်းပွင့်လည်း သူ့လိုပါလားဆိုတဲ့ အတွေးက ချက်ချင်း ဝင်ရောက်လာတယ်။

“ ဝမ်းပွင့်ပေးတဲ့စကားကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမုန်းမသိလို့ ကျွန်တော် စကားလွဲခဲ့ဟယ်။ အဲဒီလောက်ထိ ဝမ်းပွင့်ဟာ အချစ်နဲ့ပတ်သက်ပြီး မကြုံဘူးတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ ”

“ ကိုဒီရဲ ဝမ်းပွင့်ကို ဘယ်လိုမြင်ထားလဲ ”

ဒီရဲ မျက်မှောင်ကြုံသွားသည်။

“ လူတစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုမြင်လဲဆိုတဲ့ အတွေးမျိုးနဲ့ စဉ်းစားကြည့်ဖို့ တစ်ခါမှမိတ်ကူး မရှိခဲ့ဘူး။ ကျွန်တော်ဟာ လူတစ်ယောက်လေး လူတို့ လူလိုပဲ မြင်တယ်။ ပြီးတော့ လူဆိုတာ



နေ့ရုံးခွဲသေရီအတွက် ပွေးပွားလာကြတာ မဟုတ်လား၊ ဒီပေမယ် ဝုပွင့်တာ ပျောက်ဆုံးနေတဲ့ ကျွန်တော်မိစားချက်တွေကို ပြန်ပြန် ဟူးသွ့လိုက်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါ။ သူ့နဲ့ပတ်သက်ပြီး အဖော်တွေက ဒေသပြန်ပြန်နဲ့တယ် အတိတ်က ရင်နှင်ရာတွေကို ကျွန်တော်မေ့ပျောက်ထားတာ ကြာပြီ။ ကျွန်တော်ဟာ မိစားချက် ကင်းမဲ့နေတဲ့ လူတစ်ယောက်မဟုတ်ဘူး။ ဘယ်လောက်ပဲ သတ္တိရှိပြီး မိုက်တယ်ပြောပြော၊ မီးနဲ့ထိုးရင်တော့ နာကျင်မှုကို ခံရတတ်ပါတယ်။ ဒီပေမယ် နာကျင်မှုကို ကြိုက်မိုက်မျိုသိပ်ပြီး အကင်းခံနေတဲ့ လူမျိုးနဲ့ ပြီးပြီပြီးအပြင်ထုတ်တဲ့ လူမျိုးဆိုတာသာ ကွဲပြားခြားနားလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ပထမအမျိုးအစားထဲမှာ ပါကယ်၊ ကိုယ့်လူ့ဘဝကို ကြိုးကြိုးမားမား ထိခိုက်တဲ့အရာမျိုး မဟုတ်သလို ဘာမှခံစားရုံမျိုး ဦးနှောက်ထဲကို အရောက်မခံဘူး။

“ ကျွန်တော် ပေးခွန်းတစ်ခု မေးမယ်နော် ”
 “ ပြောလေ၊ ကျွန်တော် ဖြေနိုင်တဲ့ကိစ္စဆိုရင် ဖြေပါ့မယ် ”
 “ ကိုဒီရဲမို့လို့ ကျွန်တော်ဒီလို မေးတာပါ။ တစ်ခြားလူဆိုရင် ဒီစကားကို မေးမှာမဟုတ်ဘူး ”
 “ သွယ်ရိုက်မနေနဲ့ ကိုသီတ ”
 “ ဆောရီး ကိုဒီရဲ ”

သီဟက အပြုံးဖြင့် တောင်းပန်လိုက်ပြီး . . .
 “ ကိုဒီရဲ ဝုပွင့်ကို မချစ်ဘူးလား ”

ဒီရဲက အေးစက်နေတဲ့ ကော်ဖီပစ်ကို အကုန်လုံးမော့လိုက်တယ်။
 “ အချစ်ဆိုတာကို ကျွန်တော်မယုံဘူး။ လောကမှာ ချစ်တယ်လို့ ပြောပြီး အမှန်းတွေနဲ့ လမ်းခွဲသွားကြတဲ့ စုံတွဲတွေ အများကြီးပါ။ ကျွန်တော်ဟာ ဘဝတစ်ခုကို နားလည်မှုတွေနဲ့ပဲ တည်ဆောက်ချင်တာ။ မိသားစုတစ်ခုရဲ့ သာယာချမ်းမြေ့တဲ့ ဘဝတစ်ခုကို ပိုင်ဆိုင်နိုင်ဖို့ အတွက် အချစ်ဆိုတာ မလိုအပ်ဘူး။ ”
 “ ကျွန်တော်ကတော့ ကိုဒီရဲအတွေးအခေါ်ကို လိုက်မပိတော့ဘူး ”
 “ ဒီလိုပါပဲ။ အချို့ဆိုရင် ကျွန်တော့်ကို ‘ကျစ်’ မပြည့်ဘူးလို့တောင် ကွယ်ရာမှာ ပြောကြတယ် ”

“ ကိုဒီရဲ ကျွန်တော့်ကို အရင်းနှီးဆုံး ပိတ်ဆွေတစ်ယောက် အဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပါ ”

“ ဝုပွင့်သိသွားရင် ခင်ဗျားကို စိတ်ဆိုးမှားတော့ ”
 “ ဝုပွင့်ကို ကျွန်တော် သိပ်ချစ်တယ်။ ဒီမှာကတော့ ချစ်စိတ်ချမ်းသာ နေတာကိုပဲ ကျွန်တော်မြင်ချင်တယ်။ ကိုဒီရဲကို ကျွန်တော် တောင်းပန်ချင်ပါတယ်။ ဝုပွင့်ကို မချစ်နိုင်ရင်ကောင် တစ်ဘဝလုံး စိတ်ချမ်းသာအောင် ထားပေးပါ။ သူ့ဟာပျော်ရွှင်မှုကို လိုလား နှစ်သက်တဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်လေ ”

ဒီရဲချက်လုံးထဲမှာ သီဟရဲ့ စိတ်ဓါတ်ကို မြင်လိုက်ရသည့် ရေယု ပိုင်ဆိုင်ခွင့် နည်းသွားမှန်းသိလျက် ကျောခိုင်းကွက်မဲသွားသလို ဝုပွင့် အင်္ကျီမှာ အကောင်းဆုံးပျော်ရွှင်မှုတွေကို ရှာဖွေပေးခဲ့ချင်သူဟာ သီဟပါ။

“ တကယ်ဆိုရင် ဝုပွင့်ဟာ ခင်ဗျားနဲ့ထိုက်တန်တဲ့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်ပါ။ သူ့ရင်ထဲက ကချစ်တွေသာ ခင်ဗျားကို ဝေးအပ် လိုက်မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော် မပြစ်ပြစ်ဟဲ့နည်းနဲ့ ကျွဲကြီးတွေရဲ့ သဘောထားကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်မှာ ”

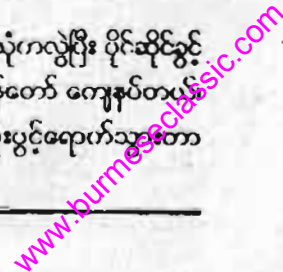
သီဟမျက်လုံးထဲတွင် ဒီရဲကို ကျေးဇူးတင်လေးစားတဲ့ အရိပ် အရောင်များ ပေါ်ထွက်လာတယ်။ သီဟယင်တာထက် ဒီရဲဟာပိုပြီး လေးစားစရာ ကောင်းတယ်။ ဘယ်အရာကိုမဆို ငါသာပိုင်ဆိုင်ရပါစေဆိုတဲ့အတ္တ ဒီရဲမှာ ကင်းမဲ့နေတယ်။ ဒါဟာ ယောက်ျားပေါင်းတစ်သန်းမှာ မရှိနိုင်ဘဲ ဒီရဲရဲ့ စိတ်ဓါတ်တွေပဲ။ ဒီရဲက ဆက်ပြောတယ်။

“ ကျွန်တော်နဲ့စာရင် ခင်ဗျားဟာ ဝုပွင့်ဘဝကို စိတ်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်အောင် ထားနိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်တယ် ”

သီဟက ဒီရဲရဲ့ နောက်ဆက်တွဲ စကားလုံးကို နားထောင်ပြီး . . .

“ ကျွန်တော့်ကို ဝုပွင့်က မချစ်ဘူး ကိုဒီရဲ ”
 “ ဒါ ခင်ဗျားရဲ့ ကံတရားလေ ”

“ ဟုတ်တယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ ဝုပွင့်ကို ချစ်ယုံကြည်ပြီး ပိုင်ဆိုင်ခွင့် ဆိုတာ မမျှော်လင့်နိုင်တဲ့လူပါ။ ဒီပေမယ် ကျွန်တော် ကျေနပ်တယ်။ ကိုဒီရဲလိုလူမျိုးတစ်ယောက် ရင်နှင်ထဲကို ဝုပွင့်ရောက်သွားတာ ဆိုတော့ ဘာမှပြောစရာမလိုဘူး ”



သူ့ကို အထင်ကြီးနေတဲ့ သိတကို ပြန်ကြည့်ပြီး . . .

“ သွားကြမယ် ကိုသိတ၊ ခင်ဗျားနဲ့စကားပြောရတာ အဆင်ပြေ
ပါတယ်၊ ကျွန်တော်ဟာ မြွေပွေးတစ်ကောင်လို ကိုယ့်ကိုထိရင်
မလွတ်တမ်း ပြန်ပေါက်တတ်ပေမယ့် ကျန်တဲ့အချိန်တွေမှာ
သိုးတစ်ကောင်လို နူးညံ့သိပ်ပွေ့စွာနဲ့ နေတတ်တယ် ”

ကိုဒီရဲပြောပြီး ကားပေါ်တက် စက်နှိုးကာ ဦးတည်ရာကို မောင်း
ထွက်သွားတော့သည်။ ခုအချိန်မှာတော့ ဒီရဲခေါင်းထဲမှာ ဘာမှမရှိဘဲ
အရာအားလုံး ဗလာဖြစ်နေသည်။ တကယ်လည်း ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒီရဲဆိုတာ
တန်ဖိုးရှိတဲ့အချိန်တွေကို မရေရာတဲ့ စိတ်ကူးအတွေးတွေနဲ့ အကုန်ပစ်တဲ့
လူတစ်ယောက်မှ မဟုတ်ခဲ့တာ။



“ မနက်က ဘာဖြစ်လို့ မလာတာလဲ ”
ဗူးပွင့်က တွေ့တွေ့ချင်း သိတကို မေးလိုက်သည်။
“ ငါလာပါတယ်၊ လမ်းမှာ ကားဆီကုန်သွားလို့ အချိန်ကြာ
သွားတာပါ ”

ဗူးပွင့် ငြိမ်သက်သွားပြီးမှ . . .
“ မနက်က နန္ဒတို့အုပ်စုကို တွေ့မိတယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါ့နားကို
ရောက်မလာပါဘူးဟာ၊ ငါ့စိတ်ထင်တော့ ဟိုနေ့ကကိစ္စကို
မကျေအပ်လို့ နင့်ဆီလာတာဖြစ်မယ် ”
“ နန္ဒက ဒီရဲသူငယ်ချင်းလေ၊ နန္ဒတို့အုပ်စုဆိုတော့ ဒီရဲတို့
အဖွဲ့ ဖြစ်မှာပေါ့ ”
“ မဟုတ်ဘူးဟ ”

“ နန္ဒနဲ့ပါလာတဲ့လူတွေကို ငါပသိဘူး၊ ပုံစံတွေက ထောင့်မကျိုး
ပါဘူးဟာ၊ မိုက်တိမိုက်ကန်းနဲ့ ဂျစ်တစ်တစ်ရုပ်ဟွေပါ ”
“ နင်ဘာဖြစ်လို့ ဒီရဲကို အကောင်းမမြင်တာလဲ ”

ဗူးပွင့်က ထုံးစံအတိုင်း ဆက်ခနဲကြည့်ပြီး . . .
“ သူ့မှာ ကောင်းတာဆိုလို့ ဘာတွေရှိလို့လဲ၊ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့
အပြိုင် မကားနိုင်လုတတ်တဲ့ သူ့ရဲ့ပိတ်ငါးက အောက်တန်းကျတယ် ”
“ နင်မှားနေပြီထင်တယ် ”
“ သိတ နင့်ကို ငါ အရမ်းအံ့ဩတယ်၊ ကိုယ်ချစ်တဲ့ မိန်းမ
တစ်ယောက်ကို လုယူမယ့်လူတစ်ယောက်ကို ဘာဖြစ်လို့

www.burmeseclassic.com

ဝေတနာတွေ ထားနေတာလဲ၊ နင်ငါ့ကို တကယ်ချစ်တယ်ဆိုတာ ပိုပြီးသေချာအောင် နင့်ကိုယ်နင် ပြန်ပေးကြည့်စမ်းပါ။”

သီတက နားမလည်နိုင်တဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ ဝှေးပွင့်ကိုကြည့်ပြီး

“ ငါ့နင်ကို သိပ်ချစ်တယ်၊ နင်ကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်တော့ဘူးလို့ ငါ့ကိုယ်တိုင် ငါ့ကိုယ်ငါ ကတိပေးထားပါတယ်။ နင်က အချစ်ကိုမှ မခံစားဘူးတာ၊ အချစ်ရဲ့ထူးဆန်းနက်နဲတဲ့ ဝေဟာရကို ဘယ်နားလည်ပါ့မလဲ၊ ဒီရဲ့ဟာ စိတ်သဘောထား ဖြူစင်မြင့်မြတ်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ။ တန်ဆောင်ပြီး ကောက်ကျစ်တဲ့လူတွေနဲ့ စာရင် ရိုးသားပြီးပွင့်လင်းတဲ့ ဒီရဲ့လိုလူမျိုးကို လေးစားသင့်တယ်။ ငါ့ကိုနင် နားလည်ပေးပါ။ နောက်ပြီး ငါ့ရဲ့အချစ်တွေကိုလည်း ယုံကြည်ပါ။ မိန်းမတစ်ယောက်ကိုပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရမှ ချစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က လုံးဝမှားယွင်းတယ်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုတာ သူ့ဘာသာ သီးသီးသန့်သန့် ရှိနေတာ၊ ရယူပိုင်ဆိုင်ခြင်းဆိုတာက လူတွေရဲ့ အတ္တပေါ်မှာပိုပြီး ပေါ်လာတာပါ။ ဒါကို လူတွေက နားမလည်ဘဲ အချစ်နဲ့ပိုင်ဆိုင်ခြင်းကို ရောထွေးပြီး ကိုယ့်ရဲ့ အတ္တတွေကို အချစ်ဆိုတဲ့ ခံစားမှုအပေါ် ပုံချနေကြတယ်။ ငါထပ်ပြောမယ် ဝှေးပွင့်၊ ဒီကမ္ဘာ လောကကြီးတည်မြဲနေသရွ် နင့်ကိုငါချစ်နေမယ်။ အဲဒါ ငါ့ရဲ့သစ္စာစကားပဲ။ ”

သီတ စကားပြောနေရင်း ရင်ထဲမှာ ဆို့တက်လာတယ်။ ဝမ်းနည်းနေခြင်းထက် မချီတင်ကဲခြစ်နေခြင်းကို ပိုပြီးခံစားနေရတာပါ။

သီတ စကားတွေကို နားထောင်နေတဲ့ ဝှေးပွင့်ရင်ထဲမှာ အမည်မဖော်နိုင်တဲ့ လှိုင်းတစ်ခု ရိုက်ခတ်သွားတယ်။ သူမဟာ ယောက်ျားဟေ့ရဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုရရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ပေမယ့် သူမကိုယ်တိုင် အချစ်ကို မခံစားဘူးခဲပေ။ ချစ်ခြင်းတရားရဲ့ ထူးဆန်းနက်ရှိုင်းတာကို သူမသိချင်နေတယ်။ ဒီပေမယ့် ဘယ်သူကမှ သူမသိချင်တဲ့အဖြေကို ပေးနိုင်စွမ်းမရှိခဲ့။ သူမလည်းလူတစ်ယောက်ပါ ရင်ထဲကအချစ်တွေကို တစ်ရံတစ်ယောက်ကို ပြန်ပေးချင်တာပေါ့။ သူမကိုချစ်တယ်လို့ပြောတဲ့ လူတွေကြုံပြန်တော့ သာမန်ခင်မင်မှုကလွဲပြီး ဘယ်လိုခံစားမှုမျိုးမှ မရှိတော့ ဘယ်လိုပေးရမှာလဲ။

“ စိတ်ညစ်တယ်တာ၊ ခုရက်ပိုင်းတွေမှာ ငါ့ဦးနှောက်တွေ

တော်တော်ရှုပ်ထွေးနေတယ် သီတ၊ တစ်ခါတစ်ခါ တစ်ယောက်ထဲ လူတွေနဲ့အပေးဆုံးနေရာကိုသွားပြီး တစ်ယောက်ထဲ အေးအေးဆေးဆေးနေရင် ကောင်းပယ်လို့တောင် စဉ်းစားမိတယ်။ ”

သီတနားလည်ပါတယ်။ ဝှေးပွင့်နေရာမှာ သူဆိုရင်လည်း ဒီလိုပဲ ခံစားရမှာပါ။ လူ့ဘဝဆိုတာ ပျော်ရွှင်မှုတစ်ခုအောက်မှာ အမြဲတမ်းတည်ရှိနေတာမှ မဟုတ်တာ။

“ ဝှေးပွင့် တစ်ရက်၊ နှစ်ရက်လောက် ခွင့်ယူပြီး အနားယူလိုက်ပါလား။ မတရားမွန်းကြပ်လာတဲ့အခါ ထွက်ပေါက်တစ်ခုကို ပေးသင့်တယ်လေ။ နင့်ဦးနှောက်ထဲမှာ ဘာမှထည့်ပထားဘဲ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး နေလိုက်ရင် စိတ်ချမ်းသာလာမှာပါ။ ”

“ မဖြစ်ပါဘူးဟာ၊ အိမ်မှာဆို ဒီထက်ပိုဆိုးလိမ့်မယ်၊ ဒီရဲ့နဲ့ ပတ်သက်ပြီး အန်တီလေးက ငါ့ကို ဝိအားတွေ ပေးနေတယ်။ ကျေးဇူးတရားက အလွန်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ် သီတ၊ တစ်ခါတစ်လေ ကလွတ်ထိုးလုပ်ချင်ပေမယ့် ကျေးဇူးဆိုတဲ့ စကား တစ်ခွန်းကြောင့် ရည်ရွယ်ချက်တွေအားလုံး ပျက်စီးသွားခဲ့ရတယ်။ ”

သီတ ပင့်ဆက်ခိုက်လိုက်သည်။ သူတို့ရပ်နေတာ တော်တော် ကြာနေပြီ။ ခံစားချက်အစိတ်အပိုင်းတွေကြောင့် ညောင်းနေတာကို သတိမထားမိပေမယ့် ခြေထောက်တွေက ကျင်တတ်လာတယ်။

“ နင်ဘယ်သွားချင်လဲ၊ ဘယ်နေရာမဆို ငါလိုက်ဖို့ပေးမယ်။ ”

“ မသွားတော့ဘူး သီတ၊ အိမ်ပြန်ပြီး အခန်းထဲမှာပဲ နေတော့မယ်။ ”

“ ဒါဆို မနက်ကြပဲပဲ တွေကြတာပေါ့။ ”

ဝှေးပွင့်ခေါင်းညိဉ်းပြီး သူမကားပေါ်တက်သွားသည်။ ကားစက်နှိုးကာမှ ဒီရဲ့ကို အမှတ်တမဲ့ သတိရသွားတယ်။ ပထမနေ့တွေ ဒီအချိန်ဆိုရင် ဒီရဲ့နဲ့သူမ အခြေတင်စကားများကြပြီ မဟုတ်ပါလား။



www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၁)

ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို လှမ်းကြည့်ပြီး ဒီရဲစိတ်ထဲမှာ ဝမ်းနည်းလာသည်။ အချိန်သည် ကုန်ဆုံးပြန်တယ်ဟု ထင်ရပေမယ့် မပေ့နိုင်တဲ့ အခြေအပျက်က ခုအချိန်ထိ ရင်ထဲမှာရှိနေတယ်။ ဒီပင်လယ်ပြင်ကြီးက သူ့ရဲ့ မိဘနှစ်ပါးကို ဝါးမျိုးသွားသော မရုဏသင်္ချိုင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ သူ့အကြီးအသစ် တစ်ထည်ကို လိုချင်တစ်မက်စွာ မပူစာပိရင် ဒီမှမတုတ် မိဘနှစ်ပါးစလုံး သူ့ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးပေးဘဲ ငြင်းဆန် ခဲ့ပါက ခုအချိန်ထိ မိဘမေတ္တာကို ခံစားရမှာအမှန်ပင်။

“ ရှင်စကားပြောတာ ရှိမိမိတယ်၊ အင်းပေါ့လေ၊ မိဘဆုံးမငြင်းကို မခံရတဲ့ သားသမီးဆိုတော့ ဒီလောက်ရိုင်းမှာပေါ့ ”

ပူးပွင့်ပြောတဲ့စကားများကို အကြိမ်ကြိမ်ပြန်ကြားယောင်မိသဖြင့် ခေါင်းကို ဘယ်ညာခါထုတ်မိတယ်။

ဒီရဲဆိုတာ ဘယ်အရာကိုမှ ဦးနှောက်ထဲကို ထည့်ပထားသူလေ၊ ဒါဟာ သူ့ကိုယ်သူ ပြုပြင်ထားတဲ့ အကျင့်ပဲ၊ နောက်လည်း ဒီအတိုင်းပဲ ရှိနေရမယ်၊ ငယ်ငယ်လေးထဲက စနစ်တကျနဲ့ မွေးမြူခဲ့တဲ့ သူ့ရဲ့စိတ်ဇာတ်တွေ ဘယ်သောအခါမှ မပြောင်းလဲစေရဘူး။

“ လူလေး ”

အသံကြောင့် ဒီရဲလှည့်ကြည့်လိုက်တယ်။ အဘိုးအိုတစ်ယောက်ပါ။ တုတ်ကောင်တစ်ချောင်းကို အဖော်ပြုပြီး ဒီရဲဆိုကို လာနေတယ်။

“ အဘ ဘာဖြစ်လို့ လာတာလဲ၊ ကျွန်တော် အိမ်ကိုလာမှာပေါ့ ”

ဒီရဲ အဘိုးအိုဆီ ပြေးသွားပြီး ဝေးကုလိုက်တယ်။

“ မနက်ထဲက အဘတ်ကနေ လှမ်းကြည့်နေတာ ”
“ တုတ်တယ်အဘ၊ လမ်းမှာကိစ္စတစ်ခုကြောင့် နည်းနည်းကြာသွားလို့ပါ၊ ဒီတောင် ကျွန်တော်တစ်ညလုံး မအိပ်ဘဲ မောင်းလာတာ ”
“ အဘစိတ်ထဲမှာ လူလေး ကြိမ်းသေလာမယ်ဆိုတာ သိနေတယ် ”

ဒီနေရာလေးကို ဒီရဲ တစ်နှစ်တစ်ခေါက် အမြဲတမ်း လာနေကျလေ၊ ဦးလေးထွန်း သူ့ကို မွေးစားဖို့လာခေါ်တဲ့နှစ်ကစပြီး ဒီနေ့အထိ တစ်နှစ်မှ မပျက်ကွက်သေးဘူး။

“ လူလေး ဦးလေး ကျန်းမာရေးကောင်းလား ”

“ ကောင်းတယ် အဘ ”

“ အေးကွယ်၊ အဘတို့က အသက်ကြီးပြီဆိုတော့ လူလေးကို သတင်းကိုပဲ စောင့်မျှော်နေရတာပေါ့၊ လူလေးနဲ့မောင်ထွန်းခိုင်စိုးတို့ နှစ်ယောက် ကျန်းမာပါစေလို့အတာတုရားမှာ ညတိုင်းဆုတောင်းပါတယ် ”

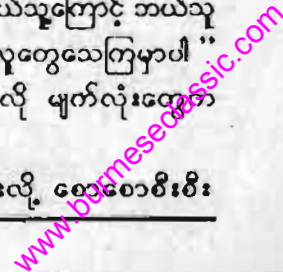
“ အဘ ကျွန်တော် ဒီနေရာကိုရောက်တိုင်း မိဘတွေကို အရမ်း သတိရတယ်၊ ပြီးတော့ ကျွန်တော်ဟာ မိဘနှစ်ပါးကို သေတွင်းထဲ ပို့လိုက်တဲ့ သားအဖြစ် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယူကြိုးမရ ဖြစ်မိတယ်၊ ကျွန်တော့်ကြောင့် ဝေဝေနဲ့မေမေ သေရတာ၊ ကျွန်တော်သာ အကြီးအသစ်တစ်ထည်ကို မလိုချင်ဘူးဆိုရင် ခုအချိန်လေ ကျွန်တော့် အတွက် အလွန်ပျော်စရာကောင်းတဲ့ မိသားစုသုံးယောက် ဘဝကို ပိုင်ဆိုင်ရမှာ အဘရဲ့ ”

ဒီရဲမျက်ဝန်းထဲမှာ မျက်ရည်တွေ စီးကျလာတယ်။ ဒီနေရာကို ရောက်တိုင်း ဒီရဲဟာ စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ် ဝိုင်းဝိုက်တတ်တယ်။ တစ်နှစ်တာ ကာလပတ်လုံး မျိုးသိပ်ထားတဲ့ ခံစားချက်အားလုံးကို ဒီနေရာမှာလာပြီး ဖွင့်တ အန်ထုတ်လေ့ရှိတယ်။

“ လူလေး စိတ်ကို အဲဒီလောက်ထိ အစွဲအလမ်းပထားပါနဲ့လို့ အဘနှစ်တိုင်းပြောခဲ့တယ်မဟုတ်လား၊ ဘယ်သူကြောင့် ဘယ်သူ သေဟယ်ဆိုတာထက် သေချိန်ဟန်ရင် လူတွေသေကြမှာပါ ”

အဘိုးရဲ့အသံက အနိမ့်အမြင့် ညီညာနေသလို မျက်လုံးတွေကလည်း ရင့်ကျပ်တည်ငြိမ်မှုကို ဖော်ပြနေတယ်။

“ သမီးလေးဟာ တုဆိုလ်ကံနည်းပါးလို့ ဝေ့ဝေ့စားစား ”



သေရပေမယ့် လူ့လောကအလယ်မှာ မိဘကို သိပ်ချစ်တတ်တဲ့ သားတစ်ယောက်ကို မွေးထုတ်ထားခဲ့ဖူးတဲ့အတွက် ရောက်လေရာ ဘဝကနေ ဂုဏ်ယူနေမှာပါ။ လူ့လေးစိတ်ကို ငြိမ်ငြိမ်လေးထားပြီး အဘပြောဟောတွေကို နားထောင်နော်၊ အရွယ်ရောက်တဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်ဟာ လူ့လောကမှာ ရပ်တည်မယ်ဆိုရင် မျက်ရည် မကျရဘူး။ သေချင်းတရားဆိုတာ လူတိုင်းရင်ဆိုင်ရမဲ့ အရာပါ။ ”

“ ကျွန်တော်သိတယ် အဘ၊ ဒါပေမယ့် မိဘနှစ်ပါးစလုံးဟာ မိုးရိုးတန်းဟန်း သေသွားတယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်ဒီလောက် အထိ ကြေကွဲမိမှာမဟုတ်ဘူး။ ခုတော့အဘရယ် ကျွန်တော် ကျောင်းတက်ဖို့အတွက် အင်္ကျီအသစ်ဝယ်ပေးချင်တဲ့ ဖေတ္တာပေး ကြောင့် ပုန်ပိုင်းကျနေမှန်းသိလျက်နဲ့ ပင်လယ်ထဲကို ထွက်သွား ခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော်ဟာ ကလေးတစ်ယောက်ဆိုတော့ လိုချင်တာတစ်ခုပဲ သိတယ်။ ခုတော့ အဘရဲ့သမီးတစ်ယောက် ဆုံးရှုံးခဲ့သလို အားထိုးပရတဲ့ မိဘနှစ်ပါးကို ကျွန်တော်စွန့်လွှတ် လိုက်ရတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ကြောင့်ပါ။ ပစ္စည်းတစ်ခု အပေါ်မှာ လိုချင်တဲ့အတ္တကြောင့် ဒီလိုဖြစ်သွားတာ ”

ဒီရဲ့မျက်ဝန်းမှာ မျက်ရည်တွေခန်းခြောက်သွားပေမယ့် အသံက တုန်ရိုလှိုက်ဟောနေ၏။

အဘိုးအိုက ဒီရဲ့ ပခုံးကို ကြင်နာစွာ ဝက်လိုက်ပြီး . . .

“ သွားကြမယ် လူလေး။ အဘတဲမှာ လူလေးလာရင်စားဖို့ အဘ လုပ်ထားတယ် ”

ဒီရဲ့လည်း အဘိုးအိုကို ပြန်လည်စေးကူရင်း တဲလေးဆီကို တရွေ့ရွေ့ သွားကြသည်။



တဲအိပ်ကိုရောက်တဲ့အချိန်မှာတော့ ဒီရဲ့ရင်ထဲ နှင့်ခနဲနေအောင် ခံစားရသည်။ သူ့တာ ဒီတဲထဲမှာ မွေးဖွားကြီးပြင်းလာတဲ့လူလေ။ ကျောင်းက ပြန်လာတိုင်း ပင်လယ်ကြီးကိုကြည့်ပြီး တဲထဲမှာဘဝကို အားကျနေတဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ပေါ့။ ဒါပေမယ့် လူ့ဘဝဆိုတာ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာကို ဖြစ်ခွင့်ပေးတာမှ မဟုတ်တာ။ မထင်မှတ်ဘဲ မိဘနှစ်ပါးစလုံး သေသွားပြီးတဲ့ နောက်ပိုင်း သူ့ဘဝတာ အကြီးအကျယ်ပြောင်းလဲသွားတယ်။ ဘဝတင် မဟုတ်ပါဘူး။ စိတ်ဓါတ်ပါ ပြောင်းလဲသွားခဲ့တာပါ။

ငယ်ငယ်က သူ့အိပ်တဲ့နေရာလေးဟာ ခုအချိန်ထိ ရှိနေတယ်။ ဒီရဲက အိပ်ယာလေးဆီသွားပြီး လှဲအိပ်လိုက်တယ်။ လွတ်လပ်ခြင်းရဲ့အရ သာကို အခုမှ ဝိပိပြင်ပြင်ခံစားရတာ။ ဝါးကွပ်ပြစ်ပေါ်မှာ ဂျာကြမ်းခင်းထားတဲ့ အိပ်ယာက ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အကြောအချဉ်တွေအားလုံးကို ပြေလျော့စေတယ်။ တစ်ထွာလောက်ရှိတဲ့ မွေ့ယာပေါ်မှာ အိပ်ဝက်ခြင်းထက် ဒီလိုနေရာမျိုးက လူတစ်ယောက်ရဲ့ ကျန်းမာရေးကို ပိုပြီးအထောက်အကူပြုတယ်ဟု ဒီရဲ့ ထင်သည်။

“ လူလေး ထမင်းစားပယ်လေ ”

“ အတ ဆာနေပြီလား ”

အဘိုးက ဒီရဲ့မျက်နှာကို အပေါ်စီးမှ ငုံ့ကြည့်ပြီး . . .

“ လူလေးဆာမှာမိုးလို့ အဘပြောတာပါ ”

“ ဘာချက်လဲ အဘ ”



“ လူလေးကြိုက်တဲ့ ငါးဘက်သားကို ဆီပြန်ချက်ပြီး ပင်လယ် ခရုသုပ်ထားတယ် ”

“ အား ဒီနေ့တော့ အရသာအရှိဆုံးထမင်းကို စားရတော့မှာပေါ့ ”

ဒီရဲ့ အိပ်ယာပွဲပြန်ထပြီး ထမင်းစားဖွဲ့ဝိုင်းထိုင်လိုက်တယ်။ နှာခေါင်းထဲကို အဘရဲ့လက်ရာ ဟင်းနံ့က ပွားကြိုင်စွာ တိုးဝင်လာသည်။

“ ဒီနေ့ လူလေးလာမယ်မှန်းသိလို့ ဟင်းတွေအများကြီးပိုချက် ထားတယ်။ အားရအောင်စားပါ ”

ဒီရဲ့ လက်ဆေးပြီး ထမင်းကို အားရပါးရ စားတော့သည်။ အဘိုးအိုက ထမင်းတစ်လုပ်ကို ငြည်းရှင်းစွာပါးပြီး ဒီရဲ့စားနေတာကို ပီတိလွှမ်းတဲ့ မျက်နှာဖြင့် ကြည့်နေတယ်။

အဘက ဟင်းချက်ကောင်းတယ်။ ဒီဘတွေ့ရှိစဉ်ထဲက အိပ်မှာ ထမင်းနဲ့တင်းကို အဘပဲချက်တာ။ ငယ်ငယ်က ဒီရဲ့ကျောင်းက ပြန်လာရင် ထမင်းအိုးဆီကိုတန်းပြေးပြီး ကိုယ့်ဘာသာ ခူးစားတယ်။ အဲဒီလို စားတိုင်း အဘက ခုလိုပြုံးပြီး ကြည့်နေတတ်တယ်။

“ စားလို့ကောင်းလိုက်တာ ”

ဒီရဲ့ ဝိုက်ကလေးကို ပွတ်သပ်ပြီးပြောပုံမှာ ကလေးတစ်ယောက်လို ဖြစ်နေတယ်။

“ လူလေး အေးအေးဆေးဆေး နေမှာလား ”

ဒီရဲ့ ခေါင်းညိပ်ပြပြီး အဘိုးအိုရင်ခွင်ထဲ တိုးဝင်လိုက်သည်။

“ အဘ ကျွန်တော်ပြန်ရင် လိုက်ခဲ့ပါလား ”

အဘိုးအိုက ဒီရဲ့ခေါင်းကို ပွတ်သပ်ပေးရင်း

“ မဖြစ်ပါဘူး လူလေးရယ်။ ဒီပြောမှာပွေး၊ ဒီပြောမှာကြီးပြီ။

ဒီပြောမှာပဲ ခေါင်းချလို အဘဆုံးဖြတ်ထားတယ် ”

အဘက ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးရင် ဘယ်တော့မှ မပြင်တတ်မှန်း ဒီရဲ့ သိသည်။

“ ကျွန်တော် အဘကို စိတ်မချဘူး ”

“ ဘာမှစိတ်မပူနဲ့ လူလေး။ ပင်လယ်ကိုလာတဲ့ တံငါသည်တွေ အားလုံး အဘတဲကိုဝင်လာပြီး နှုတ်ဆက်ကြပါတယ်။ အဘ နေပကောင်းဖြစ်တောင်မှ သူတို့ပဲ ပြုရကြတာလေ ”

“ အဘကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ပါ။ နောင်နှစ် ကျွန်တော် ပြန်လာတဲ့အခါ ခုလိုပုံစံမျိုးပဲ ကျွန်တော် ပြင်ချင်တယ် ”

“ ကျွန်တော် အိပ်ချင်တယ် အဘ ”

ဒီရဲ့ပြောပြီး ငယ်ငယ်က အိပ်ယာလေးဆီသွားက နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက် အိပ်လိုက်တော့သည်။



“ မိပွင့် ငါ့ကို မှန်မှန်ပြောပေး ”

“ ဘာကို ပြောရမှာလဲ အန်တီလေး ”

“ မိပွင့် ခုမှ တိုလိုလို ဒီလိုလို မလုပ်နဲ့၊ ညည်းနဲ့ မောင်ဒီရဲ့ ဘာဖြစ်တယ်ဆိုတာ အမှန်အတိုင်း ငါသိချင်တယ် ”

“ ဝုးပွင့်ပြောပြီပြီလေ သူ့ကားပျက်နေလို့ပလာတာ ဖြစ်မှာပေါ့ ”

“ ညည်းမလိပ်နဲ့နော် ”

“ အန်တီလေး ကိုယ့်တူမ အရင်းခေါက်ခေါက်ကြိုက်တဲ့ စကားကို မလုပ်ဘူးလား ”

“ မယုံလို့ပေးတာ၊ ညည်းအကြောင်းကို ငါအကုန်သိတယ်။ မောင်ဒီရဲ့စိတ်ဆိုးလောက်တဲ့ စကားတစ်ခွန်း သွားပြောလို့ မလာတာဘဲ ဖြစ်မယ် ”

ဝုးပွင့် အိပ်မှာပနေချင်တာ အဲဒါတွေပါတယ်။ ကိုယ့်တူမထက် လူပိုင်းတစ်ယောက်အပေါ်မှာ အဖြစ်သည်းလိုက်တာ လွန်ပါတယ်။

“ ဝုးပွင့်ဘာမှမပြောဘူး အန်တီလေး ”

“ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ အခုမောင်ဒီရဲ့ ပျောက်နေတာ နှစ်ရက်ရှိပြီ။ ကိုကိုထုန်းက ငါ့ဆီထုန်းဆက်တယ် ”

“ သူ့ဘာသာ အလည်လွန်နေလို့ ဖြစ်မှာပေါ့ ”

ပြောသာပြောရတယ်။ ဝုးပွင့်ရင်ထဲမှာ ရုတ်တရက် စိုးရိမ်စိတ်လေး

www.burmeseclassic.com

ဝင်လာတယ်။

“ သူဘယ်သွားလဲဆိုတာ ညည်းသိလား ”
 “ ဘယ်လိုလုပ်သိမှာလဲ၊ သူနဲ့ဗူးပွင့်က ချစ်သူတွေမှမဟုတ်တာ ”
 “ ကိုကိုထွန်းလည်း အရမ်းစိုးရိမ်နေတယ်၊ ခုတာက ကားနဲ့လူပါပျောက်နေတော့ ရဲစခန်းတိုင်ရင် ကောင်းမလားလို့ ငါ့ဆီအကြံတောင်းတယ် ”
 “ ဒီရဲကလည်း ဆက်သွယ်ရေးတွေ ဒီလောက်ကောင်းနေတဲ့ အချိန်မှာ ဘယ်နေရာရောက်ရောက် ဝုန်းဆက်ပြောပေါ့ ”
 “ ရဲစခန်းတိုင်ရင် ကောင်းမလား ဗူးပွင့် ”
 “ အန်တီလေးတို့ သဘောပဲလေ ”
 “ ဒီပွင့် ”
 “ တိုးတိုးခေါ်ပါ အန်တီလေးရယ်၊ ဗူးပွင့်နားကြားပါတယ် ”
 “ ညည်းငါ့ကို အမူအယာတွေနဲ့ ဆန့်ကျင်နေတာလား ”
 “ ဗူးပွင့် ဘာလုပ်လို့လဲ ”

တကယ်လည်း သူမမှာ ဘာအပြစ်မှမရှိဘဲ အသားလွတ်ကြီး လာဖောက်နေတယ်။ အဲဒါ ဒီရဲကြောင့်၊ သူ့ဘာသာ သွားချင်တဲ့နေရာ လျှောက်သွားနေတာကို ကြားထဲက အဆူခံနေရတယ်။

“ မောင်ဒီရဲတာ ညည်းယူရမယ် ယောက်ျားနော် ”
 “ ဗူးပွင့်သိပါတယ် ”
 “ သိရဲ့သားနဲ့ မောင်ဒီရဲပျောက်တဲ့ကိစ္စကို ပျာယာခပ်မနေဘဲ အေးတိအေးစက်ထိုင်နေတော့ ငါ့ကိုအရွဲတိုက်တာပေါ့ ”
 “ မဆိုင်ပါဘူး၊ ဒီရဲတာ အရွယ်ပျောက်ပြီး အသိဉာဏ်ရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ သူ့ရဲ့အန္တရာယ်ကို သူ့ချောင်နိုင်ပါတယ်။ ဦးလေးထွန်းကို ပြောလိုက်ပါ။ ဘာမှ စိတ်မပူပါနဲ့လို့ အချိန်တန်ရင် ပြန်လာလိမ့်မယ် ”

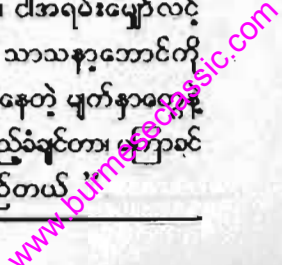
ဒီရဲမှာ ဘာအန္တရာယ်မှ မရှိဘူးဆိုတာ ဗူးပွင့်စိတ်ထဲမှာ အလိုလို သိနေတယ်။

“ ညည်းသတ်ထားပြီးနေပါ။ မောင်ဒီရဲကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ ယူဖို့ စိတ်မကူးနဲ့ ”

“ ဗူးပွင့်ဘဝမှာ ယောက်ျား အဲဒီလောက် ရှားနေလို့လား ”
 မခံချင်စိတ်ဖြင့် အန်တီလေးကို ပြန်ပေးမိတယ်။ ဒီရဲဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်ကိုမယူရင် ချက်ချင်းသေဆုံးတော့မတတ်ပြောနေတဲ့ အန်တီလေး စကားကိုလည်း မစဉ်းစားတတ်ပေ။

“ ညည်းဘဝမှာ ချစ်တဲ့သူတွေ အများကြီးရှိနေမှန်း ငါသိတယ်။ ဒီပေမယ့် မောင်ဒီရဲကလွဲပြီး ဘယ်သူနဲ့မှ သဘောမတူနိုင်ဘူး ”
 “ အန်တီလေး ဗူးပွင့် ဘယ်လိုနားလည်ရမလဲ၊ ဒီရဲနဲ့ပတ်သက် လာတိုင်း ဗူးပွင့်အပေါ်မှာဆက်ဆံတဲ့ အန်တီလေးရဲ့ အပြုအမူတွေက မတရားကို တင်ကြပ်လွန်းတယ် ”

“ ညည်းထင်တာ မမှားပါဘူး။ အင်မတန် ကြီးကျယ်ခမ်းနားတဲ့ မင်္ဂလာပွဲကြီးတစ်ခုကို ငါ့နဲ့ကိုထွန်းအတူ ယှဉ်တွဲပြီးတက်ဖို့ဆိုတာ ဒီတစ်နည်းပဲရှိတယ်။ ညည်းစဉ်းစားကြည့်ခမ်းပါ။ ငါ့နဲ့ကိုထွန်းဟာ သိပ်ချစ်ကြတဲ့ချစ်သူတွေလေ။ ငါတို့အချစ်တွေက အခုအချိန်ထိ နုပျိုနေတုန်းပဲ။ ငါတာ ကိုထွန်းနဲ့ချစ်ကြတဲ့အချိန်တုန်းက အရမ်းကြီးကို မှောင်လင့်ခဲ့တယ်။ ကိုထွန်းဟာ ဆင်းရဲပေမယ့် အရည်အချင်းရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ သူ့ရဲ့ ကြိုးစားနိုင်မှု စွမ်းအားတွေကို အကုန်ထုတ်ပြီး ကြိုးစားနေတဲ့အချိန်မှာ ငါတို့ နှစ်ယောက်အကြောင်းကို မိဘတွေသိသွားပြီး ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကန့်ကွက်ခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံးမရုန်းသာတဲ့ စကားတွေကြားထဲမှာ မပေးချင်တဲ့ ကတိကိုပေးခဲ့ရတယ်။ အဲဒီကတိကြောင့် ကိုထွန်းနဲ့ငါဟာ ဝေးခဲ့ကြသလို ကိုထွန်းအတူလက်တွဲပြီး ဆင်နွှဲပယ်ဆိုတဲ့ ခမ်းနားထယ်ထဲတဲ့ မင်္ဂလာပွဲအိပ်မက်ကလည်း ပျောက်ဆုံး ပျက်စီးခဲ့တယ်။ အခုညည်းနဲ့ မောင်ဒီရဲကို ပေးစားတာလည်း ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ ငါတို့အိပ်မက်တွေကို အကောင်အထည် ပြန်ဖော်တာ။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောမယ်။ ငါအရမ်းမျှော်လင့် ထားတဲ့ကိစ္စတစ်ခု အောင်မြင်သွားပြီးရင် သာသနာ့ဘောင်ကို အပြီးဝင်တော့မယ်။ ကိုထွန်းနဲ့ငါလေ ပြုပြင်နေတဲ့ မျက်နှာတွေနဲ့ မင်္ဂလာပွဲကိုလာတဲ့ နှင်သည်တွေကို အရမ်းညှပ်ချင်တာ။ မှီကြာခင် ငါ့ရဲဆန္ဒတွေ ပြည့်စုံသွားမယ်လို့ ယုံကြည်တယ် ”



အန်- ဝီလေးက လကားတွေအများကြီး ပြောလှိုက်ရသဖြင့် မောမန်း
 သွားသလို မကားနားယူလိုက်တယ်။ အန်ဟီလေးပုံစံက သင်္ဃာတင်လေးနဲ့
 ရူးနေသလားလို့ ဝူးပွင့်ထင်မိတယ်။ အန်ဟီလေး ခံစားချက်ကို ဝူးပွင့်
 နားလည်ပေမယ့် သူတို့ဖြစ်ချင်ကဲ့ကိစ္စကို ဖြစ်မလာဘဲအခါမှာတော့
 အပြစ်မရှိတဲ့ လူနှစ်ယောက်ရဲ့ နှလုံးသားနဲ့ဘဝကို အသုံးချပြီး သူတို့ဆန္ဒကို
 အာသာဖြေတာတော့ မှန်ကန်တဲ့ နည်းလမ်းမဟုတ်ဘူးလို့ ဝူးပွင့် သတ်မှတ်
 မိသည်။ အန်ဟီလေးကတော့ ခုံပေါ်မှာထိုင်နေရင်းနဲ့ အိပ်ပျော်သွားပြီး
 ဝူးပွင့်မှာသာ ပျော်ရွှင်မှုဆိုတာ ပျောက်ဆုံးနေတာပါ။



အခန်း (၁၂)

ပင်လယ်မျက်နှာပြင်ပေါ်မှာရှိတဲ့ လှိုင်းတွေက ကမ်းခြေကို ပြေးချိုက်သည်။
 ဒီရဲက ကမ်းစပ်တွင် မတ်တပ်ရပ်ပြီး ပြေးလွှားနေတဲ့လှိုင်းတွေကို ငေးမော
 ကြည့်နေတယ်။ မိဘနှစ်ပါးစလုံးတော့ ပင်လယ်ပြင်ကို ထီးရှာထွက်ရင်း လှိုင်းတွေ
 အောက်ကို ရောက်သွားခဲ့တယ်။ ဒါတော့ သူ့ရဲ့အမှားပါ။ ဒီရဲအတိတ်တွေကို
 ပြန်လည်တွေးရင်း မျက်ဝန်းထဲက မျက်ရည်ကြည်လေးတွေက ပါးပြင်ပေါ်ကို
 စီးဆင်းလာခဲ့တယ်။ ဒီပင်လယ်ပြင်ကြီးထဲမှာ ဝေဝေနဲ့ မေမေ ဝိညာဉ်ရှိရမယ်။
 ဒါကြောင့် ဒီရဲပါးစပ်က စကားလုံးတွေ ထွက်ကျလာခဲ့တယ်။

“ ဝေဝေနဲ့မေမေ သားကို ခွင့်လွှတ်ပါနော်။ သားကြောင့်
 ဝေဝေနဲ့မေမေ သေဆုံးရတာကို ဘယ်သောအခါမှ မမေ့ပါဘူး။
 ဝူးပွင့်က သားကို ပြောတယ်။ မိဘဆုံးမခြင်းကို မခံစားရတဲ့
 သားသမီးဆိုတော့ ဒီလောက်ရိုင်းမှာပေါ့ကဲ့။ သားမရိုင်းဘူး
 ဝေဝေနဲ့မေမေ သားစိတ်ဇာတ်ကို သိပါတယ်။ ဝူးပွင့်ကို သား
 အရမ်းပုန်းတယ်။ ဝီလေးက ဝူးပွင့်နဲ့သားကိုပေးစားဖို့ စီစဉ်
 တားတယ်။ သူ့ကို သားမယူချင်ဘူး။ နောက်တစ်ခါ ဝူးပွင့်ဆီက
 ဒီလို စကားမျိုးထပ်ကြားရရင် သူ့ကိုသားသတ်မိလိမ့်မယ်။
 ဝူးပွင့် အရမ်းရက်စက်တယ်။ မိဘဆုံးမခြင်းကို မခံစားရတဲ့
 သားသမီးတဲ့။ သားကြောင့် ဝေဝေနဲ့မေမေသာ ပသေခဲ့ရင် အခုလို
 အပြောခံရမှာ မဟုတ်ဘူး။ သားကြောင့် ဝေဝေနဲ့မေမေသေရတာ။ ”

ဒီရဲ မျက်ဝန်းထဲမှ မျက်ရည်တွေ အဆက်မပြတ် စီးကျနေသလို
 ပါးစပ်ကလည်း တတွတ်တွတ်နဲ့ပြောနေသည်။ ခုအချိန်မှာ ဒီရဲပုံစံကို ဝူးပွင့်နဲ့

www.burmeseclassic.com

သူငယ်ချင်းတွေသာမြင်ပါက အံ့ဩတုန်လှုပ်သွားမှာ သေချာသည်။ ဒီရဲ အကြည့်အာရုံတွေ တဖြည်းဖြည်း ဝေငါးလာတယ်။ မသိစိတ်က ခန္ဓာကိုယ် တစ်ခုလုံးကို ပင်လယ်ကမ်းစပ်အထိ ခေါ်ဆောင်နေတယ်။

“ တင် ”

ဒီရဲပါးစပ်မှ အာပေဋိတ်အသံထွက်သွားပြီး ပိုပြီးသေချာအောင် ထပ်ကြည့်လိုက်တယ်။ ဖေဖေနဲ့ပေပေဟာ ပင်လယ်ထဲကနေ သူ့ကို လှမ်းခေါ် နေပါလား။ သူပြောတာတွေကို ဖေဖေနဲ့ပေပေ ကြားသွားပြီ။ တံငါရွာမှာ မွေးလာတဲ့ လူကပ်ယောက်အတွက် ရေကူးခြင်းဆိုတာ ထူးဆန်းတာမှ မတုတ်တာ။ ဒါ့ကြောင့် သူ့ကား မိဘတွေရှိတဲ့ ပင်လယ်ပြင်ကို ရေကူးပြီး သွားမတော့မည်။ ဒီရဲ ရေကူးနေတယ်။

ကမ်းခြေနဲ့ ဝေး ... ဝေး ... လာခဲ့ပြီ။



ဟောင်ဒီရဲ မျက်လုံးအရံ့စွင့်လိုက်တဲ့အချိန်မှာတော့ စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ ကြည့်နေတဲ့ အဘရဲ့မျက်ဝန်းတွေကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

“ လူလေး သာယာရလာပြီလား ”

“ ကျွန်တော် ဘာဖြစ်လို့လဲ အဘ ”

“ မသေကောင်း မပျောက်ကောင်း လူလေးရယ်၊ ငါးစမ်း စက်လှေတွေသာ လူလေးကိုမတွေ့ရင် ခုအချိန်မှာ လူလေး ပင်လယ်ထဲမှာ သေနေပြီ ”

ဒီရဲ ခေါင်းတစ်ခုလုံး အံ့ခဲနေသည်။

“ ကျွန်တော် ဘာမှနားမလည်ဘူး အဘ၊ မနက်က လေကောင်း လေသန့်ရွှံ့ချင်လို့ ကျွန်တော်ပင်လယ်ကမ်းခြေဟို သွားတာပဲ သိတယ် ”

အဘိုးငယ်က ဂရုဏာမျက်လုံးများဖြင့် ဒီရဲကိုကြည့်ပြီး . . .

“ လူလေးကို အဘခဏ ခဏပြောတယ်၊ မိဘတွေနဲ့ပတ်သက်ပြီး အစွဲအလန်းကို မေပစ်လိုက်စမ်းပါ လူသားအားလုံးဟာ ကံ၊ကံ၏ အကျိုးကို ဘယ်သူမှ လွန်ဆန်လို့မရဘူး လူလေး ”

ဒီရဲ အိပ်ယာကနေ ယထိုင်လိုက်တယ်။

“ လူလေးအားသိသွားအောင် ဆန်ပြုတ်လေး သောက်လိုက်နော် ”

အဘိုးအိုက ပူပူနွေးနွေး ဆန်ပြုတ်တစ်ပန်းကန် ခပ်ပေးလိုက်တယ်။

“ ခုရက်ပိုင်းမှာ ကျွန်တော် မကြာခဏ ခေါင်းတွေပြန်ကိုက်တယ်၊ ငယ်ငယ်က အဲဒီလိုကိုက်လို့ ဆေးကုရသေးတယ် ”

“ လူလေး မြို့ရောက်ရင် ဆရာဝန်နဲ့ပြပြီး အေးအေးဆေးဆေး အနားယူလိုက်ပါ ဦးနှောက်ထဲမှာ ဘာမှမတွေ့နဲ့ အရာအားလုံးတာ ဖြစ်ပြီးရင် မျက်တက်တယ်ဆိုတာ လူလေးမှတ်ထားပါ ”

ဒီရဲ ဆန်ပြုတ်တစ်ပန်းကန်လုံး ကုန်အောင်သောက်လိုက်သည်။ ခုမှ မနလိုကောင်းသွားတယ်။

“ လူလေး ဘယ်တော့ပြန်မလဲ ”

“ မနက်ပြန်ပြန်မယ် အဘ ”

“ ဒါဆို ပြန်အိပ်ပြီး အားမွေးလိုက်ပါ ”

ဒီရဲ အိပ်ယာပေါ် ပြန်လဲပြီး မျက်လုံးကိုမှိတ်ထားကာ ဘာမှ မစဉ်း

ကးတော့ပေ။

အချိန်အနည်းငယ်ကြာတော့ ဒီရဲဦးနှောက်တွေ ပြန်ကြည်လင် ကာသည်။



www.burmeseclassic.com



“ မောင်ဒီရဲ ပြန်ရောက်နေပြီ ”

အန်တီလေးက အားရဝမ်းသာဖြင့် ဝူးပွင့်အခန်းထဲကို လာပြောသည်။

“ သေရွာသွားတာမှ မတုတ်တာ၊ အချိန်တန်တော့ ပြန်လာမှာပေါ့ ”

“ မိပွင့်၊ ညည်းဘယ်လိုစကားမျိုး ပြောတာလဲ ”

အန်တီလေးတာ ဒီရဲနဲ့ပတ်သက်လာရင် လိုတာထက်ပိုပြီး အဖြစ် သည်းနေသည်။ ဒါ့ကြောင့် ဝူးပွင့်လည်း ခပ်ရွံ့ရွံ့လေး ပြောလိုက်တာပါ။

“ ညည်းနော် ငါမပြောလိုက်ချင်ဘူး ”

“ မပြောနဲ့ပေါ့ ”

ဝူးပွင့်စိတ်ထဲကပြောပြီး မှန်တစ်ခုရှေ့မှာ ထိုင်လိုက်တယ်။ မှန်ထဲမှာ ပေါ်နေတဲ့ ဝူးပွင့်ပုံရိပ်က အရမ်းကို လှပနေတယ်။ သူမဘဝမှာ ဒီရဲနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လုပ်စရာတွေရှိသေးတယ်လေ၊ မပြီးပြတ်သေးတဲ့ တိုက်ပွဲ တစ်ခုကို ဆင်နွှဲဖို့အတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်မှုတွေ အများကြီး လုပ်ထားရမယ်။

“ နောက်နေ့ကစပြီး မောင်ဒီရဲမပါဘဲ အပြင်မထွက်ရဘူး ”

“ အန်တီလေးလူက ဝူးပွင့်အပြင်ထွက်တိုင်း လိုက်ပို့မယ်လို့ အာမခံထားလား ”

“ မလိုပါဘူး ကိုထွန်းကို ငါပြောရင် အားလုံးဖြစ်သွားလိမ့်မယ် ”

ဝူးပွင့်မျက်နှာ ရှုံ့မဲ့သွားတယ်။ အန်တီလေးတာ သူ့ဖြစ်ချင်တာ တစ်ခုပဲကြည့်ပြီး လျှောက်လုပ်နေတာ၊ တစ်ဖက်လူ ဘာဖြစ်သွားမလဲဆိုတဲ့ အတွေးမျိုး အန်တီလေးမှာ ရှိပုံပေါ်တယ်။

“ အခုဝူးပွင့် အပြင်သွားမလို့ အဲဒါ ဒီရဲကိုလှောင်ခေါ်ပြီး ပို့ခိုင်းမှာလား ”

အန်တီလေး စဉ်းစားသွားသည်။ နဂိုက ဝူးပွင့်မှာအပြင်သွားဖို့ စိတ်ကူး မရှိပါဘူး။ ဒီရဲနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သူမကို ချုပ်ချယ်လွန်းအားကြီးလို့ ပွဲလိုက်တာ။

“ ဒီနေ့တော့ မပို့ခိုင်းတော့ဘူး၊ ဒီရဲလည်း ခရီးမန်းလာတယ် ဆိုတော့ အိပ်မှာ အနားယူပါစေ ”

ဝူးပွင့် အပြန်ဆုံးအလှပြင်လိုက်သည်။ စိတ်ထဲမှာကော့ အန်တီလေးနဲ့ ဝေးရရင် ကျေနပ်တယ်။ ထို့ကြောင့် အန်တီလေး အခန်းမပြင် ပြန်ထွက်သွားတဲ့ အချိန်မှာ ဟန်းဂုန်းဖြင့် သိဟသီလှုပ်ဆက်ပြီး ဆုံနေကြနေရာမှာ ပေါ့ပျံ့ခိုင်း လိုက်သည်။



ဦးလေးထွန်းရဲ့ အပြင်ပြောတဲ့စကားတွေကို နားထောင်ပြီး ဒီရဲ အခန်းထဲဝင်ကာ အနားယူလိုက်သည်။ ဦးလေးထွန်းကတော့ သူပြန်ရောက်တဲ့ အကြောင်းကို အသိမိတ်ဆွေများနှင့် သူငယ်ချင်းတွေဆီရုန်းဖြင့် လှမ်းပြော နေတယ်။ ဒီရဲ မျက်လုံးမှိတ်လိုက်တဲ့အချိန်မှာ ဝူးပွင့်မျက်နှာပေါ်လာပြီး လူ့ကိုပြောတဲ့စကားများကို ပြန်ကြားယောင်မိ၏။

“ အင်းပေါ့လေ၊ မိဘဆုံးမခြင်းကို ပခံရတဲ့ သားသမီးဆိုတော့ ဒီလောက်ခိုင်းမှာပေါ့ ”

ဒီရဲ နားစွပ်ဖက်ကို ယောင်ယမ်းကပ်တတ်ပြီး မျက်လုံးကို ပြန်စွင့် လိုက်သည်။ ဒီရဲမျက်လုံးမှိတ်ထားရမှာ အရမ်းကြောက်နေတယ်။ ဒီရဲ မျက်လုံးမှိတ်တိုင်း ဝူးပွင့်မျက်နှာပေါ်လာပြီး ဒီစကားကို ပြန်ကြားမိတယ်။

“ သားလိုချင်တဲ့ အင်္ကျီလေးကို ဝေဖေတို့ပြန်လာရင် ဝယ်ပေး မယ်နော် ”

ဝေဖေက သူ့ရဲ့ညာဘက်ပါးလေးကို နမ်းပြီးချိန်မှာ မေမေကလည်း “ သားဘာဘဲ ငြိမ်ငြိမ်နေနော်၊ မေမေတို့ပြန်လာရင် သားအတွက် အင်္ကျီလှလှလေး ဝယ်ပေးမယ် ”

www.burmeseclassic.com

“ မုန်တိုင်းကျနေတယ်၊ လေနည်းနည်းငြိမ်သွားမှ သွားပါလား သမီး ”

“ ရဟိတယ် အဖေ၊ မုန်တိုင်းဆိုတာ သမီးတို့ ပင်လယ်ကမ်းခြေမှာ မွေးလာတဲ့လူတွေအတွက် ကြုံနေကြပါ။ သားအတွက် အင်္ကျီက အရေးကြီးတယ် ”

ဒီရဲ့ ခေါင်းတွေ မတရားကိုက်လာသည်။ ဒါ့ကြောင့် ကုတင်ပေါ်ကနေ ဆင်းပြီး ရေချိုးခန်းထဲပြေးသွားကာ ခေါင်းကို ရေလောင်းလိုက်သည်။ ခေါင်းတစ်ခုလုံး ရေပိုသွားတဲ့အချိန်မှာ ခေါင်းကိုက်ခြင်းက အနည်းငယ် ပြေလျော့သွား၏။ ဒီရဲ့အခန်းထဲ ပြန်ဝင်ရမှာ ထိတ်လန့်နေသလိုပဲ။ ဒါ့ကြောင့် ဝတ်ပြေလက်ပျောက် သူငယ်ချင်းတွေဆီသွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။ ခေါင်းကို အသက်ဖြင့် သုတ်ကာ နံရံမှာချိတ်ထားတဲ့ ကားသော့ကိုယူပြီး ဒီရဲ့အပြင်ကို ထွက်လာခဲ့သည်။



“ မင်းနည်းနည်း ဝိန်သွားတယ် ”
ဇော်ထက်တ တွေ့တွေ့ချင်း ဝေဝန်ခြင်းဖြင့် စတင်လိုက်သည်။

“ မင်းစိုး အလုပ်လုပ်နေပြီလား ”

“ ငါ့ အဆက်အသွယ်မရဘူးကွ၊ ခုရက်တွေမှာ စီးရီးတွေအတွက် ဆတ်တိုက်အသံသွင်းနေရတော့ ဘယ်လိုမှလည်း မရောက်ကြင်ကု။ ခုတောင် အသံသွင်းပြီးပြန်လာလို့ မင်းနဲ့မတွေ့တာ ”

“ ဘာသောက်မလဲ ဒီရဲ့ ”

“ တော်စိပဲ လုပ်ပါ ”

ဇော်ထက် စီးရီးချောင်ထဲ ကိုယ်တိုင်သွားကာ တော်စိတစ်ခွက်ကို ရော်ပြီးယူလာသည်။

“ နန္ဒ ပျောက်နေတယ် ”

ဒီရဲ့ တော်စိကို တစ်ငုံသောက်လိုက်ပြီး . . .

“ ငါ့ခေါင်းတွေ ပြန်ကိုက်နေတယ်၊ အရင်ကထက် ပိုဆိုးလာ သလိုပဲ ”

“ မင်းသောက်နေကျဆေးကို ပြန်သောက်လေ၊ ပြီးတော့ ဆရာဝန်နဲ့ပြန်စစ်ဆေးပြီး အနားယူလိုက်ပေါ့ ”

“ မဖြစ်သေးပါဘူးကွ၊ အနားယူလိုက်ရင် မိတ်က ဟိုတွေ့ ဒီတွေ့နဲ့ ခေါင်းပိုကိုက်လာလိမ့်မယ်၊ ငါ့ဘာသာ ဒီအတိုင်းထားတာမှ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ကြပ်သွားနိုင်တယ် ”

“ သဘောပဲလေ၊ ငါက မင်းအတွက် စိုးရိမ်လို့ပြောတာပါ။ ”

www.burmeseclassic.com

တော်ကြာ အပ်နဲ့ထွင်းရပဲ့ကိစ္စကို ပုဆိန်နဲ့ပေါက်နေရမယ် ”

“ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ”

“ ဒီရဲ့ မင်းနဲ့ပွင့် အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ ”

“ ဒီအတိုင်းပဲ ဖော်ထက်၊ သူလည်း ဟန့်တို လူတစ်ယောက်လေး သူ့ဘဝကို ငါ့ပီတင်နဲ့လည်း အကောင်းဆုံး တည်ဆောက်နိုင်ပါတယ် ”

“ မဟုတ်ဘူးကွ၊ ငါ့ပြောတဲ့သဘောက လူကြီးချင်းပြောထားတဲ့ ငါ့ခွဲတို ဘယ်တော့လောက် အကောင်အထည်ဖော်မှာလဲလို့ မေးတာ ”

“ ငါမသိဘူး၊ ဦးလေးထွန်းက ဒီနေ့ယူရမယ်ဆိုရင် ငါယူမယ်၊ ဘာမှ မတွေးချင်းဘူး၊ မမြင်နိုင်တဲ့အနာဂတ်ကို ကြိုတွေးတာဟာ စိတ်ဝင်ပန်းခြင်းတစ်မျိုးပဲ၊ ငါ ဦးနှောက်ကို ချင်းချင်းလေး ထားချင်တယ် ”

ဒီရဲ့အကြောင်းကို သိနေသဖြင့် ဇော်ထက်ဆက်မပေးတော့ပေ၊ ဒီရဲ့ဆိုတာ အပူအပင်ရှာချင်တဲ့ လူမဟုတ်ဘူးလေ၊ ယနေ့ဖြစ်သွားတဲ့ကိစ္စ ဟိုင်းကို နောက်နေ့အထိ တကူးတက သယ်ဆောင်သွားပြီး ခံစားနေ တတ်တာမှ မဟုတ်တာ၊ ဒါပေမယ့် ဇော်ထက်စိတ်ထဲမှာ ဒီရဲ့ကို ကြည့်ရတာ အရင်က ဒီရဲ့ပုံစံနဲ့ နည်းနည်းကွဲပြားခြားနားနေသလိုတူ ထင်မိတယ်၊ ဘာလဲဆိုတာသာ တိတိကျကျ မသိပေမယ့် အနည်းငယ်တော့လွဲနေမှန်း မသိစိတ်က ခံစားမိတယ်။

“ မင်းဘာဖြစ်သွားတာလဲ၊ ငါ့ကို ပြုံးကြောင်ကြောင်ကြည့်ပြီး မဟုတ်တာတွေ မတွေးနဲ့နော် ”

ဒီရဲ့ဟာ အဲဒီလိုတော်တာ၊ လူတစ်ဝက်သားရဲ့ မျက်လုံးတွေကို ဖြည့်ပြီး အတွင်းစိတ်ကို အနီးစပ်ဆုံး ခန့်မှန်းနိုင်တယ်။

ဇော်ထက်က ဒီရဲ့ကိုရယ်ပြပြီး . . .

“ ငါတွေးတာ ရှိုးရှိုးပါကွာ၊ မနက်ပြန်တီးရမယ့် သိချင်းအကြောင်း ခေါင်းထဲရောက်လာလို့ ‘နတ်’တွေကို ပြန်စဉ်းစားမိနေတာပါ ”

“ ငါ့အမှားပဲ ထားပါတော့ကွာ ”

“ ဒီရဲ့ မင်းအဆိုတော် လုပ်ပါလား၊ မင်းအသံနဲ့ဆို အောင်မြင်မှာ သေချာတယ် ”

“ လောကမှာ သေချာတယ်ဆိုတာ ဘာမှမရှိဘူး၊ မင်းတို့ အနုပညာ လောကမှာ ပိုပြီးဆိုးပါတယ်၊ တကယ်တော့ အနုပညာဆိုတာ အမြင်လွယ်သလောက် လက်တွေ့မှာ ခက်ခဲတယ်၊ ဈေးကွက်ဝင် အနုပညာသမားဖြစ်ဖို့အတွက် အရည်အချင်း၊ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ ကံကောင်းမှုတွေအပြင် ဝေဇန်တိုက်ခိုက်မှုတွေကို ခံနိုင်တဲ့ စွမ်းအား ရှိရမယ်၊ ပြီးတော့ အနုပညာဆိုတာ ရေဟိုလုပ်ငန်း မဟုတ်ဘူး၊ မအောင်မြင်ခင်မှာ အောင်မြင်ဖို့ကြိုးစားရသလို အောင်မြင်သွားတော့လည်း ကိုယ့်နာမည်ကိုယ် ထိန်းသိမ်းရတဲ့ တာဝန်ရှိလာပြန်တယ်၊ ငါ့အဖီလောက်ထိ ဖိတ်မရှည်ဘူး၊ လူတစ်ယောက် ဖြစ်ပြီး သွားတာလာတာအစ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပြန်ပြီး ကရုဏ် နေရတဲ့ဘဝကို မလိုချင်ပါဘူးကွာ ”

“ မင်းအတွက်ပြောတာပါ၊ ကိုယ့်ရဲ့သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် အနေနဲ့ လူ့လောကအလယ်မှာ အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့ လူ တစ်ယောက်အဖြစ် မြင်တယ် ”

သူ့အပေါ်မှာထားတဲ့ ဇော်ထက်ရဲ့စေတနာကို သိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် သူ့ကိုယ်တိုင် အောင်မြင်မှုဆိုတာကို မလိုချင်တာ၊ ပြီးတော့ ဘယ်လို အရာမျိုးကိုမဆို အများကြီးလိုချင်ရင် အများကြီးပေးဆပ်ရတယ်၊ ဒီရဲ့ရင်ထဲမှာ ဘာမှမလိုချင်ဘူး၊ လိုချင်မှုကြောင့် ပေးဆပ်ရတဲ့ တန်ဖိုးကို သူ့လောက် ဘယ်သူနားလည်နိုင်မှာလဲ၊ ဒီအကြောင်းအရာတွေကို ပြန်သတိရတိုင်း ခေါင်း တစ်ခုလုံး ချာချာလည်အောင် မူးသွားတတ်သည်။

“ ငါပြန်မယ် ဇော်ထက် ”

“ ဒီရဲ့ မင်းကြည့်ရတာ အတွင်းမှာ ဝေဒနာတစ်ခုခု ကပ်ငြိနေပြီ ထင်တယ်၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆရာဝန်ဆီကိုတော့ သွားသင့်တယ် ”

ဒီရဲ့က ဇော်ထက်စကားကို ဘာမှပြန်မပြောတော့ဘဲ ပြန်လာခဲ့သည်။ ဇော်ထက်ကတော့ ဒီရဲ့နောက်ကျောကို နားမလည်နိုင်တဲ့ မျက်လုံးများဖြင့် မေးကြည့်ရင်း ကျန်ခဲ့သည်။



www.burmeseclassic.com

“ သိတ ငါဒီရဲ့အချစ်ကို ရအောင်ကြိုးစားမယ်၊ သူ့ပါးစပ်က ငါ့ကို ချစ်ပါတယ်လို့ ပြောတဲ့တစ်နေ့တာ ငါ့အတွက် အောင်ပွဲပဲ ”

သိတ ပါးစပ်လေး အတောင်းသားလေးနဲ့ မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားသည်။

“ ဝူးပွင့် နင်အရမ်းပြောင်းလဲသွားတယ်၊ တိုတုန်းက ဝူးပွင့် ဆိုတာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့အချစ်ကို လိပ်ညာယူဖို့ စဉ်းစားတာမှ မဟုတ်တာ ”

“ တုတ်တယ်၊ ငါ့တာ အရမ်းကို ပြောင်းလဲသွားတဲ့ ပိန်းပ တစ်ယောက်ပါ။ ငါ့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာ၊ ငါ့ရဲ့အလှတွေကို ဥပက္ခာပြုပြီး ငါ့အပေါ် အပြစ်တမ်း အနိုင်ယူနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကြောင့်လေ၊ ပြန်တွေးတိုင်း ငါ့ရင်ထဲမှာ နာကျင်နေတယ်၊ နင်ပြောသလို နားလည်ပေးဖို့ဆိုတာ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး၊ သူ့တာ ငါ့ရဲ့နားလည်မှုနဲ့ မထိုက်တန်တဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် အထင်ကြီး နေတဲ့လူတစ်ယောက်ဆိုမှ ငါ့လိုလှတဲ့အချစ်ကို ရအောင်ယူပြမယ် ”

“ ဝူးပွင့် ငါတစ်ခုတော့ ပြောချင်တယ်၊ အချစ်ဆိုတာ တစားလို့ ကောင်းတဲ့အရာ မဟုတ်ဘူး၊ အချစ်ကို မရှိသေး၊ မလေးစား၊ တန်ဖိုးမထားတတ်တဲ့လူတာ တစ်နေ့ကျရင် အချစ်ရဲ့အစ်ခတ်ခြင်အကို ခံရတတ်တယ်၊ မယုံမရှိနဲ့နော်၊ ဝင့်ဆိုတာ ဘယ်သောအခါမှ နောင်ဘဝမကျားဘူး ”

ဝူးပွင့်က သိတစကားတွေကိုနားထောင်ပြီး နှုတ်ခမ်းကို ပဲ့ပြုလိုက် တယ်၊ အိပ်ပေမယ့် သိတစိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုအပြုအမူဖြစ်ဖြစ် ဝူးပွင့်ဟာ လှနေတာပဲ။

“ နင့်ကို ငါ အရမ်းချစ်တယ် ”

ဝူးပွင့် စိတ်ထဲမှာ ဒီရဲ့သာ အဲဒီလိုပြောရင် ဘယ်လောက်ကောင်း မလဲလို့ တွေးမိတယ်၊ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး၊ ဒီရဲ့လိုလှမျိုးဟာ သူ့ရဲ့ခံစားချက်ကို တော်ရုံတန်ရုံနဲ့ အပြင်ထုတ်မှာမဟုတ်ဘူး။

“ သိတ ငါပြောထားတဲ့တိစ္ဆကို ကူညီပေးပါ ”

“ အေးဖော် ငါလည်း ဒီရဲ့အကြောင်း ရိုစမ်းနေတယ် ”

“ အပြန်ဆုံးနော်၊ ငါ့အတွက် အချိန်ဆိုတာ ရှေ့ထက်တောင်

အခန်း (၁၃)

“ ငါ့ရဲ့အစီအမံတွေကို အပြန်ဆုံးအကောင်အထည် ဆော်ချင်တယ် ”

သိတ သက်ပြင်းချမိတယ်၊ ဝူးပွင့်ရင်ထဲမှာရှိတဲ့ အပြိုးအတေးကို ပြေပျောက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ပေးရမလဲ။

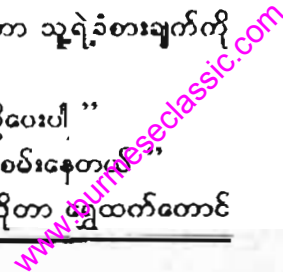
“ ဝူးပွင့် ဒီရဲ့ကို နားလည်ပေးဖို့ မရတူးလား၊ အတတ်နိုင်ဆုံးပေါ့ ကိုယ်နဲ့တစ်ချိန်မှာ လက်ထပ်ရမယ့် လူတစ်ယောက်အပေါ် သီးခံလိုက်စမ်းပါ ”

ဝူးပွင့်မျက်လုံးတွေ ချက်ချင်းဝူးပွင့်တောက်ပလာတယ်၊ ခုအချိန်မှာ သူမရင်ထဲမှာ ဖြစ်ချင်တဲ့ဆန္ဒကလွဲပြီး ဘာမှမလိုချင်ဘူး၊ ဒီရဲ့ကို သူမ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ ဘဝတစ်ခုလုံးရောရာမရှိအောင် လုပ်နိုင်မလဲ၊ သူမ အိပ်ဆိချင်တယ်။

“ သိတ နင်ငါ့ကို ချစ်လား ”

“ ဘယ်လိုပေးတာလဲ ဝူးပွင့်ရယ်၊ ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ ငါ့အချစ်ရဆုံး မိန်းမတစ်ယောက်တာ နင်ပဲ၊ ငါ့ဘယ်လိုသက်သေပြရမလဲ၊ နင်အာလိုချင်ရင် ငါ့အသက်ကိုတောင် ကြည်ကြည်ဖြူဖြူနဲ့ ပေးခဲ့ပါလား ”

ဝူးပွင့်မျက်နှာမှာ ကြည်နူးရိပ်ကလေး ဖြတ်သန်းသွားတယ်၊ သူမ လိုချင်တာ အိပ်လေ၊ သူမကို ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ ယောက်ျားတိုင်းဟာ သူမသာ ဆန္ဒရှိရင် အရာအားလုံးကို ပေးဆပ်ရဲတဲ့လူမျိုးဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒီရဲ့ သူကရော မပါနိုင်ဘူးလား။ နင်မတန်နိုင်ခဲ့ပါတယ်ဆိုတဲ့ ချောက်တမ်းပါးတေး တောင် ရေကိုတစားကာယာယာ ပြီးတဲ့ ဝူးပွင့်ရဲ့ နှလုံးသားက ဘာနဲ့ထုထားလို့လဲ။



ရှားပါးနေတယ် "

" နင်ဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်သွားရင် ကျေနပ်ပြီပေါ့ "

" အပေါ့တာ၊ ငါလိုချင်တာရရှိဆိုရင် ဘယ်လို ပေးဆပ်မှုမျိုးကိုမှ မပူဘူး "

သိဟ ခေါင်းညှိညှိလိုက်တယ်။ သူ့ချစ်တဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ ဖြစ်ချင်တာတစ်ခုထဲကလွဲပြီး ဘာမှမရှိဘူးဆိုတာ သေချာသိသွားပြီ။ အကြောင်း ချစ်သူမိတ်ချမ်းသာအောင် လုပ်ပေးရုံကလွဲပြီး ဘာမျှားရှိတော့မှာလဲ။



" ဒီနေ့ကစပြီး သင်တန်းအကြိုအပို့တင်မတုတ်ဘူး၊ သွားချင်တဲ့ နေရာအားလုံးကို လိုက်ပို့ပေးရမယ် "

ဦးလေးထွန်း စကားလုံးတွေက ဒီရဲရင်ထဲကို ဖြားတစ်စင်းလို ဝူးနှစ်ဝင်သွားသည်။

" ကျွန်တော် ကျန်းမာရေးမကောင်းဘူး၊ အကြောင်း ခုရက်ပိုင်းမှာ ဝူးပွင့်ဆိုတဲ့ နာမည်ကြီးကို မေ့ထားပြီး အာရုံတစ်ခုပြောင်းချင်တယ် ဦးလေး "

ဦးထွန်းနိုင်စိုးက ဒီရဲတစ်ကိုယ်လုံးကို ခြုံကြည့်ပြီး . . .

" ကျန်းမာရေး မကောင်းတဲ့လူတစ်ယောက်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း ခြင်္သေ့တစ်ကောင်နဲ့ နှုတ်လုံးလိုရတယ်။ ဒီရဲ ငါ့ရဲ့ဆန္ဒတွေကို ဆန့်ကျင်ဖို့ မကြိုးစားနဲ့နော်၊ မင်းစကားတတ်တာ၊ မူယာမာယာ များတာတွေဟာ အပြင်မှာပဲ အသုံးပြုပါ။ မင်းကိုငါ ဝယ်ဝယ်လေးစားစေ လိုချင်တာမှန်သမျှကို ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့တယ်။ မင်းနဲ့ပတ်သက် သမျှ အငြင်းဆိုတဲ့ ငါ့ကျ ငါ့မှာရှိခဲ့လား၊ ခုအချိန်မှာတော့ မင်းဘာပဲ ဖြစ်ချင်ဖြစ်ချင်အရာအားလုံးကို ဘေးထွေးပြီး ငါ့စကားတွေပဲ နားထောင်ရမယ်ဆိုတာ ဦးနှောက်ထဲမှာ ဖြိုဖြိုပျက်ထားပါ "

ဒီရဲ ဘာဆက်ပြောရမလဲ။ ဦးလေးရဲ့ တစ္ဆေထိုးဆန်တဲ့ မိတ်မိတ်ကို သူကောင်းတောင်းသိတာပေါ့။ ဦးလေး အခုလို ချမ်းသာလာတာလဲ အဲဒီလို မဖြစ်ဖြစ်အောင်လုပ်တတ်တဲ့ မိတ်မိတ်တွေကြောင့်ပဲ။

" ကျွန်တော် ဦးလေးစကားကို ငြင်းပယ်နေတာမဟုတ်ဘူး။ တကယ် ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့ပါ။ ငယ်ငယ်တုန်းက ကုလို့ ပျောက်ပြီထင်တဲ့ ဆီးကိုက်ဝေးနာက လျှောက်တော်ကို ပြန်နိုင်စက် နေတယ် "

ဦးထွန်းနိုင်စိုးမိတ်ထဲမှာ ဒီရဲစကားကို အပြည့်အဝယုံကြည်မှု မရှိပေ။ ဒီရဲဆိုတာ ပေါ့သေးသေးကောင်မှ မတုတ်တာ၊ လူတစ်ယောက်မိတ်ကို လတ်တလော လှည့်စားနိုင်တဲ့ အစွမ်းတွေရှိတယ်။

" အပိုတွေ ပပြောစမ်းနဲ့ကွာ၊ တကယ်ခေါင်းပြန်ကိုက်နေရင် လည်း မိသားစုဆရာဝန်ကို ပင့်ပြီးပြပေါ့၊ ဒါတွေဟာ မင်းက လေကချေ လျှောက်သွားလို့ဖြစ်တာ "

" ဦးလေး "

ဒီရဲ လေသံနည်းနည်းမာသွားကယ်။ ဦးထွန်းနိုင်စိုးက တဆုံးတဖြုတ် ဖြစ်သွားတဲ့ ပုံစံဖြင့်ကြည့်ချိန်မှာ ချက်ချင်သက်ပြန်ဝင်လာပြီး ဦးလေးကို ကောင်းပန်လိုက်သည်။

" ဆောရီး ဦးလေး "

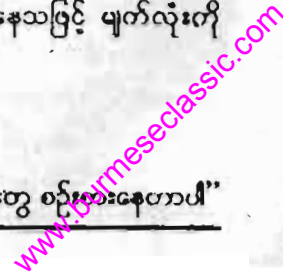
" ကျွန်တော် ကလေးကချေသွားတာ မဟုတ်ဘူး၊ ဝေဝေနဲ့ မေမေ ကွယ်လွန်သွားတဲ့နေ့ရောက်တိုင်း ကျွန်တော် ရွာပြန်တာ ဦးလေးသိသားပဲ "

ဒီရဲပြောရင်း သူ့ကြောင့်မိဘနှစ်ပါးစလုံး သေဆုံးရတာကို ပြန်သတိရတာ ခေါင်းတစ်ခုလုံးကိုက်ခဲလာပြီး အမြင်တွေ ဝေဝါးလာသည်။ အိပ်မက်ပဲ ဦးလေးရှေ့မှာ အတတ်နိုင်ဆုံး နမူအယာမပျက်အောင် ထိန်းထား ဝေဝမယ့် ခေါင်းကိုက်တဲ့ ဝေးနာက အရမ်းပြင်းထန်နေသဖြင့် မျက်လုံးကို ရှုံ့ပိုက်ထားသည်။

" မင်းဘာဖြစ်သွားတာလဲ "

ဒီရဲ အသက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းရှူပြီး . . .

" ဦးလေးနားလည်အောင်ပြောဖို့ စကားတွေ စဉ်းစားနေဟာပါ "



တကယ်ဆို ကိုယ့်ဝေဒနာ ကိုယ်ပဲသိတယ်၊ ခုအချိန်မှာ သူ့ဘာပဲ ပြောပြော ဦးလေးက ယုံမှာမတုတ်ဘူး၊ ဒီရဲကလည်း လူတစ်မျိုးလေ၊ မှန်သည်ဖြစ်စေ၊ မှားသည်ဖြစ်စေ၊ တကူးတက ရှင်းမပြချင်ဘူး၊ လူတွေဟာ ရှင်းပြရင် ရိုပြီး အောင်လွဲတတ်တယ်။

“ ငါပြောတဲ့ စကားကလွဲပြီး မင်းမှာ သာမှရှင်းပြပိုင်ခွင့် မရှိဘူး၊ ဒီကြောင့် မနက်ခြန်ကလေးပြီး ဝှေးပွင့်ဆီကို သွားပါ ”

ဦးလေးကွန်းက ဒီရဲရှေ့မှယာပြီး အခန်းထဲဝင်သွားတယ်။ ဒီရဲလည်း မတ်တပ်ရပ်နိုင်တဲ့ အင်းအားမရှိသဖြင့် ဆိုတခုံမှာပဲ ခေါင်းတင်၍ မှေးနေလိုက် တော့သည်။



ဝှေးပွင့်မျှော်နားလေးက ကြည်လင်နေသဖြင့် သူမရဲ့ ဟနရိပ်တွေဟာ ဘယ်အချိန်ထဲက လွှဲကူးပြီးအောက်ကွယ်သွားတာလဲဆိုတာ ဒီရဲ စဉ်းစားနေတယ်။

“ ကျွန်မအတွက် ရှင်ဒုက္ခခံရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူး ”

ဝှေးပွင့်လေးက ခုည့်ပျော့ပျောင်းနေသည်။ ဒီမိန်းမ ဘာကြောင့် ဒီလောက်ပြောင်းလဲသွားတာလဲ၊ မျက်နှာသွင်ပြင်ပါမတုတ် လေယူလေသိမ်းနဲ့ အသုံးအနှုန်းပေါ် ပြောင်းလဲသွားတာ၊ အီအရမ်းကို ထူးဆန်းတယ်။

“ ကျွန်မပြောတာ ရှင်ကြားလား ”

ဘာမှပြန်မပြောသော ဒီရဲကို ဝှေးပွင့်ထပ်မေးလိုက်တယ်။

“ လူဆိုတာ ပွေးထဲက ဒုက္ခဆိုတာ ပါလာတာပဲ၊ လူ့ဘဝကြီးမှာ လူတစ်လောက်အဖြစ် ရပ်တည်ချင်ရင်တော့ မင်းပြောတဲ့ ဒုက္ခ ဆိုတာကို ရှောင်လွှဲလို့မရဘူး ”

“ ကျွန်မက စေတနာနဲ့ပြောတာပါ ”

“ ငါလည်း အမှန်အတိုင်းပြောတာ ”

“ ရှင် သူတစ်ပါးနားဝင်ချို့အောင် စကားမပြောတတ်ဘူးလား။ ”

ဥပမာ ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ ကြည်နူးပျော်ရွှင်စေမယ့် စကားမျိုးပါ ”
“ မင်းနားထောင်ချင်ရင် ငါပြောပြပါမယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါ့ရဲ့ စကားတွေအားလုံးဟာ ရင်ထဲကလာတဲ့ စကားရဲ့တွေ မတုတ်ဘူး၊ မင်းဆီက တစ်ခုခုလိုချင်လို့ မင်းအကြိုက်တိုင်းကိုပြီး တန်ဆောင် ပြောတဲ့ စကားတွေဆိုရင် မင်းလက်ခံလား ”

“ ကျွန်မက လိမ်ပြောတာကို မုန်းတယ် ”

“ အဲဒါဆို ဘာဖြစ်လို့ အလိမ်ခံချင်တာလဲ၊ လူတိုင်းလူတိုင်းဟာ ကိုယ့်အကြောင်းနဲ့ကိုယ် စိတ်သောကရှိကြတယ်၊ ကိုယ့်ဆီမှာ မှီနေတဲ့ သောကကိုဝယ်ပြီး သူများပျော်ရွှင်အောင်ပြောပြဆိုတဲ့ အနည်းနဲ့အများ လိမ်ရတော့တာပဲ၊ အချို့ လူတွေက အလိမ် နေရပျန်းသိနေရက်နဲ့ ပိတ်ခြစ်နေကြတယ်၊ အဲဒီအထဲမှာမင်းပါပဲ ”

ဒီရဲပြောလိုက် တာတယ်ကို အပြင်ကပ်စရာကောင်းတယ်၊ ဆရာကြီး လုပ်ချင်တဲ့လေသံနဲ့ သူမကို ရန်စသွားတာ ဒါတိုင်းဆို ဝှေးပွင့် တစ်ခွန်းမခံ ပြန်ပြောမိမှာပဲ။ အခုတော့ ဒီရဲဘာပြောပြောသီးခံရန် ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။ ဒီရဲဆီက သူမလိုချင်တာ မရပေချင်၊ သူမရဲ့အဖျက်အစီးတွေကို အပြင် မထွက်စေရဘူး။

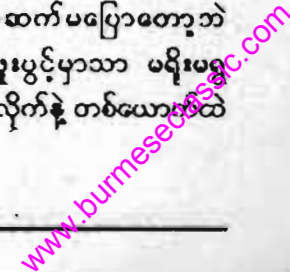
“ ရှင်လိမ်ပြောတတ်လား၊ ကျွန်မက လိမ်ပြောတာ မုန်းတယ် ဆိုပေမယ့် ရှင်ကိုတော့ ခြွင်းချွတ်အနေနဲ့ ခွင့်လွှတ်လိုက်မယ်၊ ကျွန်မ ယုံအောင် ရှင်လိမ်ကြည့်လေ ”

သူ့အတွက် ဒါတာအသေးအစွဲပဲဆိုတာ ဝှေးပွင့်ဘာကြောင့် မသိ တာလဲ၊ လိမ်တယ်ဆိုတာ ထူးဆန်းတဲ့အရာမှမတုတ်တာ။

“ ငါ့မင်းကို လိမ်မယ်၊ ဘယ်လိုလိမ်မယ်ဆိုတာ မင်း သေရာဂရုစိုက်ပါ အချိန်က တစ်မိနစ်ပဲကြာမှာ၊ က မင်းကိုငါစပြီး လိမ်ပြောမယ် ”

ဒီရဲသတိပေးလိုက်ပြီး ဝှေးပွင့်ကို ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ ကားကိုသာ ဂရုတစိုက်နဲ့ မောင်းနေတော့သည်။ ဝှေးပွင့်မှာသာ မရိုးမရွှေ ခြင်နေတယ်။ နာရီကို ကြည့်လိုက်၊ ဒီရဲမျက်နှာကို ကြည့်လိုက်နဲ့ တစ်ယောက်ထဲ အလုပ်ရှုပ်နေချိန်တွင် တစ်မိနစ်က ပြည့်သွားသည်။

“ မင်းယုံပြီလား ”



“ ရှင်ဘာမှ မပြောရသေးဘူးလေ ”

“ တော်တော်ညံ့တာပဲ၊ ကိုယ်အလိပ်ခံလိုက်ရတာကိုတောင် မသိအောင် ညံ့ဖျင်းလွန်းတယ် ”

ဇူးပွင့် ပြန်ပြောချင်ပေမယ့် ဖျါသိပ်ထားလိုက်သည်။

“ ရှင် ကျွန်မကို ဘာလိပ်လို့လဲ ”

ဒီရဲတ မခိုးမခန့် ပြုံးလိုက်ပြီး . . .

“ မင်းကိုလိပ်ပြောမယ်ဆိုပြီး ဘာမှမပြောတာဟာ လိမ်တာပေါ့ကွ ”

“ ဟင် ”

ကြည့်စမ်းပါ။ ဒီရဲဟာ သူမ မထင်မှတ်တဲ့ထောင့်ကနေ သူ့ရဲ့

အချဉ်အချင်းကို ဖွင့်တပြလိုက်တယ်။

ဒီရဲကို လျှော့မတွက်နဲ့။

ဇူးပွင့်စိတ်ထဲမှာ ကိုယ့်ကိုကိုယ် သတိပြန်ပေးပြီး . . .

“ ရှင်တော်တယ် ”

ဒီရဲက ကားမောင်းနေရင်း ပခုံးတစ်ဝက် တွန့်လိုက်သည်။

“ အိုက်မိသွားလို့ပါ။ မင်းစိတ်ထဲမှာ ငါဘာပြောမလဲဆိုတဲ့ အကြောင်းအရာတစ်ခုကို အာရုံရောက်သွားတော့ လှည့်ကွက်ကို မေ့သွားတာပေါ့။ ဒီလို လူတိုင်းဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် လိမ်တဲ့လူတွေ ဖော်လာသလို အလိပ်ခံရတဲ့သူတွေလည်း အများကြီး ရှိနေတာ ”

ဒီရဲက ကားကို သင်တန်းရှေ့ထိုးရပ်လိုက်တယ်။

“ ကျွန်မသွားမယ် ”

သူမအတွက် ဒီရဲကို ပထမဆုံးအကြိမ် ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး

နှုတ်ဆက်ပြီး ကားပေါ်ကနေ ဆင်းသွားခြင်းဖြစ်သည်။



“ ပြန်အဆင်ပြေသွားပြီလား ”

ကေသွယ်က တံခါးဝအဝင်ကနေ စောင့်ပြီးပေးတာကို ဇူးပွင့်က မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ခုံမှာ သွားထိုင်သည်။

“ အပေါ်ထပ်ကနေ လှမ်းကြည့်နေတာ၊ ငါ့အကုန်မြင်တယ် ”

ကေသွယ်က ဇူးပွင့်နား ကပ်ထိုင်ပြီး ထပ်ပြောတယ်။

“ ငါတို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ အဆင်ပြေမှုဆိုတာ ဘယ်သော အခါမှ ရှိမှာမတတ်ဘူး ”

“ ဒါဆို ကိုဒီရဲက နင့်ကို ဘာဖြစ်လို့လိုက်ပို့လဲ၊ ဟိုနေ့ကတော့ စကားကြီးစကားကျယ်ပြောသွားပြီးတော့ ”

“ တကယ်တော့ ငါတို့နှစ်ယောက်က သရုပ်ဆောင်တွေပါ။ ဒီရဲကတာနဲ့ ဇာတ်ညွှန်းရေးဆရာတွေထားတဲ့ ဇာတ်ရုပ်ပေါ်မှာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ပြိုင်ဆိုင်ကြတဲ့ အဆင့်ပဲရှိတယ်။ ဘယ်သူမှ ကိုယ့်စိတ်နဲ့ကိုယ် လုပ်ခွင့်မရှိဘူး ”

ဇူးပွင့်နဲ့ကေသွယ် စကားပြောနေကြတဲ့အချိန်မှာပင် သင်တန်း သူတွေတစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ဝင်လာကြသည်။ ဇူးပွင့်မျက်လုံးတွေက အေးစက်နေပြီး မျက်နှာတစ်ခုလုံးမှာ တင်းမာနေတယ်။ ဒါဟာ ဇူးပွင့်ရဲ့ ပင်ကိုယ်ဘန်ပါ။

“ ကိုဒီရဲ စိတ်ဇိတ်ကို ငါ့ကြိုက်တယ်၊ ဟိုနေ့က နင့်ကိုဆက်ဆံ လိုက်တဲ့ပုံစံက တကယ့်ကို ယောက်ျားတစ်ယောက် ပီဆတယ် ဆိုတာ ပြလိုက်တာပဲ ”

www.burmeseclassic.com

“ ကေသွယ် ယောက်ျားတစ်ယောက်ဆီက ချစ်ပါတယ်ဆိုတဲ့ အပြောတစ်ခုရရှိအတွက် မိန်းမတစ်ယောက်ဟာ ဘာလုပ်သင့်သလဲ ”

ကေသွယ် စဉ်းစားသွားသည်။

“ ခက်တယ်တာ၊ နှင့်ပေးခွန်းကြီးက ဘယ်လိုဖြေရမုန်းတောင် မသိဘူး။ ငါတို့မိန်းမတွေထင်တာ တော်တော်ဆိုးပါတယ်။ ဘယ်သူက သတ်မှတ်မှန်းမသိတဲ့ ပညတ်ချက်တွေက ထုံးစံပြီးတစ်ခုလို ဖြစ်နေတယ်။ ကိုယ်ချစ်တဲ့ချစ်သူကို လက်ညှိုးထိုးပြီး ရွေးချယ်ခွင့် ဆိုတာ ငါတို့မိန်းမကလေးဘဝမှာ မရှိဘူး။ ကိုယ်ကိုချစ်တယ်လို့ ထာပြောတဲ့ သူတွေထဲကသာ ချစ်လိုရမယ်ထင်တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ရွေးချယ်ရတာလေ ”

“ ဒါတာ ဝမ်းနည်းစရာမှ မတုတ်တာ၊ ငါတို့မိန်းမကလေးတွေ ဘက်စားလည်း ကိုယ်တို့သေလောက်အောင် ချစ်တယ်ဆိုလည်း မကြိုက်ရင် ငြင်းပယ်ခွင့်ရှိတယ်လေ ”

“ ဝူပွင့် ကိုဒီရဲခဲပတ်သတ်ပြီး နှင့်ရင်ထဲမှာ အရမ်းနာကြည်း နေလား။ တစ်ခုတော့ ငါပြောချင်တယ်တာ၊ ကိုဒီရဲရဲ့ အပြစ်တွေ ဆိုတာ နှင့်ဘဝတစ်ခုလုံးကို ထိခိုက်သွားစေတဲ့အထိ ပြင်ဆန်တာမှ မတုတ်တာ၊ ခွင့်လွှတ်လိုရရင် ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါ။ မကျေနပ်တဲ့ စိတ်တွေကို နှင့်ရင်ထဲမှာ သိမ်းထားပြီး အချိန်တိုင်းကို ဒီရဲ အပေါ်မှာ အပန်းပွားနေမယ်ဆိုရင် လောလောဆယ် နှင့်ပဲ ပင်ပန်းမှာပေါ့ ”

“ ရတယ်ကေသွယ်၊ ငါဆုံးဖြတ်ပြီးသွားပြီ၊ အဲဒီအတွက်လည်း ဘာမဆို ရင်ဆိုင်ဖို့အသင့်ပဲ ”

“ နီလိုလည်း ငါပပြောတော့ပါဘူး ”

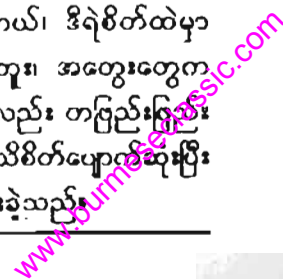
ကေသွယ်ပါးစပ် ဂိတ်သွားတယ်။ ဝူပွင့်ကတော့ ရွှေလျှောက်ရမယ့် လမ်းခရီးအတွက် အကောင်းဆုံးထင်တဲ့အရာကို ရွေးနေတော့သည်။



အခန်း (၁၄)

“ အင်းဝေ၊ မိဘဆိုဆုံးမမှုကို မခံရတဲ့ သားသမီးဆိုတော့ ဒီလောက် ရိုင်းမှာပေါ့ ”

အိပ်မက်ထဲကနေ ဒီရဲ လန့်ဖို့သွားတယ်။ ဝူပွင့်ပြောတဲ့ စကားက သူ့ကို တစ္ဆေတစ်ကောင်လို အိပ်မက်ထဲထိအောင် နုက္ကလိုက်ပေးနေသည်။ သူ့ရင်တွေ အရမ်းတုန်ပြီး ဖျက်နှာတစ်ခုလုံး စောမွှေးတွေ ပြန်လာတယ်။ ခုတလော သူ့ရဲ့ စိတ်ငါတ်ကြိုက်မှုအင်အားတွေ သိသိသာသာ လျော့နည်းလာမှန်း သတိထားမိတယ်။ တန်ဆောင်ရတာ ပင်ပန်းနေပြီ။ ကလေးဘဝထဲကရခဲ့တဲ့ စိတ်အော်ရာတွေဟာ ရင်နဲ့ မပျံ့ခဲ့ဘူး။ တစ်ခါတစ်လေ ထိန်းချုပ်လွန်းအားကြီးလို့ ရင်တစ်ခုလုံး ပွင့်ထွက် မပန်းဖြစ်ခဲ့တဲ့ရက်တွေလည်း အများကြီးရှိခဲ့တယ်။ ဒီရဲဘဝမှာ အရာအားလုံးကို မေ့ပျောက်ထားချင်သည်။ ဘယ်အရာကိုမှ မခံစားတတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်လို သူ့ကိုယ်သူ သတ်မှတ်ထားတယ်။ ဒီရဲ အိပ်ဆေးတစ်လုံးပျိုး ရေနဲ့သောက်လိုက်၏။ မနက်ဖြန်တိုင်းကို တန်ဆောင်ထိန်းချုပ်မှုတွေနဲ့ လူ့ဘဝကြီးမှာ ရပ်တည် ရမယ်လေ။ ဒီအတွက် အိပ်ရေးပဇာနည်အပ်တယ်။ ဒီရဲဆိုရင် အမြဲတမ်း လန်းဆန်း တက်ကြွနေတဲ့လူတစ်ယောက် ခံစားမှုဆိုတာ ကင်းမဲ့နေတဲ့လူ၊ သူများစိတ် ကသိကအောက်ဖြစ်အောင် ပြောတတ်လုပ်တတ်တဲ့ ဒီရဲအဖြစ် ပတ်ဝန်းကျင်က မြင်နေရမယ်။ ဒီမှ ဒီရဲအစစ်ဖြစ်မှာ။ ဒီရဲ ဖျက်လုံးကို ပြန်မှိတ်ပြီး အတွေးထဲကို ပင်လာတဲ့ အရာအားလုံးကို မောင်းထုတ်ပစ်လိုက်တယ်။ ဒီရဲစိတ်ထဲမှာ ဘာမှမရှိချင်ဘူး။ ဒီပေမယ် ဒီရဲလုံးဝ အိပ်လို့မပျော်ဘူး။ အတွေးတွေက ဝိုပြီး ရွယ်ယက် ခပ်လာသလိုပဲ။ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံးကလည်း တဖြည်းဖြည်း နာကျင် ကိုက်ခဲလာတယ်။ နောက်ဆုံး ဒီရဲရဲ့ ပင်ကိုယ်အသိစိတ်ပျောက်ဆုံးပြီး ‘အား’ ကနဲတစ်ချက်အော်ကာ သတိလစ် မေ့ပျောက်သွားခဲ့သည်။





နန္ဒစိတ်ထဲမှာ စနစ်ဟကျဆွဲထားတဲ့ အစီအစဉ်အပေါ်မှာ ကျေနပ်ပီတိ ဖြစ်နေတယ်။ သူဆွဲထားတဲ့ အစီအစဉ်အတိုင်းဆို တာကွက်မရှိသလို မအောင်မြင်နိုင်အကြောင်းလည်း မရှိပေ။ သူ့အတွက်တော့ ဒါတာရောမစွန့်စားပူကြီးတစ်ခုပေါ့။ ဒီရဲကို ဦးနှောက်ထဲမှာထည့်ပြီး စဉ်းစားစရာမလိုဘူး။ သူလုပ်တဲ့ကိစ္စကို ဒီရဲသိသွားရင်တောင် မှားတယ်မှန်တယ်ဆိုပြီး လေအကုန်ခံလို့ မဟုတ်ပေ။ ဒီရဲဟာ ခံစားချက်ဆိုတာကို သိမ်းထားတတ်တဲ့ လူတစ်ယောက် မဟုတ်ဘူးလေ။

ဝူးပွင့်ဆိုတာလည်း ဒီရဲရင်ထဲမှာရှိတဲ့ပိန်းမမှ မတုတ်တာ၊ တကယ်လို့ သူ့လုပ်ရပ်အောင်မြင်ပါက ဒီရဲအတွက် လွတ်လပ်ခွင့်တောင် ရသွားလိမ့်မယ်။ မင်းရိုးနဲ့ဇော်ထက် ဒီကောင်တွေက သူ့ကိုဘာပြောမလဲ။ အရေးကြီးတာက သူ့ချစ်တဲ့ချစ်သူကို ရယူပိုင်ဆိုင်ဖို့ပဲလေ။ ကကယ်လည်း အချစ်ဆိုတာ လုပ်ပိုင်ဆိုင်နိုင်ဖို့ကိုဆိုတယ်။ စွန့်လွှတ်ခြင်း၊ အနစ်နာခံခြင်း၊ ပေးပေးခြင်းဆိုတဲ့ စကားတွေဟာ ချစ်သူတစ်ယောက် ရယူမပိုင်ဆိုင်နိုင်လို့ ခပ်ညံ့ညံ့ယောက်ျားတွေရဲ့ ထွက်ပေါက်တစ်ခုကို ချာရင်းတွေခွဲတဲ့ စိတ်ဖြေစကားတွေပါ။ နန္ဒဘဝမှာ ဒီမျိုးမရှိစေရဘူး။ ဝူးပွင့်ဆိုတာ သူ့အတွက် ဘယ်တော့မှမိုးမသွားတဲ့ ချစ်ခြင်းရဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ်လေ။ ဝူးပွင့်ကြောင့် သူ့ရင်ထဲမှာ ပွင့်နေတဲ့အချစ်ပန်းလေး တွေဟာ ထာဝရလန်းစွန်းနေတယ်။ နန္ဒစဉ်းစားရင်းနဲ့ ဖတ်ဝူးတဲ့ ကဗျာတစ်ပုဒ်ကို သက်သေချက်။



အရုံးဆိုတဲ့အရာ
ငါ့ပန်းခွဲတာပေါ့
အနိုင်ဆိုတာထက်
ရယူခြင်းအပေါ်မှာသာ
အချစ်တစ်ခုကို
ပိုင်ဆိုင်လိုပြီး
ပေးထပ်ကြေကွဲခြင်း
စွန့်လွှတ်အနစ်နာခံခြင်းဆိုတာ
ငါ့ဘဝမှာ မရှိစေရ။

နန္ဒအရမ်းကို သဘောကျတဲ့ ကဗျာလေးပါ။ ကဗျာမှာပါတဲ့ အကြောင်းအရာတိုင်း ဖြစ်အောင်လုပ်နိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်ထားတယ်။

“ ဝူးပွင့် မင်းဟာ ပါနုလုံးသားရဲ့ အရှင်သခင်မပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ငါမင်းကိုချစ်တာ စွန့်လွှတ်ဖို့မဟုတ်ဘူး။ နောက်ပြီး ငါ့အသက်ရှင်နေစဉ် ကာလပတ်လုံး ငါ့ဟုတ်တဲ့ ကြားယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ရင်ခွင်ထဲကို မင်းရောက်သွားမှာ မလိုလားဘူး။ မင်းကိုရအောင် ယူပြမယ်။ နန္ဒဆိုတာ အချစ်နဲ့ပတ်သက်လာရင် နောက်ဆုတ်အရုံးမပေးဘူးဆိုတာ မင်းသိရလိမ့်မယ် ”

နန္ဒ တစ်ယောက်ထဲပြောပြီး ခပ်တိုးတိုးလေး ရယ်ဖောနေသည်။ သူ့စိတ်ထဲမှာတော့



www.burmeseclassic.com



ဒီရဲမျက်လုံးကွင်းပိုက်ချိန်တွင် သူ့ဆေးနားမှာ လူတွေဝိုင်းနေတာကို တွေ့လိုက်သည်။ သူ့ကိုယ်သူ ဘာဖြစ်သွားသလဲဆိုတာ စဉ်းစားလိုက်ချိန်တွင် ခေါင်းဝူးလာသဖြင့် မျက်လုံးကို ပြန်ပိတ်ထားမိတယ်။ ခဏကြာတော့မှ ခေါင်းပူးသော်လည်း လာသဖြင့် မျက်လုံးကို ပြန်စွင့်ကာ အနားမှာရှိတဲ့လူတွေကို ဖြည့်လိုက်သည်။

“ ကျွန်တော် ဘယ်ရောက်နေတာလဲ ”

“ ရှင် ဆေးရုံရောက်နေတာ ”

ပူးပွင့်လေသံထဲမှာ စိုးရိမ်တဲ့ အငွေ့အသက်များ ပါလာသည်။

“ ဆေးရုံ ... ဘာဖြစ်လို့လဲ ... ”

ဦးတွန်းနိုင်ရိုးက နားလည်ရခက်တဲ့အပြုံးဖြင့်

“ ညက မင်းအလန်တကြားအော်သံကြောင့် ငါလာကြည့်တော့ ဖုန်နေတာတွေ့ရတယ်။ အဲဒီနဲ့ ဆေးရုံကို ညတွင်းပဲ တင်လိုက်တာ ”

“ ကျွန်တော်ကမှမဖြစ်ဘူး ဦးလေး ”

“ ငါလည်းထင်ပါတယ်။ ခရီးပန်းလာတဲ့အတွက် အားနည်း သွားတာပါ။ ဆရာဝန်ကလည်း မစိုးရိမ်ဘူးလို့ ပြောထားတယ် ”

စန္ဒကိုယ်နဲ့ပတ်သက်ရင် ဒီရဲမှာ ဘာရောဂါမှမရှိမှန်း သူ့ကိုယ် သူသိထားသည်။ လက်ရှိအချိန်မှာ ဆေးရုံရောက်နေတယ်ဆိုပေမယ့် သူဟာ သာမန်လူတစ်ယောက်လို့ပဲ။

“ ဒီနေ့ ကျွန်တော် ဆေးရုံဆင်းချင်တယ် ”

“ ဆရာဝန်ကြီးလာရင် ငါပြောပြပါ့မယ် ”

ဒီရဲမျက်လုံးကို ပြန်ပိတ်ထားမိတယ်။ မကြာခင် ဆရာဝန်ကြီးကို မကားဘာမှ သို့တော့ အားလုံးက ဆေးရုံအပြင်ဘက်ကို ခဏထွက်လေကြိုက်သည်။

မင်းစိုး မျက်မှောင်ကုတ်ပြီး စဉ်းစားနေ၏။ ဒီကံ ခေါင်းပူးလာတဲ့အပြင် မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်ကာ လမ်းမဘက်ကို လျှောက်ပြောခဲ့တယ်။

ပူးပွင့်ကတော့ သူတို့နှစ်ယောက်နားမှာရပ်လာတဲ့ ဦးလေးထွန်းနဲ့ အန်တီလေးတို့ထွက်သွားတဲ့ဘက်ကို ငေးမောနေတယ်။

“ ဇော်ထက် ဒီရဲနဲ့ပတ်သက်ပြီး စဉ်းစားပေးဖို့ အားပေးပါ ”

ပူးပွင့်မျက်လုံးတွေက မင်းစိုးထိရောက်သွားတယ်။ ဇော်ထက် ကတော့ မင်းစိုးစကားတွေကို မထူးဆန်းသလို နားထောင်ပြီး

“ မင်းပေါ့ကောကောနဲ့ ဘာဘာတွေ့နေတာလဲ ”

“ မနောက်နဲ့ကွေး၊ ခုအချိန်တာ ဒီရဲနဲ့ပတ်သက်လို့ ဆေးလေး အနက်ထားပြီး စဉ်းစားရမိမိမယ် ”

“ မင်းအယုဒဆကို ပြောပေးပါ ”

“ ဒီရဲအခုလိုဖြစ်တာ သာမန်အားနည်းမှုကလေးတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဒီရဲဆိုတာ အမြဲတမ်း ကျန်းမာသန်စွမ်းနေတဲ့လူလေး ဇော်ထံ တန်ခိုလောက်နဲ့တော့ ဒီရဲရဲ့ အင်အားတွေက အလွန်အမြန် မဆုတ်ယုတ်နိုင်ဘူး။ ”

“ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောတာ ”

တကယ်ပေရှည်တဲ့ကောင်၊ ပဟောင်းပုံးတွေဟာ အများကြီး၊ လိုရိုင်းက ဘာမှန်းမသိသေးဘူး။ ဇော်ထက်က အမြန်လိုချင်နေပြီ။

“ ဒီရဲမှာ ငါတို့မမြင်တွေ့နိုင်တဲ့ ရောဂါတစ်ခုခု ရှိနေတယ်လို့ ထင်တယ် ”

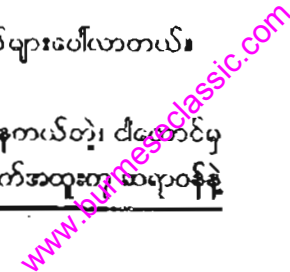
မင်းစိုးစကားကို ဇော်ထက်လောက်ခံလိုက်တယ်။

“ ပြန်နိုင်တယ် မင်းကိုး။ အဲဒီကစွန့်ပတ်သက်ပြီး ဒီရဲနဲ့ငါ စကားပြောကြည့်ဦးတယ် ”

မင်းစိုးမျက်လုံးထဲမှာ စိတ်ဝင်စားတဲ့ အရိပ်များပေါ်လာတယ်။

“ ဒီရဲ ဘာပြောလဲ ”

“ သူ့မှာ ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာ ပြန်ပေါ်နေတယ်တဲ့။ ငါအောင်မှ သောက်နေကျဆေးကိုသောက်ပြီး ဦးနှောက်အထူးကု ဆရာဝန်နဲ့ ”



ပြကြည့်ဖို့ ပြောမိတယ် ”

“ တော်တော်စဉ်းစားစရာပဲ၊ သာမန်နဲ့တော့ ဒီရဲဟာ ဒီလို မေ့လဲမှာမဟုတ်ဘူး၊ အဲကို ငါအသေအချာ ယုံကြည်တယ် ”

“ တစ်နေ့တော့ အခြေပေါ်မှာပေါ့ကွာ၊ အဲမှမဟုတ် ဒီရဲဆေးရုံက ဆင်းတဲ့အခါမှပဲ ပေးကြည့်ကြမယ် ”

မင်းစိုးနဲ့ ဇော်ထက်မျက်နှာမှာ ဝေဉဲ့ရခတ်တဲ့ အတွေးလှိုင်းများ ပေါ်နေတယ်၊ ဝူးပွင့်ကတော့ ဘာထင်မြင်ချက်မှမပေးဘဲ သူတို့နှစ်ယောက် ပြောတဲ့စကားများကိုသာ နားထောင်နေသည်။



သီဟက ဝူးပွင့်ရုန်းဆက်ပြီး ပြန်ပြောပြတဲ့ စကားများကို နားထောင်ကော့မှ ဆေးရုံတက်ရတာကို သိသွားသည်။

“ ခုဘယ်လိုနေလဲ ”

“ ကောင်းသွားပါပြီ ”

“ ငါသိရင် ချက်ချင်းလာပါတယ် ”

“ အေးဟယ်၊ အန်တီလေးက ပြူးတူးပြာတာဖြစ်ပြီး အတင်းခေါ်လို့ ငါတောင်အိမ်နေရင်း အဝတ်အစားနဲ့ အပြန်လိုက်သွားရတာ ”

“ နင့်မိတ်ထဲမှာ ဒီရဲဆေးရုံတက်တာ ပထမနားဘူးလား ”

“ ဘာဆိုလို့လဲ၊ သူနဲ့ငါ့ကြားမှာ နူးညံ့ပျော့ပျောင်းတဲ့ စိတ် ခံစားမှုဆိုတာ မရှိဘူး၊ အန်တီလေးခေါ်လို့ လူမှုရေးအရ ငါလိုက် သွားတာပဲရှိတယ်၊ ပြန်လာတော့လည်း ငါ့ရင်ထဲမှာ ဘာမှကျန်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး ”

“ နင်ဟာအရမ်းလှသလောက် ဟန်ကြီးတယ်၊ ဒီရဲအပေါ်မှာထားတဲ့ နှင်ခိုက်တိုက်တွေကို ပြောင်းလဲပေးလို့ရင် ပြောင်းလဲပေးချင်ပါတယ် ”

“ ငါ့ကို ဝေဖန်နေတာလား ”

“ မဟုတ်ဘူး၊ ငါတာနင့်ကို ချစ်နေတဲ့သူပါ၊ ကိုယ်ချစ်တဲ့ ချစ်သူ အပေါ်မှာ အပြစ်တင်ဝေဖန်တဲ့ အသုံးအနှုန်းမျိုးကို မသုံးပါဘူး၊ ရတာက အမှန်အတိုင်းပြောတာလေ၊ အဲဒီအတွက် နင်ပုန်းတယ် ဆိုရင်လည်း ကျေကျေစုပ်စုပ်ကြီးခံယူပါမယ် ”

ဝူးပွင့်အိမ်ထွက်သွားတယ်၊ ဒီရဲနဲ့ပတ်သက်ပြီး သီဟလိုလူမျိုးတောင် သူမဘက်မှာ မရှိတော့ပါလား၊ အိပ်ပေမယ့် ကိစ္စမရှိပါဘူးလေ၊ ဝူးပွင့်ဆိုတာ ဘယ်သူမှမရှိလဲ တစ်ယောက်ထဲ နေတတ်တဲ့လူပါ။

“ သီဟ ငါတစ်ခုပြောမယ်၊ ဒီရဲနဲ့ပတ်သက်ပြီး ငါလုပ်တဲ့ကိစ္စတွေကို နင်ဘာမှဝင်ပြောစရာမလိုဘူး၊ ရှင်းရှင်းပြောမယ်၊ ငါ့ကို သူငယ်ချင်း မိတ်ဆွေတစ်ယောက် အနေအထားကလွဲပြီး ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကို ဝင်ရောက် မဝက်ဝက်ပါနဲ့၊ ဒီထက်ပိုပြီး နင့်ကို ဘာအခွင့်အရေးမှ မပေးနိုင်ဘူး ”

“ ရတယ်၊ နင်ပြောတဲ့စကားတွေကို တစ်လုံးမကျန် ငါမှတ်ထား ပါမယ်၊ အိပ်ပေမယ့် နင့်ကိုချစ်တဲ့ ငါ့အချစ်တွေက ငြုတ်သန်ရှင်းတယ်၊ နင့်မိတ်ထဲမှာ အချစ်ဆိုတာကို မခံစားဘူးတရွေ့ ငါဘယ်လောက် ချစ်တယ်ဆိုတာ ကိုယ်ချင်းစာမိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ တစ်နေ့နေ့ပေါ့တာ၊ နင့်ရင်ထဲက ချစ်ခြင်းတရားကို ရှာတွေ့တွေ့ရှိပြီး ယောက်ျား တစ်ယောက်ကို ချစ်မိသွားပြီဆိုရင် အရာအားလုံးဟာ နောက် မကျပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းလိုက်ပါမယ်၊ အပါပဲ ”

“ ဝွတ်လပ် ဝူးပွင့် ”

သီဟ ဝုန်းချော့သွားသည်။ ဒီရဲ သီဟလိုမျိုးသာဖြစ်တဲ့ လူမျိုးတစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုကမဝအတတ်ပညာတွေနဲ့ စည်းရုံးဆွဲဆောင်ထားတာလဲ၊ နင်ကြိုခင်းသေ ကျဆုံးရမှာပါ၊ ငါ့ကို အရမ်းပုန်းတယ်လို့ပြောတဲ့ နင့်ပါးစပ်ကနေ ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေ ပြန်ထွက်လာအောင် ငါလုပ်ပြမယ်၊ မကြာပါဘူး ဒီရဲ၊ ငါတို့နှစ်ယောက် ပြိုင်ကြတာပေါ့။



www.burmeseclassic.com

အခန်း (၁၅)

အခန်းထဲထိ ရောက်လာတဲ့ ဝူးပွင့်ကို ကြည့်ပြီး ဒီရဲအထိတ်တလန် ဖြစ်သွားတယ်။ တံခါးလော့ မချထားမိတာ ဒီရဲရဲ့ အမှားပါ။ ဝူးပွင့်ရဲ့ လက်ဖဝါး နုနုလေးဖြင့် သူ့နဝူးပေါ်ရောက်လာမှာလန်နိုးပြီး ဝူးပွင့်ကို တွေ့ကာ ထိတ်လန့် သွားခြင်းဖြစ်သည်။

“ မင်း ဘာလာလုပ်တာလဲ ”

“ လူနာလာကြည့်တာလေ၊ ချစ်က ကျွန်မကို မြင်ပြီး ဘာဖြစ် သွားတာလဲ ”

“ အဲဒီ ဧည့်ခန်းမှ စောင့်နေပါ၊ ငါထွက်လာခဲ့မယ် ”

ဝူးပွင့် ချစ်စဝွယ်ပြုံးပြီး ဒီရဲမကားကို ရယ်မောလိုက်သည်။

“ ချစ်က တော်တော်ရယ်ရတယ် ”

“ အပြင်မှာ ဦးလေးထွန်းနဲ့ အန်တီလေးတို့ စကားပြောနေတယ်၊ လူကြီးတွေပြောတဲ့စကားကို လူငယ်တွေ နားထောင်လို မကောင်းဘူး။ ဒီကြောင့် ဦးလေးထွန်းကို ခွင့်တောင်းပြီး ချစ်အခန်းထဲ ဝင်လာတာ ”

“ ဟေ့ဟေ့ ”

ဒီရဲ စိတ်ချက်သွားတယ်။ သူ့ဘဝမှာ ဘယ်လိုပိန်းမနဲ့ လာတွေ့ နေတာလဲ။

“ ယောက်ျားလေးနေတဲ့ အခန်းကို ပိန်းကလေးပဝင်သင့်ဘူး၊ ဆိုတာ မင်းမသိဘူးလား ”

“ အဲဒီအယူအဆက တိုးအဝေးကြီးမှာ ကျန်ခဲ့ပြီ၊ ကျွန်မက ချစ်ရဲ့သိက္ခာနဲ့ ကိုယ်ကျင့်တရားကို ယုံတယ်လေ၊ နောက်ပြီး

ချစ်တာ ကျွန်မနဲ့ လက်ထပ်ရမယ် ယောက်ျားတစ်ယောက် မတုတ်ဘူးလား ”

“ ဝူးပွင့် မင်းစိတ်ထဲမှာ မြဲမြဲမှတ်ထား၊ ကျားဆိုတဲ့ သတ္တဝါဟာ သက်သက်လွတ်စားပြီး ဥပုပမစောင့်ဘူးကွ၊ အနာဝါတ်ဟာ ပစ္စုပ္ပန်လောက် မသေချာဘူး။ ဒီလို စိတ်ထဲမှာရှိတဲ့ အတိုင်း ဦးစည်ပြုပဲ့ လျှောက်လုပ်နေမယ်ဆိုရင် ဘာမတုတ်တဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက်ကြောင့် ဘဝယျက်သွားလိမ့်မယ် ”

“ သွားဝမ်းကွာ၊ အခန်းအပြင်ကနေ စောင့်နေ၊ ငါချက်ချင်း ထွက်လာခဲ့မယ် ”

“ ချစ် အရပ်ကြီးကျယ်တာပဲ ”

ဝူးပွင့်က ဆောင့်ဆောင့်အောက်အောက်နဲ့ အခန်းအပြင်ကို ထွက်သွား သည်။ ဒီရဲအခုမှ အသက်ရှူချောင်သွားတယ်။ ထို့နောက် သင့်တော်မယ်ထင်တဲ့ အဝတ်အစားကို အပြန်လဲပြီး အခန်းအပြင်ကို ထွက်လိုက်တယ်။ ဝူးပွင့်ပြောတဲ့ အတိုင်းပါပဲ။ ဧည့်ခန်းမှာ ဦးလေးထွန်းနဲ့ အန်တီလေးတို့ မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ပြီး စကားပြောနေကြတယ်။

“ ကျွန်မခိုက်ဆာတယ်၊ အပြင်မှာတစ်ခုခု သွားစားကြမယ် ”

“ အိမ်မှာ ဘာရှိလဲမသိဘူး ”

“ လာဝမ်းပါ၊ အပြင်မှာပဲ စားမယ် ”

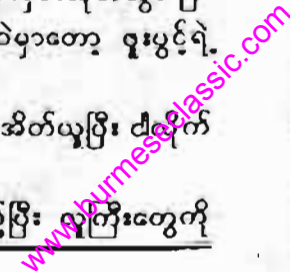
ဝူးပွင့်က ဒီရဲလက်ကို လှမ်းကိုင်ပြီး ဆွဲခေါ်တယ်။ ဒီရဲရင်တွေ လှုပ်ခနဲ တုန်သွားသည်။

“ ချစ်မလိုက်ဘူးလား ”

ဝူးပွင့် ခန္ဓာကိုယ်လေးက ဒီရဲရင်ခွင်ထဲကို ရောက်တော့မယ်လို့ ထင်ရအောင် နီးကပ်လာသည်။ ဒီရဲတာ အသိဉာဏ်ကို ချုပ်ထိန်းနိုင်တဲ့ လူတစ်ယောက်လေ၊ မျက်ချင်းပဲ နောက်ကို ခြေတစ်လှမ်းဆုတ်သွားပြီး မပ်ခွာခွာနေလိုက်တယ်။ အိပ်မေယ့် သူ့ရဲ့ နှာခေါင်းထဲမှာတော့ ဝူးပွင့်ရဲ့ ကိုယ်သင်းနဲ့လေးက ဆွဲထင်ကျန်ခဲ့တယ်။

“ မင်းအောက်က စောင့်နေပါ၊ ပိုက်ဆံအိတ်ယူပြီး ငါ့ချက် လာခဲ့မယ် ”

ဝူးပွင့်က ဒီရဲမျက်နှာလေးကို ဝင့်ကာကြည့်ပြီး လူကြီးတွေကို



ခွင့်တောင်းက အောက်ကိုဆင်းသွားတယ်။

ဒီရဲလည်း အခန်းထဲက ပိုက်ဆံအိတ်ကိုယူပြီး ဝှေးပွင့် နောက်ကို လိုက်ကာ မျိုးမင်းလက်ဝက်ရည်ဆိုင်မတုတ်တဲ့ အခြားဆိုင်ကို ခေါ်သွားသည်။



“ ကမ္ဘာကြီးက ကျွန်းတယ်ပြောရင် ချင်ယုံလား ”

“ မင်းက ဘာနဲ့နှိုင်းယှဉ်ပြမှာလဲ၊ စကောနဲ့နှိုင်းယှဉ် ပြောရင်တော့ ငါလက်မခံဘူး ”

“ ချင်စကားအကောင်းပြောနော် ”

“ အတည်ပြောတာလေ မင်းက ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ပေးတာလဲ ”

“ ချင်ရဲ့ အတွေးအခေါ်ကို စမ်းကြည့်တာပါ ”

ဒီရဲက အသီးသံပုရာရည်ကို ဟောသောက်လိုက်ပြီး . . .

“ စကြာဝဠာနဲ့စာရင် ကမ္ဘာကြီးက ကျွန်းတာပေါ့၊ စကြာဝဠာ ဆိုတာ အဆိုးအစမရှိဘူးလေ၊ မြိုတ်ကြီးတွေအကုန်လုံးတာ စကြာဝဠာထဲက သေးမယ်တဲ့အပိုင်အခဲလေးတွေပါ ”

“ ဒါဆို သံသရာတာ လည်တယ်ဆိုတာ ယုံလား ”

“ သံသရာတင် မတုတ်ပါဘူး၊ ပွဲရွေးတွေမှာလှည့်တဲ့ ရတတ် တွေကလည်း လှည့်ရင် လည်တာပါပဲ ”

“ ချင်နော် ”

“ မတုတ်ဘူးလား ”

ဝှေးပွင့် ဘာမှထပ်မပြောတော့ဘဲ ပါးစပ်ပိတ်သွားတယ်။ ဒီရဲတာ ထော်လော်ကန့်လန့်ကောင်ဆိုတာ ဝှေးပွင့်သိသွားပြီ။

“ ဝှေးပွင့် ကြက်တင်းခါးသီးကို မခါးအောင် ဘယ်လိုစားရမလဲ ဆိုတာ သိလား ”

“ ချင်ရှူးနေသလား၊ ကြက်တင်းခါးသီးဆိုတာ နဂိုထဲက ခါးတဲ့

အမျိုးလေ ”

“ တုတ်ပါတယ်၊ အဲဒါကို မခါးအောင် ဘယ်လိုစားရမလဲဆိုတာ ငါပြောပြမလို့ပါ ”

ဝှေးပွင့် မိတ်ဝင်စားသွားမိတယ်၊ ကြက်တင်းခါးသီးကို မခါး အောင်စားတဲ့နည်းဆိုတာ တစ်ပါးမှ မကြားဝှေးဘူး။

“ မှတ်ထား ဝှေးပွင့်၊ ကြက်ဟင်းခါးသီးစားလို့ ခါးမှာကြောက်ရင် မျှစ်ကြော်နဲ့လဲစားရတယ်၊ ဒါဆို မခါးကျော့ဘူးလေ ”

ဝှေးပွင့် ဒီရဲစကားကိုကြားပြီး နှစ်နှစ်ကာကာ ရယ်မောလိုက်သည်။ သူမဘဝမှာ ဒီရဲနဲ့ပတ်သက်ပြီး ဒီတစ်ခါပဲ ပျော်ရွှင်ခဲ့ဖူးတာပါ။

“ ဒီရဲ ချင်တော်တော်နောက်တာပဲ၊ ကျွန်မက တကယ်ထင်ပြီး နားထောင်နေတာ ”

“ ငါနဲ့ပတ်သက်ပြီး မင်းစိတ်ညစ်နေတာ များနေပြီလေ၊ ဒါကြောင့် ပျော်ရွှင်မှုတစ်ခု ငါပြန်ပေးတာပါ ”

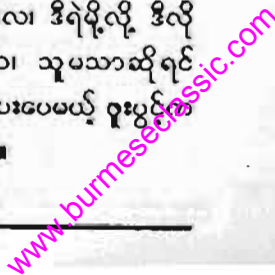
ဝှေးပွင့်ရင်ထဲမှာ လိုက်လိုက်လှဲ့လှဲ့ ခံစားလိုက်ရတယ်၊ စတွေ့ထဲက ဒီရဲသာသူမကို ဒီလိုဆက်ဆံခဲ့မယ်ဆိုရင် နာကြည့်စရာ ခံစားချက်ဆိုတာ ဖော်လာမှာ မတုတ်ပေ။ ခုတော့ အချိန်နှောင်းထွားမျိုး ဒီရဲက သူမကို ဘယ်လောက်ပဲ သိပ်မွေ နူးညံ့စွာနဲ့ လိုက်ယျော့နေပါစေ၊ သူမဖြစ်ချင်တဲ့ ဆန္ဒကိုတော့ ဖျက်ဆီးပစ်မှာ မတုတ်ဘူး။

ထိုအချိန်တွင် ဒီရဲက လမ်းမှာဖြတ်သွားတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်တယ်၊ အခေါ်ခံရသူက ငိုက်စိုက်ငိုက်စိုက်နဲ့ ဆိုင်ထဲဝင်လာပြီး ဒီရဲတို့စားပွဲခိုင်းမှာ ထိုင်ပြီး ဒီရဲကို ကြည့်တယ်။

“ ကိုမိုး ဒါက ကျွန်တော့်ရဲ့ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်း ဝှေးပွင့်တဲ့ လမ်းမှာတွေ့ရင်ခေါ်ပါ လိုအပ်တာရှိရင်လည်း အကူအညီပေးပါ ”

ဒီရဲ မိတ်ဆက်ပေးတဲ့လူကို ဝှေးပွင့်ကြည့်ပြီး မသိမသာ နှာခေါင်း ရှုံ့လိုက်တယ်၊ တကယ်ကို ရုတ်ပြတ်မွဲတေနေတဲ့ ပုံစံလေ၊ ဒီရဲမို့လို့ ဒီလို လူတန်းစားမျိုးကို အရေးတယူလုပ်ပြီး ဆက်ဆံတာ၊ သူမသာဆိုရင် လှည့်တောင်ကြည့်မှာမတုတ်ဘူး၊ ခုလည်း ဒီရဲ မိတ်ဆက်ပေးပေမယ့် ဝှေးပွင့်က ခပ်တည်တည်ဖြင့် နေလိုက်တော့ ကိုမိုးအမ်းသွားတယ်။

“ ကိုမိုး ဘာသောက်မလဲ ”



“ ရတယ် ဒီရဲ့ ကိုယ်အရေးကြီးလို့ သွားတော့မယ် ”

“ ကိုမိုးမိန်းမ အဆဲအဆန် ဖြစ်နေတယ်ဆို ”

“ ဟုတ်တယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ဒီရဲ့ ဆေးရုံတက်တာသိပေမယ့် မလာနိုင်တာ ”

“ ရပါတယ်၊ ဆရာဝန်က ဘာရောဂါလို့ပြောလဲ ”

“ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းတာ၊ သေသေချာချာ ကုရင်တော့ ပျောက်ပါမယ်၊ ဒါပေမယ့် ပိုက်ဆံက အရမ်းကုန်မှာ၊ ဟိုတစ်ခါ ဒီရဲ့ပေးတဲ့ပိုက်ဆံတစ်လိန်းတောင်မှ နှစ်ရက်ပဲခံတယ်၊ ခုမနက်လည်း ဝေဖေ့ကိစ္စပြီး အောက်ကျခံတာ မရပါဘူးကွာ၊ ကိုယ့်မိန်းမ သေတဲ့အချိန် အိပ်ပြန်လာခဲ့တဲ့၊ အချိန်မရွေး ပြန်လက်ခံမယ်လို့ ပြောလိုက်တယ် ”

“ ကျွန်တော် စိတ်ဝကောင်းပါဘူး၊ ခုလောလောဆယ် ကိုမိုး အတွက် အဆင်ပြေသွားအောင် ကျွန်တော်ပေးတဲ့ အကူအညီကို ယူပါ ”

ဒီရဲ့က လည်ပင်းမှာဆွဲထားတဲ့ ဆွဲကြိုးနဲ့လက်စွပ်ကို ချွတ်ပြီး ပေးလိုက်တယ်။

“ ဒီရဲ့ ကိုယ်တောင်ပန်ပါမယ်ကွာ၊ ဒီပစ္စည်းတွေကို မယူပါရစေနဲ့ ”

ကိုမိုးခြင်းပြီး ချက်ချင်းထပြေးတော့မှန်းသိသဖြင့် ဒီရဲ့က လက်ဆွဲ ထားလိုက်သည်။

“ ကိုမိုး ငြိမ်ငြိမ်ထိုင်ပြီး ကျွန်တော်ပြောတာ သေချာနားထောင်ပါ၊ လူအသက်တစ်ချောင်းဟာ အရမ်းကိုတန်ဖိုးကြီးတယ်၊ ခုအချိန်မှာ ကိုမိုးမိန်းမရဲ့အသက်ကိုကယ်ဖို့အတွက် ငွေလိုတယ်လေ၊ မိန်းမသာ တစ်စုံတစ်ခုဖြစ်သွားရင် မွေးထားတဲ့သားလေးဟာ လောကမှာ အပ်မဲ့သားအဖြစ် ရှင်သန်ရတော့မှာ၊ ဒါကို နားလည်စမ်းပါ၊ ဟနဆိုတာ လူတိုင်းမှာရှိတယ်၊ ဘယ်သူမှသူများဆီကို အောက်မကျ ချင်ကြဘူး၊ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတစ်လေဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ အခက်အခဲ ပေါ်မူတည်ပြီး သူတစ်ပါးဆီက အကူအညီကို မယူချင်ပေမယ့် ယူကြရတယ်၊ ကျွန်တော့်အတွက် ဒီပစ္စည်းတွေက အပိုတွေပါ၊ ခန္ဓာကိုယ်မှာမရှိလဲ ဘာမှဖြစ်မသွားဘူး၊ ကိုမိုးအတွက်

တကယ်လို့အပ်နေတာပဲ၊ မပြင်းသင့်ပါဘူး ”

“ ဒီရဲ့ ကျေးဇူးတွေ ကိုယ်အပေါ် အရမ်းများနေပြီ ”

“ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ ဘာမှမရှိဘူး၊ ကျွန်တော့်ဘဝမှာ လူ့ဘဝ လုပ်ထိုက်တယ်ထင်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကို လုပ်လိုက်တာပါ၊ အဲဒီ အတွက် ခံစားပြီး ပီတိမဖြစ်ဘူး ”

“ ရော့ အန်တီမြတို့ဆိုင်မှာ ကျွန်တော့်ပစ္စည်းလို့ပြောပြီး ရောင်းလိုက်ပါ ”

ဒီရဲ့ အတင်းပေးနေသဖြင့် ကိုမိုး ယူလိုက်သည်။

“ သွားတော့ စိတ်ပရာရှိတာအဖြစ်နဲ့ဆိုကြပြီး ဆေးရုံက ဆိုက်ဒါ ”

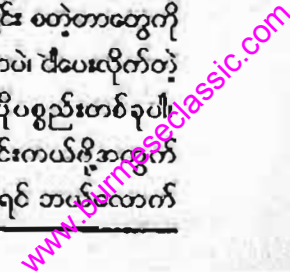
ကိုမိုး ဒီရဲ့နဲ့ပူးပွင့်ကို နှုတ်ဆက်ပြီး အမြန်ပြန်ထွက်ဖွားသည်။

“ ရှင်က တော်တော်မျှမ်းလာတာပဲ ”

“ အပေ မွေးပေးလိုက်တဲ့ အသက်တစ်ချောင်းကလွဲပြီး ဒါမှာ ဘာမှမရှိဘူး ဝူးပွင့် ”

“ ဒါဆိုရှင်က စေတနာရှင်ကြီးပေါ့ ”

“ ကိုမိုးနဲ့ပတ်သက်ပြီး ငါ့အပေါ်မှာ အမြင်မကြည်လင်သလိုပဲ၊ ငါ ပြောပြမယ်၊ ပိုက်ဆံချမ်းသာတဲ့ လူတစ်ယောက်ဆိုမှာဆိုတဲ့ ငွေတစ်ထောင်တာ ဘာမှအရေးမပါပေမယ့် ထမင်းနပ်ပုန်ဒေသင် မစားနိုင်တဲ့ လူတန်းစားတွေအတွက် ငွေတစ်ထောင်ဟာ ကန်ငြိတယ် မင်းလည်း လူတစ်ယောက်ပဲကွာ၊ လူလားအချင်းချင်း စာနာပြောပေါ့ လူတွေဟာ ကိုယ့်အလွှာနဲ့ကိုယ်ကိုင်းပြီး လူတိုင်းကို တန်ဖိုး ဖြတ်လေ့ရှိတယ်၊ နိပ်ကျတဲ့ လူတန်းစားတွေကို ဝိနိပ်ခို ဝန်မလေးသလို ကိုယ့်အယောက်မှာရှိတဲ့ လူတန်းစားကြံတော့ မနာလိုမှန်းတီးကြတယ်၊ စိတ်ထိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အားနည်းကြတာ လေ၊ လူ့ဘဝဆိုတာ ဘာမှကိုမဟုတ်ဘူး၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်း၊ သံယောဇဉ်၊ အနှောင်အဖွဲ့၊ ပြိုင်ဆိုင်ခြင်း စတဲ့တာတွေကို ဝယ်လိုက်ရင် လူ့ဘဝဆိုတာ တကယ်ကို ဗလာပဲ၊ ငါပေးလိုက်တဲ့ ဆွဲကြိုးနဲ့လက်စွပ်ဆိုတာ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ အပိုပစ္စည်းတစ်ခုပါ၊ ငါ့ရဲ့အပိုပစ္စည်းတွေကို လူ့အသက်တစ်ချောင်းကယ်ဖို့အတွက် ပေးလျှူလိုက်တာပဲ၊ ကိုမိုးနေရာမှာ မင်းဆိုရင် ဘယ်လောက်



ဝမ်းသာမလဲ၊ လူ့လောကမှာ ကိုယ့်ထက် အဆပေါင်းများစွာ ဆိုးရွားတဲ့လူတန်းစားတွေ အများကြီးရှိတယ်၊ လူ့လောကကြီးကို တကယ်လေ့လာကြည့်ပါ။ ကိုယ်ချင်းစာတဲ့စိတ်တွေ မင်းရင်ထဲမှာ ရှိလာတဲ့တစ်နေ့ လူ့လောကအကျိုးအတွက် ပေးဆပ်ချင်တဲ့ စေတနာတွေ ပေါ်လာလိမ့်မယ် ”

“ ကျွန်မကို ပဆွယ်နဲ့ကိုဒီရဲ့ လူတိုင်းတာ ကိုယ်ရဲ့ အတွေးအခေါ် အယူအဆတွေနဲ့ ရှင်သန်ခွင့်ရှိတယ် ”

“ ဝုးပွင့် မင်းမှားနေပြီ၊ အတွေးအခေါ်အယူအဆဆိုတာ ပြုပြင် ပြောင်းလဲလို့ ရတယ် ”

“ တော်ပြီ ကိုဒီရဲ့ ”

ဒီရဲ့ ပိုက်ဆံရှင်းလိုက်တယ်၊ ဝုးပွင့်နဲ့ပတ်သက်ပြီး သူမစဉ်းစားချင်သူ။ သူ့တာ လူတစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့အတွက် လူပီသအောင်နေဦးမဲ ဆုံးဖြတ် ထားတယ် မတုတ်လား။



“ ညည်းတို့ရဲ့ စေ့စပ်ပွဲကို ရှေ့လထဲမှာ လုပ်မယ်လို့ ငါနဲ့ကိုထွန်း တိုင်ပင်ခဲ့တယ် ”

“ ခုပဲ လက ကုန်ခါနီးပြီ ”

“ အေးလေး၊ ဒီကြောင့် ရှေ့လထဲကို ရွှေ့လိုက်တာပေါ့ ”

သူမရဲ့ ရည်မှန်းချက်တွေ မအောင်မြင်ခင် စေ့စပ်ပွဲလုပ်လိုက်ပါက ဖြစ်ချင်တာတွေအားလုံး ပျက်ဆီးသွားမှာ သေချာသည်။ သူမ လိုချင်တာက ဒီရဲ့နဲ့တာမှမဆိုင်ခင်အချိန်မှာ ‘ချစ်ပါတယ်’ ဆိုတဲ့ စကားကိုနားထောင်ပြီး သူ့ရဲ့ရှေ့မှာ လှောင်ပြောင်ရယ်မော ပစ်လိုက်ချင်တာ။ ဒါမှ ဝုးပွင့်ဆိုတဲ့ မိန်းမဟာ ဘာလဲဆိုတာ ဒီရဲ့သိသွားမှာလေး။

“ အန်တီလေး ဝုးပွင့်သင်တန်းပြီဆို စေ့စပ်ပါလား။ သင်တန်းက နောက်နှစ်လလောက်ဆိုရင် ပြီးပြီ ”

“ ညည်းငါ့ကို ဆင်ခြေမပေးနဲ့နော်၊ မောင်ဒီရဲ့တို့ ဒီလောက် ခါးထီးဆီးဆီး ဖြစ်နေလောက်အောင် ‘နု’ နေလို့လား။ ငါ့အပြင်တော့ မောင်ဒီရဲ့လောက် ယောက်ျားပီသပြီး တည်ကြည်ခန့်ညားတဲ့ လူမျိုးရှိမယ်တောင် မထင်ဘူး ”

ဒီရဲ့သာ ဒီစကားတွေကြားရင် ဘာဖြစ်သွားမလဲ မသိဘူး။ ဝုးပွင့် နားထဲမှာတော့ သံပူရည်လောင်းချသလို ဖြစ်သွားတယ် ။

“ ကိုထွန်းက ပိုင်ဆိုင်သမျှအရာအားလုံးကို လက်ဖွဲ့မယ်တဲ့၊ ငါ့သက်ကလည်း ညည်းကိုပြောထားတဲ့ စကားအတိုင်းပဲ ”

“ ဘယ်လောက်ရှိရှိ ကုန်မှာပါ ”

www.burmeseclassic.com

“ ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

ဇူးပွင့်က ဒီရဲလုပ်ပုံကို ပြောပြလိုက်သည်။ ဇူးပွင့်စကား အဆုံးမှာ တော့ အန်တီလေးရဲ့ ချီးကျူးသံထွက်လာသည်။

“ ဟယ်တော်လိုက်တာ၊ ဒီကြောင့် ကိုထွန်းကပြောတာ မောင်ဒီရဲဟာ ဘယ်သူနဲ့မှမဟုတ်ဘူး ကောင်လေးတဲ့၊ ညည်းကော့ ယောက်ျားရ ကံကောင်းပါတယ်၊ အဲဒါ ဒုရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်နော် ”

ဇူးပွင့်စောင်းကို အုတ်နံရံနဲ့ ပြေးဆောင်ချင်တယ်၊ ဘယ်လိုပဲ ပြောပြော ဒီရဲကောင်းတာကကို မလွတ်နိုင်ဘူး။ အမျိုးမျိုးလှည့်ပတ် ချီးကျူးနေတာ လွန်ပါတယ်။

“ ညည်းတို့နှစ်ယောက်သာ မင်္ဂလာဆောင်မည်လားတဲ့ လူတိုင်း အားကျမှာ သေချာတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ နှစ်ယောက်လုံးဘာ ထိပ်တန်းအချောကလှပိုင်ရှင်တွေလေ ”

အန်တီလေး ဘာပဲပြောပြော ဇူးပွင့်မိတ်မဝင်စားဘူး။ အတွေးထဲမှာ တော့ ဒီရဲအချစ်ကို ကယ်လိုရဆောင်ယူရလဲဆိုတာပဲ စဉ်းစားနေမိတယ်။ သိတကလည်း ခုအချိန်မှာ သူမအတွက် အားကိုးရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီရဲနဲ့ ပတ်သတ်ပြီး သူမအမုန်းကိုတောင်ခံနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ သိတစကားတွေကို ပြန်ကြားယောင်ကာ သိတအချစ်တွေကို သံသယဝင်လာသည်။ အန်တီလေး ကတော့ အနှစ်နှစ်အလလ မိတ်ကူးယဉ်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကို မကြာခင်မှာ အကောင်အထည်ဖော်တော့မယ်ဆိုတော့ ပျော်ရွှင်နေတယ်။

တင်း သူမကသာ



အခန်း (၁၆)

ဒီရဲမောင်းလာတဲ့ ကားလေးက ဇူးပွင့်သင်တန်းကို ပို့ပြီးပြန် အလှည့်မှာ၊ သိတက တစ်နေရာမှ ထွက်လာပြီး တားလိုက်သည်။

“ ခင်ဗျား ခုမှလာတာလား ”

“ မဟုတ်ဘူး ကိုဒီရဲ၊ အစောကြီးထဲက ရောက်နေတာပါ။ ဇူးပွင့် ပြင်မှာစိုးလို့ တိုဘက်နားမှာ သွားနေတာ ”

“ ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

“ ကျွန်တော် ကိုဒီရဲနဲ့ စကားပြောချင်တယ် ”

“ ရပါတယ်၊ ကျွန်တော်လည်း အားနေတာပဲ ”

ဒီရဲက တားကိုလွတ်တဲ့နေရာမှာရပ်ပြီး စက်သတ်လိုက်သည်။ လို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက် သင်တန်းနဲ့နီးတဲ့ဆိုင်မှာ သွားထိုင်ကြတယ်။

“ ဇူးပွင့်ဟာ အရမ်းပြောင်းလဲသွားတယ် ကိုဒီရဲ ”

ဒီလိုပါပဲ၊ မိန်းမဆိုတာ လိုလားတဲ့အခါ အသွင်ကတစ်မျိုးဖြစ်ပြီး၊ မလိုလားတဲ့အခါကြုံတော့ မျက်ချင်းအသွင်ပြောင်းသွားတတ်ကြပါတယ်။ ဘင်းလေ သတ္တဝါတွေဟောင်း အချိန်အခါလိုက်ပြီး အရောင်ပြောင်းလဲသေးတယ်။

“ ကျွန်တော် ခုပြောမယ့်စကားတွေဟာ အမှန်ဆိုရင် ကိုဒီရဲကို မပြောသင့်ပါဘူး။ ကိုဒီရဲအနေနဲ့လည်း ကျွန်တော်စကားတွေကို နားထောင်ပြီး ဇူးပွင့်ကို ခွင့်လွှတ်စေချင်တယ် ”

ဒီရဲ ပြုံးလိုက်သည်။ သိတစကားတွေက လျှို့ဝှက်ချက်တစ်ခုကို ဖော်ထုတ်တော့မှန်း သူသိနေတယ်။ ဘယ်လိုအကြောင်းအရာလည်းဆိုတာ ပခန်းမှန်းခိုင်ပေမယ့် သူနဲ့အနီးစပ်ဆုံး သက်ဆိုင်နေလိမ့်မယ်။

သီတက ဒီရဲမျက်နှာကိုကြည့်ကာ စကားကို ဆက်ပြောသည်။

“ ဝူးပွင့်ရင်ထဲမှာ ဘာမတုတ်တဲ့ ကိစ္စလေးတစ်ခုအပေါ်မှာ အခြေခံပြီး အတ္တ၊ ဗာနတွေ ပြင်းထန်နေတယ်။ ကျွန်တော်လည်း အတတ်နိုင်ဆုံး သူ့ရဲ့မှားယွင်းနေတဲ့ လမ်းကြောင်းကို တည်ပတ်ပေးဖို့ ကြိုးစားခဲ့တယ် ”

“ ကိုသီတ ဝူးပွင့်ပို မိန်းကလေးကို ခင်ဗျားပြုပြင်ဖို့ မကြိုးစားနဲ့ ပြုပြင်ခံ လူတန်းစားထဲမှာ ဝူးပွင့်ဆိုတာ မပါဘူး။ သူ့ဘဝကို သူ့စိတ်တစ်ခုထဲနဲ့ ညီအောင်ပြီး လူတွေကို အပေါ်စီးကဆက်ဆံဖို့တာ သူ့ရဲ့ ပွေးရာပါ ဝိစပဲ ”

သီတက ဒီရဲစကားကို ခေါင်းငြိမ်ပြီး ထောက်ခံလိုက်တယ်။

“ တုတ်တယ်။ ဝူးပွင့်စိတ်ထဲမှာ ကိုဒီရဲပြောတဲ့အတိုင်းရှိနေတာ။ ဒီကြောင့်လည်း ဝူးပွင့်က ကိုဒီရဲနဲ့ပတ်သက်ပြီး အရမ်းနာကြည်းနေတာပေါ့။ သူ့စိတ်ထဲမှာ ကိုဒီရဲက သူ့ရဲ့ပုဂ္ဂိုလ်သိက္ခာနဲ့အလှူအတန်းတွေကို အကြိမ်ကြိမ် ဂိုက်ချိုးနေတယ်။ ဒီကြောင့် ကိုဒီရဲဆိုက တစ်စုံတစ်ခုကို ရအောင်ယူပြီး ကလဲ့စားပြန်ချေဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ် ”

“ တစ်စုံတစ်ခု တုတ်လား။ ကျွန်တော်ဆိုက ဘာလိုချင်လို့လဲ ”

“ အချစ်ပါ။ ကိုဒီရဲဆိုက ချစ်တယ်ဆိုတဲ့စကားကို ကြားချင်နေတယ်။ ဒီပေမယ့် လွယ်လွယ်နဲ့မရပုန်းလည်း သူသိထားတယ် ”

ဒီရဲစိတ်ထဲမှာ ဝူးပွင့်ရဲ့ ပြောင်းလဲသွားတဲ့ အမူအယာနဲ့ စကားတွေကို ပြန်ပြင်ယောင်မိသည်။ သေးငယ်တဲ့ အသိဉာဏ်လေးနဲ့ သူ့ဆီက အချစ်ကို လိပ်ညာယူဖို့ကြိုးစားနေတာ ရယ်စရာတော့ ကောင်းတယ်။

“ ကျွန်တော်သဘောပေါက်ပြီ။ အဲဒီအတွက်လည်း ကိုသီတကို ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ် ”

“ ကိုဒီရဲ ဝူးပွင့်ကို စိတ်မဆိုးနဲ့နော် ”

“ အမိဖွယ်မရှိတာ။ ကျွန်တော် သူ့ကို ဘာမှစိတ်ဆိုးစရာမလိုဘူး ”

သီတက သက်ပြင်းချကာ . . .

“ ကျွန်တော် ဝူးပွင့်ကို သိပ်ချစ်တယ်။ သူ့ရဲ့အတ္တတွေကြောင့် လမ်းမှားရောက်သွားမှာစိုးလို့ ကိုဒီရဲကို ဝှင့်ပြောတာပါ။ ဘယ်သူပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်ချစ်တဲ့ချစ်သူတာ လူ့လောကအလယ်မှာ တန်ဖိုးရှိတဲ့

လူတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်စေချင်တယ် ”

“ ခင်ဗျားနဲ့ ဝူးပွင့် ပြဿနာတတ်ထားလား ”

“ စကားများတာပါ။ ကိုဒီရဲနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်စားတာကို လက်မခံလို့ အခြေတင်ဖြစ်မိကြတယ် ”

“ ကျွန်တော်စိတ်မကောင်းဘူး ကိုသီတ၊ တကယ်ဆိုရင် ဝူးပွင့်ဆိုတာ ခင်ဗျားနောက်မှ ကျွန်တော်တွေ့တာ။ ပိုင်ဆိုင်စရာရှိရင် ကိုသီတပဲ ပိုင်ဆိုင်ရမှာပါ ”

ဒီရဲကိုသီတလေးစားတာ ဒီလိုစိတ်ဇီဝိယျားတွေ ရှိလို့ပဲ။ သယ်ပေးတဲ့မှုဇာပိုင်ဆိုင်ရမယ်ဆိုတဲ့စိတ်မျိုး ဒီရဲမှာမရှိဘူး။ ပြီးတော့ လောကအပြင်ဘက်က ကြည့်ရင် ဒီရဲရဲ့ အတွေးအခေါ်က ဝူးပွင့် ထက်မြတ်နေတယ်။

“ ကျွန်တော် နိုင်ငံခြားထွက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ် ”

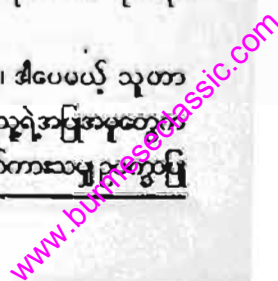
“ ဝူးပွင့်ကို ခင်ဗျားထားခဲ့မှာလား ”

“ ကျွန်တော် သူ့ကို အစွမ်းကုန်ပေးဆပ်ခဲ့ပြီးပြီလေ။ သူ့ဆီက ကျွန်တော်လိုချင်တဲ့ အချစ်ဆိုတာကို မရခဲ့ပေမယ့် အမြဲတမ်း ချစ်နေမယ့် ချစ်သူတစ်ယောက်အဖြစ် နှလုံးသားထဲမှာ ထာဝရ ရှိနေမှာပါ။ ပြီးတော့ အချစ်အတွက်နဲ့ရခဲ့တဲ့ ဒေသရာတွေကို တုစားဖို့အတွက် အချိန်ကာလတစ်ခုတော့ လိုအပ်တယ်လေ။ အဲဒီအတွက်လည်း ဝူးပွင့်နဲ့ဝေးတဲ့နေရာကို သွားမှဖြစ်မှာ ”

ဝူးပွင့်တာ အဲဒီလောက်ထိ စွမ်းသလား။ သူ့ကိုချစ်တယ်ဆိုတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ နှလုံးသားကို တစ်သက်လုံးအမှတ်ရစေအောင် လုပ်နိုင်တဲ့အရည်အချင်းကိုတော့ ဒီရဲလေးစားမိတယ်။ ဒီပေမယ့် မိန်းမဟာ မိန်းမပဲပါ။ ဘယ်လိုမိန်းမမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်ချိန်ကြာရင် သူတို့ရဲ့ မသိစိတ်က ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ရှေ့မှာ ကျရှုံးရမှာပဲ။

“ ကိုဒီရဲ ဝူးပွင့်ကို အကောင်းဆုံး စောင့်ရှောက်ပါနော်။ သူ့ရဲ့ အမျက်အင်္ဂါတွေကို သီးခံပြီး ဖြစ်ချင်တာကို အတတ်နိုင်ဆုံး လိုက်လျောပေးပါ ”

“ ကျွန်တော် ဝူးပွင့်ကို မချစ်ဘူး ကိုသီတ၊ ဒီပေမယ့် သူဟာ ကျွန်တော်နဲ့ပေါင်းရမယ့် မိန်းမတစ်ယောက်ပါ။ သူ့ရဲ့အပြုအမူတွေကို ကျွန်တော်ကို ပြင်ပြင်ဆင်ဆင် တိုက်ရိုက် မစော်ကားစေမှ ပြီးတော့ပြန်



ထားလိုက်ပါပယ်၊ ကျွန်တော်တာ သဘောထားသေးသိပ်တဲ့
လူပုဂ္ဂိုလ်ဘူး၊ သေးပွားတဲ့ ပြဿနာတစ်ခုကို အဓိကထားပြီး
ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ဘာကို ပြဿနာအကြောင်းမရှိဘူး
သူဟာဖြစ်ချင်တယ်၊ သူသဘောကျ လုပ်ခိုင်းခွင့်ရှိတယ်၊ ကျွန်တော်နဲ့
ပတ်သက်ပြီး သူ့ဘဝမှာ ချုပ်နှောင်မှုဆိုတာ မရှိစေရဘူးလို့
တက်ပေးပါတယ်။ ”

သိကက ဒီရဲ့ကို လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်လေသည်။ ဝူးပွင့်အတွက် စိတ်ချ
သွားပြီ၊ ဒီရဲ့ကြောင့်အနာဂတ်မှာ ဝူးပွင့်ဘဝလေးတာ လန်းဆန်းလှပနေမှာပါ။
ယောက်ျားပီသတဲ့မိတ်ဆီတ် ဒီရဲ့မှာရှိနေတယ်၊ ဝူးပွင့်ကို မချစ်ပေမယ့် မိန်းမ
တစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုထားရမယ်ဆိုတာ ဒီရဲ့သိနေတဲ့အတွက် သိတ
မမ်းသာသွားတယ်။

“ လေးစားပီတယ် ကိုဒီရဲ့၊ ကျွန်တော့်ဘဝမှာ ဒီရဲ့လိုလူမျိုး
တစ်ယောက်ကို မိတ်ဆွေဖြစ်ခွင့်ရတဲ့အတွက် ဂုဏ်ယူမိတယ်၊
ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ကိုဒီရဲ့ကို အမြဲအမှတ်ရနေမှာပါ။ ”

ထို့နောက် သူ့ကိုနှစ်ယောက်လမ်းခွဲပြီး ထွက်ခွာလာခဲ့တယ်။
ဒီရဲ့အတွက်တော့ ဝူးပွင့်နဲ့ပတ်သက်ပြီး လုပ်စရာတစ်ခု ပေါ်လာသည်။
အဲဒီလုပ်စရာဟာတော့



- “ ရှင်ဘယ်ကို မောင်းနေတာလဲ ”
- “ လူရှင်ဟဲ့ တစ်နေရာမို့ ”
- “ ကျွန်မ အရေးကြီး သွားစရာရှိတယ် ”
- “ ဧယ်ထားလိုက်စမ်းပါ ”
- “ ရှင်ဘယ်လိုလုလဲ ”
- “ မင်းလက်ထပ်ရမယ့်လူလေ ”

ဝူးပွင့်မျက်နှာ ရှုံ့မဲ့သွားတယ်။

- “ ကျွန်မလက်ထပ်ရမယ့်လူသာပြောတယ်၊ တစ်ခါမှ ကျွန်မ
ဆန္ဒတွေကို ဦးစားပေး မလိုက်လျောခဲ့ဘူး ”
- “ စိတ်ချပါ၊ မကြာခင်မှာ မင်းဆန္ဒတွေအားလုံး ပြည့်စေရမယ်လို့
ငါ့အာမခံတယ် ”
- “ ဘာကြောင့်လဲ ”
- “ မင်းပါးစပ်ပိတ်ပြီး မောင်းကြည့်လိုက်လေ ”

ဒီရဲ့က လူရှင်ဟဲ့နေရာကိုရောက်ချိန်တွင် ကားကို လမ်းဘေး
ထိုးရပ်ကာ ဝူးပွင့်ဘက်ကို လှည့်ကြည့်ပြီး

- “ မင်းဘဝအတွက် အရမ်းအရေးကြီးမယ့်ဝကားတစ်စွန်း
ငါပြောချင်တယ်၊ ဒါ့ကြောင့် သေသေချာချာနားထောင်ပေးပါ ”
- “ ရှင်ဘာတွေ ကြောင်နေတာလဲ ”

ဝူးပွင့်မျက်လုံးထဲတွင် ဒီရဲ့ရဲ့ အမြဲအမှတ်ကို နားမလည်နိုင်တဲ့ အရိပ်
အရောင်များ ထင်ထင်ရှားရှား ပေါ်နေတယ်။

www.burmeseclassic.com

ဒီရဲက ဘာမှမတူးဆွဲဆင်သလို 'တက်'ခနဲ တစ်ချက်ရယ် ယောလှိုက်သည်။

“ ငါ့ဘဝမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောဘူးတဲ့စကားတစ်ခွန်း မင်းကို ပြောချင်တယ် ”

ဇူးပွင့် ဒီရဲမျက်နှာကို ကြည့်လိုက်တယ်။ လေးနက်တည်ကြည်ပြီး ဇူးပွင့်တောက်ပနေတဲ့ မျက်လုံးနဲ့ သူမကို စိုက်ကြည့်နေတာတွေ့မိတော့ အကြည့်ချင်း ရင်မဆိုင်ရဲသဖြင့် မျက်လွှာချမိ၏။

“ ငါမင်းကို ချစ်တယ် ”

“ ရှင် ”

ဇူးပွင့် အပိုက်မိသွားသည်။ မထင်မှတ်တဲ့အချိန်မှာ ဒီရဲဆိုက ဒီလို စကားမျိုးကြားရတော့ ပြန်ပြောဖို့ စကားလုံးတွေတောင် လည်ချောင်းဝမှာ ပျောက်ကွယ်နေသည်။ အီပေမယ့် ဇူးပွင့်ဆိုတာ ဒီလောက်ညံ့တဲ့ မိန်းမမှ မဟုတ်တာ၊ သူမဘာလုပ်သင့်တယ်ဆိုတာ ဦးနှောက်မှာပေါ်လာပြီ။ စိတ်ထဲမှာ ပြောပြလို့မရလောက်အောင် ဝမ်းသာသွားသည်။

“ ရှင် မနောက်နဲ့နော် ”

ရုအချိန်မှာ ဇူးပွင့်တာ ရေမြေလေးတစ်ကောင်လို အရောင် ပြောင်း ထားတယ်။ ညို့တွင်းထဲကိုဝင်လာတဲ့သားကောင်ကို သေချာသထက် သေချာအောင် ညို့ချက်ပြင်းပြင်းတွေကို အသုံးပြုတော့တယ်။

“ ငါတကယ်ပြောတာ၊ သူများတွေလို အချစ်ကို ဝွံ့နွံတင်စားပြီး မပြောတတ်တာကို မင်းနားလည်ပေးနိုင်မယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ် ”

ဇူးပွင့်နှုတ်ခမ်းလေးက တွန့်သွားတယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ မာနကြီးပြီး ခံစားမှုကင်းမဲ့နေတဲ့ ယောက်ျားဖြစ်ပါစေ၊ နောက်ဆုံး သူမရဲ့အလှတွေ အောက်မှာ ကျရှုံးသွားရတာပဲလေ။ ဒီရဲကို အပြန်ဆုံး တိုက်ခိုက်ဖို့အတွက် ဦးနှောက်ကို အလုပ်ပေးလိုက်သည်။ အခွင့်အရေးဆိုတာ တစ်ခါပဲရမှာ၊ နောက်တစ်ကြိမ် သူမချောင်းနေတဲ့သားကောင်တာ လိမ်မာပါးနပ်စွာနဲ့ ရှောင်တိမ်းသွားလိမ့်မယ်။

“ ဒီရဲ ရှင်ကျွန်မကို အထင်သေးတာလား။ တစ်နေ့ ငါပိုင်ဆိုင်ရမဲ့ မိန်းမဆိုပြီး ကျွန်မအချစ်တွေကို အလွယ်တကူရလိမ့်မယ်လို့ထင်ရင် မှာသွားလိမ့်မယ်။ ရှင်ထက် အဆပေါင်းများစွာသာတဲ့ ယောက်ျားမျိုး တွေကိုတောင် ကျွန်မအကြိမ်ပေါင်းများစွာ ငြင်းဆဲတာပဲ။ ရှင်ကိုချစ်ဖို့

ဆိုတာအဝေးကြီးပါ။ ကျွန်မအချစ်တွေကို ရှင်မမျှော်လင့်နဲ့။ ဘဝ တစ်ခုကို အချစ်နဲ့တည်ဆောက်မယ်ဆိုတဲ့ စိတ်ကူး ဘယ်သောအခါမှ မရှိခဲ့ဘူး။ ဝမ်းနည်းပါတယ် ဒီရဲ။ ရှင်ကျွန်မ ခန္ဓာကိုယ်သာ ပိုင်ဆိုင်လို့ရမယ်။ အချစ်တွေကတော့ ဘယ်တော့မှရမှာမဟုတ်ဘူး ”

“ ငါလိုချင်တာ အဲဒီအခြေပဟုတ်ဘူး။ မင်းမှာ ဒီထက်ပြင်းထန်တဲ့ စကားလုံးတွေရှိရင် ထပ်ပြောလိုက်ပါ။ တစ်ခါတစ်လေမွန်းကြပ်နေတဲ့ စိတ်တွေကို ထွက်ပေါက်တစ်ခုပေးတဲ့အခါမှာ ကိုယ်ပြောချင်တဲ့ လူတွေမှာ ပြောရတာ ပိုပြီးကောင်းပါတယ် ”

ဒီရဲအမူအယာတွေက တည်ငြိမ်အေးစက်နေသည်။ ဇူးပွင့်ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးတော့ခံစားလိုက်ရတယ်။ သူမတာ အပိုင်အပိုင်မျိုးနွယ်စုက ပေါက်ဖွားတာ မဟုတ်ပေမယ့် ဒီထက်ပိုင်းပိုင်းတဲ့ စကားလုံးတွေကိုသုံးစွဲ ဝန်မလေးပေ။ ရင်ထဲမှာရှိတဲ့ နာကြည်းချက်တွေက သူမလိုချင်တာရခဲ့ပြီးနောက် ဒီရဲကို ပြောလိုက်ရသဖြင့် ပြေလျော့သွားတာမှန်ပေမယ့် ဒီရဲပြောတဲ့စကားများကို ကြားရလျှင်အချိန်မှာ ဝဝေဝဝ ပြန်ဖြစ်သွားတယ်။

“ ရှင်မို့လို့ ကျွန်မကို ချစ်တယ်လို့ပြောရက်တယ်။ ရှင်ကိုယ်ရှင် အားနာပေမယ့် ကျွန်မကိုတော့ အားနာသင့်တယ်။ သူတောင်းစားတာ ဘုရင့်သမီးတော်ကို ကံကောင်းထောက်ပံ့ပြီး ရခဲ့ရင်တောင် ရှင်ဘုရင် မဖြစ်ဘူး ဒီရဲ။ ဒီသဘောတရားကို ရှင်နားလည်မှာပါ။ ကျွန်မ တစ်ခုတော့ အကြံပေးမယ်။ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဘာကောင်လဲဆိုတာ အရပ်ပြန်ပေးကြည့်ပါ။ ပြီးမှ ကျွန်မကို ချစ်တယ်လို့ပြောတဲ့စကားတာ မှားသွားတယ်ဆိုတာသိပြီး လာတောင်းပန်ပေါ့ ”

“ လေးစားတယ်ဇူးပွင့် မင်းဦးနှောက်ထဲမှာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ကို ဘယ်လိုနှိပ်ကွပ်ရမယ်ဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေ အဆင်သင့်ရှိတဲ့ အတွက် လေးစားပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာ အခြေအတင် စကားနိုင်လှမှာ မဟုတ်တဲ့အတွက် ငါ့ဘာမှာအကုန်ပြန်ပါဘူး။ တစ်ခုတော့ မှတ်ထားပါ။ ငါဟာမင်းကိုချစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားတစ်ခွန်းက လွဲပြီး မင်းရဲ့အချစ်တွေကို မတောင်းဆိုခဲ့ဘူး။ မင်းစဉ်းစားကြည့်ပါ။ မတောင်းဆိုတဲ့အရာတစ်ခုကို ဘယ်ပိုင်ရှင် တစ်ဦးတစ်ယောက်ကမှ ငြင်းပိုင်ခွင့်မရှိဘူး။ ခုတော့ ငါမတောင်းဆိုတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုကို

မင်းအရမ်းပြင်းနေတယ်... အဲဒါ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ မင်းနှလုံးသားက ငါ့ကိုပြန်ချစ်မိမှာပဲလို့ ဦးနှောက်ကနေ ကြိုတင် ထိန်းချုပ်ကာ တွယ်လိုက်တာ။ ဧည့်သည်လာတဲ့အခါ ထမင်းကျွေးရမှာပဲလို့ ဒီနေ့သာမှမချက်ဘူးဆိုပြီး ဘယ်သူမှမပေးဘဲပြောတဲ့ စကားလိုပေါ့။”

အပျက်အစီးသတ္တဝါတွေပြည့်လှုံတဲ့ ဝမ်းဗိုက်အကြည့်တွေက ဒီရဲဆီ တရစပ်ရောက်သွားသည်။ သူမကိုချစ်ပါတယ်လို့ပြောတဲ့ယောက်ျားတစ်ယောက်က သူမကို ဝေဝနာတိုက်ခိုက်နေတာ တော်တော်ကို မုန်းစရာကောင်းတယ်။ သူမကလည်း ဒီရဲထင်မြင်ချက်တွေ မှားယွင်းကြောင်းကို သက်သေပြရမိအောင် ဒီရဲဆိုတဲ့လူတစ်ယောက်နဲ့စိတ်ထဲမှာ ယုံကြည်မှုလွန်ကဲပြီး ဘဝပြည့်တဲ့စိတ်ပျောက်မှာ။

“ ရှင်သေလို့ရကယ်၊ ခုချက်ချင်း လဲကျသေဆုံးလို့လဲ ကျွန်မ ဝမ်းမနည်းဘူး။ ကျွန်မဘဝအတွက် ရှင်တာဘာမှကို အရေးမပါတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ ရှင်သိအောင် ကျွန်မထပ်ပြောလိုက်မယ်။ လူကြီးတွေရဲ့သဘောဆန္ဒကို မလွန်ဆန်နိုင်လို့သာ ရှင်ကို လက်ထပ်ရမယ့် ရှင်ကို ခပ်ပွန်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ တစ်သက်လုံး အသိအမှတ်မပြုဘူး။ ဒါကိုမှ ရှင်ကဝမ်းနည်းလို့ ကျွန်မရှေ့မှာ နှုတ်ထောက် တောင်းပန်ရင်တောင် သနားလိမ့်မယ် မထင်နဲ့နော် ”

ဝမ်းဗိုက်ပြောရင်း ဒီရဲမျက်နှာကိုစေ့စေ့ကြည့်ကာ လှောင်ပြောင်ရယ်မော လိုက်တယ်။ သူမဘဝအတွက် ဒီနေ့ဟာ မင်္ဂလာအရီဆုံး နေ့ထူးနေ့မြတ် ဖြစ်သွားပြီ။ သူမကိုသာအမြဲတမ်း အထက်စီးကနေ လှောင်ပြောင်ရယ်မော နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို အခုလိုကလဲ့စားချေခွင့်ရတာဟာ နည်းနည်းနော့နော့ အခွင့်အရေးမှ မဟုတ်တာ။ ဝမ်းဗိုက်ရယ်သံက ဘာကြည့်ကြည့်ကျယ်လောင်လာတယ်။ ဒီရဲကတော့ ဝမ်းဗိုက်ရယ်သံဆုံးတဲ့အထိ စိတ်ရှည်စွာ နားထောင်နေကာ...

“ ရယ်လို့ပြီးရင် ပြန်ကြမယ် ဝမ်းဗိုက် ”

ဟု ပြောလိုက်သည်။

“ ဘာလဲ၊ ကျွန်မရယ်သံတွေကြောင့် ရင်ရဲ့နှလုံးသားတွေ ကွဲကြွေနေပြီလား ”

“ မင်းထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ ”

ဒီရဲကားကို စက်နိုးပြီးလျှင်ကာ လာတဲ့လမ်းအတိုင်း ပြန်မောင်းလေသည်။

ဝမ်းဗိုက်ရယ်သံမှာ အရမ်းကို ပေါ့ပါးသွားတယ်။ နာရီပေါင်းများစွာ သိုလှောင်ထားခဲ့ရတဲ့ အပျက်အစီးသံနဲ့ နာကြည်းချွတ်တွေအားလုံး အန်ထုတ်လိုက်ပြီးတဲ့ နောက်တော့



“ ငါမယုံဘူး ဝမ်းဗိုက် ”
“ ဒီပေမယ့် တကယ်ဖြစ်သွားတယ် သိတ ”

ရုန်းပြောနေတဲ့ သိတအသံက တိတ်ဆိတ်သွားပြီး ပြန်ပေါ်လာသည်။

“ နင်အခု ဘယ်လိုခံစားရလဲ ”

“ ဟ ဝမ်းသာတာပေါ့။ ငါလိုချင်တာရတဲ့အတွက် ငါ့ပြောချင်တဲ့ စကားတွေကို ပြောပစ်လိုက်တယ်လေ။ ဒီအတွက်လည်း ဘယ်တော့မှ နောင်တရမှာမတုတ်ဘူး ”

ဝမ်းဗိုက်နားထဲမှာ သိတရဲ့ သက်ပြင်းချသံကို ကြားရသည်။

“ ဒီရဲဟာ ဒီလောက်ညံ့တဲ့ လူတစ်ယောက်လို့ ငါမထင်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့ နင်ကိုချစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားပြောလဲဆိုတာ စဉ်းစားလို့ မရပေမယ့် လွဲချော်မှုတစ်ခုတော့ရှိနေမှာ သေချာတယ် ”

ဝမ်းဗိုက်နားကိုယ်လေး ဆတ်ခနဲတုန်သွားသည်။ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ သိတပြောတဲ့ စကားတွေက လုံ့လမှားယွင်းနေသည်။ ဒီရဲဟာ သူမရှေ့မှာတစ်ကယ် ကျွဲနဲ့တယ် ဒီရဲ နှစ်ယောက်က သူမကိုချစ်တယ်ဆိုတဲ့စကားထွက်လာခဲ့တာ ဒီရဲကိုယ်တိုင် သက်ဆက်တယ်။

“ သိတ ဒီရဲကို နင်အထင်ကြီးလွန်းတယ်။ သူနှလုံးသားက ဘာနဲ့ထုထားလို့လဲ ”

သူမဟာ အရမ်းလှတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ဆိုတာ သိတမေ့သွားပြီလား။ ဒီရဲလည်း ပုထုဇဉ်လူသားတစ်ယောက်ပါ။ သူမအလှတွေကို ဘယ်လောက်အထိ ဥပက္ခာပြုနိုင်မှာလဲ။

“ ဝမ်းဗိုက် ”

www.burmeseclassic.com

“ ဘာလဲ သီဟ ”

“ ဒီရဲအပေါ်မှာထားတဲ့ နှင့်ရဲ့အပြိုးတွေ ပြေပျောက်သွားပြီလား ”

“ ငါကျေနပ်သွားပြီ ”

“ အဲဆို နှင့်ဒီရဲကို ချစ်ဖို့ ကြိုးစားကြည့်လေ ”

“ မဖြစ်နိုင်ဘူး သီဟ၊ ငါ့ရင်ထဲမှာ သူ့အတွက် ချစ်ခြင်းတရားရဲ့ ရင်ခုန်သံတွေက ပျောက်နေတယ်၊ ဘဝအတွက် မဖြစ်မနေ လက်တွဲရမယ့် လူတစ်ယောက်ဆိုတဲ့အသိက ငါ့ရင်ထဲမှာ ချစ်နှောင်ထားသလိုပါပဲ ”

“ ပြည်ပြည်တော့ စဉ်းစားပေါ့တာ၊ ငါကတော့ အဲပဲ ပြောချင်တယ်၊ ဘဝဆိုတာ အပွားနည်းမှ ထိခိုက်ခံစားမှု သက်သာမှာ ”

“ ဒီရဲကို နှင့်ဘာဖြစ်လို့ အထင်ကြီးနေတာလဲ၊ သူလည်း လူထဲက လူသားတစ်ယောက်ပါ၊ သူများထက်ထူးတာဆိုလို့ ဒီရဲဆိုမှာ ဘာမှပါမလာဘူး ”

“ ဝူးပွင့် ဒီရဲအကြောင်းကို နှင့်ထက်ထိုက်သိတယ်ဆိုရင် နှင့်ယုံမှလား။ ဒီရဲကို ငါအထင်ကြီးတာ မတုတ်ဘူး၊ လေးစားတာပါ။ သူ့ရဲ့ နှလုံးသားမှာ သူများနဲ့မတူတဲ့ခံစားချက်တွေ တစ်ဘက်သားကို နားလည်ပေးနိုင်တဲ့ စိတ်ဇာတ်တွေနဲ့ အရာရာတို့ မတွေးတော မျှော်မြင်နိုင်တဲ့ ဉာဏ်ရှိတယ်၊ ဒီရဲက လူတော်တစ်ယောက်ပါ။ သူ့အပေါ်တင်စီးလာရင် ချက်ချင်း လက်စားချေတတ်တာကလွဲပြီး အပြိုးမထားတတ်ဘူး ”

“ သီဟ ဒီအချိန်မှာ သူ့အကြောင်းကို မသိချင်တော့ဘူး ”

“ ကောင်းပြီလေ၊ အဲဆိုငါ ဝုန်းချလိုက်တော့မယ် ”

“ ခဏ သီဟ၊ ငါပြောစရာ ကျန်သေးတယ် ”

“ ဘာပြောမှာလဲ ”

“ ဘာမှမတုတ်တော့ပါဘူးဟာ၊ အဲပဲနော် ”

ဝူးပွင့် ဝုန်းချသံကြားမှ သီဟလည်း ဝုန်းချမိတယ်။ ဘယ်လိုကောင်မလေးပါလိမ့်၊ အဲကြောင့်လည်း သီဟချစ်မိတာ ဖြစ်မယ်။



အခန်း (၁၇)

“ ဝူးပွင့်စပြောတဲ့အချိန်က ကျွန်တော်စိတ်ထဲမှာ လည်နေတဲ့ ကမ္ဘာကြီးတောင် ရပ်ဟန့်သွားတယ်လို့ ထင်ရလောက်အောင် အံ့ဩသွားတယ် ”

သီဟက လက်ဝက်ရည်ခွက်လေးကိုပွေ့ပြီး ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

“ ဒီကိစ္စအတွက်နဲ့ ခင်ဗျား ကျွန်တော်ဆီရောက်လာတာလား ”

ဒီရဲက သူတိုက်ခန်းကို ရှာဖွေရုံစမ်းပြီးရောက်လာတဲ့ သီဟကို ပြန်မေးလိုက်သည်။

“ အတိအကျပဲ ကိုဒီရဲ ”

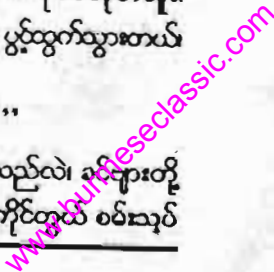
ဒီရဲရယ်မောလိုက်သည်။ အဲကို သီဟက နားလည်တဲ့မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်ပြီး

“ ကိုဒီရဲ ဝူးပွင့်ကို တကယ်ချစ်လို့ ဝွင့်ပြောလိုက်တာလား ”

“ ကိုသီဟ လောကကြီးတာ ဘာမှမထူးဆန်းဘူး၊ ဖြစ်ချင်တဲ့ လူကို ဖြစ်ခိုင်းလိုက်တယ်၊ ချမ်းသာချင်တဲ့လူကို ချမ်းသာခိုင်း လိုက်တယ်၊ အဲဒီလိုပဲ ကျွန်တော်ကလည်း ဝူးပွင့်လိုချင်တဲ့အရာကို ပေးလိုက်တာလေ၊ ကျွန်တော် သာသာကြည်ကြည်ပေးတဲ့ အရာတစ်ခုကို သူ့ဘာနဲ့ယူပါစေ၊ ကျွန်တော်အလုပ်မတုတ်ဘူး၊ အဓိကက လတ်တလောဖွန်းကြပ်နေတဲ့ စိတ်တွေ ပွင့်ထွက်သွားတယ်၊ အဲဆို ကျွန်တော် ကျေနပ်သွားပြီ ”

“ ကိုဒီရဲ ဝူးပွင့်ကို တကယ်မချစ်ဘူးပေါ့ ”

“ အချစ်ဆိုတာကို ခင်ဗျားဘယ်လောက်နားလည်လဲ၊ ခင်ဗျားတို့ ပြောပြောနေတဲ့အချစ်ဆိုတာကြီးကို လက်တွေ့ကိုင်တယ် စမ်းသပ်



ကြည့်လိုရလား။ အရိပ်အငွေ့တောင်မှ မပြင်ရတဲ့အရာတစ်ခုကို ဘာဖြစ်လို့မှား တပ်မက်ယုံကြည်ပြီး စွဲလန်းနေရမှာလဲ။ ဒီပေမယ့် ချစ်ကာတွေ မုန်းတာတွေကို သေးဝယ်ပြီး ဘာစိတ်မှမရှိဘဲနဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ချစ်ဟယ်ဆိုတဲ့ စကားတစ်ခွန်းပြောရတာ မပင်ပန်းဘူးလေ ”

သီတဗိတ်ထဲမှာ ဒီရဲစကားတွေကို နားထောင်ပြီး ဝူးပွင့်မျက်နှာလေးကို မှိတ်ဆွတ်မိသည်။ အခုဒီရဲပြောတဲ့စကားတွေ က ဝူးပွင့်ကြားရင် ဘယ်လို ဖြစ်သလဲ။ ဒီရဲဘည့် အလွန်လျှို့ဝှက်ပြီး ခန့်မှန်းရခက်ခဲသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ တွေ့တဲ့လူတိုင်းကို မုန်ကန်တဲ့စကားလုံးတွေနဲ့ နှိပ်ကွပ်တတ် ပေမယ့် တစ်ခါတစ်ရံလေ မဆင်မတတ်ဘဲ ရှုထောင့်ကနေ လူတွေရဲ့အခက်အခဲနဲ့ ပျော်ရွှင်မှုကို အနစ်အနာခံပြီး ပေးဆပ်တတ်၏။

“ ဝူးပွင့်အရင်းပျော်ရွှင်နေတယ်။ ကိုဒီရဲဆီက ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားကိုရခဲပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း ဝူးပွင့်ဘဝမှာ ပြည့်စုံသွားသလို ခြစ်မှန်း ကျွန်တော်ရိပ်မိတယ်။ မျက်နှာကို မပြင်ရပေမယ့် ဝုန်းထဲကအသံတွေက သူ့ရဲ့စိတ်ဓါတ်တွေကို ဖော်ပြနေတယ် ”

ဒီရဲ ပြုံးမိတယ်။ ဒီအကြောင်းအရာတွေကို သူကြိုမြင်ထားပြီးပြီ။ ဒီကြောင့်လည်း သူမလိုအပ်တာကို ပေးလိုက်တာပါ။

“ တိုသီထ ဘယ်သွားစရာရှိလဲ ”
“ ဘာဖြစ်လို့လဲ ”
“ ခြေထောက်ကွန်တော်ဝူးပွင့်ကို သွားခေါ်ဖို့ အချိန်နီးနေပြီ။ ကိုသီထ လိုက်ချင်လိုက်ခဲ့လေ ”
“ မလိုက်တော့ဘူး ကိုဒီရဲ၊ ကျွန်တော် ပတ်စပို့စ်ကိစ္စအတွက် ရုံးသွားရမယ် ”
“ အိုကေ၊ ဒီဆို ကျွန်တော်တို့ လမ်းခွဲကြမယ် ”

ဒီရဲက အိပ်ရှင်တစ်ယောက်ပီသစွာ လက်ဝက်ရည်ဖိုး ရှင်းလိုက် သည်။ ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်ဆိုင်ထဲက အတူတူထွက်လာပြီး ဆန့်ကျင်ဘက်အရပ်ဆီတို့ ဦးတည်တော့၏။



ဝူးပွင့်မျက်နှာလေးက ဒီနေ့ကျမှ ကျွတ်သေရေရှိဖို့ လှပနေတယ်ဟု ဒီရဲစိတ်ထဲထင်မိသည်။ မိန်းမတစ်ယောက်ဆိုပါရဲ့။ ရင်ထဲမှာဘာမှမရှိတဲ့ အချိန်မှာ မျက်နှာက ကြည်လင်အေးမြနေတယ်။ ဝူးပွင့်ကလည်း ဒီအတိုင်းပဲ။ လူဆိုတာ ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာကို ဖြစ်သွားတဲ့နောက်ပိုင်း စိတ်ဗီဇိမ်းမှုဆိုတာ ရှိတော့မှာ မတုတ်ပေ။

“ သီတနဲ့ ငါတွေ့တယ် ”

ဒီရဲက ကားကိုရှေ့ကြည့်မောင်းရင်း ပြောသည်။

ဝူးပွင့်က ဒီရဲဘက်ကို လှည့်မကြည့်ဘဲ။

“ တုတ်လား။ ဘယ်အချိန်တလဲ ”

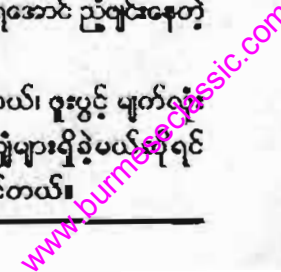
“ ငါ့မှတ်မိဘူး။ သူ့ရိပ်ခြားထွက်တော့မယ်လို့ဝေ့ ပြောသွားတယ် ”

ဝူးပွင့်မျက်နှာက ချက်ချင်းအရောင်ပြောင်သွားတယ်။ ဒီကိစ္စကို ဘာဖြစ်လို့ ဂုမကို အသိပေးတာလဲ။ သီဟနဲ့သူမက ခုမှသိတဲ့ လူတွေ မတုတ်ဘူး။ နောက်ပြီး သီတဆိုတာ သူမကို ချစ်တဲ့သူ ...

“ ရှင်လည်း နိုင်ငံခြားမထွက်ချင်ဘူးလား ”

“ မင်းက ငါ့ကိုခိုင်းတုန်းက ခုထဲက စိတ်ကူးနေတာလား။ မရှားနဲ့ ဝူးပွင့် ငါ့တာမိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ မိုင်းစားခံရအောင် ညံ့ဖျင်းနေတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်မတုတ်ဘူး ”

ဒီတစ်ခါတော့ ဝူးပွင့်က ဒီရဲမျက်နှာကိုကြည့်မိတယ်။ ဝူးပွင့် မျက်နှာ လဲမှာသာ ထောင်ကျမ်းအားကောင်းတဲ့ မီးတောက်မီးလျှံများရှိခဲ့မယ်ဆိုရင် ဒီရဲတစ်ယောက် ကားမောင်းနေရင်းနဲ့ပဲ ပြာကျသွားနိုင်တယ်။



“ တစ်လွဲပထင်ပါနဲ့၊ ရှင်နိုင်ငံခြားသွားရင် ကျွန်မက ယူစရာ မလိုတော့ဘူးလေ၊ ဒီကြောင့်ပြောတာ၊ ပြီးတော့ ရှင်မှာ မိန်းမ တစ်ယောက်တိုလက်ကြောတင်းတင်း လုပ်ကျွေးနိုင်တဲ့ အရည်အချင်း မရှိဘူးဆိုတာ ယုံပါတယ် ”

“ တာ ပြောချက်ကတော့ လှတယ်၊ မင်းတို့မိန်းကလေးတွေက ယောက်ျားတစ်ယောက်ယူပြီး အသာလေး အသင့်ယိုင်စားဖို့ပဲ စိတ်ကူးနေကြတာ၊ နည်းနည်းပါးပါး ယောက်ျားလေးဆက်ကလည်း ကိုယ်ချင်းစာပြီး စဉ်းစားပေးပါလား၊ မလွယ်ပါဘူးကွာ၊ ငါတို့ ယောက်ျားလေးတွေ ဘဝက မရခင်ကလည်း ရှုံးရတယ်၊ ရပြီးတော့လည်း ရှုံးတာပဲ၊ မိန်းမတွေနဲ့ ပတ်သက်လာရင် အနိုင်ဆိုတာ ယောက်ျားလေးဘဝမှာ မရှိပါဘူး ”

“ ရှင်တာ တကယ်ကို လိပ်မျိုးပဲ ”

“ ငါကလဲ ဖြစ်ချင်နေတာပါ၊ ဒီမှ မိန်းမတွေမြင်တိုင်း ကြောက် ကြောက်လို့အော်ပြီး ခေါင်းဝှက်ပြီး ပုန်းနေလို့ရမှာ ”

“ ရှင်နော် ”

“ တာကွာ ”

“ ကျွန်မ မပြောလိုက်ချင်ဘူး ”

“ ငါကလည်း မပြောချင်ပါဘူး ”

“ အခုက်ကို မရှိဘူး ”

“ လှလည်း မလှဘဲနဲ့ ”

“ မလှဘူးဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့ချစ်တယ်ပြောလဲ ”

“ မင်းလည်း ငါပြောတာကို ဘာဖြစ်လို့ ငြိမ်ပြီးနားထောင်လဲ ”

“ ဖြော် ရှင်က ကျွန်မကို အတင်းအကြပ်ခေါ်ပြီး ပြောတာလေ၊ ကျွန်မကိုယ်တိုင် လိုလိုချင်ချင်နဲ့ နားထောင်ပါ့မယ်လို့ ရှင်ကို ပြောရူးလို့လား ”

“ ထားပါတော့ကွာ၊ ဒီတွေက သိပ်ပြဿနာမဟုတ်ဘူး၊ အရေးကြီး တာက မင်းဘာဖြစ်လို့ သိဟကို မချစ်နိုင်တာလဲ၊ အဲဒါကို ငါသိချင်တယ် ”

ဗူးပွင့်ဖျတ်နာလေး ဝူပုပ်သွားတယ်၊ ဒီရဲဆိုတာ ဘယ်လိုလူစားလဲ၊

ကိုယ်နဲ့လက်ထပ်ရမယ့် မိန်းမတစ်ယောက်ကို သူကိုယ်တိုင်လည်း ချစ်တယ် ပြောပြီး အခြားလူတစ်ယောက်ကို ပြန်ချစ်ခိုင်းနေတယ်။

“ သိတက ရှင့်ထက်စာရင် အများကြီးတော်တယ်၊ ဒီပေမယ့် ကျွန်မနှလုံးသားက သူ့ကိုမှ မချစ်တာ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ”

“ ကြိုးစားကြည့်လေ၊ လူဆိုတာကြိုးစားရင် စကြာဝဠာကြီး ကိုတောင် ခြေဆန့်လို့ရပါတယ်ကွာ ”

“ ရှင်ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အထိ သိဟနဲ့သဘောတူနေတာလဲ ”

“ ငါလည်းမသိဘူး၊ သိတက မင်းကို အရမ်းချစ်တာတော့ သေချာတယ် ”

ဗူးပွင့်ဖျတ်ခမ်းကိုကိုက်ပြီး ပါးစပ်ကို တင်းတင်းပိတ်ထားလိုက်သည်။ ဒီရဲက စကားတတ်တယ်၊ ဆက်ပြောနေရင် သူမပဲ ရှုံးသွားမှာ၊ ဒီကြောင့် ဘာမှမပြောဘဲနေတာက အကောင်းဆုံးပဲလေ ။



www.burmeseclassic.com



ဒီရဲ့ ကားလေးက ဝှေးပွင့်တိုသင်တန်းအောက်မှာ ထိုချပ်တဲ့ အချိန်တွင် နန္ဒတို့အုပ်စုကို မြင်လိုက်ရသည်။ နန္ဒတို့အုပ်စုဆိုတာက နန္ဒနဲ့ အခြားနှစ်ယောက်ပါ။

“ ခုတွဲပါ။ ဘယ်တနေ ပြန်ပြီးပေါ်လာတာလဲ မသိဘူး ”

ဝှေးပွင့်က နန္ဒတို့ကိုကြည့်ပြီး စိတ်ဖျက်ဖျတ်နဲ့ ညီးညူးလိုက်တာကို ကြားပြီး ဒီရဲ့ပခုံးတွန့်မိတယ်။

“ ဒီရဲ့ ငါ့ပွင့်နဲ့ စကားပြောချင်တယ် ”

ဒီရဲ့ တားပေါက်ဆင်းကာ နန္ဒနဲ့ဖျက်နာချင်းဆိုင် ရပ်လိုက်ပြီး . . .

“ ခွင့်တောင်းတာလား၊ မိုက်ကြေးခွဲတာလား နန္ဒ၊ ငါ့ကို ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောစမ်းနော် ”

နန္ဒလေသံမာတာကို နားထောင်ပြီး ဒီရဲ့က မေးလိုက်သည်။ နန္ဒ ဖျက်နာမှာ မပိုးမခန့်အပြုတစ်ချက်ပွင့်လာပြီး . . .

“ ငယ်သူငယ်ချင်းတွေပဲကွာ၊ ဘယ်လိုပဲပြောပြော ငါ့ဆန္ဒကို မင်းလိုက်လျောပေးရမှာပေါ့ ”

“ ဪ နီလိုလား၊ အဆိုရင် ဝှေးပွင့်ကို မေးကြည့်လေ၊ သူက မင်းနဲ့စကားပြောချင်တယ်ဆိုရင် ငါ့ဘာမှ မကန့်ကွက်ဘူး ”

“ ဒီရဲ့ ကျွန်မ စကားမပြောနိုင်ဘူး ”

ဝှေးပွင့်က ကားထဲကနေ လှမ်းအော်သည်။

“ မင်းကြားတယ်နော် နန္ဒ ”

နန္ဒက ဒီရဲ့ပြောတာကို မကြားချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ဝှေးပွင့်ဘက် လှည့်ကာ . . .

“ နင်အရမ်းမာနကြီးပါလား၊ နန္ဒ ဘာကောင်လဲဆိုတာ နင် သိစေရမယ် ”

“ မင်းဘာလုပ်မလို့လဲ ”

“ မင်းအသာနေစမ်းပါ။ ငါနဲ့ဝှေးပွင့်ကိစ္စကို ငါတို့နှစ်ယောက်ထဲ ရှင်းမယ် ”

ဒီရဲ့ နန္ဒအကြံအစည်ကို သိလိုက်တယ်။

“ မင်းပြန်တော့ နန္ဒ၊ ဒီထက်ပိုဆိုးထာရင် ငါခွင့်လွှတ်မှာ မတုတ်ဘူး ”

ဒီရဲ့မျက်လုံးတွေ ဝှေးပွင့်တောက်ပလာသလို ဖျက်နာမြင်တစ်ခုလုံးလည်း အေးစက်တင်းမာနေတယ်။ နန္ဒတစ်ယောက် ဒီရဲ့ပုံစံကို မြင်လိုက်ရ၍ ကျောချမ်း သွားသည်။ ဒီရဲ့အကြောင်းကို နန္ဒကောင်းကောင်းသိပေမယ့် ခုအချိန် ရောက်မှတော့ မထူးတော့ဘူး။ သူ့ရင်ထဲမှာ ဝှေးပွင့်ကို ပိုင်ဆိုင်ရမိပဲ သိတယ်။

“ ဒီရဲ့ ငါ့ဆုံးဖြတ်ပြီနော်၊ ဝှေးပွင့်ဟာ ငါ့ဘဝအတွက် အရမ်းလိုနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။ ဒီပွဲမှာ ‘ရာမ’ မလုပ်ချင်ပါနဲ့ကွာ ”

“ နန္ဒ မပိုက်ပိုင်းနဲ့နော်၊ နင်ကိုငါ မချစ်နိုင်ပါဘူးလို့ ငါပြော ထားတယ် ”

ဝှေးပွင့်လည်း အေးသြစ်လွန်းသဖြင့် အသားတွေ တဆတ်ဆတ် တုန်နေသည်။

“ နန္ဒ ငါထပ်ပြောမယ်၊ မင်းပြန်တော့ကွာ ”

“ သိပ်ရယ်ရယ်တယ်ကွာ၊ ဪ ဪ လူတွေတာ မိန်းမနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ပြောင်းလဲတတ်တယ်ဆိုတာ တော်တော်မှန်တယ်။ မင်းကိုငါ အံ့ဩတယ် ဒီရဲ့၊ မင်းအဲ့စံယူချက်တွေ၊ စိတ်ငါတ်နဲ့အတွေး အခေါ်တွေက ဒီလောက်အထိ ပြောင်းလဲသွားလိမ့်မယ်လို့ ငါထင်ဘူး ”

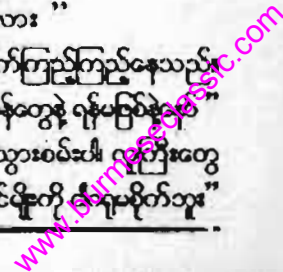
“ မင်းပါးစပ်ပိတ်ထားစမ်း ”

“ ဘာလဲ၊ မှန်တာပြောလို့ မခံနိုင်ဘူးလား ”

နန္ဒနဲ့ပါလာတဲ့ လူနှစ်ယောက်ကလည်း ဒီရဲ့ကို မိုက်ကြည့်ကြည့်နေသည်။

“ ဒီရဲ့ လူလိုပြောတာကိုနားမလည်တဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေနဲ့ ရန်မပြစ်ခဲ့ရဘူး ”

“ ဝှေးပွင့် ဒီရဲ့ကို နင်အားကိုးနေတာလား၊ သွားစမ်းပါ။ လူကြီးတွေ မေးစားမှ မိန်းမတစ်ယောက်ရမယ် အကောင်ပိုကို ငါ့အုပလိုက်ဘူး ”



နန္ဒစိတ်ထဲမှာ သူငယ်ချင်းဆိုတဲ့အသံက ပျောက်ကွယ်နေသည်။
ဇူးပွင့်ကို သူငယ်ချင်းပိုက်ဖို့အတွက် ဒီရဲက တကယ်အနှောက်အယှက်ကောင်
တစ်ယောက်ဟုသာ မြင်တော့တယ်။

ဒီရဲ လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုတ်ထားလိုက်သည်။ နန္ဒလို
'မ' စိတ်မွန်နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ပါ။စပ်နဲ့ ပြောလို့ရမှာ မတုတ်ဘူး။

နန္ဒက ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်တဲ့မျက်နှာဖြင့် သူပြောချင်တာ ကို
ဆက်ပြောနေသည်။

“ ဒီရဲ ဒီနေ့ကစပြီး မင်းနဲ့ငါ သူငယ်ချင်းမတုတ်တော့ဘူး။ ငါ့ရဲ့
သွားရောင်းကြောင်းမှာ မင်းက အဓိကအနှောက်အယှက် ဖြစ်သွားပြီ”
“ ဇူးပွင့် နှင့်ဘဝကို ငါသနားတယ်။ ဒီရဲကို နှင်ယူမယ်ဆိုရင်
ယောက္ခမခေါ်စရာလူ ဘယ်တော့မှရှိမှာမတုတ်ဘူး ”
“ ဘာ ”

ဒီရဲ ခေါင်းထဲမှာ မိုက်ခနဲဖြစ်သွားပြီး နှလုံးသားတစ်ခုလုံး နာကျင်
လာတယ်။ ဒီရဲမျက်လုံးတွေက ချက်ချင်းလူသတ်တစ်ကောင်လို အရောင်
ပြောင်းသွားတာကို နန္ဒမြင်လိုက်သဖြင့် နောက်တိုခြေတလှမ်း ဆုတ်မိ၏။
ဒီရဲ ဦးခေါင်းတစ်ခုလုံး ချာချာလည်နေပြီး ကိုက်ခဲလာသဖြင့် ကိုယ့်ကိုကိုယ်ထိန်းက
နန္ဒလည်ပင်းကို ပြေးညှစ်လိုက်သည်။

နန္ဒလည်း ရုတ်တရက်ရှောင်ချိန်မရပေ။ ဒီရဲရဲ့ သန်မာတဲ့ လက်နှစ်
ဝက်က နန္ဒလည်ပင်းကို ဆုတ်ကိုင်လိုက်ချိန်တွင် ပင်ကိုထိန်းချုပ်နိုင်တဲ့
အသိတရားတွေက လုံးဝပျောက်ကွယ်သွားတော့သည်။

ဒီရဲအမြင်မှာတော့ နန္ဒတာ အကြီးပားဆုံး ရန်သူတစ်ယောက် ဖြစ်နေ
တယ်။ ဒါ့ကြောင့် နန္ဒကို သေအောင်သတ်ရမယ်။

အင်အားပြင်းမဟူသဖြင့် နန္ဒပြေပြင်မှာ ပက်လက်လန်ကျသွားသည်။
ဒါကို ဒီရဲက အခွင့်ကောင်းယူပြီး လည်ပင်းကို မိမိရရဆုတ်ကိုင်ကာ အားကျန်
ညှစ်ထားတယ်။ အနှစ်နှစ်အလလက မျိုသိပ်ထားတဲ့ ဒီရဲ ခံစားချက်တွေက
နန္ဒအပေါ် အဆုံးစွန်အထိ ပေါက်ကွဲမိတော့တယ်။

“ ဒီရဲ မလုပ်နဲ့ ”

ဇူးပွင့် ကားပေါ်က အပြန်ဆင်းပြီး ဒီရဲကိုကိုင်ကာ အော်ဟစ်
သတ်ပေးပေမယ့် မအောင်မြင်ပေ။ နန္ဒနဲ့ပါလာတဲ့ လူနှစ်ယောက်လည်း ဘီလူး



သဘက်စီးနေတဲ့ ဒီရဲပုံစံကိုမြင်ပြီး ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေးသွားကြတယ်။
“ လာကြပါရင်၊ ဒီမှာ ရန်ဖြစ်နေတာ ဘယ်လိုမှခွဲလို့မရဘူး ”
ဇူးပွင့်အော်ဟစ် အကူအညီတောင်းသံကြောင့် ပတ်ဝန်းကျင်က
လူတွေရောက်လာပြီး အတင်းဝင်ဆွဲကာ ခွဲပေးပေမယ့် အရာအားလုံးဟာ
ပြုပြင်လို့ မရအောင် နောက်ကျသွားခဲ့ပြီ။



လူတွေအားလုံးရဲ့ မျက်နှာတွေမှာ ဝမ်းနည်းကြေကွဲရိပ်များ ခုံးလွှမ်း
နေသည်။

“ ဒီရဲ ဒီလိုဖြစ်သွားတာ ကျွန်တော်တို့ပါ ”

မျက်ဝန်းထဲက ဝေ့တက်လာတဲ့ မျက်ရည်ကြည်ညိုလေးများကို
တစ်သျှူးစင်ြင့်သုတ်ကာ ဆို့နှစ်ကြေတွဲစွာဖြင့် ဇူးပွင့်ပြောလိုက်သည်။

“ ကျွန်တော်တို့လည်း သတင်းကြားတော့ ယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်
ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါ့ကြောင့် မင်းစိုးတို့ခေါ်ပြီးချက်ချင်းထွက်လာ
ခဲ့တာပါ ”

“ အေးကွေ၊ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ၊ သေတဲ့လူလည်း သေသွားသလို
ဇူးပြီးထောင်ကျတဲ့လူလည်း ကျတော့မှာပေါ့ ”

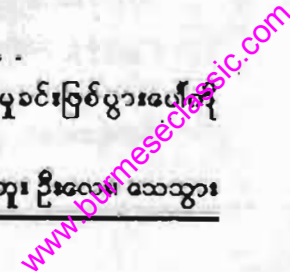
“ မောင်ဒီရဲဟာ ရိုင်းရိုင်းတဲ့လူတစ်ယောက် မတုတ်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့
လူသတ်လောက်တဲ့အထိ ပေါက်ကွဲသွားတာလဲ ”

“ အခု ဒီရဲကို ဘယ်မှာထားလဲ ”

ဦးလေးထွန်းက ဇော်ထက်ကို ကြည့်ပြီး . . .

“ ဆေးရုံမှာ တာဝန်ရှိတဲ့လူတွေက ပူခင်းဖြစ်ပွားပေါ့ကို
အသေးစိတ် စစ်ဆေးနေကြတယ် ”

“ ကျွန်တော်တို့ တကယ်စိတ်မကောင်းဘူး၊ ဦးလေး၊ သေသွား



တာလည်း သူငယ်ချင်း၊ သတ်ပြီးရူးသွားတာလည်း သူငယ်ချင်း ဆိုတော့ ဘယ်လိုခံစားရမှာတောင် မသိလောက်အောင် ဖြစ်နေတယ်”

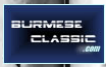
ငြိမ်ထက်နေတဲ့ မင်းရိုးကပြောလိုက်ချိန်တွင် အားလုံးအတွေး ကိုယ်စီဖြင့် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

ပြဿနာရဲ့ အဓိကတရားခံတာ ဇူးပွင့်ဖို၊ သူမကြောင့် ဝမ်းနည်း ကြေကွဲခြင်းတွေနဲ့ ဇာတ်သိမ်းခဲ့ရတယ်။ ဇူးပွင့်လည်း ဦးလေးထွန်းဟို ရှေ့မှာ ကြာကြာမထိုင်ချင်သဖြင့် ဒီရဲအခန်းထဲကို ထွက်လာခဲ့တယ်။ ဘယ်သူတမှ အပြစ်မပြောပေမယ့် ကိုယ့်လိပ်ပြာက တိုယ့်ကို ပြန်ခြောက်လှန့်နေတယ်။ အခန်းရှေ့ရောက်မှ အထဲကို ဝင်ချင်မိတ်ဖော်လာသည်။ အရင်တစ်ခေါက် အခန်းထဲဝင်တဲ့အချိန်မှာ နှင်လွှတ်တဲ့လူရှိခဲ့ပေမယ့် တစ်ကြိမ်သူမကို ဘယ်သူမှ မတားမြစ်ကြပေ။

လော့မချာတာဆင်ဖြင့် လက်ကိုင်ဘုလေးဆိုလှည့်တာ အခန်းထဲ ရောက်သွား ချိန်မှာတော့ အဲဒါကွန်းကြောင့် အေးစက်နေပေမယ့် မိတ်ထဲမှာ ခြောက်တွေ့ သလို ခံစားမိသည်။

ဇူးပွင့်မှတ်လုံးများစာ တစ်ခန်းလုံးကို ကြည့်လိုက်ချိန်တွင် စာရေး စာမပွဲဖော်စာ စာရွက်တစ်ရွက်ကို သတိထားမိသည်။

အထွမ်းတွေ
ရင်မှာစုပြီး
သိမ်းထားခွင့်ပြုပါ
နူးညံ့တဲ့နှလုံးဆားရင်ပြင်မှာ
မင်းရဲ့အပုန်းတံဆိပ်နဲ့
သံစဉ်မဲ့တေးသွားကို
အဝတ်ပြုရင်း
တိုးတိုးလေး ငြီးတွေးခွင့်ပြုပါ
ပစ္စုပ္ပန်နဲ့ အနာဂတ်ကြား
ဆုံးရှုံးမှုများနဲ့ နှုတ်လုံးရတဲ့ဘဝ
ဒီတစ်ဘဝသာ ရှိပါစေ။



ဇူးပွင့် ရင်ထဲမှာလိုက်ခဲ့ ခံစားမိလိုက်သည်။ မျက်ဝန်းထဲက မျက်ရည်များ တတော့ ဖြစ်ပြင်ပေါ်မှာ အတာအာသီးညွှန်းနဲ့ ကြွေကျလာတယ်။ ဒီရဲနှလုံးသားထဲမှာ ဘာရှိလဲဆိုတာ သူမမသိရပြီ။ ဒါကြောင့်လည်း အချိန်ကာလတစ်ခုကိုစောင့်ပြီး ဒီရဲကို ပြန်လည်ပေးဆပ်ရမယ်လေး။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ သူမဒီရဲဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို အရမ်းချစ်မိသွားပြီ မတုတ်ပါလား။

ဦးလေးထွန်းတစ်ယောက် ဒီရဲမျက်နှာကိုကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှာ ရို့နှစ် ကြေကွဲလာတယ်။ ဧဆီမိုးစန္ဒာကတော့ ဦးလေးထွန်းလက်ကို ဆုပ်ကိုင် ထားသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အိပ်မက်တွေတာ ထပ်မံဖျတ်စီးသွားပြီ။

ဒီရဲကတော့ အခန်းကျဉ်းနဲ့ အလယ်ဘည့်တည့်မှာထိုင်ပြီး ဦးတည်ရာမဲ့ စကားတွေကို တတွတ်တွတ်နဲ့ ပြောနေတယ်။ ပွဲစာကျွန်နောက် ထိပ်မ၊ ရှည်လျား လာတဲ့ မုတ်ဆိတ်မွှေးတွေက ဒီရဲမှ တုတ်ပါလေ။

“ ဒီရဲ ”

ဇူးပွင့်ခေါ်လိုက်ပေမယ့် ဒီရဲက မော့တောင်မှမကြည့်ဘူး။

“ ကိုဒီရဲ ကျွန်တော်သိတလေ၊ မုတ်မိလား ”

သိတအထံကျယ်သွားသလို ဝမ်းနည်းမှုတွေလည်း ရောလျက်လာတယ်။ ဒီရဲ ဦးခေါင်းမော့လာတယ်။ ပြီးတော့ သူတို့အားလုံးကို ကြောင်တောင်မတောင်နဲ့ ငေးကြည့်နေတယ်။

“ မုတ်မိလား၊ ကျွန်တော် သိတလေ ”

သိတက သူ့ရင်ဘတ်ကိုပုတ်ပြီး ထပ်ပြောတယ်။ ဒီရဲခေါင်းတ ဆတ်ခနဲပြန်ငုံ့သွားပြီး ခုနကလို စကားတွေပြောနေတယ်။

“ ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ သူငယ်ချင်းရယ်၊ ငါတို့ရင်ထဲမှာ ဘယ်လောက် အထိ ခံစားနေရတယ်ဆိုတာ မင်းသိရဲ့လား ”

ဇော်ထက်အသံက ခံပြင်းခြင်း၊ ယူကြီးမရခြင်းတွေနဲ့ ပြည့်တုပ်နေတယ်။

“ ဇော်ထက် ပြန်ကြမယ်ကွာ၊ ဒီရဲ အခုလိုပုံစံမျိုးကို ငါ့အကြာကြီး မကြည့်ရက်နိုင်ဘူး။ ဒီရဲက ငါ့ဘဝရဲ့ သူငယ်ချင်းလည်း တုတ်တယ်။ အဝစအရာရာ သွန်သင်ဆုံးမခိုင်းတဲ့ ဆရာဆိုလည်း မပျားတူပေ။ ”

“ ဒီရဲ မရှားသင့်ဘူး။ သူ့ရင်ထဲမှာ ဘာတွေရှိလဲဆိုတာ အယ်သူမှ မခန့်မှန်းနိုင်တာ ငါတို့အားလုံးရဲ့ အမှားပါ ”

“ တုတ်တယ် မင်းရိုး၊ ဒီရဲတာ သူနဲ့တွေ့တဲ့ လူတွေရဲ့ရင်ထဲက ”

ခံစားချက်တွေကို တနည်းနည်းနဲ့ သိအောင် လုပ်နိုင်ပေမယ့် သူ့ရင်ထဲမှာ ဘာရှိလဲဆိုတာကို ဘယ်သူမှမသိအောင် လျှို့ဝှက်ထားနိုင်ခဲ့တယ်။ မင်းပြောသလို ငါတို့ညွှတ်တာပါ။ မုလည်း ဒီရဲရင်ထဲမှာ ဘာရှိလဲဆိုတာ ဘယ်သူမှ မသိဘူး။ ”

ဇော်ထက်နဲ့ မင်းစိုးပြောနေတာကို အားလုံးကြားပြီး ဆရာဝန်ပြောတဲ့ စကားကို ပြန်သတိရလိုက်ကြသည်။

“ ဒီရဲဆိုတဲ့ကောင်လေးရဲ့ ဝေဒနာဟာ သာမန်ရူးသွပ်ခြင်းမဟုတ်ဘူး။ သူ့ရင်ထဲမှာ အနှစ်နှစ်အလလက မြိုသိပ်ထားတဲ့ ခံစားချက် စိတ်စိစီးပူဇော်တွေဟာ အပိုင်အခဲအဖြစ် ထုထည်ကြီးမားနေတယ်။ ဒါကို တင် ပြုတ်ယောက်ကနေပြီးတော့ တုန်းက နောက်တွဲအောင် လက်လိုက်တော့ ဦးနှောက်က မခံနိုင်ဘဲ ရူးသွားစေတာပါ။ ဒီလိုရောဂါမျိုးဟာ နှစ်နဲ့ချီကြာလာတော့မှ ဖြစ်လာတဲ့အတွက် အချိန်ပေးပြီးတော့ ကုသရလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ လူနာက တရားခံတစ်ယောက်လေး လူသတ်မိတဲ့အထိ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တာလည်း ဒီလိုရောဂါကြောင့်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ အကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင် ကုသပေးပါမယ် ”

ခဏကြာတော့ အားလုံးပဲ စိတ်ကျန်းမာရေး ဆေးရုံကနေ ပြန်ထွက်လာခဲ့တယ်။

- ဒီရဲ ဘာကြောင့် ရူးသွားတာလဲ၊
 - ဒီရဲ ဘာတွေပြောနေသလဲ၊ ဘယ်သူမှ မကြားဘူး၊
 - ဒီရဲရင်ထဲက ခံစားချက်တွေကို ဘယ်သူမှ နားမလည်ဘူး၊
 - ဒီရဲရင်ထဲက စကားလုံးကိုသာပြောပြနိုင်တဲ့ လူမျိုးတစ်ယောက်
- ရှိပါတာ အဓိက တရားခံတွေကို လက်ညှိုးထိုးပြနိုင်လိမ့်မည်။
- “ ဘယ်သူတွေ ဖြစ်နိုင်လဲ ”

လေးစားစွာ
ဖြူးစားလျက်
နေ့၁

နေ့ခ

မျက်ဝန်းတစ်စုံ၏ ကဗျာတစ်ပုဒ်

မကြာမီထွက်ပါတော့မည်။

www.burmeseclassic.com